

ચતુર સુંદર રત્ની વિલાસ.

‘મનહર રસીક ગરબાવળી.
બાર ભાગની.

મેળવી છવાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
શા. મંગળદાસ જોષીદાસ બુકસેર, સ
કે. રીચીરોડ-અમદાવાદ.

રીચીરોડના પુલ નીચે આવેલા શ્રીજીવ વિજયવિજય
પ્રેસમાં શા. પોપટલાલ અમથાલાલએ છાપેલો.
અમદાવાદ નં. ૧૧૧.

સંવત ૧૯૭૭ સન ૧૯૧૧
આવૃત્તિ ૩ છાપ્રત ૪૦૦૦
કિંમત રૂ. ૦-૧૨-૦.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાષ્ટ્ર વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૫૮૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૨૧૭૨ સુંદરજ સ્ત્રી

વિષય ૬ : ૩

ચતુર સુંદર સ્ત્રી વિલાસ.

મનહર રસીક ગરબાવળી.
બાર ભાગની.

મેળવી છપાવો પ્રસિદ્ધ કરનાર
શા. મંગળદાસ જોષીતારામ બુકસેલર.
ઠે. રાંચીરોડ-અમદાવાદ.

રીચીંગેટના પુત્ર નીચે આવેલા શ્રીજૈન વિદ્યાવિજય
પ્રેસમાં શા. પોપટલાલ અમથાભાઈએ છાપ્યું
અમદાવાદ નં. ૧૧૬.

સંવત ૧૯૭૭ સન ૧૯૨૧
આવૃત્તિ ૩ છ.
કિંમત રૂ. ૦-૧૨-૦.

અનુક્રમણિકા.

ભાગ ૧ લો.

કોકોરના શ્રી રણછોડજીની લાવણી	...	...	...	૧૭ અ
કોકોરના શ્રી રણછોડજીનો ગરબો	...	...	...	૧૮ અ
શ્રી નાયજીના મહીના	...	...	...	૧૯
કુવન પ્રાણના મહીના	...	...	...	૨૦ અ
ગોપીયોની સ્તુતીના મહીના	...	...	...	૨૨
જીતે પરદેશ ન જવા દેવાના નહીના	...	...	...	૨૩ અ
નંદલાલના મહીના	...	...	...	૨૪ અ
શ્રી કૃષ્ણના મહીના	...	...	...	૨૭
રાધીકા મહીના	...	...	...	૨૮ અ
મહુચરાજીના મહીના	...	...	...	૨૯
ગોશલુદાસના મહીના	...	...	...	૩૧
જુગાજીના મહીના	...	...	...	૩૧

ભાગ ૨ જો.

જીતાજીના મહીના	...	...	...	૧૮ અ
જીજીના મહીના	...	...	...	૨૦ અ
જીજીના દશ અવતારનો ગરબો	...	...	...	૨૧
જીજીની કાચળીનો ગરબો	...	...	...	૨૩ અ
જીજીનો ગરબો	...	...	...	૨૪ અ
જીજીના ગરબો	...	...	...	૨૮ અ

(૩)

જાગમનો ગરબો	...	...	...	...	૩૦
ગોરમનો ગરબો	...	...	...	...	૪૬
ગાજલીલાનો ગરબો	...	...	...	...	૫૨
ગુંમાઇ, સુરતનો ગરબો	...	...	...	...	૫૪
વડોદરા શહેરનો ગરબો	...	...	...	...	૫૫
મહાકાળીનો ગરબો	...	...	...	...	૫૬
મહુચરાજીનો ગરબો	...	...	...	...	૫૬
રેલવે ગાડીનો ગરબો	...	...	...	...	૬૦
અમદાવાદ શહેરનું વર્ણન	...	...	...	...	૬૧

ભાગ ૩ ને.

ગજરંગી હનુમાનનો ગરબો	...	...	...	...	૬૩
લાવણી	...	...	...	...	૬૭
સાતસર	...	...	...	...	૬૯
આઠવાર	...	...	...	...	૭૦
પંદર લીલીઓ ૧ થી ૭	...	...	...	...	૭૦
મલાવરાવનો રાસડો	...	...	...	...	૮૦

ભાગ ૪ થો.

અભીમન્યુનો ચકાવો	...	...	...	...	૮૧ અ
વળામણા	...	...	...	...	૮૭
ગીરધારીની ગરબી ૧ લી	...	...	...	...	૮૯
નરસીજીની ગરબી ૩ જી	...	...	...	...	૯૧
રણજીજીની ગરબી ૪ થી	...	...	...	...	૯૩
અંબાજીની ગરબી ૫ મી	...	...	...	...	૯૪

(

જાળાતી ગરખી ૧ થી ૨	...	...	...	...	૯૫
પ્રેમની ગરખી ૧ થી ૪	...	...	...	...	૯૬

ભાગ ૫ મો.

હારે ચાલો ડોકરમાં જઈ વરીએ એ રાગની ગરખી ૧ લી	...	...	...	૯૨
હારે લટકાળો ગીરધારી ૨ જી ગરખી	...	...	...	૯૩
હારે મારા સમ કાલે મળજો ૩ જી ગરખી	...	...	...	૯૩
હારે જુમનાની તારે વાહાલો ૪ થી ગરખી	...	...	...	૯૪
હારે ચાલો ચતુર કાંઈ લાવજો ૫ મી ગરખી	...	...	...	૯૪
હારે મોહન મળતા નથી અમને ૬ ઠી ગરખી	...	...	...	૯૫
હારે વીડલ માં વળજો હમનેરે ૭ મી ગરખી	...	...	...	૯૫
હારે મોહનની મોરલી વાગી ૮ મી ગરખી	...	...	...	૯૬
માન મનગમતા મહારાજ મારે ઘેર આવોરે	...	...	...	૯૬
જેનો પીયુડો પર ઘેર જાય ગરખી ૨ જી	...	...	...	૯૬
જાઓ જુડા યોલા જ્ઞાન ગરખી ૩ જી	...	...	...	૯૬
મને કૃષ્ણ જ્ઞાના કાંડ સૈયર ચાલોને ગરખી ૪ થી	...	...	...	૯૭
તારી મોરલીએ મહારાજ મન હરી લીધારે ગરખી ૫ મી	...	...	...	૯૭

ભાગ ૬ ઠો.

રાસ લીલાની ગરખી ૧ લી	...	...	...	૯૮
ગરખી ૨ જી	...	...	...	૯૯
મુજને દગો કયોરે પેલા નંદજીના જઈએ ગરખી ૩ જી...	...	...	...	૯૯
કાંતો ક્યાં ગયોરે અહીયાં કાણ અમારૂં ખેડી ગરખી ૪ થી	...	...	...	૯૦
હુંતો ઘેલી ચંપરે પેલા કાનુડાની સંજે ગરખી ૫ મી	...	...	...	૯૧
મુજને દગો કરીરે પેલો ક્યાં ગયો કાનુડો ગરખી ૬ ઠી...	...	...	...	૯૨
વનમાં બુડી પડીરે પેલો ક્યાં ગયો કાનુડો ગરખી ૭ મી	...	...	...	૯૩

(૫)

વાસમ ક્યા ગયાતરે સાચુ ખોલો મારા સમ ગરખી ૮ મી...	૬૪
ગીરધર લાલજીરે મારી ગાવલડી સંજાળ ગરખી ૬ મી ...	૬૫
કુતારા ધરણીધર તારી વાસળીરે લોલ ગરખી ૧૦ મી ...	૬૧
હસવા સરખી હરીસુ મારે ગોડીરે ગરખી ૧૧ મી ...	૬૫
રાસલીલાની સાખીઓ	... ૬૬
દાણુલીલા ગરખી ૧ લી	૬૮—૧૦૦
નમે અખળ્યા અમે જાણીએરે દાણુલીલા ૨ જી	.. ૧૦૦
કાન મેણુલીયાં નવ હોય રે દાણુલીલા ૩ જી	... ૧૦૧
અવ્યા કાનજી તું ક્યારનો ઘેલો થયો જે દાણુલીલા ૪ ...	૧૦૨
દાણુલીલાની સાખીઓ આહેરીયાં ગરખીઓ...	... ૧૦૬
દુધ પીઓ જાવા દો અમને	... ૧૦૯
ઉઠાણીનાં આહેરીયાં...	... ૧૦૯

ભાગ ૭ મો

દાણુલીલાની ગરખી ૧ લી ...	... ૧૧૧
જવાદો મને શાને રોકાણો વાટમાં ગરખી ૨ જી...	... ૧૧૫
વાત કહુ ઇભી રહેને અલખેલી ગરખી ૩ જી ...	... ૧૧૫
જમીનપર જળનાં દાન કાણુ લેછે ગરખી ૪ મી ...	... ૧૧૬
જખીલી દાણુની રીત કાણુ કહાડી ગરખી ૫ મી...	... ૧૧૬
હારે રશીયા મુને જવા દો ગરખી ૬ ઠી ...	... ૧૧૬
હારિ મારા ગીર દો વનમાળી ગરખી ૭ મી ...	... ૧૧૭
હારિ બેની આપનો સ્યામ ખોટો ગરખી ૮ મી...	... ૧૧૭
હારિ કુખજને જાદુ ડારો ગરખી ૯ મી...	... ૧૧૮
ચુંદડી ની ગરખી ૧ લી ...	... ૧૧૮
કાદાન કાળારે મારી ચુંદડીના ચોર ગરખી ૨ જી	... ૧૨૦

કૃષ્ણ બોલ્યારે નીકળ જળથી તું બહાર ગરબી ૩ જી ...	૧૨૧
નંદજીની ગરબીઓ તમેરે નંદજી ઓઘુળ સંચરારે ગરબી ૧ લી	૧૨૧
નયણે નીરને નંદજી બોલીયારે ગરબી ૨ જી ...	૧૨૨
જસોદા પુછે પીડને પ્રેમશુરે ગરબી ૩ જી ...	૧૨૨
પ્રજ્ઞાનાં વ્રજ વીનના વાતો કરેરે ગરબી ૪ થી...	૧૨૨
ચંદ્રાવળીની ગરબી ૧ લી ...	૧૨૩
આસો માસે સરદ પુનમની રાતજો ગરબી ૨ જી...	૧૨૪
જસોદાજીના બાળ સ્વભાવની ગરબી ૩ જી ...	૧૨૪
હાથ વધુડી મારી મટુડી ઝૂટી ગરબી ૪ થી ...	૧૨૬
જીમકહાર સીદ તોડો હો રાજ ગરબી ૫ મી ...	૧૨૬
ગગરી ઉતારરે વમાળી ગરબી ૬ ડી ...	૧૨૬
પરમેશ્વરને પુજવા વીધે ગરબી ૭ મી ...	૧૨૭
શામળીઆ લાલ સામુડી સંતાપે કહો કેમ કીજીયે ગરબી ૮ મા...	૧૨૭

ભાગ ૮ મો.

ઓ જસોદાજી આવડો લાડકવાયો લાલ ન કીજીએ ગરબી ૯ મી	૧૨૮
ઓ છોગાળા અંબોડો ગુંથીને વાડા મેલ તું ગરબી ૧૦ મી...	૧૨૯
તમને શું કહીયેરે કામજીગારા છો ગરબી ૧૧ મી ...	૧૨૯
વાર ધું વાલમરે અમને અડશે માં ગરબી ૧૨ મી ...	૧૩૦
આવના આવના આવનારે શ્યામ. ગરબી ૧૩ મી ...	૧૩૦
હારે અલ્યા પાકી ન પહેરીએ પાલડી ગરબી ૧૪ મી ...	૧૩૦
હારે માં સોનાનું છે બેકુરે ગરબી ૧૬ મી ...	૧૩૨
મેંદો મેંદો શું કરો મેંદો ઝાડ ગરબી ૧૭ મી ...	૧૩૨

લેતા ફકીરી કયા દીલગીરી સદા મગનમાં રહેનારે	ગરબી ૧૮ મી ...	૧૩૬
ચોરના બેસણાની ગરબી ૧૯ મી ...	...	૧૩૭
ખતરજીની ગરબી ૨૦ મી ...	...	૧૩૮
અચકો મચકો કારેલી ગરબી ૨૧ મી ...	...	૧૩૯
સુણુ ચતુર સુખજી પરનારીની પ્રીત કબુના કીછયે	ગરબી ૨૨ મી ...	૧૪૦
ગરજીરે તમને મેં દીધા ગીરધારી ગરબી ૨૩ મી...	...	૧૪૧
નહી મેલુરે નંદલાલ છેડલો નહીં ગરબી ૨૪ મી	...	૧૪૨
કાળજી માડે કાર્યુરે છેલ છખીલા ગરબી ૨૫ મી.	...	૧૪૩
મને મળીયા છે મોગારીરે પનવટ જના ગરબી ૨૬ મી	...	૧૪૪
પાતળીયા પાલવ મેલોને પાવ પડુંકું ગરબી ૨૮ મી	...	૧૪૫
કાંચલરી કંકોડી વાડકીમાં પાણી ગરબી ૨૬ મી	...	૧૪૬
સોનાનું માડે બેડલું ગરબી ૩૦ મી ...	...	૧૪૭
કંકણી તીશે ગરબી ૩૧ મી ..	...	૧૪૮
હીંદોરા તી ગરબી ૩૨ મી ...	...	૧૪૯
ઉંઢરની ગરબી ૩૩ મી ...	...	૧૫૦

ભાગ ૯ મો.

બેહેનો પતિવ્રતા ધરમ તમે સ્વીકારજનો ગરબો.	...	૧૪૬
સહીયર સુખકર સંસાર વીશે ગરબો.	...	૧૪૭
સખીઓ નીજ નીજ ધર્મ સદા સંભારીએ.	...	૧૪૮
વીંછી વીધે ગરબી.	...	૧૪૯
વાંઢરાની ગરબી.	...	૧૫૦

કુચ્ડની કન્ઝેતી	...	...	...	...	૧૪૮
આળીધરની સાખીઓ ૧ થી ૫	...	...	...	...	૧૫૦
સાખીઓ અને રમશાઓ	...	...	...	...	૧૫૦
આલ સખી શેલાળી આવો મારા બાગમાં એ રામ	...	...	...	...	૧૫૧
લાવણી લાવાની ગરમી	...	...	...	...	૧૫૧
શામળા ઠાડી ગુહુ કે ઘેર જાવું.	...	...	...	...	૧૫૮
હુલી આપ માળા કુંજનકે બનમેં	...	...	...	...	૧૫૬
ઢોડા બામણુડા.	...	...	...	...	૧૫૬

ભાગ ૧૦ મો.

ઢેરા મર્ઘયા શુનામી ઢો કુચ્ડ હમારો રંગ કેસરીયાં	...	૧૬૦
સાખીઓ.	...	૧૬૦
મળોઆ મોહન મધુપુર મર્ઘયર,	...	૧૬૦
આવી રંગ રંગીલી સેજ મારા ગ્વામીજી નંદ્રા કરા	...	૧૬૧
લાવણી ૧ લી.	...	૧૬૩
હીરતાર કહે હો નાર વાત સાંભળ તો લાવણી ૨	...	૧૬૪
અધુ સુણી રીસથો બોલી વીજળી બાગા લાવણી ૩ જી	...	૧૬૫
મેં જાણી તારી વાત જામીલી નારીની લાવણી ૪ થી	...	૧૬૬

ભાગ ૧૧ મો.

લગનમાં ગવાતાં ગીતો

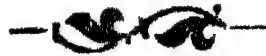
કોકોતરી ગીત ૧ થી	...	૧૬૮
વાડીમાં રેલ છેલ મોગરો ગીત ૨ જી.	...	૧૬૯
પાને કુચ્ડ લગવી છે જામ તો ગીત ૩ જી.	...	૧૬૯
કુચ્ડ. ઉપર ઉગીયા વાંસ ગીત ૪ થી...	...	૧૭૦

આરે આગણે કુખ ચણાવા ગીત ૫ મું	...	...	૧૭૦
ચેલેને પોઠી કંકુએ બારાઓ ગીત ૬ મું	...	...	૧૭૦
સ્મૃતિ સંજએ નીસર્યા ગીત ૭ મું	...	...	૧૭૧
સંદેશમન્ત્ર શેરારે ગીત ૮ મું	...	...	૧૭૧
આરે માડવો મોગરે છાયો ગીત ૯ મું	...	...	૧૭૧
છયા મંડપ મોગરો રચાવો ગીત ૧૦ મું	...	...	૧૭૨
સુરજ ઉગ્યોરે રે ફેવડીઆની ફણસે ગીત ૧૧ મું	...	...	૧૭૨
ક્રોણે મારાં આગણાં સમારીયારે ગીત ૧૨ મું	...	...	૧૭૩
આવો માલણ બેસાં બેસણે ગીત ૧૩ મું	...	...	૧૭૩
હાલ લીલા વાસ વઢાવો ગીત ૧૪ મું	...	...	૧૭૪
ઉમ ૧૧ સુરજની રજ ખરીરે ગીત ૧૫ મું	...	...	૧૭૪
હચી હચી મેડી માગ ખરેરે ગીત ૧૬ મું	...	...	૧૭૫
ગણેશ પાટ બેમારીએ	...	...	૧૬૮
ઉકરડી નોતરતાં વનમાળીરે	...	...	૧૬૮
જીરે આજ મેંતો અડધા પરવત નુતયારે	...	...	૧૬૪
સોનાનો થંભ હીરે જડખેરે	...	...	૧૬૩
પાયે પાવઠડાને કેશરીઆ વાંચા	...	...	૧૬૬
ગોતરડો ઉતારોરે ગોરજી	...	...	૧૬૬
મહાશાંતી વેળા મોરી રીસાઇ બેડાં	...	...	૧૬૭
ધોડી તાડે મુખડે રતન જડયારે આઇ	...	...	૧૬૭
લીલી ધોડીને પીળા ચખખો	...	...	૧૬૮
કુંવર હેલ દેઇ ધોડે ચડીયા	...	...	૧૬૮
ખનો ઉમથ્યો ઉમથ્યો આવે છે	...	...	૧૬૯
હારિ આમા મેરી ગલી મત આના	...	...	૧૬૯

હારે ખના કિને ખનાવી મોરી મલીયા	...	...	૨૦૦
એક લીલી તે લીલી લીલડી...	...	...	૨૦૦
આજ મારે વાજાંત્ર કરે ઝમકાર	...	...	૨૦૦
વર તો ખડુએ હોશીલો વર તો ખડુરે ખાંતીલો	...	...	૨૦૧
શેઠીએ શેરીએ ધુવરડા વાગે છે	...	...	૨૦૨
સુરત શહેર વસે એક સોનેરીરે	...	...	૨૦૨

ભાગ ૧૨ મો.

સનમુખ શ્રીજી દેખત્ય હો સજની સનમુખ	...	...	૨૦૩
સખીઓ ચાલો ને જઈએ શ્રીજી શહેરમારે	...	...	૨૦૮
જે રણછોડરાયા પ્રભુ જે રણછોડરાયા	...	...	૨૦૮

જ્યારે રામચંદ્રજી તથા લક્ષ્મણજી વનવાસ ચાલ્યા ત્યારે
 સીતાજીએ કહ્યું કે હું પણ સાથે આવીશ, તે સમયે
 રામચંદ્રજીએ કહ્યું કે, તમે પિયર જાઓ; અથવા
 અહીં રહો.

તે વીષેનું ઘોળ ૧

મામેરે મોઘા મુલતું એ રાગતું, પણ તેમાં એક દોઢ જાસ્તી વળે છે.

રામ લક્ષ્મણ વનમાં સીધાવતાં, સતી સીતાને આવડાં સાથ,
 કહે રઘુનાથ; પધારો પીયર પ્યારો.

નહિ તો અહિં રહો સાસરાના રાજમાં, હેતે હળોમળો સાસુ સં-
 ગાથ નહી તો જોડી હાથ; પધા. ૧

અમે વસ્તીમાં નહી વસીએ વનીતા, અમે કરશું જઈ વનવાસ.

તમે પામે ત્રાસ.

પધા. ૧

- સાથે રથ કે ઘોડુ નહીં રાખીએ, નહિ રાખીએ દારી કે દાસ;
કાષ્ટ અમ પાસ. પદાં ૭
- તમે કાસનો પંથ કાધો નથી, ચરણે ચાલવાથી પામો થાક;
હીટી ખેંચો નાક. પદાં ૪
- અમે વનદળ ખાષ ખુશીમાં રહીશું કાષ દિવસ તો કાળ શાક;
વિના લુણ પાક. પદાં ૫
- વનમાં નથી મંદિર નથી માળીયાં, નથી પહોડવા કાજ પત્રંગ;
રંગીત નવ રંગ. પદાં ૬
- કરશું ઘાસ કે પાન પી ઝંપડી, સુતા સાધરો તે ખુંચે અંગ;
એમાં શો ભંગ. પદાં ૭
- વનમાં હીરનાં સીર તો નહીં મળે, વનમાં નહીં મળે કરનાં ધુલેલ
કે તેલ ધુપેલ. પદાં ૮
- વનમાં નહીં મળે શાણી સાહેલીઓ, કરશે કાળ સંગે ખંતેલી ખેત્ર;
ભિમંગ ભરેલ. પદાં ૯
- ઉણુકાળે વાશે ઉના વાયરા, એનું દેખીને થાશે ઉદાસ;
જ્યારે જેઠ માસ. પદાં ૧૦
- વરસે મેઘ ને ઝમઝમે વીજળી. તેવે ટાણે તો તરૂં તળે વાસ;
નહીં છત્ર પાસ. પદાં ૧૧
- વનમાં ધાતકી રહે છે રાક્ષસ ધગા, ચારે તરફ ફરે બહુ ચેર;
જેનું ધણું જોર. પદાં ૧૨
- વનમાં વાઘ વરૂને વાંદર જોરાં, ધણું વિચરે જનાવર ઘોર;
ખચે નહિ ઘોર. પદાં ૧૩
- મોટા પરવત દેખીને મારની, તને નજરે જોયા નહિ જાય;
દીઠે ખાવા ખાય. પદાં ૧૪

- તમે રાજકન્યા કાયા કોમળી, તનવાસનાં દુષ્પ ન વેડાય;
કાયા દરમાય. પધા૦ ૧૫
- ધરમાં અંધારૂં દેખી ડરો ધણી, નથી નીસરચી કદી ધર આર;
છો નાણુક નાર. પધા૦ ૧૬
- તમે છોટી ઉમર વર્ષ સોળનાં, નથી સંકટ વેડયાં લમાર;
તમે કોમ વાર. પધા૦ ૧૭
- પરણી આતાને પીયર ગયાં નથી, તમને મળવાને છઞ્છે છે માય;
ચાપે ચિત ચાય. પધા૦ ૧૮
- રાજા જનકજી તમને ઝાંખે ધણી, તેમના સંદેશા આવે સહાય;
તેડાં પાછા ગય. પધા૦ ૧૯
- જાત જાતનાં જોજન જાવનાં, તમને મોકલશે મલિપાળ;
પુરાતીને થાળ. પધા૦ ૨૦
- અમે અવધે ફરી જ્યારે આવશું, લેશું રનેહું તમારી સાંભાળ;
ત્યારે તત્કાળ. પધા૦ ૨૧
- રૂડી મધીલાપુરી મન માનતી, તેમાં પામશે પરમ વિરામ;
છો આપનું ગામ. પધા૦ ૨૨
- જોરી તમને ગમે તેમ હું કરું, એમ દલપતરામનો ત્યામ;
સુણો રાજા રામ. પધા૦ ૨૩

પછી સીતાજી બોલ્યા તેનું ઘોળ.

રાગ ઉપરનો.

એવું સાંભળી સીતાજી કહે, સુણો સુંદર સ્વામ સુખાળ;
આંધરા મારા પ્રાણ, સાથે રાખો રનેહથી.

જુદાં પડવાની વાત વાલા કહો, તે તો ખોલ લાગે તીક્ષ્ણ બાણ;
રઘુકૃષ્ણ બાણ. સાથે રાખો. ૧

સ્વામી જ્યાં તને ત્યાં ધર માહરૂં, તમર્યા વેગળી તે પરદેશ,
હું જાણું હમેશ; સાથે રાખો. ૨

તમે જોગીનો વેશ જો ચારશો, તો હું જોગળનો ધરૂં વેશ,
જટા કરૂં કેશ; સાથે રાખો. ૩

સ્વામી તમેરે મુખી તો સુખ માદરે, તમે દુઃખમાં તો દુઃખ મુખ
દેહ એમાં શો સંદેહ; સાથે રાખો. ૪

જો કોઈ પરપુયા પછી રહે પીયરમાં, અવતાર અજો ધીક એક,
મુવા જોવી તેહ. સાથે રાખો. ૫

સ્વામી તમ વિના મંદોરને માળીયાં, ભાસે પરવત મોટા સમાન,
વસ્તી તો વેરાન. સાથે રાખો. ૬

મહાવનમાં ભરી વસ્તી ભાસે, જપ રે પામીશ દરશન દાન,
તેના નીધાન; સાથે રાખો. ૭

સાસુ સસરાને માત પીના સહુ, ભણે જીવો કરો રૂડા રાજ,
અને મદ રાજ; સાથે રાખો. ૮

સ્વામી શું કરૂં ભાઈ ભોખાઈને, સ્વામી શું કરૂં સૈયર સમાજ,
તેનું નથી કાજ; સાથે રાખો. ૯

સાનું સગપણ જગમાં સ્વામી તણું, ખીજે સ્વારથી સખજો
સંસાર, કુટુંબ પરીવાર; સાથે રાખો. ૧૦

મારા લાડ પાલણુ તમે લાલની, ખીજો નથી આંસુનો લુનાર,
કે એકે આધાર; સાથે રાખો. ૧૧

કાયા પ્રાણ થકી જો જુદી રહે, તો હું તમથી જુદી પડી છેક,
જવું તજી દેક; સાથે રાખો. ૧૨

જો દોષ જળથી જુદી પડી માછલી, રાખે દુધમાં કરી વીવેક,
જીવે પણ એક; સાથે રાખો. ૧૨

તમે સુખના સાગર રહો વેગળા, પછી શું કંઈ રાજને પાટ,
હવેલીના ઠાક, સાથે રાખો. ૧૩

મને હીરના ચીર ગમે નહીં, મને ન ગમે ધરણના ઘાટ,
મટાડો ઉચાટ; સાથે રાખો. ૧૪

હું તો તમને દીઠે થાઉં દેખતી, અણુ દીઠે તો આંધળી ભીંત,
જનમતી એ રીત. સાથે રાખો. ૧૫

મેં તો રનેહ તોડ્યા સહુ લોકથી, બાંધી તમ સંગે પુરણ પ્રીત.
ચોરાયું છે ચીત; સાથે રાખો. ૧૬

જમવું જીવન તમથી જુદાં પડી, હોય વીધવીધનાં પકવાન,
તે વીખનાં નીશાન; સાથે રાખો ૧૭

પડશે તડકાને તાપ વૈશાખના તે તો જાણીશ ચંદ્ર પ્રકાશ,
શ્રી તમ પાસ. સાથે રાખો. ૧૮

જીવને મેલી જો પંથ પસારશો, આવી મળવાની ધરશો ન આશ
નીચે પામું નાશ, સાથે રાખો. ૧૯

; કરતી વાત ઢળી પડી ધરણીએ, નારી જનકા થઈ નીરાશ,
કહેપલેતી શ્વાસ; સાથે રાખો. ૨૦

દયાકરી દેવ દલપતરામના, સતી સીતાને દેખી ઉદાશ,
જતા વનવાસ સાથે રાખ્યાં રનેહથી. ૨૧

રામચંદ્રજીએ સીતાજીને કાગળ લખ્યો તેનું ધોળ.

મામેડું મોંઘા મુલનું—એ રાગ.

સ્વસ્તીશ્રી પુરી લંકા સોહામણી,

જ્યાં રાજે છે જનક કુમારી; પ્રીત ત હમે પ્યારીને. ૧

રહો અખંડ એવાતણુ તમતણાં,
 એવી આશીશ વાંચો અમારી; પ્રીતમ લખે પ્યારીને. ૨
 ગોરી દેવના બેગે જુદાં પડ્યાં
 પણુ પ્રાણુ મારા તુજ પાસ; પ્રીતમ૦
 એસુ બાગ બગીચે કે બંગલે,
 રહું તમ વિના અધિક હિંદાસ પ્રીતમ૦ ૨
 તારો રનેદ ઘડીએ ઘડી સાંભરે,
 તારો ભાવ જુલ્યો કેમ જાય; પ્રીતમ૦
 તારા હેતથી હાનું લરાય છે,
 તે તો લેખણથી ન લખાય. પ્રીતમ૦ ૩
 મારે અર્થે તમે બાળાપણુ ધરી,
 તજ્યો સખજો પીયર પરિવાર; પ્રીતમ૦
 મારા લેશ વચન નહો લોપીયાં,
 નથી કોપીયાં કદાચે લગાર. પ્રીતમ૦ ૪
 તારી નમ્રતા અમ્રતથી ગળી,
 વળી શોભીતો શાંત સ્વભાવ, પ્રીતમ૦
 જોથી મનની હિંદાસી તરત મરે,
 તારા બોલનો એવો બનાવ. પ્રીતમ૦ ૫
 ગોરદે તારા ગુણુ કેમ વીસરે;
 કેમ વીસરે વીનાપ ભર્યા વેણુ; પ્રીતમ૦
 હેતે વસ્તુ વદન તારૂં વનીતા,
 મારા નીરખવા તત્તખે છે નેણુ. પ્રીતમ૦ ૬
 દિવસે તુજ વિના દિલમાં ગોઠે નહીં,
 પીરું પાણુ કે જમવું અનાજ; પ્રીતમ૦

રાત રાત્રને આખ્યો રાતી થઈ,	
લોક પુછે તો આવે છે લાજ,	પ્રીતમ૦ ૭
ઝેરી મનમાં ધીરજ જરી રાખવી,	
કાલે જાગશે જાવના વીળેગ;	પ્રીતમ૦
જેથા રીઝે આપણને જગપતી,	
એવો અહોનીશ કરજો હિલોગ;	પ્રીતમ૦ ૮
જે છે વૃદ્ધ પાડોશીઓ શુદ્ધ છે,	
તેને પ્રીતથી કહેજો પ્રણામ,	પ્રીતમ૦
વાલીપણ મારા મિત્ર પરીત્રને,	
કહેજો જરૂરનું હોય જો કામ.	પ્રીતમ૦ ૯
જોઈતી વસ્તુ જરૂર મંગાવજો,	
કશી વાતે મુંઝાશે ના મન	પ્રીતમ૦
કાલે દેખીશું દીવસ આનંદના,	
જશે વીસરી દુઃખ જ્યાં દીન.	પ્રીતમ૦ ૧૦
જે જે પ્યારી તમારી સાહેલીયો,	
તેને પણ મારા કહેજો જુહાર.	પ્રીતમ૦
સાસુ સસરાની આશીશ સુંદરી,	
મળશું જામની ને જરથાર,	પ્રીતમ૦ ૧૧
વધે સ્નેહ ને સંપ સુજન સાથે,	
તેવી તન મન રાખજો ટેવ;	પ્રીતમ૦
અમે થોડી હવદે હવે આવીશું;	
એમ દક્ષપતરામનો દેવ.	પ્રીતમ૦ ૧૨

દુઃખારામ કૃત લાવણી.

આલો જઇયે દરશન કરવા, ડોકરમાં ઠોકર ખિરાજે છે;
 દીનોનાથ દયાળ દામોદર, દરશનથી દુઃખ ભાજે છે. ૨૬.
 પહેલું દુઃખ ખત્તાનું રે ભાગ્યું, શખામુરને મારીને;
 શંખ નારાયણ ખેટમાં ખેડા, વેદ લાવ્યા ચાર વાળીને.
 કચ્છ રૂપે સાગર મથીઓ, ચોદ રત્ન બહાર કાઢીને,
 અમૃત તો અમરોને પાયુ, ત્રિખ પાયુ વિષધારીને,
 પરાહ રૂપે પૃથ્વી લાવ્યા, આઘ નિરંતર આજે છે: દીનોનાથ.
 પ્રહલાદજીતી પ્રતિ પાળવા, નરહર નરસિંહ રૂપ ધર્યું,
 હિરણ્યકશ્યપુ નખે વધેયો, વિધિનું વામક સદ્ગુણ કર્યું;
 વામન રૂપે બળિને ચાપ્યો, ઇન્દ્રિયાનું કાળ કર્યું;
 છાંપિયોજી છડીદાર થૈ હિમા, બળિ રાગનું ભાગ્ય બળ્યું.
 ફરશી ગ્રહી નક્ષત્રી કીધી, જમ્મ કંકણ ખિરાજે છે. દીનોનાથ.
 અનેક દુઃખ દેવતાનાં ભાગ્યાં, રાગ રાવણ મારીને;
 વિભીષણને લંકા આપી, પથરા પાળજ તારીને.
 કશ્મ સ્વરૂપે કંસને માર્યો, ગોદુળમાં ગૌ ચારીને;
 મેરલીમાં મહામોહ પમાડ્યા, ત્રણ લોક નર નારીને.
 સુદ્ધા રૂપે જગન્નાથજી, જગમગ જોત ખિરાજે છે. . દીનોનાથ.
 અકળકળા નવખંડમાં વ્યાપી, ઘટઘટમાં તમે રમી રહ્યા;
 ડોકરમાં ઠોકર ખિરાજ્યા, ખોડાણાપર કરી દયા.
 ગંગાબાઈના ગુણ વધાર્યા, સવા વાલથી ઓછા થયા;
 બકિત બણી સારંગપાણી, ગુણી પાછા ઘેર ગયા.
 માખણીઓ આરો છે સારો, લીંબડો મીઠો ભાજે છે; દીનોનાથ.
 જિયુ દેવળ જિયુ શીખર ધોળા ધબ્બ ફરફરે;

જે દરવાજે નોખત વાળે, રત્નાગર ત્યાં ચરમડે,
 જોમતી તીરે સંગમ તીરે, સંગ આવી ત્યાં પડાવ પડે;
 આઠે દહાડે શુક્રવારે, વાલમનો વરધોડા ચડે.
 રણુછોડ રસિયો સૌમાં વસિયો, સૌને માથે ગાળે છે. દીનોનાથ.
 ઉત્તર દક્ષિણ પુર્વ પશ્ચિમના, લોક દરશને આવે છે;
 મોટા મોટા સંઘવી થઈને, સંઘ ડાકેરમાં લાવે છે.
 નષ્ટો નિરખું હજડે હરખું, રૂપ ઉપર જઈ બલીહારી;
 કંખ ચક્રને પદ્મ ખિરાળે, ગદા ધરી છે ગીરધારી;
 સાર માખણ તુળશીની માળા, રાય રણુછોડને ચડાવે છે. દીનોનાથ.

આશારામ કૃત પદ.

તારી ભક્તિ બોહાણાને લાવીરે રણુછોડ રંગીલા.
 જમણા હાથમાં તુળશી વાવીરે, રણુછોડ રંગીલા.
 છડે માસે તે ઠેક ચઢાવીરે, રણુછોડ રંગીલા.
 મહા મગલો કીધો મધ રાતેરે, રણુછોડ રંગીલા.
 આવ્યા બોહાણાની સાથેરે, રણુછોડ રંગીલા.
 દેશ ગુજરાતમાં કરી દયારે, રણુછોડ રંગીલા.
 વાલો હિમરેઠ આવીને રહ્યારે, રણુછોડ રંગીલા.
 ત્યાં તો પગલાં પુજાય છે તારારે, રણુછોડ રંગીલા.
 તમ વીના તે લાગે સહુ ખારરે, રણુછોડ રંગીલા.
 તતિા પ્રગટ પારખું કીધુંરે, રણુછોડ રંગીલા.
 આખા લોખંડામાં એક ડાળ મીઠુંરે, રણુછોડ રંગીલા.
 સહિને દરશન થાય છે સારારે, રણુછોડ રંગીલા.
 જાણું ઠાળાને લાગે ખારરે રણુછોડ રંગીલા.
 લાલ લેવાને આવ્યા ઠાળારે, રણુછોડ રંગીલા.

કાખા દોડેને ભગત ચાપ આભારે, રણુછોડ રંગીલા.

આશારામને આશરે તારારે, રણુછોડ રંગીલા.

વાલ્ય તારીને પાર ઉતારારે, રણુછોડ રંગીલા.

શ્રીનાથજીના મહિના.

કારતક માસેરે કહાનજી, મુખી પરદેશ,

હું છું નારીને નાનડી, જ્યેમન બાળેરે વેશ;

ગોકુળ આવો શ્રી નાથજી.

માગશર માસેરે માવજી, વશીયા સાતીરે તોડ;

પિંજર લાગ્યા ઝૂરવા, આંખે આંસુડાની રેલ.

ગો. ૨

પોમ સોમેરે દેહડી. તોય રનેહ ન વિસરાય;

આડો હીમાળો હલ્લયો, તેથી કંપેરે કાપ

ગો. ૩

માહા માસેરે સેજડી, બીજી વેરચુ રાત;

પેહજી માહેરે ઘેર નહીં, કેમ જાય દિવસ મહારાજ.

ગો. ૪

ફાગળ પૂલ્યોરે પૂલડે, પૂલ્યાં કેસર કેરાં ઝાડ;

તેનાં છંટાવું છાંટણ્યાં, ઉડે અમીત ગુનાલ.

ગો. ૫

ચૈતર ચંપો મોરીઓ, મોરી અરાડે ભાર;

માલજી લાવેરે મોગરા, કાચી કળાનો હાર.

ગો. ૬

વૈશાખેરે વન વેડીયાં, વેડી આંખલીયાની શાખ;

રસ ધોળાવુરે વાટકી, જમીએ કાંતી સંગાથ.

ગો. ૭

જેઠે જાણ્યુરે આવશે, ના આગ્યા શ્યામ સરીર;

ખપેયારે પીછીપીછ કરે, મારે હૈયે નવ રહે ધીર,

ગો. ૮

અસાડેરે ધન હલ્લયો, માથે ચડ્યોરે ધનધોર;

વીજલડીરે ચમકા કરે, બોલે મધુરા શ્રી મોર,

ગો. ૯

આવજી વરસ્યોરે, સરવડે, નદીએ નીર અપાર;

કાયજડીરે ટઉકા કરે, બેસી આંમલીયાની ડાળ.	ગો. ૧૦
ભાદરવોરે બલે ગાજ્યો, વરસે મુશળધાર;	
પિયુજી મારા મધુપુરમાં, સાલે સોકજડી અપાર.	ગો. ૧૧
આસોમાસે દિવાલડી, આવ્યા શામ શરીર;	
થાળ ભરે મોતીડે, વધાવું સુભદ્રાના વીર.	ગો. ૧૨
મારે માસ પુરા થયા, કહે છે કવિરે કર જોડ;	
ગાય તેના પુરજ, કાડે શ્રી રણજોડ.	ગો. ૧૩

જીવણ પ્રાણના મહિના.

રથ આવ્યા અકુરના, છુટયા નંદ દરવાર,
શબ્દ ભરે છે સુંદરી, વળી જુએ છે વાટ.
રથ જોડીને માધન આસ્વારે, મથુરાના મારગ આસ્વારે;
જાલો ડોકવાળી જુએરે, નેણુ ભરીને રાધીકા રૂએરે;
મારા બાળ તે પણના બેલીરે, શું જાઓ છો માયા બેલીરે,
જીવણપ્રાણુ છો આત્મારામ છો. ટેક. ૧

કારતક મહીને કંચ સિધાવ્યા, રહી ન શકે નારી;
અંતરજામી નથી અબ્જયા, હંસ ઉડ્યા રહી હારી,
મેંતો શંભુજીની સેવા ન પાધીરે, મેલી થાપણુ ઝોળની લીધીરે.
જીવન પ્રાણુજો આત્મારામ છો. ૨

માગશર મહીને મેલી ગયા, જામ બેઠા જગદીશ;
કાષ સંદેશો લાવે શ્યામનો, તેને ચરણ નમાવું શીશ;
તેને શરણે નમાવું શીશરે, કાષ દેખાડો જગદીશરે;
હું જનાવું રસોષ જત્રીસરે, જીવન પ્રાણુજો આત્મારામ છો. ૩
પોષ મહીનાની પ્રીતડી, જોયનની જંગળ;
જમણુ હતા તે જમી ગયા, પ્રાણ મેલ્યા થાળ,

હરીએ કાલા મેલ્યા થાળરે, એવી જોખનતણી જાંજળરે;
બધાઓ સુખે બળે શ્રી ગોપાળરે, જીવન પ્રાણુછો, આત્મારામ. ૪

મહા મહીનાની ટાઢડી, અતિ રાતે અંધકાર,
આચનલોચન વહી ગયા હરીને લક્ષ્મર બંધાવું પાર,
મહા વ્રેહની તે વેદના થાયરે, હુંથી એકલડી ન રહેવાયરે;
મારી થરથર કંપે કાયરે, જીવનપ્રાણુછો. આત્મારામ છો. ૫

કાગણુ ધુલ્યો કુલડે રમતા રાખવરાય;
આ શું ડાંગે મુંદરી, હરી તજી ગયા જમણી બાલ,
વહાલો સોળશે ગોપીયો માયરે, કાનુડાને કાંઈ ન કહેવાયરે;
વહાલો મુકી ગયા વનમાયરે, જીવન પ્રાણુછો, આત્મારામ. ૬

ચૈતર ચંપો મોરીયો, પીંપળ આવ્યા પાન,
નાવ્યો નાગર નાવલો, મને તેનું વાગ્યું છે તાન,
મને તેનું લાગ્યું છે તાનરે, મને હરી બળ્યાની હામરે;
કૌર્ભ દેખાડો શ્રી રામરે, જીવન પ્રાણુછો, આત્મારામ છો. ૭

વર્ષશાખે વાયા વાવલા, મુખનું ઢિંચું નુર;
નાપ તપે તનડુ તપે, હરી મેલી ગયા છે દુર.
એવો આવ્યો છે માથે ઉન્હાળોરે, એવો કપટી કાનુડો કાળોરે;
મને મુકી ગયો મોરલીવાળોરે, જીવન પ્રાણુ છો. આ. ૮

જોઈ જાણ્યું આવશે, વેજે વિઠલરાય;
અંદન ઘોળું વાડકે, વિઝણે ઢોળું વાય.
હરીને વિઝણે ઢોળુ વાયરે. મારી ધડી પલક જુગ જાયરે;
મારા કાળજામાં કાંઈ કાંઈ થાયરે, જીવણુ પ્રાણુ છો. આ. ૯

અશાડ ચમકે વીજળી ધન મરજે ધનધોર;
આસુડે બીંજાય મારી ચુંદડી, મીઠડા બોલે મોર;

એવા મીઠડા બોલે મોરરે, કરે બપહ્યા કલોલરે.
 માંડે જામે જીવનનું જોરરે, જીવન પ્રાણુ છો. આ. ૧૦
 શ્રાવણુ વરસે સરવડે નહાવું નિરમળ નીર;
 પહેર્યા પિતાખર પોતિયા, ઝોઢણુ આછા ચીર;
 હરી ઝોઢણુ આછા ચીરરે, આપણુ નાહતા જમના તીરરે;
 એવી રીતે ઢળ્યા શરીરરે, જીવણુ પ્રાણુ છો, આત્મા. ૧૧
 ભાદરવો બલો ગાજીયો, પણુ નાવ્યા જળવીર;
 ચીર હતા તે હરી ગયા, માંડે શાને ઢાંકુ શરીર,
 મહારી પેચે નજર નહી નાંખીયે, બહાલે જરવાડની ગત રાખીરે;
 સામળાએ ન જોયું સાંખીરે, જીવણુ પ્રાણુછો આત્મા. ૧૨
 આસો માસ બલો આવીયો; સોની પુરી આશ;
 તોરણુ બાંધ્યા ટોડલે, એમ ગાય હરિજન દાસ.
 ઘેર ઘેર મંગળ ગાયરે. લાં થેડિષિષકાર ગાયરે;
 ઝોતા વકતા સંકટ જાયરે, જીવણુ પ્રાણુછો, આત્મારામ છો. ૧૩

ગોપીઓની સ્તુતિના મહિના.

(કારતકે કાજળને તણુયું એ રાગ.)

કારતકે કોટી કલ્પના કરીએ ગોકુળીઆમાં ઘેઝાં યજ્ઞ કરીએ,
 સુખ દુઃખ સર્વે સહીએ, ઓધવ મારી સ્તુતી કહેજો;
 દુખરે માંડે દીલ મધે લેજો. ઓધવ૦ ૧
 માગસર મેણાં લીધાં માથે, જીવણુજીએ વચન આપ્યાં હાથે;
 કે રજની રમીશુ તમારી સાથે; ઓધવ મારી સ્તુતી કહેજો, ૨
 ચોથે તો ધીરજ મન ધરીએ, કહોતો વહાલા, વિખડાં પી મરીયે,
 જીવણુવિના જીવન શું કરીએ, ઓધવ મારી સ્તુતી કહેજો, ૩
 માહે તો મીત્રી તોડી મારી વાલે મારે કુમળ કરી નારી,

- આ શું કીધું મોહન મોરારી, ઓધવ મારી. ૪
- કાગણ શીકર કંઈ મનમાં, દીવસ રાત તપે તનમાં,
વિખુરી જેમ હરણી ફરે વનમાં. ઓધવ મારી ૫
- ચંદ્રતરે ચીત કરે ચાળા, યુકી ચાલ્યા મોરલી તો વાલા;
દરશન તમે દોની નંદલાલા. ઓધવ મારી ૬
- વનશાળે વનમાં કાયલ બોલે, તેથી મારા ત્રણ બોવન ડોલે;
જોખન માંડે જળ્ય છે જકજોલે. ઓધવ મારી ૭
- જોડે તો જળ ભરીઆં નેણે, બંધન મારા હરીવરને કહેણે;
ખટકે વાલા નાથ તણે મેણે. ઓધવ મારી ૮
- અપાડે તો ઉંદ્રધારે વરસે, પીઉ વીના મન માંડે તલશે;
મોહનવર મેહર હવે કરશે. ઓધવ મારી ૯
- આવણ સંભળ સાહેલી, નમેરા તો નાથ ગયા મેલી;
જામુળીયામાં ચંદને ફરે ઘેલી. ઓધવ મારી ૧૦
- ભાદરવે જુદર ભેટા હમને, જાણુ હવે શું કહીએ તમને;
વાયદા ફરી વાલા અમને. ઓધવ મારી ૧૧
- આસો માસે આવી દીવાળી, ઘેરરે આવ્યા મોહન મોરારી;
હળા મળા સહ સખી હ્યો તાળા. ઓધવ મારી ૧૨
- મારેરે માસે રાગે તો કરીયા દાસ રણુછોડ સ્વામી મળીયા;
તેથી મારા જનમ મરણુ ટળીયા. ઓધવ મારી ૧૩

પતીને પરદેશ ન જવા દેતા વિશેના મહિના.

(ઓધવલ સંકેશી કહેણે રથામને એ રાગ.)

કારતક મહીને અળખાં કહે છે કંથને,

હવે ચિયાળા આવ્યો સ્વામીનાથને;

હીમાળુ વા વાસો સ્વામીનાથને,

- શું શોધો પરદેશ જવાનો સામનો,
એ મહીને નવ જઘએ પીઠ પરદેશમાં. ૧
- માગશર મહિને હોશ ઘણી મન માલારે,
રશીઆ સંગ રમ્યાની માજમ રાતનો;
ધુંધટડો કાઢીરે ધર આગળ ફરે,
પીયુ મેલો પરદેશ જવાની વાતનો.
એ મહીને નવ જઘએ પીઠ પરદેશમાં, ૨
- પોસે જે અખળાને પીઠડે પરહરી,
તે નારીનાં પુરણ મળીયાં પાપને;
સાસરીએ રહીને તે શાં સુખ ભોગવે,
મૈયરમાં નવ ગોઠે માનેં પાપને;
એ મહીને નવ જઘએ પીઠ પરદેશમાં. ૩
- મહા મહીને નવ જઘએ નાથ મુસાફરી,
ઘઉં સાટે જવ લાવો ખોરી જરનો;
ઠહેંચીને જમશુંરે મારા વાલમાં.
જર નહીં જવા દેજી ધરથી બહારનો,
એ મહીને નવ જઘએ પીઠ પરદેશમાં. ૪
- ફાગ રમે ફાગણમાં નરને નારીયો,
ધેર ધેર નૌતમ કૌતક નવલાં યાય નો;
જે નારીનો નાવલીઓ નાશી ગયો,
કહો તેણે કેમ નજરે જોયું જાયનો,
એ મહીને નવ જઘએ પીઠ પરદેશમાં. ૫
- અષ્ટતરમાં ચતુરને પંચ ન ચાલવું,
જો ધેર નારી ચતુર મુખણનો;

વાહાલપણે થઇનેરે પીઠિને વશ કરે,
નીરધાર્યું તે પડ્યું રહે પરીઆણુને.
એ મહીને નવ જઘએ પીઠિ પરદેશમાં.

૬

વાવલીયા વાયા તે પીયુ વર્ષસાખના,
રજ હીને માણેક મેલું યાય જો;
નયનીનું મોતીરે હીરો હારતો,
કહો પરદાથે તે કયમ ધીર્યા જાયજો,
એ મહીને નવ જઘએ પીઠિ પરદેશમાં.

૭

જેઠે તો પરદેશ જાવું દોહલું,
ધુમ ધીખીને વાય જોવી લુ વાય જો;
પ્રામણ છે કાચારે મારા કંચની,
વણુ શીઘ્યાં જેમ પ્રહરીયાં કરમાયજો,
એ મહીને નવ જઘએ પીઠિ પરદેશમાં.

૮

જાંખરધન છાયોરે માસ અપાડમાં,
તોર જોલેને નહ વરસે મુશળ ધારજો;
કચરાને કાદવરે મચી છે મેદની,
પાંખી માળા બાલે ઠારો ઠારજો,
એ મહીને નવ જઘએ પીઠિ પરદેશમાં.

૯

આવણમાં શીવ પુજને સુખ માગીએ,
વાલાનો નવ થાજે કદી વિજેગજો;
હિમીઆના સ્વામીજી આપો એટલું,
સાસુના જન્યાનો નીત્ય સંજોગજો,
એ મહીને નવ જઘએ પીઠિ પરદેશમાં.
લાદરવો ભરજોખનનો ફરી નહી મજો,

૧૦

વહી જાશે જેમ નદીઓ ફેરા ખીર બે;
 એવારે દીવસ એળે નવ કઢાડીએ,
 વાત વીચારી જીવે નશ્વરના વીરજો,
 એ મહીને નવ જઘએ પીઉ પરદેશમાં. ૧૧
 આસોના દિવસ તો અતિ રળીયામણા,
 ખાવું પીવું કરવા નવલા ખેલજો;
 ભેગા ખેતી જમીએ રમીએ સોગટે,
 છાતીમાં બીડીને રાખું છેલજો,
 એ મહીને નવ જઘએ પીઉ પરદેશમાં. ૧૨
 માસ અધીક અધીકપણે શું પ્રીજીએ,
 રહો જોડીને નેણ સંગાથે નેણજો;
 જેમ ન છુટે છુટો કાચ બીલોરનો,
 દાસ દયાના પ્રીતમ બાણ પ્રવિણજો,
 એ મહીને નવ જઘએ પીઉ પરદેશમાં. ૧૩

નંદલાલના મહિના.

આવોને નંદલાલ રમવા આવોનેરે,
 નિરબે થયા છો નાથ, રમવા આવોનેરે. ૧૪
 કારતક તો મેં કળેરે કાઢાડ્યો, જર હરીએ જેમ જહાજ.
 માગશર મહીને મારગડે મેલી, હવે અમારું કાણુ છે ખેતી;
 ખીરધર વીના થઈ બેલી, રમવા આવોનેરે. ૧૫
 પોપ માસે જીવન પ્રણવ તણુ છું, લોકડીઆની લાજ લોખું છું.
 સંસાર તાજ કંઈ છું, રમવા આવોનેરે. ૧૬
 આઠ મહીને મંદીરમાં રે સુના, હરી વિના આસનીમાં સુના;
 વાહલા વિના ભય છે જોખનીમાં, રમવા આવોનેરે. ૧૭

- હાગણે ફગફગતીરે હોળી, અખીલ ગુલાલે બરાબરે ઝોળી;
 વાહાલા વિના ખેલે કાણુ હોળી, રમવા આવોનેરે. ૫
- ચૈતરે મને ચિંતારે લાગી, સુની સેંજલડીમાં ઝમકીને જાગી;
 વાહાલાની લેહે મને લાગી, રમવા આવોનેરે. ૬
- વૈશાખે વાવલીયારે વાયા, આખિ ઉધાડી ચોદીશ જોયાં;
 આસુ પાલવડે લોભ્યાં, રમવા આવોનેરે. ૭
- જેઠ માસે જગજીવન આવે, વૈજલ્ય સરવે વધામણી લાવે,
 વહાલો મારો કાંઈ ન કહાવે રમવા આવોનેરે. ૮
- અષાઢે હું અખળા નારી, જોખન દરીએ પુર છે બારી,
 પિયુનાં વચનને વિસારો, રમવા આવોનેરે. ૯
- શ્રાવણ તો સરવડીએ વરસે, નદીએ નીર બહોરાંરે ઢગસે;
 વહાલો મારો શી રીતે ઉતરશે, રમવા આવોનેરે. ૧૦
- બાદરવો બર દરીએરે ગાજે, નીલાં વન નવપદ્મવ છાજે;
 વહાલો મારો શી રીતે ઉતરશે, રમવા આવોનેરે. ૧૧
- આસો માસે દેવ દીવાળી લોક વણે સહુ સેવ સુંવાળી,
 વહાલા વિના તે જમે કાણુ વાળી રમવા આવોનેરે. ૧૨

શ્રી કૃષ્ણના મહિના.

- કારતકે કૃષ્ણ ગયા મેલી, મારે ઘેર આવો વનમાળી,
 કુખળ કેમરે ગમે કાળી, આવો હરી રાસ રમો વહાલા. ૧
- માગશર મારગડે રમતાં. બેળાં બેશી બોજનીયાં જમતાં;
 હવે હરિ કેમ નથી ગમતાં. આવો હરિ ૨
- પોષે સોસ પડ્યા અમને, તીકમજી શું કહીએ તમને;
 દિલસા કાઠે દીધા અમને. આવો હરિ ૩
- માઘે માઢા અંધારી રાત્રો પુલકાંએ ખીજાવી ખાટપો;

- વાલે લીધી મથુરાની વાટથો. આવો હરિ० ૪
 કાગળે ફેરા કરે હોળી, પહેરણ ચરણાને ચોળી;
 ચુંદડી મારો કેસરમાં રોળી. આવો હરિ० ૫
 ચૈતર ચિત કરે ચાળા, મધુવન મોરલીઓવાળા;
 દરશન દો ડોકર તિરથવાળા. આવો હરિ० ૬
 વૈશાખે વાટલડી જોતી, ઉભી રહી ધુશકડે રોતી;
 પાલવડે આંસુ લોતી, આવો હરિ० ૭
 જોઢે જગજીવન આવે, વધામણી સદૃ લોકો કાઢાવે;
 વહાલો મારો કશુએ નવ કહાવે.* આવો હરિ० ૮
 અષાઢે અખળા રહી ઝાંખી, વહાલે મારે ભરજીવન રાખી;
 વિચારો તે વાત થશે વાંકી. આવો હરિ० ૯
 શ્રાવણ તો સરવડીએ વરસે, નદીએ નીર ધણાં ઢળશે;
 વહાલો મારો શી રીતે ઉતરશે આવો હરિ० ૧૦
 ભાદ્રવે ભલીપેરે ગાજે, વહાલા થાન વિહવળ તમ કાજે.
 વહાલો મારો જરીએ ના લાજે, આવો હરિ० ૧૧
 આસો માસે આવી દીવાળી, શેવ વાણું કે મુવાળી;
 વહાલા વીના આ શી દીવાળી. આવો હરિ० ૧૨

રાધિકાના મહિના.

- કહોને સખી કારતક કેમ જાશે, કે વનમાં મોરલી કુણ વાશે.
 કે મહીનો દાણી કુણ થાશે, કે જીમનાં જાવા દો પાણી.
 કે માગશરે મન માંડે મળીયું, કે વિખીઆ ભાવ થકી જીયું.
 કે જેમ લુણ પાણીમાં ભળીયું, કે જીમનાં ૨
 કે પોસે સોસ પડ્યા અમને, વહાલા મારા શું નખીએ તમને,
 કે દીલાસા દીધા તે અમને, કે જીમનાં ૩

- કે માહે મકર તણે માતે, કે પુલડીયાં વેશી ખાતે;
 કે વાલાલાજી મારા મથુરાની વાટે. કે જુમનાં ૪
- કે દાગણે ફેરા ફરે હોળી, કે આજી ચરણા ને ચોળી;
 કે ચુંદડી કેસરમાં રોળી, કે જુમનાં ૫
- કે જૈનને ચતુરા ચિત ધરતી. વહાલાજીના ગુણ ગાતી ફરતી;
 કે તોયે મારે વહાલે રાખી નરતી, કે જુમનાં ૬
- કે વર્ષાએ વાયા વાવલીયા. કે ઘેર પધારો નાવલીયા,
 કે દુધડે ઘોડે તારા પાવલીયા કે જુમનાં ૭
- જોડે જગજીવન આવ્યા, કે મહિ લોક વધામણી લાવ્યા;
 વાલાલાજી મારા કશુએ ના કાયા, કે જુમનાં ૮
- અપાંડ અખળા ચર્મ ત્રાંખી, વહાલે મારે ભરજંતેન રાખી;
 વાચારો હવે વાન થશે વાંકી, કે જુમનાં ૯
- આવણુ સરવડીએ વગશે, કે નીર નદીએ ધણા ઢળશે;
 કે કાચલડી ટહકલીઆ કરશે, કે જુમનાં ૧૦
- ભાદરવા ભલીપેરે ગાજે, સપ્તધર ઘેર વસોણું વાજે,
 નેતો મારા રૂઢીયામાં દાજે, કે જુમનાં ૧૧
- આસોની રજની અજવાળી, કે શેવ વણું કે સુવાળી;
 કે વહાલા વિના આ શી દીવાળી, કે જુમનાં ૧૨
- કે રાધાના હાથે સોનાની ચુડી, રમતાં દીશે તે રૂડી;
 દાખરે સરવે ગયાં છે ભુડી, કે જુમનાં ૧૩

બહુચરાના મહિના.

ચર્ષતર ચીત ધણું વાંદુ, નમી નમી બહુચર આરાધુ;
 મન માઈ ગોખે જઈ લાગ્યું, શેવોતે શાંખલપુર રાણી. ૧
 વધશ્યખે વાવલીયા વાયા, માજીના ગઢ તમે આવ્યા;

- અંબાજીની મોટી છે માયા. શેવોને. ૨
- જોઈ તો જુગતી છે સારી, હરીહર બ્રહ્માદી વારી;
જોખ ઉપર જઈ બલીહારી. શેવોને. ૩
- અપાડે મેધ ધણી ગાળે છત્ર શીર ખડ્ગચરને જાળે;
ચોખડીયાં તો અદ્ભુત વાળે. શેવોને. ૪
- આવણુ સરવડીએ વરસ્યો, માણને બજશો તો તરશો;
નીકર તમે અથડાતાં મરશો. શેવોને. ૫
- બાદરવો લલીપેરે ગાળ્યો, શેવકને સનમુખે યાળ્યો;
જુડતાં બાપલડી સહાળ્યો. શેવોને. ૬
- આસો માસ આવી દીવાળી, આવ્યાં છે અંબાને કાળી;
મરખે રમે મોટાં મહાકાળી, શેવોને. ૭
- કારતકે કાયલડી બોલે, નાવે માણને તોલે;
તે જાતાં ત્રીભોવન ડોલે. શેવોને. ૮
- માગશ્વર માનસરોવર નહિ, ચાચર આવી ગરમા તો ગાયે;
શેવકની મા કરજો સાહે. શેવોને. ૯
- પોસે પ્રીત ધણી ધારી, પાંડવ લીધા ઉગારી,
કૌરવ સરવં ગયા હારી. શેવોને. ૧૦
- માહે તો ગતે નથી ગમતું. મન માઈ રહે છે બમતું,
મન માઈ માછમા રમતું. શેવોને. ૧૧
- કાગણે ફેરા ફરતી હોળી, પહેર્યાં માએ ચરણુનિ ચોળી;
કેશર ખડ્ગ જાંઘ્યાં છે ધોળી. શેવોને. ૧૨
- બાર માસ પુરણે તો કીધા, દહોતને દંડ બલા દીધા;
દેવતા સહુ ઉગારી લીધા. શેવોને. ૧૩
- આસો સુંદરીને બુધવારે, બાર માસ બયા નીરધારે;
વલવની મા કરજો સાહારે. શેવોને ૧૪

ચૌભણુદાસના મહીના.

- ઝરતઢે કોડામણીરે, શોળી પુનમ ફેરો ચંદ વાલા;
રાધા કરે હરીને વિનતીરે, ચરણે રાખો ગોવિંદ વાલા. ૧
- મામશર મેલી ગયારે, પીત્રે ગયા પરદેશ વાલા;
હાર જોખનમાં ભામતીરે અખળા આજેવેશ વાલા. ૨
- પોષ માસે પુછામણીરે, સાંજળ સપ્તયર વાત વાલા;
શ્રીકૃષ્ણ ચાસ્યા દ્વારકારે, સોળસે ગોપીઓનો નાથ વાલા. ૩
- મહા મહીને મન માંરે, ચીતકુ બ્યાકુળ થાય વાલા;
શમણાં આવ્યાં શ્રીશ્યામનારે, દીડા બદલરાય વાલા. ૪
- ફામણુ માસે ફરકીયારે વાગે છે તાલ મરદંગ વાલા;
મધુરીશા વગાડે વાલો વાંસગોરે, હોળી ખેત્રે ગોવિંદ વાલા. ૫
- અષ્ટતરે ચિંતામણીરે નાચ્યો નવલખ હાર વાલા;
કોઇ લાવે પીડેતી વધામણીરે, આપું એકાવળ હાર વાલા, ૬
- વૈશાખે વન વેડીયારે, વેડી છે દાડમ દ્રાક્ષ વાલા;
કોયલડો ટકેકા કરેરે, સરો લાગે એનો સાદ વાલા. ૭
- જેઠ મહીનાના રણુ તપેરે, જેવા ઉનાળાના તાપ વાલા;
લંકામાં જવાળા પરજળેરે, ઉઝા રહો રઘુનાથ વાલા. ૮
- અશ્વાઠ મામ ભત્રે ઉલટયોરે, થાય વીજળીઓના વેગ વાલા;
અલીરે ઉલટી બેતી વાદળીરે, વરશ્યા ખારે મેઘ વાલા. ૯
- આવળ વરશે સરવડોરે; નદીએ નીરમળ નીર વાલા;
ભીજે તે રાત્રી પદમણીરે, ભીજવ દક્ષણી ચીર વાલા. ૧૦
- આદરવો ભત્રે ગાજીઓરે, શીતળ થયાં શરીર વાલા,
ગોરાદે ભીંજ્યાં હર આંખણેરે, પીડિયો ભીંજવ પરદેશ વાલા. ૧૧
- આસો માસે દીવાલડીરે, સુંદરી સેજે શશુમાર વાલા;

લીલાવટ ટીલડી મોહામણરિ, કંઠે એકવળ હાર વાલા;
ખારે માસ પુરા થયારે, આલેસો અધીક માસ વાલા;
ગાય શીખે ને સાંભળેરે, વિનવે થોભણદાસ વાલા.

અંખીજીના મહીના.

કરતક માસે કરણા કરો મુજ માતરે મા અંખાજી,
અલખેલી અંખા સાંભળ મારી વાતરે મા અંખાજી. ૧
તારા દરશનની મને મોટી અંખા આશરે મા અંખાજી,
મા અહોતીશ કરજાં મોઢે રૂદીએરે વાસરે મા અંખાજી. ૨
માગશર માસે મન મળવા અકળાયરે મા અંખાજી,
તારી પ્રમજા કરતાં અંખા દીન વહો જાયરે મા અંખાજી. ૩
દીન વહી જાયને આશા મુજને મોટીરે મા અંખાજી,
તારા રંગમંડમાં હું નવ આવી લોટીરે મા અંખાજી. ૪
પોષ માસે મુજને મળવા મોશરે મા અંખાજી,
મુજ રાંક કિપર શો ખરવો માજી રોશરે મા અંખાજી. ૫
રોશ ન ધરીએ તમે દેવી છે દયાળરે મા અંખાજી,
જેવું નામ ધરાશે શેવકજન પ્રીપાળરે મા અંખાજી. ૬
મહા મહીને કાંઈ વરત સાંભળ્યા તમારારિ મા અંખાજી,
મા શું જુઓ છો કુડાં કરમ અમારારિ મા અંખાજી. ૭
કુડા કરમની કરણી છે મધ્યાનરે, મા અંખાજી.
તારા દરશનનું મને મોટું અંખા ધ્યાનરે મા અંખાજી. ૮
ફાગણ માસે ફની ફરી ઉઘટે અમરે મા અંખાજી,
રંગ લય્યાં મનડાં નવ કરશે અંગરે મા અંખાજી. ૯
અંગ ન કરશે તનકું અમારું તલખેરે મા અંખાજી,
ચીત અમારું ચરણે આવી અટકેરે મા અંખાજી. ૧૦

આસો માસે અરજ સંભળો વહેલીરે મા અંબાજી	
મા આરાસુરમાં ઠરા આનંદની હેલીરે મા અંબાજી	૨૩
હેલી કરીને પુરા મનની આશરે મા અંબાજી	
સેવકજનને તેડો તમારી પાશરે મા અંબાજી	૨૪
મામ બારે પુરણ કીધા માતરે મા અંબાજી	
મા વીશમપરી વિશ્વાસ ન કરશો વાતરે મા અંબાજી	૨૫
તેરમો મહીનો પુરુષોત્તમ કહેવાયરે મા અંબાજી	
મા હરી પ્રતાપે પુરુષોત્તમ સહુ ગાયરે મા અંબાજી,	૨૬
આરાસુરમાં નીત આનંદ થાય રે મા અંબાજી	
કરજોડીને બાપુ સેવક ગાયરે મા અંબાજી	૨૭

ભાગ ૨ જે.

સીતાજીના મહીના રાગ સાખીઓ.

મારા શામ સુંદર રામરે, કેને આશરે રહીએ;
 મારા પલ માની પ્રમાણુરે, લલના સંગ લઇએ,
 ધર બાર અલગ લનશ્યામરે, મારા સમ નવ જઇએ. ટેક. ૧
 કારતક કેમ કરી કાઢીએ, જુગ જેવી પળ જાય;
 તાગથી જેમ તોડીએ, પણ મળવાને મન અકળાયરે. માં ૨
 જોખન દરીઆ ધુધવે, પીયુ દેશાવર દુર.
 અણુજાણ્યા અનુભવી, તે શું નીરનું જાણે નુરરે. માં ૨
 માગશરે ઘેર વિજેગની, પીયુ પરદેશ પ્રયાણ
 ખરાયે અળગુ ખોળાયું, જેના પરવશ પડીયા પ્રાણુરે. માં ૩
 જળથી જુદી માછલી રાખો કરી વિવેક.
 વાંદ મારા વાલમા, એવા પ્રાણુ ન રહે પળ એકરે. માં ૪
 પોષે પ્રીતમ પ્રીતડી વીરહ જાણુ વા વહાય;
 એ ગાયલનો અંત નહીં, એનું તન તરફડીયા ખાયરે. માં ૫
 ખાવું પીવું ખેલવું, ઓઢણુ ને પેરણુ અંગ;
 ઓલવું ચાવવું જેમવું, એને પોઢવું ન ગમે પલંગ. માં ૬
 માઘે મન તલસે ધણું જુરે વીજેગણુ નાર;
 લક્ષ વિંછીની વેદના ઉપજે ચીતમા અનેક વિચારરે. માં ૭
 કાગણુ હોળી કાલની, કામ રમે સહિ કાપ;
 એક હોળી મારે આંગણે, બીજી દૈયે હોળી મારે હોયરે. માં ૮
 બીતરમા ભડકા બળે, અંગમા બળે વિરહ ઝાળ;
 વલખા મારે વીધવીધે, જેને ડસીઓ વીરહ વ્યાધી વ્યાળરે. માં ૯

અર્ધતર અંકાર ચીતની, શશી વીદેશી શામ;
 ભરજોખનમાં એકલી, આતો દાઝયા હિપર જેમ ડામરે. મા. ૧૦
 સુભાગીઆ જે સાસરાં, સંગેડ સ્નેહ સમીત,
 કવચ કરી વસીએ એકલાં, રાણી જયા જનમની એ રીતરે ૧૧
 વા વાયા વધશાખના, આંખે આવી શાખ;
 ભોગી ભમે વીદેશમાં, થાય હૃદય ખળે ખળા ખાખર. મા. ૧૨
 મુગાને સ્વપ્ન થયું મનમાં રહી મુંગય;
 પ્રીતિનું તો પારખું જે જીભે કહ્યું નહી જાયરે. મા. ૧૩
 જેઠ તણા તડકા પડે, લાય જેવી લુ વાય;
 સુનાં મંદીર માળીયાં, સુની સેજડી ખાવા ધાયરે. મા. ૧૪
 જાય ન રજની દીન જતાં, ગેતાં ગયે દીન ન જાય;
 વીરહ દુઃખ મહા દેહનાં, એતો નજરે જોયાંકેમ જાયરે. મા. ૧૫
 અશ્લાઠ ઝાંખ દામની, ધન ગરજે મનમાંય;
 ખપધ્યા પીડિ પીડિ કરે, સુણી વિરહેણી વ્યાકુળ થાયરે. મા. ૧૬
 દેવ દાનવ પશુ પક્ષી, માનવ તો કાણુ માત્ર;
 જીવતાં પ્રેમ જોગીયું, વિરહ વિરહીજન ગાયરે. મા. ૧૭
 આવણુ વરસે શુરવડે નદીએ આવે નીર;
 લીલી જુમી ભાસે લલી, ગાજે ધનવર ધોર ગંભીરરે. મા. ૧૮
 ધોર અંધારી રાતડી, ઝરમર વરસે મેહ;
 આંખેથી આંસુ ઢળે, જેનો સ્વામી ગયો તજી સ્નેહરે. મા. ૧૯
 ભાદરવો ગાજે ભલો રાજવી સહિ વધભોગ;
 રંગમાં રહિરવ રંગ એ, જેને વાહાજાનો થાય વીજોગરે. મા. ૨૦
 ચંપા ચંખેલી મોગરા, નવપલ્લવ વન વહાય;
 વીરહણી જત જવાસીઓ, તે તો શોશે સુકાર્ધ જાયરે. મા. ૨૧

આસો આવ્યાં નોરતાં, રમે રમે નરનાર;
 દીવસ દીવાળી દોહલાં, તે તો જાણે જંગત કીરતાર. મા. ૨૨
 દંપતી અંગ હિમંગમાં, ગાનતાન ગીત રંગ;
 અંગરાગ અદ્ભુત થયા જ્યજ્વયકાર જણાવે અનંગરે. મા. ૨૩
 મનમોહન અધીક માસથી, થાય પ્રભુ પરમન;
 સંગ સીતા જેમ રાખીયાં, તેમ ટળે વિરહ વ્યાધી દનરે. મા. ૨૪

લાલજના મહિના.

લાલજ કારતક મહીને રથ જાહવરાયે જોતરયા,
 ઓ લાલ વેહેલા આવળે હો લાલ. ૧
 લાલજ માગશર મહીને મેહેલી મથુરા ગયા,
 ઓ લાલ વેહેલા આવળે હો લાલ. ૨
 લાલજ પોષ મહીને પોપટ મોઠો પાંગરે,
 ઓ લાલ વેહેલા આવળે હો લાલ. ૩
 લાલજ માહા મહીનાની સેજલડી સુની પડી,
 ઓ લાલ વેહેલા આવળે હો લાલ. ૪
 લાલજ ફાગણ મહીને ઘેરઘયો ઘેરીઓ,
 ઓ લાલ વેહેલા આવળે હો લાલ. ૫
 લાલજ ચૈત્ર મહીને ચતરુજી ચાલ્યા ચાકરીએ,
 ઓ લાલ વેહેલા આવળે હો લાલ. ૬
 લાલજ વૈશાખ મહીને વાયે હીંગોળા ઝુલતા,
 ઓ લાલ વેહેલા આવળે હો લાલ. ૭
 લાલજ જ્યેષ્ઠ મહીને જુગજીવન ઘેર આવીયા,
 ઓ લાલ વેહેલા આવળે હો લાલ. ૮

- લાલજી આવજી મહીને શરવડેથી વરશીઓ,
ઓ લાલ વેહેલા આવજો હો લાલ. ૯
- લાલજી બાદરવો તો બલી પેરે ગાજીઓ,
ઓ લાલ વેહેલા આવજો હો લાલ. ૧૦
- લાલજી આસો માસે દિવાળી બલે આવીયા,
ઓ લાલ વેહેલા આવજો હો લાલ. ૧૧
- લાલજી ફુલવાડીમાં રંગી વાલમ લાકડાં,
ઓ લાલ વેહેલા આવજો હો લાલ ૧૨
- લાલજી તેનીંર ઘડાવું નવરંગ પાવડીઓ,
ઓ લાલ વેહેલા આવજો હો લાલ. ૧૩
- લાલજી પાવડીઓ પેહેરાને માહારે મોલે આવજો,
ઓ લાલ વેહેલા આવજો હો લાલ. ૧૪
- લાલજી પાવડીએથી રડયા ખડયા તો બલે પડયા,
ઓ લાલ વેહેલા આવજો હો લાલ. ૧૫
- લાલજી ખળતી ઝળતી બોલું છું પણ ઘણી ખમા,
ઓ લાલ વેહેલા આવજો હો લાલ. ૧૬

શ્રી કૃષ્ણના દશ અવતારનો ગરબો.

- માન કૃષ્ણરે લોલ કૃષ્ણ તે કંઠ કેરે ઝુમણરે લોલ;
હરે હૈયા કેરા હાર મારા વાહારે કૃષ્ણ વગાડે રૂઢી
વાસણારે લોલ ટક;
મારા કૃષ્ણજીરે લોલ પહેલે રૂપે કાનજીરે લોલ,
ધર્યો મચ્છ તણો અવતાર મારા વાહારે મચ્છે સમુદ્ર મળાયોડ;
વાલે આર્યો સંખાતે સુર દધત મારા વાહારે. કૃષ્ણજી. ૧

(૨૨)

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ ખીજે તે રૂપે કાનજીરે લોલ,
ધર્યો કચ્છ તણો અવતાર મારા વાલારે;
કચ્છે સમુદ્ર મથન કર્યોરે લોલ મેરનો રવૈયો મારાવાલારે;
સમુદ્રની ગોળા કરીરે લોલ ધુમે ગોપીનો નાથ મારા વાલારે,
શેષનાગનાં નેત્રાં કર્યોરે લોલ કહાડ્યાં તે અહિં રતન મારા વાલા
વાલારે. કૃષ્ણજી. ૨

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ ત્રીજેને રૂપે કાનજીરે લોલ;
ધર્યો વારાહ તણો અવતાર માલા વાલારે,
પૃથ્વી લક્ષ દાડ ઉપર ધરીરે લોલ પેઠા તે આપ પાતાળ મારા
વાલારે. કૃષ્ણજી. ૩

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ, ચોથેને રૂપે કાનજીરે લોલ
ધર્યો નૃસિંહ તણો અવતાર મારા વાલારે.
સ્થંભ ફોડીને પ્રકટ થયારે લોલ માર્યો હીરણ્ય તે કંશ
દમત મારા વાલારે, ઉગાર્યો પહેલાદ ભક્તનેરે લોલ
હેવા ભક્તવચ્છળ છો નાથ મારા વાલારે. કૃષ્ણજી. ૪

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ પાંચમેને રૂપે કાનજીરે લોલ,
ધર્યો વામન તણો અવતાર મારા વાલારે;
તણુ ડગલાં પૃથ્વી ભરીરે લોલ બળાં આંખો પાતાળ મારા
વાલારે. કૃષ્ણજી. ૫

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ છઠેને રૂપે કાનજીરે લોલ,
ધર્યો હરશુરામનો અવતાર મારા વાલારે હરસી તે લીધી
હાથમરિ લોલ છેદાં ક્ષત્રીયોનાં શીષ મારા વાલારે,
જનનીને હાથે હણીરે લોલ વાળ્યાં પીતાનાં વેર મારા વાલારે
કૃષ્ણજી. ૬

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ સાતમેને રૂપે કાનજીરે લોલ,
ધર્યો રામચંદ્રનો અવતાર, મારા વાલારે સીતા લઈ વન
વન નીસર્યારે લોલ રોતુ ખાંધ્યો છે પદ્માજી મારા વાલારે રણમાં તે
રાવજી રાણીયોરે લોલ, આખ્યા વીળીપજી રાજ મારા

વાલારે. કૃષ્ણજી. ૭

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ આડમેને રૂપે કાનજીરે લોલ,
ધર્યો કૃષ્ણ તણો અવતાર મારા વાલારે, મથુરામાં હરી પ્રગટ્યારે લોલ
ગોકુળ કીધો છે વાસ મારા વાલારે,
માર્યો તે મામા કંશનેરે લોલ, ગોપી લડાવ્યાં લાડ મારા વાલારે,
માતા પીતા છોડાવીયારે લોલ આખ્યા ઉગ્રસેનને રાજ મારા

વાલારે. કૃષ્ણજી. ૮

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ, નવમેને રૂપે કાનજીરે લોલ, ધર્યો બુદ્ધ
તણો અવતાર મારા વાલારે, જપમાળા કરમાં ધરીરે
લોલ લીધું છે મુનિવ્રત મારા વાલારે. કૃષ્ણજી. ૯

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ દશમેને રૂપે કાનજીરે લોલ ધર્યો
પૃથ્વી તો રસાતાળ મારા વાલારે કૃષ્ણજી. ૧૦

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ, ગાય શીખેને સાંભરે લોલ, પામે
તે વૈકુંઠ વાસ મારા વાલારે મેહેતો નરસૈ વીનવેરે લોલ,
રાખો ચરણ કમળની પાસ વાલારે. કૃષ્ણજી. ૧૧

સીતાની કાચળીનો ગરબો.

(પરમેશ્વરીને પાંચે પડીહો બહુચરી કહુ કળીબુગનાં કર્મ એરાગ)

કેકઈ કોધમાં બોલીયાં હો બહુચરી રામ; લક્ષ્મણ વન ગય,
પહેલું તે વન રામે મેલીયું હો બહુચરી સીતાએ રોપ્યા વૃક્ષ,

અમને રમરા સપીઓ હો અહુચરી, સપાં છે દાડમ દ્રાક્ષ. ૨
 રાજા રાવણનો મરમલો હો અહુચરી, વનફળ ચરી ચરી જાય.
 ચરતાં સીતાએ ભાળીયો હો અહુચરી વનફળ ચરી જાય,
 ગ નાં સીતાએ ભાળીયો હો અહુચરી, કાંચલડી સીવડાય. ૩
 સાવ સોનાનો કંચનો હો અહુચરી, ચામડામાં શો સાર,
 કની કાકનો કટમમાં હો અહુચરી, નહી મામાને મોસાળ, ૪
 નહી મધ્યરમાં ખંધવો હો અહુચરી, કોને ચડાવું પાડ.
 સીતા મહીવરના પાતળાં હો અહુચરી, કાણુ લડાવે લાડ ૫
 સીતાના બોલ સાંભળ્યા હો અહુચરી ધનુષ્ય લીધું લાથ,
 પહેલુ તે બાણુ રામે ફેંકીયું હો અહુચરી જઈ પડ્યુ ફરીયા સાથ ૬
 બીજો તે બાણુ મૃગ મારીયો હો અહુચરી ધાળો હો લક્ષ્મણ ૭
 સીતા કહે જાઓ દીપેર હો અહુચરી, લણ્યા તમારા ખીર ૮
 ઘેલી સીતા ઘેતુ ન બોલીયે હો અહુચરી રામ લણ્યા કેમ જાય, ૯
 આણુ આપી છે શ્રી રામની હો અહુચરી લક્ષ્મણ વાસે ધાય ૧૦
 રાવણુ આવ્યો જંગી વેરાગી હો અહુચરી ભીક્ષા દો સીતા માય,
 આણુ આપી છે શ્રીરામની હો અહુચરી ભીક્ષા આપી નવ જાય. ૧૧
 એક પગ મુકો આણુમાં હો અહુચરી, બીજો તે આણુ અહાર:
 ખાંધે મુકીને રાવણુ ચાલીયા હો અહુચરી હરી છે સીતાનાર ૧૨
 મૃગ મારીને રામ લાવીયા હો અહુચરી, નાખ્યો મહીની અહાર:
 સુનાં મંદીર દીસે માળીયા હો અહુચરી, ક્યાં ગઈ ગીતા નાર. ૧૩
 રામ રૂવે લક્ષ્મણ રીઝવે હો અહુચરી ઘેલા ન રેશો રામ,
 સીતા સરીખી પરણાવયું હો અહુચરી, સીતા ધરાવયું નામ, ૧૪
 જળજળ કમળ ના નિપજે હો અહુચરી. વનવન અગર ના હોય,
 ઘેરઘેર સીતા ના નીપજે હો અહુચરી ખંધવ વીચારી જોય. ૧૫

રામે તે પાનખીડા ફેરવ્યા હો અહુચરી, કાઈ છે અળોઓ નેધ,
 ખીડુ જીતે હનુમાનજી હો અહુચરી લાવું સીતાની શાધ. ૧૪
 કામ થેજી હિપડયો હો અહુચરી, ગયો લંકા મોઝાર;
 નેયાં ચારાશી ચઉવટાં હો અહુચરી નેહ તો આવન અખર ૧૫
 નેયાં મંદિર નેયાં માળીયાં હો અહુચરી, નેયું રાવણનું રાજ
 ડંઠ સીતા દીડાં નહીં હો અહુચરી, ગયો પાણીગારોને ઘાટ ૧૬
 ખાન પાણીયારી તને વીનવું હો અહુચરી, ક્યાં છે સીતા માળ;
 અશોકવાડી ઝાડવે હો અહુચરી આશોકાલને ડાળ, ૧૭
 ત્યાંથી હનુમંત આવીયો હો અહુચરી અશોક વાડી મોઝર,
 પડતો મહેલી મુદ્રિકા હો અહુચરી, લીધી તે સીતા નાર. ૧૮
 મુદ્રિકા મારા રામની હો અહુચરી ક્યાંથી લાવ્યો હનુમાન,
 કાને તને નેવા મોકલ્યો હો અહુચરી કોણે આલ્યા એંધાણ. ૧૯
 રામે તે નેવા મોકલ્યો હો અહુચરી લક્ષ્મણ આલ્યા એંધાણ;
 ભાળ લેના હું આવીયો હો અહુચરી પંચવટી પ્રમાણ. ૨૦
 તરશે તે હમશ ભાઈ સાવળ હો અહુચરી તારાં તે નીર પી ગ, ૨૧
 જુખ્યા તે હમશ ભાઈ સાવળ હો અહુચરી પડ્યાં પડ્યાંજ વનફળ ખા ૨૨
 ઝીંઝોટેને જુપાટ હો અહુચરી, ખંખેરોને ખાય;
 માળી તે આવ્યો માથુ કુટતો હો અહુચરી, રાવણ પાસે જાય. ૨૨
 રાવણુ બળથી બોલીયો હો અહુચરી, મારા અળીને ખાણ;
 મારને લોદેને લાકડે હો અહુચરી, મારને એરણુ ધાય ૨૩
 કુંભકરણે ભાથા બીડીયા હો અહુચરી, મારયું બળીને ખાણ;
 ઇંદ્રજીતે ખાથા બીડીયા હો અહુચરી, કે હું વાળુ એનો ઘાણ. ૨૪
 નહીં મર લોદેને લાકડે હો અહુચરી, નહીં મર એરણુને ધાય,
 સાચું તે બોલ ભાઈ સાવળ હો અહુચરી, સેણે તને તું પ્રાણ. ૨૫

ખમી લંકાનાં ગોદડાં હો ખહુચરી, સહસ્ર ઘાણીનું તેલ;
 મારે તે પુંછડે બાધજો હો ખહુચરી અગ્ની તેમાં મેલ. ૨૬
 મોત વાંદરાનું તે થકી હો ખહુચરી ચેતુ તે મનમાં બડ;
 ત્યાં થકી હિપડયો થેકડે હો ખહુચરી બાળ્યાં બર્ષ બેડો લંકાગઢ. ૨૭
 બાળ્યાં ચોરાશી ચઢિટાં હો ખહુચરી બાળ્યાં છે બાવન બળ્લર,
 રાખ્યાં વિભીક્ષણુ ખોલડાં હો ખહુચરી, આસોપાલવને ડાળ. ૨૮
 લંકા બળે અતુલ્લથી હો ખહુચરી હનુમાનને હસવું થાય;
 જુના તે ગઢને ગાંધેરે હો ખહુચરી નાગર નરસંઘયો ગાય. ૨૯

અંબાજનો ગરબો.

(ગોરમાનો ગરબો રાગ.)

હુતો ગણપત લાગુ પાય કે ગાહિ ગરબો આરામુરી તણોરે લોલ,
 આરામુરમાં બેડી માત કે મહિમા અતિ ઘણોરે ફૂલોલ. ૧
 માને પારે આવે લોકકે દુર ખહુ દેશર્થારે લોલ;
 આવે બાળ જોખનને વૃદ્ધ કે અતી ઘણે હેતથીરે લોલ. ૨
 માજી દીવસમાં ત્રણ રૂપ કે ધરે અતી શોભતારે લોલ.
 જોખન બાળ અને વળી વૃદ્ધ કે આયુષ ઓપતારે લોલ. ૩
 માને છત્ર સોનાનું છાજે કે રત્ન જુલ છેરે લોલ;
 ફરતી હીરાની છે ઠાર કે છત્ર અમુલ્ય છેરે લોલ. ૪
 કેશરી હિપરં બેડી માત કે સહુ આયુષ ધરેરે લોલ,
 કાટી સુરજ ઝાંખા થાય કે લેલાટે આડ કરીરે લોલ. ૫
 માને શોભીતા શણુગાર કે શોભા શી કહુંરે લોલ,
 માનો શેષ ન પામે પાર કે હું તે શું લહુંરે લોલ, ૬
 માને કંઠે એકાવલ હાર કે શોભે અતી ઘણોરે લોલ,

- માને બાંહે બાબુખંધ કે ચુડા સોના તણોરે લોલ. ૭
- હિરા રત્નતણી કંકણીઓ કે ચુનીઓ મહિ અતિધણીરે લોલ;
સાચા મોતીના ગળુખંધ કે મધ્યે છે મણીરે લોલ. ૮
- માને કાને કલાકુલ કે નાકે વાળી શોભતીરે લોલ,
માનો સેંથો પુર્યો અનુપ કે દામણો ઓપતીરે લોલ. ૯
- માને દશે આગળી વેઠ કે ઝાંઝર ઝમઝમેરે લોલ;
કડાં કાંખીને તોઢા કે ઝાંઝર ઝમઝમેરે લોલ; ૧૦
- માને ચણીયો ચોળાને ચીર કે ઓઢી ચુંદડીરે લોલ,
માના ચોક વચે સહુ નાર કે ફરે ઝુદડીરે લોલ. ૧૧
- માને ધીની બળે છે જોત કે જોષ રવી શોભતોરે લોલ;
માનુ તેજ જોષ મન માંહે હું તો લોભતોરે લોલ. ૧૨
- માના દરસનથી દુખ જાય કે પાપ સહુ બળેરે લોલ;
શુ કહું મંડપતી શોભાય કે મુખમાં અમી ઝરેરે લોલ. ૧૩
- માને માનસરોવર સાર કે માંહી અમૃત ભર્યુરે લોલ;
તેમાં જે કોઈ જન્મને નાશ કે તેહેનું કામ સર્યુરે લોલ. ૧૪
- શુ કહું સ્થાનકતી શોભાય કે કામ મીનના તણુંરે લોલ,
માનો પુનમ સંધ ભરાય કે શું વર્ણન કરેરે લોલ. ૧૫
- ફરતી બંગલાને બેઠકા કે અતિ ધણી ઓપતીરે લોલ;
માને સનમુખ છે એક વાય કે સુંદર શોભતીરે લોલ. ૧૬
- ત્યાંથી ચાલ્યા હિતર માંલ્ય કે મંદીર બાગ છેરે લોલ;
શું કહું આરાસુરની શોભાય કે રચના અથાગછેરે લોલ. ૧૭
- માને સુરીજન મુનીજન સેવે સજ્જા ધ્યાન ધરેરે લોલ;
માને નીશદીન સનમુખ કે તે રતુતી કરેરે લોલ. ૧૮
- માનો ગરબો જે કો ગાય કે નીત્ય પાઠ કરેરે લોલ;

કાટીક પાપ પ્રલે થાય કે તે મેહેજ તારેર લોલ.	૧૯
માજી શેવક જાણી તારો કે કરણા કીજીએરે લોલ;	
માજી દીન સેવકની વીનતી કે હિરમાં લીજીએરે લોલ.	૨૦
માજી ગુણ ગાવા નીશ દીન કે ભુક્ષી આપજેરે લોલ;	
સૂણી રણછોડદાસની વીનતી કે શરણે રાખજેરે લોલ.	૨૧

બહુચરાજીનો ગરબો.

સરસ્વતી આતને વિનવું, કરજેડી કહુંધુ; હાંહરિ કરજેડી કહુંધું.	
મેહેર કરો મુજ દામને તમ શરણે રહું ધું, હાંહરિ નમ૦ ૧	
શેહેર તે વરજ સેવતી શોભા છે સારી;	હાંહા.
વરણ અઢાર વાસો વસે વસ્તી છે ભારી	હાંહા ૨
ધર્મરાજ ગાયકવાડનું લાગે છે સારું.	હાંહા.
સહુ નમે સુખચેનમાં જોઈ મન હીસે માંડ	હાંહાં ૩
મનસાફ કરે એ રીતથી નહી વાલો પેરી;	હાંહા
આજીણુ સહુ આશીશ દીયે કરે શેરી શેરી.	હાંહા ૪
સહુને સુખ આ રાજમાં છે સોસો ધણેરું,	હાંહા
પ્રભુ ગમખંડ રાખ આ રાજાને શું કહું ઝાઝેરું.	હાંહા ૫
આજીણુને સહુ પ્રેમથી દે દાન અનીથી;	હાંહા
આવણુ અધીક માસમાં નવ કરવા દે હિસા*	હાંહા ૬
સદા વાસ એ રાજમાં પ્રભુ આપો દમને,	હાંહા
શેહેરમાં સ્થાનક દેવનાં શોભા શી કહીએ.	હાંહાં ૭
એક એકથી અતી ઓપતાં જોઈ વિસ્મે થઈએ;	હાંહા

* આવણુ ને અધિક માસમાં મહાવરાવ ગાયકવાડ હિંસા કરવા દેતા નહી.

ચુંવાળી બહુચર માન ત્યાં આવી રહ્યા છે.	હાંહાં ૮
સુખ આપે દુઃખ કાપીને બહુ કટ ગયાં છે,	હાં હાં
શેહેર સમીપે સ્થાન છે માનું ઉત્તર દિશાએ.	હાંહાં ૯
દીવસના નવ વાગતાં શોભા મહુ થાયે	હાંહાં ૧૦
ધુપ દાપે થાય આરતી સહુ દરશને આવે,	હાંહાં
ઘણા લોકને નીમ છે, કંઈ આવે ભાવે.	હાંહાં ૧૧
બહુ લોકને એમ છે દરશન ન થાયે.	હાંહાં
તે દેવસ અપવાસ કરે ને ખન્ન ન આવે.	હાંહાં ૧૨
એવે નીચમ રાખીને જે દરશને આવે;	હાંહાં
માજી ચીંતા રાખીને પુરે આશા ભાવે.	હાંહાં ૧૩
શણગાર માના શોભીતા રચના છે સારી;	હાંહાં
હીરા રત્ન તે હેમના માહી ચુનીઓ ભારી.	હાંહાં ૧૪
કહે અકાવળ આરોગીયો દીસંતો રૂડો;	હાંહાં
બાંહુ બાણુઅંધ બેરખા માહી સોનાનો	હાંહાં ૧૫
હીમ રનની કાંગી માહી ચુનીઓ અળકે.	હાંહાં
ખરા મોતીના ગળચવા માહી લીલમ લટકે.	હાંહાં ૧૬
કાને કલાકુલ શોભીતા નાકે છે વાળા	હાંહાં
મોતીની બાધી દામણી મહી મણીએ ભાળા.	હાંહાં ૧૭
આગળીએ વેઠ વીંટીયો જલે ધુધરી ધમકે.	હાંહાં
પાયે તે કલ્પા કાંખીયો તોડા ઝાંઝર ઝમકે.	હાંહાં ૧૮
જગ મોતીનું કાપડું લલાટે ટીલડી ચોડી.	હાંહાં
પાંચ પટાનો પાધરોને સાડી કમળી ઝોઢી,	હાંહાં ૧૯
પાછળ બાંધ્યો ગોદણો મહી ધુધરી બાજી;	હાંહાં
આયુષ શણગાર સરવે સજી બેઠાં છે માજી.	હાંહાં ૨૦

જેતો! બે ઘીની બળે જોઈ રવી સોમ શોભે;	હાંહાં
તેજ જોઈ મહીમાતણું મારું મનડું લોભે.	હાંહાં ૨૧
તેજ ન મળે ત્રણ લોકમાં રવી ઝાંખો થાયે;	હાંહાં
અકળ સ્વરૂપ બીજ પ્રદાશીયુ બહુચરી માયે,	હાંહાં ૨૨
વીરક્ષેત્રમાં વાશો વસ્યાં સહુ સુણ્ણને કાને;	હાંહાં
બહુ હાવે વધામણી બહુ માનતા માને,	હાંહાં ૨૩
દુઃખ કાપી સુખ આપે હો મા દીનદયાળી;	હાંહાં
વિરક્ષેત્રની રક્ષા કરો મા બહુચરી બાળી.	હાંહાં ૨૪
સેવક પોતાનો જાણીને મા રાખો પામં;	હાંહાં
અરજ સાંભળી તેહની મા પુરજ આશે.	હાંહાં ૨૫
દીન સેવકની વીનતી રૂદીયામાં ધરજે;	હાંહાં
બીડ પડે ત્યાં બહુચરી આવી સંકટ દરજે.	હાંહાં ૨૬
ગરબો શીખી સાંભળી નીત પાડ કરશે;	હાંહાં
કોટીન પાપ પ્રલે થઈ તે સેજમાં તરશે.	હાંહાં ૨૭
રણુહોડદાસ તો વીનવે બેઠી કર જોડી;	હાંહાં
મહાય કરો મુજ દાસને બુદ્ધિને થોડી.	હાંહાં ૨૮
બુલયુક હોય માહરી તે માફ કરજો !	હાંહાં
વિનતી સુણી આ દાસની તે કાને ધરજો.	હાંહાં ૨૯
વાસ તે વિરક્ષેત્રમાં રાવપરામાં રહું છું;	હાંહાં
રાત દીવસ રક્ષા કરો કર જોડી કહું છું.	હાંહાં ૩૦

કાળકાનો ગરબો.

જુગદેવરે જશ ગાઉ છું મહાકાળારે.

૧

જીવ્યાએ વસજો માત પાવાવાળીરે,

સેવક જાણી તાહારો માં શીર ઉપર ધરજો હાથ. પાવાં ૨

હોશ હમયામાં થાય છે મા, ગુણુ ગાવાનું છે મન.	પાવા. ૭
દયા કરો તમ દાસને મા, તેં ઉપજે બુદ્ધિ પાવન,	પાવા. ૪
ગુણુ ગંભીર છે તાહારા મા, કહેતાં ન આવે પાર;	પાવા. ૫
બાળક બુદ્ધિ શું કરો મા, જો હોય તારો આશ -	પાવા. ૬
નવતેરી નગરી વિશે મા, અંપાવતી ચતુરસુખનરે;	
રામ મરખું રાજ છે મા. માંહી વશે અહારે વરણ.	પાવા. ૮
ત્યાં ચતુર નારીઓ અતીવણી મા, નીરમળ છે તેનું મન,	પાવા. ૯
ગરબો ખેલે ચોકમાં મા, નવરાત્રી ફેરે દીન.	પાવા. ૧૦
શણગાર સરવે શોભતા મા, પહેરી કુંજરનાં ચીર.	પાવા. ૧૧
શુભવંતી ગરબે રમે મા, રાખીને મનશું ધીર.	પાવા. ૧૨
તાળીની ઝડીઓ પાડે મા, ત્યાં શોભા નૌતમ થાય.	પાવા. ૧૩
કાકીલ રાખત સોહામણા મા, નવરંગી નારી ગાય.	પાવા. ૧૪
તે પલે માતા આવીયાં મા, વીજળીના સરખુ રૂપ;	પાવા. ૧૫
સુરજ સરખાં શોભીતાં મા. માએ રૂપ ધર્યું અદ્ભૂત,	પાવા. ૧૬
રાણીઆ સરવ જાંખી પડી મા, તેજ તણો અંબાર.	પાવા. ૧૭
રાણીઓ મનમાં એમ ધરે મા, આ આ નવત્રી નાર.	પાવા. ૧૮
રૂપ રવરૂપ આગળી મા, જેની સોના સરખી ધાય.	પાવા. ૧૯
મધ્યરાત્રે રાણીઓ પરવરી મા, જોષને વીનવીઓ રાય.	પાવા. ૨૦
રાણીઓ રાખ આગળ કહે મા, સંભાળજો પ્રાણુઆધાર.	પાવા. ૨૧
એક રામા આવીયાં મા, ત્યાં પાવનમો બજાર.	પાવા. ૨૨
બત્રીસ લક્ષ્મ આગળી મા, તે તો પદમણીનો અવતાર	પાવા. ૨૩
તેને જોષ ત્રીભોવન મોહી રહે મા, તે આગળ નહિ કે નાર.	પાવા. ૨૪
રાખને નારી ગમી મા, વળી સુરજ થયો પ્રકાશ.	પાવા. ૨૫
તે દિવસ ગયો અતિ દોહયો મા. મનડામાં મોટી હામ.	પાવા. ૨૬

વળી રાત પડી દીન આથમ્યો મા, યોધડીયાં કમકે પાહાર. પાવા. ૨૭
 ઘેરઘેરથી સહી નીસર્યા મા, ગરમે ગાવ. સહે નાર. પાવા. ૨૮
 રંગ મચ્યો સાહેલડી મા, એવામાં આવ્યાં માત. પાવા. ૨૯
 ત્યાં રાણીએ દાશી મોકલી મા, રાય આગળ કહે વાત. પાવા. ૩૦
 ત્યાંથી પતાઇ રાવળ ઉડીયો મા, જોવાને નવલી નાર. પાવા. ૩૧
 આવી નીરખી નયણે ભરી મા, વીરહ વહાં અપાર. પાવા. ૩૨
 નખ શીશ સુધી નીરખીયાં મા, મુરજાએ પડીઓ રાય. પાવા. ૩૩
 રાજ્ય રંગે મોહી રહ્યો મા, નારી શું લાગ્યો નેહ. પાવા. ૩૪
 રમતીં રૂઝની વહી ગઈ મા, સાં વળ્યા પોતાને ઘેર; પાવા. ૩૫
 ત્યારે માત આત્યાં એકલાં માં, પતનએ જાણી પેર. પાવા. ૩૬
 પાપી પુંડે પરવર્યોં મા, માતાનો ઝાલ્યો હાથ. પાવા. ૩૭
 માગમાગ મુખથી કહ્યું મા, એવું મુખથી બોલ્યાં માત. પાવા. ૩૮
 તારૂં રૂપ વસ્યું હૈયાં વિશે મા, હું રાખીશ મારે ઘેર. પાવા. ૩૯
 ત્યાં મેહેલ ચણાવું માણેકના મા, તેની કોઈ ન જાણે પેર પાવા. ૪૦
 મારે મોહોલે રાણીઓ અતિધણી મા, તેમાં પટરાણી આપ પાવા. ૪૧
 ખાઓ પીઓ ખુખી કરો મા, રૂડી રાજ્ય સરખી રીત. પાવા. ૪૨
 ત્યારે કોપ કરીને બોલીયાં મા, તારૂં પ્રગટ્યું રાજ્ય પાપ. પાવા. ૪૩
 તારૂં રાજ્ય જશે જડમુળથી મા, આવી મળશે તારો હોમ. પાવા. ૪૪
 ચેત ચેત તું અભાગીઆ મા, ત્યાં રાખ્યો રણુસ્થંભ. પાવા. ૪૫
 ચોડ ચકાવી પાપરી મા, જુડીઓ દરવાજાં બંધ. પાવા. ૪૬
 સૂરદાસે રહીને પુજ્યું મા, શું ભર્યું છે માલ રસાળ. પાવા. ૪૭
 ત્યારે જુડી મારી મા, મોમલા દહીત અપાર. પાવા. ૪૮
 તે જુડીએ વાકળીએ સત્ય મુક્યું મા, જઈ પતાઇને કહી પેર. પાવા. ૪૯
 જુષ મચ્યું જેમ જોરથી મા, તારે થઈ રહ્યાં ઉતપાત પાવા. ૫૦

તારે એવું દળ સધળું રહ્યું મા, તે જુધ થયું છે વરસપાર. પાવા. ૫૧
 લેખ લશ્કર આગળ થયો મા, પછી ભેમવીઓ ચડાળ. પાવા. ૫૨
 લોહી તણી નદીઓ વહી મા, ત્યાં વરત્યો હાહાકાર. પાવા. ૫૩
 તારે પતાઇ રાવળનું પત ગયું મા, ત્યાં જાણી જુગમાં વાત. પાવા. ૫૪
 તારે પતાઇ મનમાં સમજાવ્યો મા, મુજ ઉપર કોપ્યા માત. પાવા. ૫૫
 કરગરતો રામ શરણે ગયો મા, બેઠે બેઠે કરજોડી હાથ. પાવા. ૫૬
 મુજ ઉપર માતા મહેર કરો મા, દળ સધળું પાછું જાય. પાવા. ૫૭
 માહાકાળી મનમાં એમ ધરે મા, સુખાને આપું સુખ. પાવા. ૫૮
 મા તું અનામી રાજાઓ મા, પતાઇતું ટાળ્યું દુઃખ. પાવા. ૫૯
 જે ગાય શીખેને સાંભળે મા, તેની માતા પુરે આશ. પાવા. ૬૦
 મા તુ ગુણવંતી કાળકા મા, ગુણ ગાય એ ગોકળદાસ. પાવા. ૬૧

ગોરમાનો ગરબો.

ગોરમા ગણપત લાગુ પાય કે, વીધાત્રીને વીનવુંરે લોલ;
 ગોરમા ધરડોને ભરથાર કે, આપો શું મનેરે લોલ.
 ગોરમા ધીક ધીક અવતાર કે, શું કહું તમનેરે લોલ;
 ગોરમા રણ સંબંધી મુજ તાત કે, મા મારી ખાપણીરે લોલ.
 ગોરમા સંસાર કાધો સરપ કે, સેજે થઇ સાપણીરે લોલ;
 ગોરમા હું છું નાનું જાળ કે, પીયુ ઉટીયોરે લોલ.
 ગોરમા દોઠે પડે છે કાળ કે, મુરખ છે જુઠીઓંરે લોલ;
 ગોરમા મારું થયું જોખન કે, પીઠે ધરડો થયોરે લોલ.
 ગોરમા હું કરું કાકીલ શબ્દ કે પીઠે તો સુખ રયોરે લોલ,
 ગોરમા મને થયા વરસ સોળ કે પીઠેને એંસી થયારે લોલ.
 ગોરમા દોઠે જાણું જલ કે જુધ સધળી ગઈરે લોલ,

ઝારમા શિયાળાની રાત કે સરદ શોહામણીરે લોલ.
 ઝારમા વરદ પીયુની જાત કે, દીસે બીહામણીરે લોલ;
 ઝારમા રજની રમવા ઇચ્છું કે આંખ આંખડીરે લોલ,
 ઝારમા ચેન કરતો બોલે ક્રૂરઅહી લાકડીરે લોલ,
 ઝારમા શિયાળાની રાત કે સ્વાદ હોય અતિ ધણારે લોલ;
 ઝારમા રજની વિતી એક કે, આંખ મા આંખડીરે લોલ.
 ઝારમા કંટક તમને ખડક કે, કાપો કેમ સરેરે લોલ;
 ઝારમા પીયુની ધરડી જાત કે અરથ ક્યાંથી સરેરે લોલ.
 ઝારમા નવરાત્રીના દીન કે, ગરદ શોહામણીરે લોલ;
 ઝારમા દુરખળ મારા કંથ કે, દીન જાય દોલ્લસારે લોલ.
 ઝારમા વિજ્યા દિન કે સહુ સણુગાર મજ્જેરે લોલ;
 ઝારમા મારે ધરડો કંથ કે, સહુ લીય અવકારનેરે લોલ.
 ઝારમા સહુને મન દીવાળી કે, મારે મન હુતામણીરે લોલ;
 ઝારમા મારા કરમના ભોગ કે, હું નિસાસણીરે લોલ;
 ઝારમા રાત દીવસ ન દેખું કે, જાજો દવ જાજેરે લોલ.
 ઝારમા મુજ સરખો પુરુષ દેખું કે, મન માંડે જાજેરે લોલ;
 ઝારમા મારા કાળા કેશ કે, એના ઘોળા થવારે લોલ.
 ઝારમા હું થઈ જંગમ વેશ કે, તન માંડે જાજેરે લોલ;
 ઝારમા મોડે આવે લાળ કે, નેત્રે નિર ઝરેરે લોલ.
 ઝારમા હું નારંગી જેવી કે, તન માંડે જાજેરે લોલ;
 ઝારમા સેજ ખિલાવે પુરુષ કે, તે દેખી ડરેરે લોલ.
 ઝારમા શ્વાસ ઉદ્વસને પીડ કે ઉધો સુવેરે લોલ;
 ઝારમા આહુપણ પહેરે અંગ કે, વસ્ત્ર ખહુ ભાતનારે લોલ.
 ઝારમા મીઠ્યા થયો અવતાર કે, નાગરી નાતમારે લોલ;

ગારમા સુખ ન પામી એક કે, દુઃખ બહુ ભાતનારે લોલ.
 ગારમા જોને જોખન કંથ કે, પુન્ય કીધા હશેરે લોલ;
 ગારમા મેં કીધા બહુ પાપ કે, હું વૃદ્ધની વહુરે લોલ.
 ગારમા ઓરીયોન વિત્યો એક કે અપરનીની રીતનોરે લોલ;
 ગારમા પુરૂષ ન ઢીઠો એક કે પુરી પ્રીતનોરે લોલ.
 ગારમા શીવજી પુજાય સદાય કે પામું જોખન ધણીરે લોલ;
 ગારમા મન માઈ વ્યાકુળ કે, એનું કામ બળ્યુંરે લોલ.
 ગારમા થઈ જોખન વંશ કે એનું કામ ગળ્યુંરે લોલ.
 ગારમા કામી દેખે કંથ કે, અપ લાગે સહુરે લોલ;
 ગારમા નહોતી સાસુ નણંદ કે તો જીવતી દહુરે લોલ.
 ગારમા પીડિજી આવે ઘેર કે હું ભમતી ફરેરે લોલ;
 ગારમા લાવ્યા એકજ વજ્ર કે હું તો શું કરેરે લોલ;
 ગારમા દુઃખના વાળા ઝાડ કે મુકયા પાળનારે લોલ.
 ગારમા હું સંપુરણ કુંખ કે મારી જાળવેરે લોલ.
 ગારમા હું સંપુરણ કુંખ કે મારી જાળવેરે લોલ.
 ગારમા લોક સાથે કરું હોશ કે મા મારી વારતીરે લોલ.
 ગારમા જમતા દેતી કાંસી કે, વીખ દેઘ મારતીરે લોલ,
 ગારમા પીડિજી પોહડયા બહાર કે જાણે થઈ સતીરે લોલ;
 ગારમા હવે મરે સાપ કે જો કરમની ગતીરે લોલ,
 ગારમા વિનંતી કરું છું એક કે જો કરમ તણી રતીરે લોલ;
 ગારમા કરજોડી લાગુ પાય કે સમરથ દેખે પતીરે લોલ.
 ગારમા વીનતી કરું છું એક કે, આજ સુધી આંખોરે લોલ.
 ગારમા સહુને દેખે બેડ કે, માતા કરણા કરીરે લોલ;
 ગારમા કામી દેખે કંથ કે વલ્લભ કહે કરગરીરે લોલ.

બાળ લીલાનો ગરબો.

કુંવરને વારોને વ્રજ રાણી ટેક.

- સરવે વ્રજનાર મળીને આવી શ્રી યસોદાજી ધામેરે,
લાડકવાયો પુત્ર કર્યો ક્યમ, વસિયે ગોકુળ ગામ, કુંવર. ૧
- એક કહે બરવા જાઉં ત્યારે ધરમાં પેસે ગીરધારીરે;
માનશે નહીં પણ માડી કહુ તમે, સાંભળો ગતી મારી. ૨
- સાંચ્યું સંતાડ્યું હોય જે મારૂં તે કાણુ શીધી કહાડેરે;
પહેચિ નહીં તો પીડા મારિને તેથી ન પહેચિતો પાડે. ૩
- ત્યારે માતાજી એમ બોલ્યા ચતુર થઇ કાં ચુકારે,
જ્યાં એની દ્રષ્ટે પડે નહીં વસ્તુ ત્યાં અંધારે મુકા. ૪
- યશોદા શું વિનતી કહે, મુકી જોયું અંધારા મહેરે,
એની શી ચીંતા થાય અજવાળુ જઇ ઉભી રહે જ્યાંય. ૫
- કૃષ્ણ માતા એણીપરે બોલ્યા ઘેલી ગોપી શીદ શામે.
મહિ માખણુ ઉચું શીકે મુકા, ત્યાં બાળક ના પહેચિ. ૬
- તવ બોલી એક બાળા આવો, હું શીકાની ગત દેખાડું,
શાણુ સુતના જુઓ પરાક્રમ, થાય અંતર ટાહું. ૭
- લાકડી લઈ ઉખલપર ચઢીને, શીકેથી લઇ સહુ ખાયરે,
સખીને આપે. તેથી વધે તો મકલકાને પાય. ૮
- માતા કહે એ બળથી પહેચિ, એવું ઉંચું તમે બાધોરે;
નહીં તણું મુખ વસે બાધી સોયે દોકડે સંધિ. ૯
- હજુ તમે પણ લાજણુ લાડકવાયાનાં ન જાણો માતરે;
ધરમાં ગરીબ એ બારણે બીજાં વિતે તે જાણે વાત ૧૦
- એક સખાની બાંધે ચઢીને, અતી ઉચું પણ ચાખેરે;
તેથી ન ફાવે તો દોણી કરે કાણી, ધાર તજે મુખ રાખે. ૧૧

- ત્યાં માતાજી કહે જાળકને હું કંઈ રીતે ખોળુરે;
 મહી માખણ મુઠી મળુસમાં દોતી ત્રિયા તમે તાળું. ૧૨
- એમ કહે માડી એમ કરે તો થાય છે બમણું જનરે;
 ખાવા ન પામે ત્યારે ખીજ દે ગાળો ભાગે પાત્ર બહુકાન. ૧૩
- કંઈ ન ચાલે તો છોડે વાજરડાં વેળા વના ધવરાવેરે;
 સુતા જાળકને જમને જગાડે ચુંટીઓ દેઈ રડાવે, ૧૪
- એવું સુણીને કહે રાણીજી દમશ સ્ત્રીખામણ આધરે;
 મંદિરમાં પેઠો દેખો તો લાવજો એને સાહી, ૧૫
- અરે માત મે એક દીવસ તો સંતાપ આવતો હોયોરે,
 પેશી સદનમાં ખાવા વળગ્યો, એટલે જમને ઘેયો. ૧૬
- મેં કહ્યું ચોર આજ આવ્યો દાવે, નહીં જવા દેજી ગ્રહીશરે;
 મરડી મુઠ એણે કહ્યું મુજને, હું જમશ તું જોઈ રહીશ. ૧૭
- કરી કળા એકતો કહી ભર્યું મુખ એટલે જઈ મેં ઝાલ્યોરે;
 કર્યો કાગળો મારી આંખમાં હું ચોળવા રહી એ ચાલ્યો. ૧૮
- એક કુટે મેં ઝાલ્યો તો આજ તો પણ એ નવ ગાંડ્યોરે;
 તોડી મુજ મુક્તાફળમાળા, હું વીણવા રહી વાહાલો નાહો. ૧૯
- એટલામાં એક અખળા આવી, કહ્યું જુઓ લાવી ઝાલીરે;
 છેડો ઉઘાડે તો પુત્ર પોતાનો લજવાણી પડી ઠાલો. ૨૦
- એવે યશોદાજી ખોલ્યાં દાવાં સાચાં બહુ હોશોરે;
 મારો વાલો મારા ઘરમાં પોઢ્યો; આવશે જગીને જોશે. ૨૧
- એવું કહેતાં પ્રભુ આંગણે આવ્યા, નીંદ્રામાંથી ઉઠીરે;
 યશોમતી કહે જુઓ આ મારો જાળક યુવતી તમે સર્ત્ર જુડી. ૨૨
- એમ કટાક્ષ કરી સહુ કામની સામુ કૃષ્ણે જોયુંરે;
 લોટ પોટ થઈ ગઈ સહુ લલના, પ્રીતમાં મન પરોવ્યું. ૨૩

સામા સામી લોચન મળતાં કરી સમસ્યા છાનીરે;
 સરવે કહ્યું આવળે મારે મંદીર, મોહને લીધું માની. ૨૪
 ગોપી ગોવિંદની ગત ન્યારે, શું જાણે સંસારરે;
 હૈયે હેતને વડે વદનથી કાણુ લહે તેનો પાર. ૨૫
 શીખે સાંજળેને ગાયે ગરબો શ્રી કૃષ્ણ જાળ ચરીતરે;
 કહું દો ગણુ પ્રસન્ન થાયને, પાવન થાય પવિત્રરે. ૨૬

મુંબાઈ સુરતનો ગરબો.

સારૂ સારૂ સુરત શહેર મુંબાઈ અલખેલી,
 માંહી બાલાજીની મેહેર મુંબાઈ અલખેલી. ટેક.
 સાત માળની મેઢી ચણાવી માંહી બેઠાં શેકાણીરે;
 ચાકર મેહેતા મજરે, વાણીઆની બધયર રાણી. મું. ૧
 મુંબાઈ રાણી સહુ ઠકરાણી; ન ભરે બેઠે ન પાણી;
 કાવડીયા તો પાણી આણે, પીયે પાણી શેકાણીરે. મું. ૨
 મુંબાઈમાં તો કલ્કા સાંકળાં ટાંકલીને નહી પારરે;
 મુંબાઈ શહેરના શાહુકારેને દેવાળાની શી વાર. મું. ૩
 સુરતની તો સાડીઓને હિપર કસખી કારરે;
 મુંબાઈ શહેરમાં કાપડીયાને કાપમાં દેશો ખોડ. મું. ૪
 મુંબાઈ શહેરમાં બણી ગાડીઓ બગીઓનો નહી પારરે;
 સાંજ રજર સહિ ફરવા નીકળે, વાડી લાડી લખ બહાર. મું. ૫
 મુંબાઈની તો મારફટમાં સુખડીયો વેચાયરે;
 તેથી દીવનો હલવો સારો, સહિ લવા મન ચહાય. મું. ૬
 મુંબાઈ તો સરવે સુખ પણ ત્રણ પાતીતું દુઃખરે;
 બાહું મોધુ બળતર મોધું બંદર જાવું મુખ્ય. મું. ૭

મુંખાઈના પાનખીડામાં સોપારીનો કટકારે.

સાઠ વરસની ધરડી માડર તોય ન મુકે લટકો. મુ. ૮

અમદાવાદી હરામખદી, ખંભાતી ઘોઝારીરે;

વડોદરાની વાંછી નારી સુરતની બલીહારી. મુ. ૯

વડોદરા શહેરનો ગરબો.

ધન ધનરે વડોદર શહેર રૂપે રંગીલું. ટેક.

રૂપે રંગે છેલ છમીલું, અલખેલું અપારરે;

વડોદરાનું વર્ણન કરતાં, સુશુભે નરને નાર. ૧

અદપરાનો વસ્તી ભારે શો.આનો નહી પારરે.

વાનવનામાં વર્ષજૂવીતે પરાં આર બખર. રૂપે. ૨

આકૃતપર અડાણિયું ને કાલું રમાં ગાઉખાનુરે;

ફેગટીલા સડે ફેપરામાં દેતાળીયાનું ઠેકાણું. રૂપે. ૩

સરશીયાની પાળજ ઉપર જેડીનો અખાડોરે;

અટલુખ અલખેલી ઉમાં પાછળ ગોસાનવાડો. રૂપે. ૪

સરસનાથ છે સામી પોતે વાયડા વાડી ત્યાંપરે;

અજમ તળાવની પાસે થઈને ચાલ્યા અવડમાં બપ. રૂપે. ૫

લાલ દરવાજે ખંખાખાનું વાંદરીયો ભુરજરે

મીયાં મહમદની વાડી બણે ઝગડી રહ્યો સુરજ.. રૂપે. ૬

હાથીયા ખાણને દરવાજે, કાંઈ હઠીલો હનુમાનરે;

સમ તળાવની પાળ ઉપર રામેશ્વર બપવાન. રૂપે. ૭

ધોધય દરવાજે થઈને સીધરાએ જવાપરે;

અખરાખના દરવાજા સામી ચોખંડી ઠહેવાય. રૂપે. ૮

મરદા ખારીએ થઈને ચાલ્યા કાજરે;

લકડપીઠું મદન કાંપો, ગોસાધજી મહાગજ. રૂપે. ૯

- શીલનાથના દરશન કીર્ધા આવી ઊઝી પોળરે.
ચોરને બેઠા ગરદન મારે ભેસાણા ભાગેળ. રૂપે ૧૦
- ખડુ પર છે ખાત્રાજીનું ડાંડીયું બળરરે;
સકર કુછને ઝાપે રૂડે, લાલ નામ સરદાર. રૂપે. ૧૧
- આનંદપરામાં આવીયાને રાહિપરાને ઝાપે;
દાન દક્ષણા રૂડી થાયે ગણપતરાવ ત્યાં આપે. રૂપે. ૧૨
- હિમી બળરની શોભા સારી આવી ખારી વાવરે,
મત્યરૂપ છે રંજે રૂડુ સુરસાગર તળાવ. રૂપે. ૧૩
- વડી વાડી ઘીનેકાટે નાગરવાડો વિક્ષાતરે;
આદીતવારે દરશન પ્રાપ્તે બેડી બહુચર માન. રૂપે. ૧૪
- હિમે ચોકે લીમડી બળરે રૂડી શોભા થાયરે;
મૃદંગ વાગે નાયે ઝીણું કંઠે ગાય. ૧૫
- નીળમપરં લુનડીને ઝાપે રોકડીયા હનુમાનરે;
સુરસાગર ધૌધાટને દરવાજે ત્રણજ છે કમાન. રૂપે. ૧૬
- શેહેરની ત્યારે રચના દીડી શોભાને નહી પારરે;
હાથીધોડા પાવખીઓ વાંકડીયા અશ્વાર. રૂપે. ૧૭
- ચારે દિશાનાં ચારે ચૌટાં વચે માંડવી ચોકરે;
હંચા મેહેત્ર મેડીને અટારી છત જદમાને ગોખ રૂપે. ૧૮
- માંડવી છે કમાન ચોપાસ, ચતુર કરે વેપારે;
કાછીઆ દુકાને માંડિ, હિમી વાથી લાર રૂપે. ૧૯
- ચાપટ જેવા ચારે રસ્તા સરખા સરખી એ;
ચાણીને દરવાજે બેઠા વાપ કરે ક્ષોભ, રૂપે. ૨૦
- રાજે તળાવની સુંદર શોભા જોતામાં મન મોહરે;
વારી સહિ જળ ભરવા જાયે નડિતમ રચના હોય. રૂપે. ૨૧

રામપરા દરવાજો કહીએ જોયું છે સનમુખરે;	
પરમેશ્વરનાં દરશન કરનાં જાય જનમનાં દુઃખ.	૩૫. ૨૨
સેહેરીપુરાની લેહેર સકીથી શોભા છે બરપુરરે;	
સુરસાગર રતનાગર જેવું વાગે બહુ રણપુર.	૩૫. ૨૩
ચોથો દસ્તાજો ચાંપાનેરી શરસીયાની વાટરે;	
વિસ્તારીને વર્ણન કીધું ચોકપોળને હાટે.	૩૫. ૨૪
નગર તીરખું મન હરખું પ્રભુ થાય પ્રસન્નરે;	
નરસિંહજી પોગમાં નરદરીનાં દરસન.	૩૫. ૨૫
રાજ રાજે રણજોડજીને મદાલશ્મી મુજ માતરે;	
ગોરધનનાથ બગદેવજી ચાલે પકનાથ.	૩૫. ૨૬
બલગતખાનું જનાનખાનું હીરાનખાનું પાસરે;	
ધરમણી તો જ્વાળ ફરે છે ઉંચા મેહેલ અવાસ.	૩૫. ૨૭
ધણી કારીગરી કચેરીમાં જાત જાતના રંગરે-	
નકીશ નારી નાય કરે છે કામળ તેનાં અંગ.	૨૮
તરેહવારનું ટકોરખાનું ગોળીદરાવનો મહેલરે;	
જાયકચાડના રાજ આગળ શોભા સવળી સેહેલ.	૨૯
દાદાસાહેબ ને નાનાસાહેબ બાપાસાહેબ મદારાજરે;	
ગણપતરાવ બહુ જાણીને અખંડ રહો આ રાજ.	૩૦
લાડ મોડ શીજોડ નાગર દશા વીશા વણીકરે;	
સોની સાળી સુતર છીંપા દરજી હીકા હીક.	૩૧
પુના સતારા મુંગઢ જોયું પૂર્વ પશ્ચિમ દેશદે,	
ઉતરમાં હિંદુર જોયું પૃથ્વીના નાથ.	૩૨
શુદીઝાટ હીકું હીલી ને ગઢ ગીરનારરે;	

સુરતને અમદાવાદ જોયું કહણ કિશો ધાર.	૩૩
બલીહારી દુ વડોદરાને, ધન ધન નરને નારરે;	
વીરક્ષેત્ર જોણે જોયું નહી, તેનો એજે ગયો અવતાર.	૩૪
વાંકી નારી વડોદરાની, મહારાખને રાંકડે;	
મૃઆનેણીને વરણાગીથી, વળીઓ આડો આંક.	૩૫
શાહુકારેની દુકાનો ભારે, ધરમ તણો અવતારરે;	
ખુશખચંદ શામળ બહેચર, લલ્યુઆઇ શાહુકાર.	૩૬
રતનજી કાનદાસ કહીએ, બાંધી પુતની પાળરે;	
હરીજીતનો મરિમા મોટો, બીજા ભાગ મેરાય.	૩૭
રંગીલી જે ગરબો ગાજે, રંગીલા નરનારરે;	
રંગીલા તો લાહણીઓ લાવે, રંગબેર શે.લા થાય.	૩૮
સંવત ઝોગણીસ પાંચમાં, ને સંવતસે સીતેરરે;	
નવરાત્રીમાં વર્ણન કીધું, વડોદર જે શહેર.	૩૯
રૂપે સહુ કવિને કરે વિનતી, કાઠમાં દેશો ખોડરે;	
વડોદરાની રક્ષા કરમે, રેવા ને રણુછોડ.	૪૦
ભગવત વાણી સાચી જાણી, મનમાં ગાંણી ભાવરે,	
વડોદરાનો ગરબો ગાતાં, સહુજન સુખીમા થાય,	૪૧
મીજખાની મન ગમતી કરવા જાય શાખી જનરે,	
મસ્તુખાગનો ખંગલો જાણે ઇંદનું ઇંદ્રાસન.	૪૨

મહાકાળીનો ગરબો.

મા તું પાવાની પટરાણી કે, કાળિ કાળકારે લોલ,
 મા તારે હુંગરડે ચડવું તે અતિ ધણું દોહલુંરે લોલ.
 મા તારી પ્રદક્ષણ કરી કે, વર્ણન શું કરે લોલ.

વિશ્વાસે તપ કરવા બેઠાં કે, દેવ મુની થયારે લોલ,
 આયું રૂઢં ચઢિદુ ચાંપાનેર કે, ચઢિટે ચઢિદ મળ્યારે લોલ.
 ત્યાં કાંઈ માતાતા ગરબા કે, માણ આવીયારે લોલ,
 રાગજીએ જાણ્યો તેમનો હાથ કે, માણ પ્રસન્ન થયારે લોલ.
 માગ્ય માગ્ય ઘોડાની ઘોડાળકે, હાથી ઝુલતારે લોલ;
 માગ્ય માગ્ય કુટુમ્બ કુશળ ક્ષેમ કે, જન્મજ અતીવણીરે લોલ,
 માગ્ય માગ્ય દક્ષિણ સરખા દેશ કે, કિલ્લા અતી વણ્યારે લોલ.
 માગ્ય માગ્ય ગુજરાત સરખી ગાદી કે, બદર બેસણારે લોલ,
 માગ્ય માગ્ય નવેખંડના રાજ્ય કે, ચંદો સુર્ય તપેરે લોલ,
 માગ્ય માગ્ય એટલું વરદાન કે, મારે મહોલે પધારજોરે લોલ.
 ફટ ફટ પાવાના રાજન કે, એ શું માગીયુરે લોલ.
 આજથી છઠેને છ માસે કે, મુગ જશેરે લોલ,
 એમ કરી માતા થયા અલોપ કે, પાવો હાથ ઘસી રજોરેલોલ.
 મુગલે ચડાવી છે ફેજ કે, પાવાગઢ ઘેરિયોરે લોલ,
 દરવાજો ઉભા દરવાન કે, કામને પુછીયુરે લોલ,
 રાગજીએ ખોદાવીયું તળાવ કે, પાણી નવ નિસર્યુરે લોલ,
 મુગલે ખોદાવીયું તળાવ કે, જલ દુધે ભર્યુરે લોલ;
 માણનો એવો છે મહિમાય કે, કવિ નવ કહી શકેરે લોલ.

બહુચરાજીનો ગરબો.

બલિહારી બહુચર માત જોવાને જઈએ.

૨૬.

જોવા જઈએ સુખિયા થઈયે, આરાસુરમાં રહિયેરે;

આરાસુરમાં અંખા ખીરાજે, પાવાગઢ માહાકાળી.

જોવા. ૧

માને પારે હવન થાયને, ચીર ચુંદડી હોમાયરે,

જાણજી બેઠા વેદ બણે છે માનુની મંગળ ગાય.

જોવા. ૨

માને પારે જે કાષ્ઠ જાશે, તેની પુરે આશરે:

કરજોડી જન વલ્લભ કહે મા. હું છું તારો દાસ.

ભોવા. ૩

રેલવે ગાડીનો ગરબો.

ગાડી આવી ગુજરાત, અગનકેરી ગાડીરે આવી,

ગાડી આવી હિંદુસ્તાન, અગન કેરી ગાડીરે આવી.

પાણી છટિ ઠામો ઠામ, છાંટતા તો ચારા કરે છે;

દીવા જળે સારી રાત, સીપાઇઓ તો ચોપા કરે છે,

૧

સાખી.

સરસ્વતી સ્વામીને વીનવું ગણપત લાગું પાય;

ટોપીવાળા તારા રાજમાં, તારું કાંકરીયુ ફરી પાંધાય

અગનકેરી ગાડીરે આવી. ૨

ગાડી તારા બેસણાં ઈંદ્ર તણા વૈમાન,

આંકડે આંકડો મેળવ્યો, તેનો બડનારો ચતુરસુખજી

અગનકેરી ગાડીરે આવી. ૩

ગાડી આવી ઘંટ વાગીયો, ટીકાટ કરાવા જાય;

ઘડી એકનો વિલંબ પડે, તો તો ટીકાટ વીના અથડાય.

અગનકેરી ગાડીરે આવી. ૪

સ્ટેશન આવે ઘણાં, જરૂરી પેંડા વેચાય,

મોટા ધરતી શેઠાણીઓ, તેતો ગાડીમાં બેસી ખાય

અગનકેરી ગાડીરે આવી. ૫

સ્ટેશન ઉંચા ઘણાં દુર થકી દેખાય,

બાગ વચે એક બંગલો, તેની શોભાનો નહીં પાર.

અગનકેરી ગાડીરે આવી. ૬

અમદાવાદની દીકરી, મુંઝાઇ તેનું મોશાળ,

સુરત તેનું સાસું તેને! સાંજે સંદેશોળખ. અગનકેરી ગાડીરે આવી. ૭

અમદાવાદ શહેરનું વર્ણન.

લાવ હાવ સખી એક કાગળ લખીએ હરીનેરે એ રાગ.

- અમદાવાદ નામે આજ શહેર છે સાહેરે,
રાજા કુંપતી કહે રાજ, પ્રજાને પ્યારે ૧
- ચોટા વચે માણેકચોક, શોભા છે સારી;
વસે લક્ષ્મણિ બહુ લોક, વડા વેપારીરે. ૨
- નદી સાબરમતી વહે નીર, શહેર સમીપેરે;
દેવતાઓના તેને તીર, દેવળ દીપેરે. ૩
- એવી જુગતીઓ જોતાં અનેક મન લાગે મીઠુંરે;
પણ અચરત મોટું એક દ્રષ્ટી દીઠુંરે, ૪
- તીથી તેરસ પહેલે પક્ષ અસાડી આવેરે;
તારે ગોર પુજાનો લક્ષ છોડીઓ લાવેરે, ૫
- દીન પાંચ લગી એક અંન મોળુ જમેછેરે.
મોટા હર્ષ ધરીને મન, રોજ રમેછેરે ૬
- પુજે વાવી ઝવારા ઘેર, ગોર રીઝાવેરે,
જાએ પ્રીતે બહુ પેર, નદીએ નાહવારે. ૭
- અન્યો અન્ય કરે ઉધમાત નહાઈ બકેરે,
ગાંધ ગોરપુજાની વાત, છાકી છકેઠરે. ૮
- જેની હોય હોળીની ઘેર, એથી અતીશેરે,
બોલે ભડવાની પુત્રીઓ પેર, દુષ્ટતા દીસેરે. ૯
- તેના માત પીતાને બ્રાત, પુરા હશે પાછરે,
જ્યારે સાંભળતા હશે વાત, થતા હશે રાજરે, ૧૦
- કાંઈ સાહેબ એવી વાતે, દેખે એવી રીતેરે.

તેની માત પીતાની જાત પુછેછે પ્રીતેરે.	૧૧
તારે કેવી વધે છે લાજ, બક્ષે શાખાશીરે;	
એવી નીરજલ લોકા આજ, સહેરના વાશીરે.	૧૨
કઈ વિનંતા સમાચાર શ્રવણે ધરજેરે,	
તેનાં નામ લખી સરવ પત્ર, ઝાહેર ધરજેરે.	૧૩
ઘણી નીદાના લખજે સ્લોક દેખાડજે નીતરે;	
જેથી લાજ પામે તે લોક, તજે તે રીતરે.	૧૪
હવે કહું મ્મ બંડીને સાથ વીવેડીને ગમવારે,	
એવી નીર્લાજ છોડીયોમાં સાથ ન જાવું રમવારે.	૧૫
લઈ ગોરપુજનું નામ, કામ એ કરવુરે;	
મોટું પાપ દરે એ કામ, દીલમાં કરવુરે.	૧૬
કરી બેઠા રખ મનમાંહી વ્રત દીન જે દીરે;	
પણ કુટવા રોવાનું કાહી ન કરવું તે દીરે.	૧૭
છોટપણમાં પડે જે ટેવ ટળે નહી ટાળીરે;	
માટે નીતી શીખો તતજેવ બોલો સંભાળીરે.	૧૮
કદી પુરીએ નહો કાઠ કામ, સાહેદી જુઠીરે,	
લખજે એ મરમેશ્વરનું નામ પ્રભાતે ઉઠીરે.	૧૯
પતી માત પીતાની સેવ, કાડે કોજેરે;	
જેની દલપતગમનો દેવ, દીવમાં રીઝેરે	૨૦

ભાગ ૩ જે.

(ખજરંગી હનુમાનનો ગરબો.)

ખજનીનો જાયો હનુમાનરે, સમરૂ ખજરંગી;
એને ચડે છે તેવ સિદ્ધરે, સુમરૂ ખજરંગી,
મારા રામ તણા રખવાળરે, સમરૂ ખજરંગી

સાથી.

- શનીવારે કંઈ તમારી સ્થાપના, ને ભોમે કંઈ જોવન;
કપુરે હતારૂ તમારી ચારતારે, એવા સકળ સ્વરૂપ હનુમાનરે. ૧
- માતાજીનાં વચન સાંભળીને, આપના પાળવા બોલ;
અન્નેધાનું રાજ મુકી રામ-લક્ષ્મણરે, ભોગવીયાં વનવાસરે. ૨
- રામે રવ જોડીઆને, ભીતાને લીધાં સાથ;
વનમાં વનપ્રલ પેહેરીયાં, સાથે ચાલ્યા છે લક્ષ્મણ વીરરે. ૩
- વનમાં જઈ મઠી કરીને, ત્યાં પુર્યાં છે વાસ;
લક્ષ્મણસરીખા અંધવા નહી રજોરે, તમને ફળનું લાવી
આપનાર કાશુરે. ૪
- રામ ગોડે તલાવડીને લક્ષ્મણ બાંધે પાળ,
સોના કેરે ધ્રુલેરે સીતા ઉમરોને મરવો પાયરે. ૫
- સીતાની વાડીમાં ઉમરો મૃગદોરે, ચરીચરી જાય;
કાલે મરાતું પેલા મૃગનેરે, મારાં કાર્યા વનફળ ખાયરે. ૬

- મૃગ મારી કારમેને, તેની પડાવું જાણ;
તેનો સીવડાવું કંચવોરે, હું તો હીંદુ ચમકતી આશરે. ૭
- મરીચી મૃગ થઇને આવીયોને, રાણીને લાગી રાડ;
હો મારા રામજીરે, કંચ કાચવડી સીવડાવોરે. ૮
- સુતર ભરેલો કંચવોરે, ચાંચડાની શી હડ;
આપણા સ્વાર્થને કારણેરે, પેલા પશુના શીદ લેવા પ્રાણુરે. ૯
- સીતા કહે હું નહીં પીયેરીને, નહિ માને મોશાળ;
નથી માહારે કંચ ક્યાગરાને, મારા મનની તે કાણુપુરે આશરે. ૧૦
- ભાયામાંથી બાણ કાઢીયાને, રામજીએ લીધા હાથ;
મૃગ મારવા રામ સંચર્યારે, મુકી સીતાને લક્ષમણુ વીરરે. ૧૧
- પેહેલું બાણ રામે માધીયુરે, વાગ્યું મૃગ શરીર;
મૃગ મરતાં પોકારીઓરે, ધાળે ધાળે લક્ષમણુ વીરરે. ૧૨
- સીતા કહે તમે સાંભળો, બોલાવે તમ વીર;
લક્ષમણુ કહે ખોટી વાત છેરે, કંઈ કપટ જેવી વાતરે. ૧૩
- કપટ છે તમ દીલડાં વીશે ને, હું સમજી આ વાર;
બીડ પડી બંધવને વનવીશેરે, તમે બેઠા કરો વિચારરે. ૧૪
- કુદ્દટી મુજપર તમ તણીને, તેમાં નહીં સંદેહ,
જાણ્યા તમને લક્ષમણુ દીયરરે, આવા પાપ તમારા આજરે. ૧૫
- સીતાનાં વચન વાગ્યાં રૂદે વિષેને, ચઢી લક્ષમણુને રીસ;
વાડીને ફરતી ચોકી મુકીનરે, ચાલ્યા ત્યાંથી તેતો જાયરે. ૧૬
- ધ્રુપ પડે ધરતી તપેરે, જોગી ઉભો બહાર;
સત્ય પાળવાને કારણેરે, બીજા આપોહો રામ ફરી નારરે. ૧૭
- આપવી હોય તો આપો મનેરે, નીકર મુખે કહો નાયરે;
વાર ચાય મનેરે ધણુરે, મારો સંગ કેદારનાથનો જાયરે. ૧૮

ઉઘી મેડી આકાશમનિ, તીર્થાં સરોવર ધાટ;
 સીતાને રાવણુ ઢરી મચોરે, પછી મહીમાં છોડે છે કામરે. સં ૦૧૬
 રાવણુને જોઈ સીતા સતીરે, કરતાં ધણી વિકાપ;
 ન કહેવાનાં વચન લક્ષ્મણુને કહારે, લીધું પાપ માથે અપારરે. સં ૦૧૭
 સત વચની સત અધિવોને, સતનો આતનહાર;
 આગળ બુદ્ધિ મારી પોહોચી નહીરે, ધણી કર્યાં તિરસ્કારરે. સં ૦૧૮
 નીચ બુદ્ધિ ઓળી જાતનીરે, નહીં મનમાં કાંઈ પ્રિયાર;
 પોતાના સ્વાર્થને કારણેરે, કરે પુરુષને ખુવારરે. સં ૦૨૦
 મૃગ મારી રામ આવીયાને, આડો ઉતર્યો સાપ,
 ઓ મારા અધવાંર, આળે ચિચીત્ર દીસે કાજરે. સં ૦૨૧
 ધનુષ મેલ્યાં ઢુંકકનિ, આણુગ મેલ્યાં બહાર;
 ઓ મારા સગુણ અધિવારે ગર્ભ સકળનીજ નારરે. સં ૦૨૨
 મેં જાણ્યું લક્ષ્મણુ રસીકલો, તે સારાં કરશે કામ;
 ના માર્યો વનમાં મૃગલોરે, નવ રાખી સીતા નારરે. સં ૦૨૩
 ક્રવા ઢંકણ ઢાંકણુંને, ખેતર ઢાંકણુ વાડ;
 આપનું ઢાંકણુ ખેડોરે, ધરતું તે ઢાંકણુ નારરે. સં ૦૨૪
 રામ રૂપે લક્ષ્મણુ રીઝવેને, ના રોશો મારા વીર,
 બીજી પરણાવીશું સુંદરીરે, તેનું નામ ધરાવીશું સીતાતારરે. સં ૦૨૫
 જળ જળ કમળ ના તીપજે, વન વન મંદન નવ હોય;
 સતી સીતા એક છે રે, એવી ધેર ધેર સીતા ના હોયરે. સં ૦૨૬
 રામ રૂપે લક્ષ્મણુ રૂપે ને, રૂપે પાંખી જન;
 ત્યાં રૂપે હતુમાન એકથારે, એમને સીતા લાગ્યાત્રી ધણી કામરે. સં ૦૨૭
 રૂપે બીડાં આપીયાં ને, હતુમાને લીધાં કામ;
 આજા હોય તો ઉડીયેર, તેડી લઈ આવું સીતા સાતરે. સં ૦૨૮

ત્યાથી હનુમાન ઉડીયાને, પળા લંકાની માંધ;
 જોયા ચોરાશી ચઢીને, જોયા ખાવન બળર,
 પછી જોયું રાવણુકે રાજરે. શમરૂ. ૩૧

જોઈ રાવણુની રાણીયોને, જોયા રાવણુના મહેલ;
 જોઈ રાવણુની મેડીયોરે, પછી આવીયા તે વાડી મહાયરે. સં ૩૨
 વાડીમાં જઈ વનરૂળ લાવતારે. તેનો કરતા આહાર;

લીલી વાડી સુકી કરીરે, પછી દીડા છે સીતા માયરે. સં ૩૩
 ત્યાંથી તમે અહિં આવીયાને, શું છે તમારું નામ;

કોણે તમને મોકલ્યારે, અહીં શું છે તમારું કામરે. સં ૩૪
 રામે હમને મોકલ્યાને, હનુમાન મારું નામ;

ચંચવટીથી અમે આવીયારે, મારે શોષ લેવાનું કામરે. સં ૩૫
 આગળ દરીયો જળ ભરીઓને, ત્યાં રાક્ષસનો બોય;

શી રીતે તમે આવીયારે, શાથી પહોંચી તમારી હામરે. સં ૩૬
 સાત મુદર સુકા કર્કેને, રાક્ષસનો વાળું ફેર;

આજા હોય તો ઉડીએરે, લઈ જવું માતાજીને ઘેર. સં ૩૭
 વાડી સઘળી ઉજડ કરીને, લગાડી લંકામાં લાહાય;

અસ આદિ રાક્ષસ મારીયારે, વરતાવ્યો લંકામાં ત્રાસરે. સં ૩૮
 ત્યાંથી હનુમાન ઉડીયાને, આવ્યા રામજી પાસ;

રામને સમાચાર આપીયા, કુશળ છે સીતા માતરે. સં ૩૯
 ત્યાંથી રામ ચાલીયાને, આવ્યા લંકાની માંધ;

પથર ફેરી પાર બાધીતરે, સેન ઉપાડયું પેલી પારરે. સં ૪૦
 લંકાગઢ રામ પહોંચીયાને, રાવણુને ઘણું છે જાણુ;

હૃદય તુલ્યે ચઢ્યોરે, ત્યારે લક્ષ્મણને મુર્છા ચાયરે. સં ૪૧
 કડવી હોળે લીધીને, મીઠી હોળે ખાય;

અંધવ હોય તો બોલડારે, પણ અંતે પોતાની ખાયરે. સં ૪૨
 સુખમાં સાંભરે સુંદરીને, દુઃખમાં સાંભરે રામ;
 વનમાં સાંભરે અંધવારે, મારી ભાંગી તે જમણા હાથની ખાયરે. સં ૪૩
 નવ મહીના ઉરમાં રાખીયાને, નવ જાણી માની વાત;
 ખાળપણમાં જેની મા મરેરે, તેને ચોદશના વાયરા વાયરે. સં ૪૪
 દુઃખના બેડી અંધવાને, માડી જ્યયા વીર;
 તેની તોલે કાષ્ટ ના હોયરે, એતો સુખ દુઃખમાં સાથેર. સં ૪૫

લાવણી.

અંગેષા નમરથી ચાલવું, તેની ચાલ હો જન બાધરે;
 એક તો મારી જોડ ખંડીન થાય, એ દીન દોહલા કેમ જાય. ૪૬
 લક્ષમણ જાગ્યને હોજરે, અંધવ બોલને એકવાર;
 માય વિના સુતી બેટડીને, બાપ વિના સુતી બેનરે.
 એવો જોળ વિના મોળો કંસાર, તેનો સુનો થયો સંસાર; લં ૪૭
 આપ્યા તારે ત્રણ જણાને, જણશું એકાએકરે.
 માતા તે મારી પુછશે, ત્યારે શો ઉત્તર દઈશું. લં ૪૮
 ચૌદ વરસ વન વિશે રહ્યા, નવજાણી સુખ દુઃખની વાતરે.
 અંતે મને દગો કરીને, તમે ચાલ્યા ગયા મુજ બાત. લં ૪૯
 પ્લહાયરીય વૃત તમે પાળીયુંને, તજી નિંદ્રાને આહારરે;
 રાત દીવસ ચોક્કા કરો અમતણી, રહી ધર ખહાર. લં ૫૦
 પુત્ર વિના પરિવાર સુનો, સો વિના સુનાં ધરમારરે;
 અંધુ વિના બેઠ નહી કાઠની, મિત્ર વિના શો વિચારરે. લં ૫૧
 ભરત શતરૂધન મને પુછશે, ક્યાં ગયો લક્ષમણ બાધરે;
 આવી વાત તમારી સાંભળીને, રોશે સુમિત્રા માધરે. લં ૫૨
 હોં અંધવ વાર સાય છે, મારવો રાવણુ રાયરે;

પછી જપ્તએ અવધપુર વિશે, સાથે લઈ સીતાય. લ૦ ૫૩
 રામના વિલાપ જોઈને, રૂવે સેના તમામ;
 ધનવંતરી વૈદે ઉપાય શોધીનેરે, કીધી હનુમાનને આજારે. લ૦ ૫૪
 હનુમંત મન હોમત ધરોને, દ્રોણાયલ લેવા જાય;
 પક્ષક એકમા પાછા આવીયારે, વળી લક્ષ્મણનો મુર્છાયરે. લ૦ ૫૫
 કુંભકરણ્ય ઇંદ્રજીતને માર્યા, બહુ બળીયા કુમાર;
 જમાઈ મરાયા સખળા રાવણુનારે, પછી રાય કરે વિચારરે. લ૦ ૫૬
 અહી મહી મીત્ર પોતા તણુને, લેઝાજ્યો રાવણે સાર:
 રામ લક્ષ્મણને ચોરો ગયારે; મહોકાવતી નીરખારરે. લ૦ ૫૭
 પ્રજાતે શોધ કીધી સેનામારે, નવ દીઠા લક્ષ્મણ રામ;
 સેન્યા રાવા લાગી બધી સમનીરે, રાવા લાગ્યા અષ્ટ પ્રધાનરે. ૫૫૮
 હનુમાને પગલાં ઠઠાડીયાને આવ્યાં સમુદર તીર;
 મકરન્ધજને ત્યાં બાંધીએરે, એતો મચાછે પેલી પારરે. લ૦ ૫૯
 દેવી ડેરામાં પેશીને ત્યાં દેવી ચૂપા તતખેવ;
 રામ લક્ષ્મણ ત્યાં આવીયારે, એમણે કીધીછે હનુમંત સેવરે. લ૦ ૬૦
 મહી રાવણુનું મોત સાંધીને, તેને પણ માર્યો ઠાર;
 તેની રાણોને વરદાન આપીયાર, પછી આવ્યા તે લંકા મોઝારરે. લ૦ ૬૧
 લંકામાં મુદ્દ કરીને છેલ્લાં, રાવણુનાં દશ શીશ;
 અસુરનો અંત આણ્યોયારે, પછી હરખ પામ્યા જુગદીશરે. લ૦ ૬૨
 રાણી કીધી મં દોહરીને, આચું વિભીક્ષણને રાજ;
 સીતા લઈ રામ સંચયારે, આવ્યા અંજોળ્યા મોઝાર. લ૦ ૬૩
 માતાએ મોતીકે વધાવીઆને, હજડે હરખ ન માય;
 મોતી ફેરા ચોક પુરીયારે, લીજા નકીતમ ત્યાં ચાયરે. લ૦ ૬૪
 કોમળી અવધનગર તણુને, દાન્યાં પ્રજાનાં કુખા

(૬૯)

આડ પાળ્યા માત તણુરિ, લલલેશ રાખી નવ જુપરે. સં ૬૫

રૂડો ગરબો બજારંગી તણોને, વાંચો નીત્ય નરનાર;

હનુમંત કેરા પ્રતાપથીરે, છોટો ઢહે હિતશે ભવપારે. સં ૬૬

સાત વાર.

આદીતે આનંદ સૈયર કહું છું રે,

મારે ગિરધરશું ધરવાસ પ્રજામાં રહું છુંરે;

શામે પાંખ્યા મુખ શીવજી કૃણીયારે,

આ નંદજીનો લાલ મુજને મળીયારે.

આ મંગળે મને હેત હરિશું લાગ્યું રે,

આ હૃદયકમળનું બાણ હમડે વાગ્યુંરે;

આ બુધ આળ્યો મુખ જોવા જમણેરે,

આ જાનાં કરોએ સેજ વહાલાં થમણેરે.

આ બહરપતી ગુર પ્રતાપ મુખ છે સહુનેરે,

આ સખી ધણો આનંદ સખી વહુનેરે;

શુકરના સરવ બોલ સહીને ગમતારે,

આ લેતાં તાળી કાથ રજની રમતારે.

આ શનીશ્વરે સંદેશ હરીને કહાવ્યોરે,

આ જોગ બન્યો છે આજ રમવા આવોરે.

આ સાત વાર જે ગાય નર ને નારીરે,

તેનો વધકુંઠ વાસજ થાય દેવ મોરારીરે.

સાત વાર.

(કારતકે કાજળને ફીણ—એ રાગ)

આદીતે અઝળ કળા તારી, જાનુંરે હું તો વદનકમળ વારી;

- ત્રીકમજીરે હું તારી આવોને ઘેર જસોમતીના બાપા;
મને તારી લાગી છે માયા. આવોને. ૧
- શામે તો શામે સોહાગી, મને તો તારી લેહે લાગી;
કટારી કાળજડે વાગી. આવોને. ૨
- મંગળે તો મન વિચાર કરીએ, ધીરજ તો કઈ પેરે ધરીએ;
દીવસ રાત રોષ રોષને મરીએ. આવોને. ૩
- બુધે તો બુદ્ધિ વિચારો, દુખરે માંડે દીન મધે ધારો;
મને તો વિરહાગ્નિમાં શીદ બાળો. આવોને. ૪
- ગુરુવારે ગુણ ગાઉ તારા, અવગુણ શા છે હમારા;
આખે વહે આંસુની ધારા. આવોને. ૫
- શુક્રે શું કરીએ હેલી, નમેરા તો નાથ ગયા મેલી;
હવે માંડે કાણ થશે બેલી. આવોને. ૬
- શનીવારે શામળીયો આવ્યા, થાળ ભરી મોતીડે વધાવ્યા;
ગોપીના સુખસાગર કરાયા. આવોને. ૭
- સાતે વાર સમજીને ગાશે, તેનાં સહુ દુખ દારિદ્ર ભશે;
કહે તેને સુખ સંપત થાશે. આવોને. ૮

પંદર તિથિઓ.

- પડવે આવી પકડો મારી ખાંભરે, છામાળા—એ રાગ.
પડવે પ્રિતમ પ્રીત તજી કેમ ચાલ્યારે ગીરધારી;
માનીતી—કુમળને મોહોલે માલ્યારે, હો ગીરધારી. ૧
- બીજે બંસીવટમાં વાટયુ બેતીરે, ગીરધારી;
કાષ્ટ મળે મથુરાં વાટ પુછી લેતીરે, હો ગીરધારી. ૨
- ત્રીજે ત્રીકમ તન માંડાં તરડતોરે, ગીરધારી;
ગોકુળીઆમાં બેલાં બેલાં ફરતારે, હો ગીરધારી. ૩

(૭૧)

- એથે ચતુરભુજ શરણે રાખોરે, ગીરધારી;
હરી સુખ દુખ ફેરી વાત અમથું બાખોરે, હો ગીરધારી. ૪
- પાંચમે પુરુષોત્તમ કેમ વીસરીરે, ગીરધારી;
પ્રિત કરો કેમ મુકી વૃજની નારીરે; હો ગીરધારી. ૫
- છડીને દીન છોગાળો જો આવેરે; ગીરધારી;
વાંસલડીના શબ્દે વન બોલાવેરે; હો ગીરધારી. ૬
- સાતમે શામળીઆ વીણુ નવ ગમતુરે; હો ગીરધારી;
રહે મનડું માઈ હરીવર પાછળ ભમતુરે; હો ગીરધારી. ૭
- આઠમે અન્નબેલા અંતરજામીરે, ગીરધારી;
હ્યો દાસીની સંભાળ ગરડાગામીરે; હો ગીરધારી. ૮
- નોમે નૌતમ ખેલ કરે ધીજવાસીરે; ગીરધારી;
ન ગોઠે ગોવિંદ ખેલ સહુ ઉદાશીરે; હો ગીરધારી. ૯
- દશરાને દીન સરવ સજો શણગારે, ગીરધારી;
પણુ હરી વિણુ લાગે આગ તણા અંગારે; હો ગીરધારી. ૧૦
- એકાદશી ઓછવ તે નવ ગમતોરે; ગીરધારી;
અલખેલો કામામી રહે છે દમતોરે; હો ગીરધારી. ૧૧
- બારશે બહુ વિધથી ખેલેરે ગીરધારી;
શા કરમે મુકી ગયા મને ગોવાળારે; હો ગીરધારી. ૧૨
- તેરશે આ તનડુ ફટકી જાયરે, ગીરધારી;
વહાલા વિના તો મંદીરમાં ખાવા ધાયરે; હો ગીરધારી. ૧૩
- ચૌદશે ચીંતામાં ગદ્દ છું મુકીરે; ગીરધારી;
માત પિતાની લજ્જા મેં તો મુકીરે; હો ગીરધારી. ૧૪
- પુનમને દીન પુરણ પ્રગટે અંદરે; ગીરધારી;
પણુ શામળીઆ વિણુ કરું અતિ આકંદરે; હો ગીરધારી. ૧૫

આ પંદર તિથિ હરિ સ્ત્રિયોગ દુઃખની આશરે; ગ્રીરધારી;
ગોવર્ધનમાં સ્વામી પ્રસન્ન થાશેરે; હો ગ્રીરધારી. ૧૬

પંદર તિથિઓ.

- પડવાની પશુ પ્રીત મતમત જીવીરે;
મારા હરિ વિના એક વાત સરવે સુતીરે. ૧
- બીજો બાળે વેશ રહી છું બાળારે;
આ ધરમાં કેમ રહેવાય વાગે તાળારે. ૨
- ત્રીજો ત્રીભોવનરાય મંદિર પધારેરે;
હરિ આવીને આપણે ઘેર હેત વધારે. ૩
- ચોથે ચંચળ નાર ચતુરા થાશેરે;
પેલો વડોદરાનો વર્ષદ દુખડાં ટાળેરે. ૪
- પાંચમના પડદા હરો શું રાખ્યારે,
મારે પ્રેમરસ પીવા કાળ હરી રસ ચાખ્યારે. ૫
- છઠીના લખીયા લેખ તે કેમ ટળશેરે,
મારે પેલા ભવની પ્રીત આવી મળશેરે; ૬
- સાતમના સંતાપ હરીશું અમનેરે,
આ શું કહીએ મહારાજ લાજ નહિ તમનેરે. ૭
- આઠમે ઓછવ થાય હરી હોય હેલીરે,
મારે સોળ ગોપીયોનો સાથ રમવા ઘેલીરે. ૮
- નોમે નમેરા નાથ નમણા ન ચડીયેરે;
આ ગોકુળાશું મેલી મથુરા ના જઈયેરે. ૯
- દશમે દિનરાત દેહી મારી દાઝેરે,
ઘેર નાવલીઓ રીસાય તે મણું સાહેરે. ૧૦

- એકાદશીનાં વ્રત મારે કરવારે,
 શ્રી જમનાજીનાં ધ્યાન મારે કરવારે. ૧૧
- દ્વાદશીને છઠાડે દરશન અમને દેખોરે,
 મારા જામણીયા સગવાન સનમુખ રહેજોરે. ૧૨
- તેરશના તો તન અમારા દુટ્યારે,
 આ હરી હરી કરતાં હોઠ મારા સુકારે. ૧૩
- ચઉદશે તો ચતુરનર શું વાહ્યારે,
 ઘેર રાધા સરખી નાર શું રીસાવારે. ૧૪
- પુનમે તો પંદર તથો થઇ કહાવેરે,
 મુને સેજલડીએ સુતા નીદ્રા ના આવેરે. ૧૫

પંદર તીથીઓ.

- હરી હઠ મેલને રાધે, મેરી સંગ જોલને રાધે;
 અજોલા જોલને રાધે, ધુંધટડા જોલને રાધે,
 કહ્યા મેરા માનને રાધે.
- પડવે મોરી સાહેલડી, પીઉજી વાડીએ જાય,
 પિઉજી લાવે દાડમ, ગોરી છાવેને પિઉજી ખાય;
 હરી હઠ મેલને રાધે. ૧
- ખીજે મોરી સાહેલડી, ખાજોજી હિગ્યો ચંદ,
 દાડમ ફેરે દંતડે, ગોરી આ શો માંડ્યો ફંદ,
 હરી હઠ મેલને રાધે.
- ત્રીજે મોરી સાહેલડી તરીઆજ વારોવાર,
 આશુ જુલી સુંદરી, જુલી કંકુને કાજી સાર;
 હરી હઠ મેલને રાધે. ૨
- ચોથે અમકલી મેં સુણી, જોખન ખાજે વેલ,

ભર જોખનમાં એકલી જેના પીઠ ગયા પરદેશ;

હરીહર મેલને રાધે. ૪

પાંચમે મોરી સાહેલડી, પંથ પલંગ કંથ દુર;

ભર જોખનમાં એકલી, માંડે જોખન જાય ભરપુર.

હરીહર મેલને રાધે. ૫

છઠે મોરી સાહેલડી, છઠીજ વારોવાર,

પરદેશી રાજ પધારશે, આપણે બેશીયું હારોહાર;

હરીહર મેલને રાધે. ૬

સાતમે મોરી સાહેલડી, સાતેજ કીધો રનેહ,

ચોમાસાની રત ચીકણી, ઝીણા ઝરમર વરસે મેહ;

હરીહર મેલને રાધે. ૭

આઠમે મોરી સાહેલડી આઠજ ભેડા ભેડ,

પરદેશી રાજ પધારશે, આપણે બેશીયું મોડામોડ;

હરીહર મેલને રાધે. ૮

નેનમે મોરી સાહેલડી, નવલાંજ પહેડે ચીર,

દીપક લેછ મેહેડે ચકુ, મારે નયણે વધુટ્યા નીર,

હરીહર મેલને રાધે. ૯

દશમે મોરી સાહેલડી, દશરા પુજવા જાય;

પુજ્યા તે નર પામીયા, મારા રાયગદા ભરધાર;

હરીગઠ મેલને રાધે. ૧૦

અગીઆરશે મોરી સાહેલડી, મેં કીધી શીવરાત,

પરોઢીએ હઠી પારણાં કરે, મને કૃષ્ણ જોવાની લણી ખાત;

હરીહર મેલને રાધે. ૧૧

બારશે મોરી સાહેલડી, બારજ બાંધ્યા બંધ,

કસનારા નર કસી મયા, એતો કઠીએ ન છુટે અંધ,
હરી હઠ મેલને રાધે. ૧૨

તેરશે મોરી સાહેલડી, વાદળ વાપ્યો રંગ.
ઓસડની ગોળા એક છે મને ડસીયા કૃષ્ણ મોરંગ;
હરી હઠ મેલને રાધે. ૧૩

ચઉદશે મોરો સાહેલડી, પાસા લીધા હાથ,
મેં જાણ્યું પડશે પાધરા, એતો પડીયા છે ખારેવાટ;
હરીહઠ મેલને રાધે. ૧૪

પુનમે મોરી સાહેલડી પુરીજ કરજો આશ,
મેં જાણ્યું હરી આવશે, હવે થઇ બેડી છું નિરાશ;
હરી હઠ મેલને રાધે. ૧૫

પંદર તીથીઓ.

સખી પડવે પંથે ચાલ્યારે. મહાવનનાં મારગ ઝાલ્યારે;
સાથે સીતાને લક્ષ્મણુ આળા, રઘુપતિરામ રૂઢ્યમાં રહેજેરે. ૧
સખી બીજો મઢીમાં બીરાજેરે, જેવાં નહીયો તણાં નીર ગાજેરે;
રામ મેલી ગયા રૂંડું રાજ, રઘુપતિ રામ રૂઢ્યમાં રહેજેરે. ૨
સખી ત્રીજો તે વન ફેરી ઝાડીરે, દશ ફળ મંગાવે છે દહાડીરે,
સારી શોભે શીતાજીની વાડી રઘુપતિ રામ રૂઢ્યમાં રહેજેરે. ૩
સખી ચોથે કેવડીયો મહેકેરે, ફાલ્યો ફુલ્યો તે મોગરો અહેકેરે;
એવી લીલી લતાઓ લેહકે; રઘુપતિ રામ રૂઢ્યમાં રહેજેરે. ૪
સખી પાંચમે પોપટ પાલ્યોરે. પાંખ લીલીને કાઠિલો કાળોરે,
મુખે રામ બણુતો બાળ્યો રઘુપતિ રામ રૂઢ્યમાં રહેજેરે. ૫
સખી છઠે છેતરવાને આબ્યો, કુડો કપડી રાવણ સાથે લાબ્યોરે;

એ મુખમે મૃગ બનાવ્યોરે, રઘુપતિ રામ રૂઢ્યમાં રહેજોરે. ૬
 સખી સાતમે શ્રીહરી સમયારે, વાડી બેળા ઉરાબા ભમરારે;
 રૂપ સાદિને ઉપાડયા ઠમસ, રઘુપતિ રામ રૂઢ્યમાં રહેજોરે. ૭
 સખી આઠમે એને નિહાળ્યોરે, મનુષ્યધારીને મૃગલો માયોરે;
 મૃગ મરતી વખતે પોકાર્યો, રઘુપતિ રામ રૂઢ્યમાં રહેજોરે. ૮
 સખી નોમે તે નાખ્યો તીરરે, જઈ વાગ્યો છે મૃગ શરીરરે;
 વારે ધાનં લક્ષમણુ વીર, રઘુપતિ રામ રૂઢ્યમાં રહેજોરે. ૯
 સખી દશમે કહે લક્ષમણુનેરે, ખેલી વીરો બોલાવે છે તમનેરે;
 આડી આણુ દીધી છે અમને, રઘુપતિ રામ રૂઢ્યમાં રહેજો. ૧૦
 સખી એકાદશી અપવાશીરે, લંપટ લેવાને લાગ તપાસીરે;
 રાવણુ સીતાને લઇ ગયો નાશી, રઘુપતિ રામ રૂઢ્યમાં રહેજોરે. ૧૧
 સખી બારસે હનુમાન બળાયોરે, થેકી સમુદ્ર પાર નીકળાયોરે;
 જઈ જોગમાયાને મળીયો, રઘુપતિ રામ રૂઢ્યમાં રહેજોરે. ૧૨
 સખી તેરશે ત્રંબાળુ ગાજોરે, હાક હનુમાન ફરી વાજોરે;
 આહાય લંકા તે ગઢમાં લાગે, રઘુપતી રામ રૂઢ્યમાં રહેજોરે. ૧૩
 સખી ચૌદશે ચિત વિચારીરે, ફોજ વાંદરાની રચી સારીરે;
 રામે રાવણુ નાખ્યો મારી, રઘુપતી રામ રૂઢ્યમાં રહેજોરે. ૧૪
 સખી પુનમે પ્રભુજી આવ્યા, થાળ ભરી મોતીડે વધાવ્યારે;
 માતા કૌશલ્યાને મન ભાવ્યા, રઘુપતી રામ રૂઢ્યમાં રહેજોરે. ૧૫
 સખી પંદર તિથી થઈ પુરીરે, એમાં એકે નથી અધુરીરે;
 આત્મારામની વાણી મધુરી, રઘુપતિ રામ રૂઢ્યમાં રહેજોરે. ૧૬

પંદર તિથીઓ.

સાંભળ સમગર વાતડી, મુજ દીક્ષતી આજો;

હાંહારે મુજ દીલની આજે.

ટેક.

શ્યામ સખી વહી ગયા, જુર દીવસને રાતે;

હાંહારે જુર દીવસને રાતે.

૧

પડવે પ્રીતિ મેં કરી, પાનળીયા સાથે.

હાંહાં

દુઃખ દરીઆમાં મહેલીને ગયા મુજને નાથ.

હાંહાં ૨

ખીજે અંતર ખીડીયું તપે વિરને લાપે,

હાંહાં

ગેખી ધા મને મારીયો, કહીયે કે આજે,

હાંહાં ૩

ત્રીજે કેમ તજ ગયા શો વાંક હમારો,

હાંહાં

કુખળશું રંગે રમો ઘટે તોલ તમારો,

હાંહાં ૪

ચોથે ચીત મેં જાણીયું હરી આવે મળશે.

હાંહાં

સુખ સખી સહુને થશે, દુઃખહાં દુર ટળશે;

હાંહાં ૫

પાયમે પીંડ હું જાણ્યતી નવ પ્રીતી.

હાંહાં

કાળજી કારી નાખીયું, કરી દુસ્મન રીતી.

હાંહાં ૬

છટે છળ કરી છેતરી, ગયા ગોકુળ મેલી;

હાંહાં

વહે અગ્નિ આંચમાં, મુઠી મુંજને ઠેલી.

હાંહાં ૭

સાતમે સહુ સખીઓ મળી, વિચાર શો કરવો.

હાંહાં

જીવજી જે આવે નહિ, આ દેહ નથી ધરવો.

હાંહાં ૮

આઠમે ઓધવ આવીયા, તેણે જોગ બતાવ્યો;

હાંહાં

બહુ રીતે સહુ સમજાવીયા જોપી મન ભાવ્યો.

હાંહાં ૯

નોમે નખી ઓધવ કહે, તમ પ્રેમે હું રાચું;

હાંહાં

પ્રેમ ભક્તિ મુજને મળે, હરી પાસે હું જાચું.

હાંહાં ૧૦

દશમે દીન મથુરા વિશે ઓધવજી આવ્યા;

હાંહાં ૧

આવતાં હરીયે પુછીયું સમાચાર લાવ્યા.

હાંહાં ૧૨

એકાદશી હરી જોલીયા, મુજ મર્વ દોયો જો;

હાંહાં

ગોપીના પ્રેમ આગળે, જોગ જાણિ પડયો છે.	હાહાં ૧૨
દગાદસી દીને દવ બજો, જે રીતે વનમાં;	હાહાં
તે રીતે વ્રહ વ્યાપીઓ, ગોપી ॥ તનમાં.	હાહાં ૧૩
તેરશે મન વીચારીયું, પ્રભુએ મનમાંહી;	હાહાં
ગોપી સહુને સુખ દેઉ, જાડે ગોકુળ માંહી.	હાહાં ૧૪
અઉદશ દીન ચીંતા કરે સહુ વૃજની બાળા;	હાહાં
હજુ સુધી નવ આવીયા, મળી નંદલાલા.	હાહાં ૧૫
મુનમ દીન પ્રભુ આવીયા, આનંદની હેલી;	હાહાં
ચાગ ભગી શગ મોતીએ, ગોપી થઇ છે શ્રેણી.	હાહાં ૧૬
પંદર તીથીઓ પ્રેમની, સહુ સુણુને કરણે;	હાહાં
રણછોડ કહે છે કરગરી, પ્રભુ રાખને શરણે.	હાહાં ૧૭

પંદર તીથીઓ.

પુનમે અમને પુરણુ દરશન દેવંતર ઊગાળા,	
દયા કરી મારી દેહનાં દુખડા ખેંચેર.	મોરલીવાળા ૧
પડવે આવી પકડે! મારી બાંધરે, ઊગાળા.	
કાંઈ સારા સુખની શીતળ રાખો હાંચરે.	મોરલીવાળા ૨
બીજે મારી ગાળક બુદ્ધી કાપેરે, ઊગાળા.	
દયા કરીને શીતળ સુખડાં આપેરે.	મોરલીવાળા ૩
ત્રીજે હું તો તત્પર થઈને બેઠીરે, ઊગાળા.	
સુખની વાણી મુજને લાગે માણીરે.	મોરલીવાળા ૪
ચોથે ચતુરા શું ગયા હો ચુકારે, ઊગાળા.	
કાંઈ લેહ લાગી મેં લાજ સર્વની મુકારે.	મોરલીવાળા ૫
પાંચમે પુરણાહુતી કેહેવાયરે, ઊગાળા.	
સુખથી હારિ વિના તો બહીએ ના રહેવાયરે.	મોરલીવાળા ૬

- છીની લખ્યા લેખ તે કમ ટળશેરે, ઊગાળા.
 મુજથી પતિવૃતાનાં કારજ કરવાં પડશેરે. મોરલીરાગ ૭
- સાનમે હું ગુણ તમારા ગાતીરે, ઊગાળા.
 આ મોરલીને શબ્દે ચાલુ છું માતીરે. મોરલીરાગ ૮
- આઠમે અવતરીઆ અંતરંગમીરે, ઊગાળા.
 જાદવકુળમાં જન્મ્યા છે! અંતરંગમીરે. મોરલીરાગ ૯
- નોમે કપિયાં નરપતીનાં કામરે ઊગાળા.
 મુજને મેલી ગયા મથુરા ગામરે, મોરલીરાગ ૧૦
- દશમે દાવાનળ આવી કાળોરે, ઊગાળા
 કાંઈ ગામો કંઈ મારીને રણસ્થંભ રાખોરે, મોરલીરાગ ૧૧
- એકાદમીના પડદા આવી ખોલોરે, ઊગાળા.
 કાંઈ અંતરંગમી અમ સંગાથે ખોલોરે, મોરલીરાગ ૧૨
- બારશે વંદાવન રસ્તો જાલોરે, ઊગાળા.
 મુજ જાળ જીવને શું મેલો છે વીલોરે. મોરલીરાગ ૧૩
- તેરશે કાંઈ ચરણ કમળ ચિત લાગ્યુરે, ઊગાળા
 કંઈ જન્મોજન્મની ભક્તિ તમારી માથુરે. મોરલીરાગ ૧૪
- ચૌદશે ચરણકમળની દારીરે, ઊગાળા.
 મુજ સંગળવાસી ગયા મથુરા નાશીરે. મોરલીરાગ ૧૫
- અમસે કાંઈ ધરણીધર કહેવાયરે, ઊગાળા.
 કાંઈ નરસીંહમેહેતો ગુણ તમારા ગયારે. મોરલીરાગ ૧૬

પંદર તિથીઓ.

- પડવે પાતળાયા ગીરધારી મારે ઘેર આવજોરે લોલ,
 બીજે બીજક મેઘુ આદાર 'કે', 'મે' સમગ્ગતીયુરે લોલ.
 ત્રીજે ત્રણ સુવનનો નાથ મોતીડે વધાવીએરે લોલ;

ચોથે ચંચળ બોલી નાર મથુરાની વાટમારે લોલ,
 પાંચમે પગલાં ભરજો કેમ કે મારે ઘેર આવજોરે લોલ;
 છઠે છોગાળા ભગવાન કે ભગતને તારજોરે લોલ,
 સાતમે સરદ કરે એકાકાર કે ગોકુળ ગામનીરે લોલ;
 આઠમે અવતરીયા ભગવાન કે નિરખુ નાથનેરે લોલ,
 નોમે નૃત્ય કરે એક નાર કે ગોકુળ ગામનીરે લોલ,
 દશમે માર્યો મામો કંસ કે મથુરાની વાટમારે લોલ;
 એકાદશી પુરણ લાબ્યા નાર કે સતબામા ખરીરે લોલ,
 બારશે બહુ બળીયા ભગવાન કે દશોદીશ વાપીમારે લોલ,
 ત્રેરશે ધન ધુવે એક નાર કે ગોકુળ ગામનીરે લોલ;
 ચૈદશે બનસીખટને એક કે રાશ રમાડજોરે લોલ,
 પુનમે પંદર તથો યષ્ઠ પૂરી કે હરી ગુણ ગાઈ રહીરે લોલ.

મહાવરાવનો રાસડો.

પિતળ લોટા બજે બચારે દાતણ કરતાં જવરે મહાવરાવ.
 શહેરનો સુખો ક્યારે આવશેરે. ટેક.
 દાતણ કરશું વાડીએરે ફરતી ફિરંગીની ફેજરે. મહાવરાવ. ૧
 ચીની તે પ્યાલા તેલ બચારે મરદન કરતા જઓરે. મહાવરાવ.
 મરદન કરશું વાડીએરે ફરતી ફિરંગીની ફેજરે. મહાવરાવ. ૨
 તાંબા તે કુંડીયો બજે બચારે નાહાવણ કરતા જઓરે. મહાવરાવ.
 નાહાવણ કરીશું વાડીએરે, ફરતી ફીરંગીની ફેજરે. મહાવરાવ. ૩
 રાંધી રસોઇઓ એમ રહીરે, બોબન કરતા જઓરે. મહાવરાવ.
 બોબન કરશું વાડીએરે, ફરતી ફીરંગીની ફેજરે; મહાવરાવ. ૪
 પાન સોખારીને એલચીરે, મુખવાસ કરતા જઓરે. મહાવરાવ.
 મુખવાસ કરશું વાડીએરે, ફરતી ફીરંગીની ફેજરે. મહાવરાવ. ૫

સોના તે કરાં યોગદારે રમત રમતા જાઓરે. મલાવરાવ.
 રમત રમથું વાડીએરે, ફરતી શીરંગીની ફેજરે. મલાવરાવ. ૬
 હીચણુ સામો ઢોલીયોરે, પોઢણુ કરતા જાઓરે. મલાવરાવ.
 પોઢણુ કરથું વાડીએરે ફરતી શીરંગીની ફેજરે. મલાવરાવ. ૭
 ક્યાંથી આવ્યા પીટયા જાંગલારે, માથે ટોપીને ભુરો વેશરે. મ.
 હાટે રૂવે હાટ વાણીયારે, ચોરે રૂવે ચારણુ બાટરે. મલાવરાવ.
 શેહેર છોડી સુમો નીસર્યોરે લીધી નડીયાદની વાટરે. મલાવરાવ. ૮

ભાગ યોથો.

અભિમન્યુનો ચકાવો.

સરસ્વતી સ્વામીને ત્રીનવુંરે, ગણપત લાગુ પાયરે;
 અન્નેધ્યા નગરીમાં દહીતનો વાસો તેના તે મસ્તક ઉદોરે,
 દહીતે કાળે કૃષ્ણે કજાઓરે માંડયો.]
 દહીતોમાંથી દહીતાની નાઠાં, ગયાં મયાં વનમાં ગયારે,
 વનમાં જમ્મ-અષ્વલોચન જન્મ્યા.
 સોના કામઠડીને રૂપાના બાજા, અષ્વલોચન રમવા નીસર્યોરે;
 જમ્મ રજા વગડારે વચે.
 વનરે વગડામાં એક પંખી જનાવર.
 તેરે જનાવર અષ્વલોચનને મારયું; ડાશીતે મેણા બેઠીરે,
 બહુ છે બળાયો ને બળવતો,
 એવો છે તો તારા બાપનું વેર લેને;

(૮૨)

ત્યાથી અમલોચનને ડાળો લાગી જઈ રહ્યા ધર અગિયારે
કે મારી માતા મારો ખાપ ઠાણે માર્યો,
ડાશી તે મેણા બોલીરે.

તારો તે ખાપ ડાળા કૃષ્ણએ માર્યો,
ખમે કોડો લઈ અમલોચન ચાલ્યો, જઈ રહ્યા વન વચેરે.
વનરે વગડાના લીલા વૃક્ષરે વાટ્યા,
ડાળા ડાળાં પડ્યારે મુક્યાં; થડીયાં ઉપાડ્યારે,
લાકડાની ખાંધી ભારારે,

ત્યાથી અમલોચન સુતારી ઘેર આવ્યો.
ભાષરે સુતારી તું મારો વીરો, પેટી ધડી મને આલરે,
બોતેર ખાનાને એકજ કોઠો,

ત્યાથી અમલોચન લવારી ઘેર આવ્યો.
ભાષરે લુવારી તુમારો વીરો, મને પેટી જડી આલોરે,
છત્રીસ તાળાં ને જત્રીસ કુચીયો, પેટી મને જડી આલરે:
ત્યાથી અમલોચન ચિતારા ધર આવ્યો.

ભાષરે ચિતારા તું મારો વીરો. પેટી ચિતારી આલ સારીરે,
ત્યાથી અમલોચન દરજડા ઘેર આવ્યો.

ભાષરે દરજડા તું મારો વીરો, આની મને ગાદી સીધી આલરે,
પેટી ઉપાડી અમલોચન આવ્યો.

જઈ રહ્યો વગડારે વચે, વડની છાયે પેટી મુપારે,

આલણને વેશે ડાળો કૃષ્ણજી આવ્યા.

ક્યાં જાઓ છો મારારે જજમાન, કૃષ્ણનું વેર વાળવા જાહેરે,

કહો ગોરજી ડાળા કૃષ્ણ કેવારે હશે;

તુ સરખાને તારારે જેવા; ફેલીતું પ્રમાણું આલોરે.

સ્થો મારા ગોરજ દેહીનું પ્રમાણ,
 ત્યાંથી અષ્વલોચન પેટીમાં સમાણા, કાળા કૃષ્ણે તાળી અડકાવ્યારે
 ગોર મારા ગોર મને બહાર કાઢો,
 કાણુ તારો ગોરને તું કોનો જજમાન, હું છું કાળો કૃષ્ણરે;
 પેટી હતી તે આકાશે ઉડાડી.
 આકાશના દેવતારે જગાડ્યા, આ જુદા કૃષ્ણે માંડ્યારે;
 અષ્વલોચન ને કાળા કૃષ્ણએ માંડ્યા.
 પેટી હતી તે પાતાળે પછાડી, પાતાળના શેષનાગ ડોબ્યારે,
 આવું તે જુદા કૃષ્ણે માંડ્યું.
 અષ્વલોચનને કાળા કૃષ્ણએ માંડ્યું, તેનો થયો ખડલડાટરે,
 ત્યાંથી અષ્વલોચન મૃતુરે પામ્યા.
 ખળે પેટીને કાળો કૃષ્ણજી ચાલ્યા, જઈ રહ્યા દ્વારકા ગામરે,
 પેટી હતી તે સુભદ્રાને આપી,
 જોજોરે ખેતી આ પેટી ઉઘાડતાં સાયવી રાખજો પાસેરે;
 નજીંદ ભોળાઈ ખે માયારે જુએ.
 નજીંદલ તમારા ભાઈ ગું લાવ્યા, એ સુજતે દેખાડોરે,
 પેટી હતી તે સુભદ્રા એ ઉઘાડી.
 ભાઈનું કહ્યું સુભદ્રાએ ન માન્યું, શ્વાસમાં શ્વાસ સમાઈ ગયોરે,
 પેહેલો માસ એજે ગયો.
 ખીજો માસે સૈયરને સંભળાવ્યું ત્રીજો મરમ ન જાણ્યોરે,
 ચોથે માસે માતાને સંભળાવ્યું.
 પાંચમા માસે અધી રાખડી, છડે તે કઠીવલ દુધરે;
 સાતમે માસે ખોળા ભરાવ્યો.
 ખોળા ભરાવીને મહીંગર વળાવ્યાં, આઠમનો મરમ ન જાણ્યોરે,

નવમેને માસે અભેમન્યુ જનમ્યા.

સોનાની સળાએ નાળ વધેયો, પાણી સાટે દુધડે નવરાવ્યારે;
ચીર ફાડીને બાળાતીર્થા કાઢ્યા.

જાદવનારે પારણા બંધાવ્યા, ચોખા સાટે મોતીડે વધાવ્યારે;
પાંચ વરસના અભેમન્યુ થયા.

લેછ પાટી ભણુવારે ગયા, ભણીગણી નવછંદા થયારે;
પોતાના કાકા સગાછયોરે લાવ્યા.

ઓતરા અભેમન્યુ તારારે નારી, વધરાટની કુમારીરે;
લીલાને પીળા વાંસ વઢાવો, નવરંગી ચોરી ચીતરાવોરે,
ત્યાંથી અભેમન્યુ પરણુવાને ચાલ્યા, સારા તે શુકન થયારે.
ત્યાંથી અભેમન્યુ સરોવરીએ આવ્યા, સુકાં સરોવર લીલાં થયારે.

ત્યાંથી અભેમન્યુ ભાગોળે આવ્યા, ભાગોળે ભેરો વગડાવોરે
ત્યાંથી અભેમન્યુ ચઢિટામાં આવ્યા, ચઢિટામાં ચમર ઢોળાવોરે
ત્યાંથી અભેમન્યુ જાનીવાસે આવ્યા, સામુજી પોખવા આવ્યારે
ત્યાંથી અભેમન્યુ માંડવે આવ્યા, મામાજી કન્યા પધરાવોરે
ત્યાંથી અભેમન્યુ ચોરીમાં આવ્યા, માજી મામાજી દો કન્યાદાનરે

પેહેલુને મંગળ હરતું ને હરતું, દાદાજી દો કન્યાદાનરે
દાદાએ આપ્યા ઘોડીલાનાં દાન,

બીજાંને મંગળ ચોરીમાં વરતું, માતાજી દો કન્યાદાનરે
માતાએ આપ્યાં ગાવડીઓનાં દાન

ત્રીજાંને મંગળ ચોરીમાં વરતું, વીરાજી દો કન્યાદાનરે
વીરાએ આપ્યાં વેલડીઓનાં દાન

ચોથું તે મંગળ ચોરીમાં વરતું, બાબીજી દો કન્યાદાનરે
લાબીએ આપ્યાં ઝોટડીયાનાં દાન

ત્યાંથી અભેમન્યુ પરણીને હાથે માતાને પાથે લાગ્યારે,
 પોતાની માએ આશીશરે આપી
 બાણું જીવો દીકરા બણો આવરદા ઝોતરા તારી નારીરે
 જોજો અભેમન્યુ તારીરે જોરી, જોરી છે ગુણવંતીરે
 અમારા તે કુળમાં એવીરે રીતો વર સાથે કન્યા ન હોયરે
 પહેરેરા પોહોરનાં શમણુરે લાગ્યા
 આરે શમણામાં ફારાં કાંકણ નાંચા
 એરે શમણા તે દીકરી આળપંપાળ તારાં શમણાં પડો સુકે લાકડેરે
 બીજેલા પોહોરનાં શમણુરે લાગ્યા
 આરે શમણામાં ફારાં ધરચોળાં પહેરયાં
 આરે શમણાં દીકરી આળપંપાળ શમણાં પડો રાંક રેંટીએરે
 ત્રીજેરા પોહોરનાં શમણુરે લાગ્યા
 આરે શમણામાં રાયકો આણેરે આવે
 આરે શમણાં દીકરી આળપંપાળ શમણાં પડો સમુદ્ર બેટમારે
 ચાથેરા પહોરનાં શમણુરે લાગ્યા
 બાળુડો અભેમન્યુ બુધ્ધે ચડે ને ઝોતરાનાં આણાં આવ્યારે
 ઝોતરાના બાપની ઉંચી હવેલી
 સોના કચોલાં ને રૂપાના દોરા ઝોતરા માંચલાં ગુંથેરે
 હીરડી વીરડી સઠિ રતનો રખારી વેગે આવતો દીઠોરે
 મારીરે માતા તમે પોઢેલાં બજો મારે આણેલાં આવ્યારે
 બાણું જીવો દીકરી એ શું બોલ્યા
 ખારીએથી રહી ઝોતરાએ પુછ્યું
 ક્યાંથી આવ્યા વીરા ક્યાં તમે બજો ?
 બાળુડો અભેમન્યુ બુધ્ધે ચડે છે ઝોતરાને આણે આવ્યોરે

ખારીએથી ઓતરાએ પડતારે મુક્યાં ના રહી મુધને સાતરે
ઓતરાના દાદાએ ડાસીડા જગાડ્યા ચુંદડી કાઢે આજ સારીરે
સારી સારી કાઢેને તુકશાન નીસરે

દાદે દોસીડાને મારવા લીધે

ઓ મારા દાદા શીદને મારો છો ઓતરાના કરમનો વાંકરે .

ઓતરાના દાદે મરૂડીયા જગાડ્યા ચુડીલો કાઢે બહુ સારારે
સારા સારા કાઢે નંદાયલા નીસરે

દાદે મરૂડીયાને મારવા લીધે

ઓ મારા દાદા શીદને મારો છો ઓતરાના કરમનો વાંકરે
ઓતરાના દાદે સોનીડા જગાડ્યા વાળીઓ કાઢે આજ સારીરે
સારી સારી કાઢે નંદાએલી નીસરે

દાદે સોનીડાને મારવા લીધે

ઓ મારા દાદા શીદને મારો છો ઓતરાના કરમનો વાંકરે
ઓતરાના દાદે માળીડા જગાડ્યા ગજરા કાઢે મોંઘા મુલનારે
ખીલેલા કાઢેમે કરમાએલા નીકળે

દાદે માળીડાને મારવા લીધે

ઓ મારા દાદા શીદને મારો છો ઓતરાના કરમનો વાંકરે
ઓતરાના દાદે મોચીડા જગાડ્યા મોજડીઓ કાઢે મોંઘા મુલનારે
રાતી રાતી કાઢેને કાળી કાળી નીકળે

દાદે મોચીડાને મારવા લીધે

ઓ મારા દાદા શીદને મારો છો, ઓતરાના કરમનો વાંકરે
ઓતરાના દાદે શરઠ્યા જગાડ્યા, સાડ સાડ કંકુ કાઢેરે

કંકુ કાઢેને કાજળ નીસરે

દાદે શરઠ્યાને મારવા લીધે .

(૮૭)

ઐ મારા દાદા શીઠને મારોછો ઐતરાના કરમનો વાંકરે.
દાદે સાસરવાસે ઐતરા વળાવ્યાં રાપકા તેડીને જાયરે.

વળામણા.

કે મને મારીને રથડા ખેડરે	બાળા રાખરે.
કે મને યુધ્ધે તે સાથે તેડરે	બાળા૦
કે મને યુદ્ધ જોયાના રસકોડરે	બાળા૦
કે આપણુ સરખા સરખી જોડરે	બાળા૦
કે લાવ હું ધરું હથીયારરે	બાળા૦
કે કઈ કઠિરવનો સંહારરે	બાળા૦
કે છોડી યુદ્ધ વળો ઘેરરે	બાળા૦
કે તમને આપું મારા આપનું રાખરે	બાળા૦
કે નારી કેશ સમુળા કાઢરે	બાળા૦
કે રથ ઉપર દેહ પછાડરે	બાળા૦
કે રથ હાંકી તો રામજીની આણુરે	બાળા૦
કે રથ ખેડો તો કાઢું મારા પ્રાણુરે	બાળા૦
કે મારા વગડામાં રથડા ચેક્યારે	બાળા૦
કે મારા સસરા મેણાં બોલ્યારે	બાળા૦
કે વહુ આવતી ભમરાળીરે	બાળા૦
કે મેંતો નથી દીડી પગની પાનીરે	ઐતરા૦
કે તારું મુખ દેખી યુધ્ધે ન ચડતરે	ઐતરા૦
કે મેંતો નથી દીડી નાકની ડાંડીરે	ઐતરા૦
કે મામા કૃષ્ણનો જાળો વંશનો	ઐતરા૦
કે મને પાટા બાધીને પરણાવ્યોરે	ઐતરા૦
કે મને સમરથ સાસરી દેખાડરે	બાળા૦

કે મને સાસરી જોયાનો રસકોડરે	ખાળાં
કે મારા કંકણ દેરા છોડરે	ખાળાં
કે મને સમરથ સસરો દેખાડરે	ખાળાં
કે મને ધુંધટ તાણ્યાનો રસકોડરે	ખાળાં
કે મને દીવર દીવડો દેખાડરે	ખાળાં
કે મને હોળી રમ્યાના રસકોડરે	ખાળાં
કે મને નાનીશી નણુદી દેખાડરે	ખાળાં
કે મને દીગલી રમ્યાના રસકોડરે	ખાળાં
કે મને સમરથ સાસુજી દેખાડરે	ખાળાં
કે મને પાય પડ્યાના રસકોડરે	ખાળાં
કે મને જોડની જોડાણી દેખાડરે	ખાળાં
કે મને જોડે હોડ્યાના કોડરે	ખાળાં
કે મને વાદુલી દેરાણી દેખાડરે	ખાળાં
કે મને વાદ લીધાનો રસકોડરે	ખાળાં
કે માં માયુ વાદીને દડો ખેંચરે	ખાળાં
કે તારી કેડની કટારી મને આલરે	ખાળાં
કે જમણી કુખે ધર્યો સુરરે	ખાળાં
કે તારી જમણી કુખ ના ધરીશરે	ઐતરાં
કે તારી કુખે મોતીગર દીકરોરે	ઐતરાં
કે શ્રી દેશે રામનું નામરે	ઐતરાં
કે સાં રાખશે ખાપનું નામરે	ઐતરાં
કે વેથી સરસે તમારું કામરે	ઐતરાં
કે તારી ઢાલજીના ઐઠે મને રાખરે	ખાળાં
કે તારા આવતાં ગ્રીલીશ ખાણુરે	ખાળાં

કે ઝાલી ઝાલી ઘોડલીયાની વાગરે	ખાળાં
કે મેલો મેલો ઘોડલીયાની ખાગરે	ખાળાં
કે મારા ચડ્યા શા બાધખંધ દેખેરે	ખાળાં
કે મેં તો ધાવતાં બાળ છોડાવ્યારે	ખાળાં
કે મને તેનાં પ્રાયશ્ચીત લાગ્યારે	ખાળાં
કે મેં તો ધાવનાં ધેન વઝેડ્યારે	ખાળાં
કે મને તેનાં પ્રાયશ્ચીત લાગ્યારે	ખાળાં
કે મેં તો છાણું છાણું લાગ્યુંરે	ખાળાં
કે મને તેનાં પ્રાયશ્ચીત લાગ્યુંરે	ખાળાં
કે મેં તો દીવે દીવો છાધેરે	ખાળાં
કે મને તેનાં પ્રાયશ્ચીત લાગ્યારે	ખાળાં
કે હું તો પથરે પાનીઓ ધોતીરે	ખાળાં
કે મને તેનાં પ્રાયશ્ચીત લાગ્યારે	ખાળાં
કે મેં તો વેતી નીકે દીધો પગરે	ખાળાં
કે મને તેનાં પ્રાયશ્ચીત લાગ્યારે	ખાળાં

ગરબી ૧ લી.

ઝીરધારીરે વાલમ વાત વિચારે મનમોહન આખ ન મારે
 મનમોહનરે મુઠો મારગ માવા કેમ રેકો જુમના જાવા ટેક.
 રસીયાજીરે પ્રીત તમારી જાણી મારી બાગશે દહીની દોણી
 કહું વિહારે રહેજો અમથી અળગો શીદ મને જાતાં વળગો

હુંલ.

નવ પાલવડો મુજ તોણોરે જુગતીની રીત નવ જાણોરે
 હું જાણું જહુવિર શાણોરે, કહું કેશવરે મુઠો કાવા દાવા

કેમ રેકો જુમના જાવા ૧

નહીં આપુરે દાણુ દધીનું આજે, નથી લાવી તમારે કાજે
મુકો પાલવરે ફાટે ચુંદડી મારી, હું સમજી વાતો તમારી
જીલ.

મુકો મહી મારાં ઢોળાશેરે મારાં ચીર ચુંદડી બિંબશેરે
હરી હાણુ હસતાં થાશેરે પ્રભુ હમથુંરે ફંદ કરો કેમ આવા
કેમ રોકો જુમના જાવા. ૨
હરી જાયછેરે સાથ સૈયરનો મારો, મેં જાણ્યો તુને ધુતારો
નહી સરશેરે અરથ હરિવર અમથું કહું છું મોહન સાચુ તમથું.
જીલ.

નવ કરો નયનનો ચાળોરે અમો દષ્ઠું જહુવિર ગાળોરે
લજવાશો કામણુગારારે શામળાંઆ શીખ કહું સમજવા.
કેમ રોકો જુમના જાવા. ૩
નવ નાંખોરે જાતીએ હાથ હરીત્રા, કહું વચન તો પડશે વીલા
મુખ પલકેરે ચુંબન કરવા કાજે, એવી વાત જવા હો આજે
જીલ.

મુકો હાર હૈયેથી ટુટેરે મારી ચોળાની કસ વધુટેરે
વળી મહીનું ગોરસ પુટેરે ગોરધનનારે સ્વામી બનો કેમ આવા.
કેમ રોકો જુમના જાવા. ૪

ગરબી ૨ જી.

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

મેં જાણીરે જીવણુ તારી પ્રીતી નવ સમજે રનેહતી રીતી.
વનમાળારે વનમાં વાત જે કીધી, મારી સાસુએ સમજી લીધી
વળી નણુદારે કાનો કહી બોલાવે મને મેણી દષ્ટને ખીજવે.

(૯૨)

કુવ.

મારો પરણ્યો મને હું ખ દેહેરે વળી વચન વિલોડી કહેછેરે
તેથી અંતર અળતું રહેછેરે પણ, તોડીરે નથી પ્રિતમ તુજ પ્રિતી.
નવ સમજે સ્નેહની રીતી. ૧

સામળીયારે હાક મને શીઘ્ર મારો ના સાન કરી સમજવો
સહુ જાણેરે વાતલડી સૌ તારી મારી કહે કેમ ગીરધારી

કુવ.

કહે કેમ સામળીઓ આવેરે માટે કહુંકુરે મોહન મારી રીતી
નવ સમજે સ્નેહની રીતી. ૨

કહે સાસુરે વહુજી રહેજો ઢંગે કેમ જાઓ સામળીઓ સંગે
વહુ કાલેરે વાર લાગી કેમ વાટે મળ્યો મોહન જુમના ઘાટે

કુવ.

શાથી ચુડી નંદાન તારીરે કેવ કાઠી કંચુડી તારીરે
વાત જાણુંજું સારી નઠારીરે તમે જોડીરે પાનળોયા શું પ્રીતી
નવ સમજે સ્નેહની રીતી

માટે મોહનરે આવવું નહી તમરે હું આવીય જુમના આરે
એસી સુખ દુઃખરે વાત કરીશું વનમાં કા નવ જણે જન ગોકુલમાં

કુવ.

નથી જુદી હું તમથી પ્યારારે નવ રહેશે મુજથી ન્યારારે
છોજ પ્રાણજીવન તમે મારારે કહે ગોરધનરે કાષ્ઠથી હું નવ ખીતી
નવ સમજે સ્નેહની રીતી

અરબી ૩ જી નરસીંહજીની.

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

નરસીંહજીરે વડોદરાના વાસી તુજ ચરણે કાઠીક કાશી ટેક.

અવતીમરે ઉત્તમ નામ તમારું આવ્યા છો ભક્તને સારું
તમ માર્યોરે હીરણ્યાકશ્ય વાર પ્રદલાદ ઉગારણુ સાર

જુન.

કાધું મોઢું કામ મોરારીરે, ખડુ ખડુ ભક્ત જનોને તારીરે
વસ્યા વડોદરે ગીરધારીરે, તુજ ભજન કરે મટશે શોક ઉદાસી.

તુજ ચરણે. ૧

ખળતીછેરે જ્યોત અખંડીત સારી, ભર્યો ટાંકા ધીના ભારી
કારતકનીરે શુદ્ધ ચૌદશ જે વાર, મળે મંડળીજન અપાર.

જુન.

તહાં ભરાય લોક હજારેરે; મળે માલ લેનારે સારેરે,
નહીં આવે દર્શનનો વારેરે ત્યાં રહીછેરે જળદળ જ્યોત પ્રકાશી

તુજ ચરણે. ૨

તુળસી વાડીએરે પ્રભુ પુજન જાય, ખડુ ભીડ લોકની થાય;
ત્યાં ઓછવેરે રૂડો કરે હરીભજન કરે ભાવીક સહુ દર્શન.

જુન.

પ્રભુ ધરતા નવા શણુગારે, વરધોઢો શોભે અપારે,
સુખપાલે જેસે મોરારે, તુળશીશુરે લગ્ન કરે સુખવાસી.

તુજ ચરણે. ૩

અધરાત્રેરે પરણીને આવે વાલો, ચૌટામાં ચતુર રૂપાળો;
ખડુ વિધથીરે વાળાં ઉત્તમ વાગે, પ્રભુ સુખપાલે ખીરાજો

જુન.

હોડે આતસખાજીરે જુડ જોષને ચપએ રાજ,
રહ્યો શબ્દ શ્રવણમાં ગાજીરે, અલીહારે ગોરધન હું દશી

તુજ ચરણે કોટીક કાશી. ૪

ગરબી ૪ થી રણુછોડજની.

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

લટકાળારે શ્રી રણુછોડ રૂપાળા, મન મોહન મોરલીવાળા. ૮૬.

શામળીયારે સુંદર રૂપ તમારું, દેખી મન મોહ્યે મારું;

અણીયાળીરે આંખલડી અલખેલા છો નંદ કુંવર વર ધેન્ના.

જુલ.

મંદીર તો ગમને ગાજેરે, દરવાજો દુદંભી વાજેરે;

પ્રભુ ડોકાર માંહી ખીરાજેરે, છો ભકત તણા પ્રતીપાળા,

મન મોહન મોરલીવાળા. ૧

ગુણવંતારે ગોવરધન કર ધાર્યો, કાળજવર કંસને માર્યો;

બંધનધારે માતા પીતા છોડાવ્યાં, વળી ગોરધન ઢોર ચરાવ્યાં,

જુલ.

છે અકળકળા અવિનાશીરે તમે મારી પુતના મારીરે,

વળી થયા મધુરા વાસોરે ગોકુળમારે બનીઆ આપ ગોવાળા;

મન મોહન મોરલીવાળા. ૨

દેવળમારે સિદ્ધાસન શુભ છાજે તે ઉપર શામ ખીરાજે,

મુરતીમારે રૂપ અલોકીક ભાસે જ્યાં જળદળ જ્યોત પ્રકાશે;

જુલ.

સુખ સંજ્યા સુખમય સારીરે, રેશમ ચાંદી બહુ ભારીરે;

મંદીરની શી બલીહારીરે, શોભાછેરે સુંદર ત્યાં રઢીયાળા

મન મોહન મોરલીવાળા. ૩

મુસ્તક પરરે મુગટ મણીમય શોભે તે જોધને મન લોભે;

કેશરીઆરે પેહેરીયા વાધા લાલે; ચંદન કીધું પ્રભુ બાલે.

કર મધે મોરલી ધારીરે, સામે ઉભા શ્રીગીરધારીરે;

જોઈ ગોરધન બલોહારીરે પાયે લાયુરે જશોદાજીના બાળા.

મન મોહન મોરલીવાળા. ૪

ગરબી પ મી અંબાજીની

રાગ ઉપર પ્રમાણે

ધન્ય અંબારે આરાસુર પટારાણો, તને વિશ્વ બધાએ જાણી
મા અંબારે ધારી ત્રીશુળ પાણી, જોખ, મધ્યે ખીરાજો રાણી
જીવ.

ચો ઘણાડે તુને જાણીરે, તારી ધારતી બધે ફેલાણીરે
સૌ લોકે તને વખાણીરે, આઘશક્તિરે વેદ વહે છે વાણી.

તને વિશ્વ બધાએ જાણી. ૪

મા તુ છેરે સૃષ્ટિ તણી સુખદાતા તારી ગતી ન જાણે વિધાતા
નારદજીરે વીળાધરી ગુણ ગાતા, તુજ દરશનથી સુખ સાતા
જીવ.

માને સેવકે જાજુ ચાહાતારે, ગુણ મંડપ સહિ ગવાતારે
જય જય શબ્દ વિદ્યાતારે; મા ગુણોરે ગાતા પ્રેમશું વાણી

તને વિશ્વ બધાએ જાણી. ૨

મા ત્રિપુરારીરે તારી ધણી બલોહારી વાધ ઉપર કાધી અસવારી
કર લીધીરે દ.લ કટારજ ધારી મા શોભા બની બહુ સારી

જીવ.

માનું ચંદ્ર વદન સુખકારીરે, વારે વારે લેકે ઓવારોરે
તારી અકળ ગતીએ ન્યારીરે, જીવતાંબારે નયન રૂપ વખાણી

તને વિશ્વ બધાએ જાણી. ૩

મમ વાદે તું છે બવની બોળીરે, પહેરી કુંકમવરણી પટોળીરે;
કેશરીયે રંગ ભરેલીરે માની જોડ ન જડે બોળી

(૯૫)

કુંઘ

મા મૈસામુર રંગદોળીરે. ચંડ મુંડને નાખ્યા ચોળીરે
 દહતને પાડ્યા છે દોળીરે શ્રમ લીધા રે સેવક કાળે શાણી
 તને વિશ્વ બધાએ જાણી. ૪
 ભવાનીરે બજર્તા ભાવટ જાશે, પાપ તાપ તો સર્વ કપાશે.
 ગુણવંતીરે લહેર હશે તો આવશે ગુણ ચાચર માંહે ગવાશે.

જુ.૧.

માના દરશન થકી દુખ નાસેરે, પ્રેમ ધરી આ ગરબો ગાશેરે;
 મા પરશન તેને થાશેરે ચંદ્ર ગાએરે સેવકને લો તાણી,
 તને વિશ્વ બધાએ જાણી. ૫

માળાની ગરબી ૧ લી.

ભાષ કામણગારા કાન માળા ચોરીરે
 જ્યાર પુછશે સાસુ પેર સઠચર મોરીરે
 જો ઉડીને છેડેલો મહુ તો વિપ્રિત લાંસે આજરે;
 માણગને શું મહોડે કહીએ, નીરલજને શી લાજ મા. ૧
 જોળ પોતાનો ચોરી ખાઈએ, કળીએ સણગટ વાળીરે;
 સ્વાંથે મુજ સાસુ જીવે, વરણાગીઓ વનમાળી. મા. ૨
 સાસુ મારી છે અતિ સાપણ, નણદલ નાર ઠગારીરે;
 શુભ મહેલા ચોરસ ગુથે ફડ ન મેલે; મારી. મા. ૩
 પરણ્યો અમારી પેર ન જાણે, નહિ રહ્યાનો કામરે;
 રામકૃષ્ણ પ્રભુ રંગનો રશીયો, શરણે રાખશે શામ. મા. ૪

ગરબી ૨ જી.

મારી સાસુ પુછશે, વાત માળા ક્યાં ગઈરે,
 વહુ કાલની ત.રે કંઠે, મેં દીડી નહીરે. ૨૬.
 ભાઈકડી માળા તમારી, મેં કાનને કંઠે દીડીરે,

આવડી ડાહી તને કેમ કરી, વળી વાત કરે છે મીડી. મા.
 શા માટે તેને આપી છે ને શો કાવો ઉધારોરે;
 શા માટે મારા મંદિર પધારે, મોહન કામણુમારો. મા.
 હરી સંગાથે હસતાં દેખી, હમડાં મારાં દાઝેરે;
 હાથ યમાતું દુખ નથી પણ, હરીને માફું લાગે. મા.
 રામ કૃષ્ણ પ્રભુ રંગનો રસીયો, કદીયે ન છુટે નાથરે.
 મારી બધજી છો મને ખીજે; તોપણ સમ હું ખાઈશ. મા.

ગરબી ૩ જી.

મારી નણદલને ન ગમે તો મઠધર બાઈશરે,
 બધજી બુધ વના મેં માળા, ટોડલીએ ભસવારે;
 લેલી થઈ ધર કામજ લાગ્યું વંજતી વિગત ન આવી. સ.
 શું સમજી આકાશેથી આવી ગગને ઘેર ચાલીરે,
 વંદાવનમાં ગઈ ચરાવતાં ગોવિંદને હાથ લીધી; સ.
 અમે વહુઆર નાનાં માટે બોલતાં મન ખીજેરે,
 મોહનનું મીઠું મન કરાવી માળા માગી લેજે. સ.
 પેર પેર પુછી જોજોને બોલ્યું ન પડે બહારરે;
 રામ કૃષ્ણ પ્રભુ રંગનો રસીયો સહિની લે સંભાળ, સ.

ગરબી ૪ થી.

તારે નણદલ બોલી વાત સમ શા ખાશેરે,
 જ્યારે આવશે મારો બ્રાત સાચાં યાશેરે;
 કેહેવા દેને મારા બાઈને એને કાનુડો બહુ વાલોરે,
 મોહનને રૂડા દીસો તો માળા અમારી આવો. સમ.
 કે દહાડાનું કિરતપુલ તે ક્યાંય આવો તિસારીરે,
 તે મેં દહાનને કાને દીડું સાખ્ય સમયરે મારી. સમ.

(૮૧)

હરીને પ્રીત પ્રીતે નીરખ્યા વિના વહુને અન ન ભાવે
સામગીઓ સાહેબો મનને વહુજી માટે બાવે. સમ
વહુને અતી ઘણો વડા. છે સામગીઓ સામરણ,
રામક્રશ પ્રભુ રંગનો મળીયો, મયુરનો ભગવાન. સમ

પ્રેમની ગરબીઓ.

ગરબી ૧ લી. ૫૦

કહેવા દેને કાન તારી માને કહેવા દેને કાન:
વટે છે રસી દગમને સાણ. તા. ૧
બીવરાંવા તે બીજી નારી, ખરૂં લોટું આરસપહાણ. તા. ૨
વંદાવનની કુંજગડોમાં હલકું પીપળીયાનું પાન તા. ૩
અછ મિત્રાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર વાળ્યાં અમારાં વાન. તા. ૪

ગરબી ૨ જી.

કાન માગ્યો દો જશોદાજી કાન માગ્યો દો. ટેક.
આજની રજની રંગભેર રમવા,
પ્રભાતે પાણી લ્યો. જશોદાજી ૧
કર્જા કાંબીને અણુવટ વણવા,
હાર રમવાના લ્યો. જશોદાજી ૨
હરિતને ઘોડા માલ ખળના,
વહેલ સમ જોડી લ્યો. જશોદાજી ૩
મિરાબાઈ કહ પ્રભુ ગિરધર નાગર,
ચરણમળ ચિત લ્યો. જશો. ૧જી ૪

ગરબી ૩ જી.

લીધું લટકે, માંડ મન લીધું લટકે. ટેક.
વંદાવનમાં વેણુરે વગાડે.

જાસ તણે કટકે માંડે મન લીધુરે બટકે.	૧
જાત લાંગ કર્યા ગીરધારી;	
જામને માર્યા છે જટકે	માંદે ૨
જાધ પિતાખર હરીએ પહેયા;	
મોહી હું તો પીણુરે પટકે.	માંદે ૩
જીરાંયાષ કહે પ્રભુ ગિરધરના ગુણ;	
ચરણકમળ ચિત અટકે.	માંદે ૪

ગરબી ૪ થી.

મહી ઢળશે માંડે, મોદનલાલ મહો ઢળશે માંડે;	
લાખ એ લાખનું માટ નંદાશે શોભિતું સાડે	મો ૧
હમે વનમાળી ન કરો આગી અમે વહુવાર	મો ૨
કુલ પડે તેની ચોસર ગુંથે લોક બોલે નકાંડે.	મો ૩
જીરાંયાષ કહે પ્રભુ ગિરધરના ગુણ ચરણકમળ વાર.	મો ૪

ભાગ પાંચમો.

ગરબી ૧ લી.

(હારે ચાલો ડાકોરમાં જઈ વસીએ એ રાહ.)

હારે મારા મોહન મળજે,	
હારે મારી આશા પુરણ કરજોરે.	મારા ૧
હારે મારે ઘેર આજ નથી વાલા;	
હારે મારા ધરભણી વળજોરે,	મારા ૨

(૯૩)

હરિ હું આવી પણ આપ મળ્યા નહી;
 હરિ કહો ક્યારે હવે મળશેરે.   મારા. ૩
 હરિ હરીભટના હરી છો રંગ રસીયા;
 હરિ મળી હવે હૃદય મારું હરજોરે.   મારા. ૪

ગરબી ૨ છ.

હરિ લટકાળો ગીરિવર ધારી,
 હરિ મને મારી નેન કઢારીરે લટકાળો હરિવર ધારી,
 હરિ આજ મળ્યારે વહાલો જીમનાકી તીરે;
 હરિ એની રૂપ રમીક છબી ન્યારીરે,   લટકાળો ૧
 હરિ શામળીએ કહ્યું સાનમારે;
 હરિ મારા પ્રાણ થકી ધણા પ્યારેરે   લટકાળો ૨
 હરિ હરીભટના હરીએ કર્યું કાન્યુ;
 હરિ મારી ગુધમુધ સરવે વિસારીરે.   લટકાળો ૩

ગરબી ૩ છ.

હરિ મારા સમ કાલે મળજો;
 હરિ પેલું વચન બોલ્યા તે પળજોરે.   મારાં ૧
 હરિ રસ્તે ગાળ ન કરીયે વહાલા,
 હરિ મારી સાચી વાત સાંભળજોરે.   મારાં ૨
 હરિ ઘણી પ્રીત કર્યા પછી ગીરધર;
 હરિ પેલા લોક ડરાવ્યા ન ડરજોરે.   મારાં ૩
 હરિ હરીભટના હરો છો હજી કાયા.
 હરિ તે માટ પાછા વળજોરે.   મારાં ૪

(૮૪)

ગરબી ૪ થી.

હરિ જુમનાની તીરે વહાલો.	
હરિ જીવજીને જોવા ચાલોરે.	જુમ૦ ૧
હરિ જુમનાની તીરે વાહાલો પેન ચરાવે.	
હરિ મોરલી બાળવં નંદલાલોરે.	જુમ૦ ૨
હરિ ધણે દહાડે ધેર આગા નહીરે જાવા દેઉ,	
હરિ મટે મનખા દેહીનો લાહોરે	જુમ૦ ૩
હરે હરીમટના હરી છો રંગરશીયા	
હરિ મારા રૂઢ્યકમળમા વશીયા.	જુમ૦ ૪

ગરબી ૫ થી.

હરિ ચાલો ચતુર કાંઈ લાજે;	
હરિ તમે આવી અમને શું બાજોરે	ચાલો૦ ૧
હરિ વળખ્યા ન કરો વહાલા	
હરિ તમે શોર કરો શીદ બાજોરે	ચાલો૦ ૨
હરિ દેખે દુરીજન ચાચો સમજણા;	
હરે અમે લાજીએ ને તમે લાજોરે.	ચાલો૦ ૩
હરિ હરીમટના હરીને ન કરોએ ટુંકારા;	
હરે ચાટે હેત ધણેરા અમને દાજોરે.	ચાલો૦ ૪

ગરબી ૬ થી.

હરિ મોહન મળતા નથી હમને;	
હરિ વાલા આમ શું આવ્યું તમનેરે	મોહન૦ ૧
હરિ હું તો ધેંધી થઈ ધર ધ'ધો જુલો,	
હરે આ તનમન સોધ્યું તમનેરે.	મોહન૦ ૨

(૮૫)

હરિ પ્રભુ વિરહે આકુળ બ્યાકુળ થઇ છું,	
હરિ માટે મળજો રાતના અમનેરે.	મોહન૦ ૩
હરિ હરીભટના હરી મળો તો.	
હરિ નહીં તો પ્રાણુ તણુ હું પલમેરે.	મોહન૦ ૪

ગરબી ૭ મી.

હરિ વિઠલ માં વળજો હમનેરે	
હરિ પ્રભુ લાજ નથી કંઈ તમનેરે.	વિઠલ. ૧
હરિ સહ સખીયો ગઈ મુજને રોકી;	
હરિ રહો પરા કહું હું તમનેરે.	વિઠલ૦ ૨
હરિ ઘેર જઈ સહુ સખીઓ કહેશે,	
હરિ તેની બીક બણી છે હરી મનમારે.	વિઠલ૦ ૩
હરિ હરીભટના હરી આજ જવાદો;	
હરિ વાલા કાલે મળાશ હું તમનેરે.	વિઠલ ૪

ગરબી ૮ મી.

હરિ મોહનની મોરલી વાગી;	
હરિ હું તો ભરનિંદ્રાથી જાગીરે.	મોહન૦ ૧
હરિ મેં તો ધરમાં સહિ નીંદ્રામાં મુક્યાં	
હરિ ગઈ સંખિતે મળી જાગડજાગીરે.	મોહન૦ ૨
હરિ વાલો પ્રેમ ધરીનેરે રાસ રમાડ્યા,	
હરિ મારા ભવની જાવટ જાગીરે.	મોહન૦ ૩
હરિ હરીભટના હરીયે દીધાં દરશન,	
હરિ મારો ત્રેહની વેદના ત્યાગીરે.	

(૮૬)

મરખીઓ.

ગરખી ૧ લી.

મારા મન ગમતા મહારાજ, મારે ઘેર આવોરે;
હું તો તલસુ તમારે કાજ, હસીને બોલાવોરે, ૨૬
વીલમ ન કરશો વિઠ્ઠારે, આવો અમ ઘેર આજ
પેરપેરનાં પકવાન પડાવું, ત્રીકમ તારે કાજ. મારે ૧
મનમાં હતું જે માવજીરે, મુખથી કેમ કહેવાય;
આવી શકે તો આવજોરે, માંડે જિનામાં જોમન જાય. મારે ૨
આ જોને આગણીએ ઉભારે, રંગીલા રણચોડ;
રાધેના સ્વામી પ્રભુ અંતરજામી, પુરો મારા મનના કોડ. ૩

ગરખી ૨ છ.

જંને પેહોડા તે પરઘેર જાય, સખી શું કરીએરે;
અમથી એકલડાં ન રહેવાય, વિનંતે મરીએરે.
રૂપ જોવંતા રશીયો રૂડો પ્રસાણે કરે છે પ્રીત;
અણતેડયો આગણીએરે આવે, એવી એવી રીત. સ૦
બોલાવ્યાં બોલે નહીરે કોને કહીએ પેર;
સૈરડીએ સામે મજેરે, વાલો નીચાં તે હાથે નેણ. સ૦
છબબેદ છાના રમેરે, અમને વાયદે વાય;
રાધેના સ્વામી પ્રભુ અંતરજામી. વાલા અરથ પડે જોગખાય. સ૦

ગરખી ૩ છ.

જાઓ જુઠડા બોલા કહાન જાઓજી જાણ્યારે;
એવા ધુતારાના ઢંગ, પરઘેર માણ્યારે.

વાર જોવંતા રજના વીતી, આવ્યા ઉગમતે સુર;
કામજુગાર્યા કાનજરે, વાલે અમને વિસાર્યા છે દુર.   જન.
પરનારી શું પ્રીતડીરે, કાધી ઠામોઠામ;
અહીં આવીને શુ ઠરેરે, જોતો ઘેર ઘેર હોય વિશ્રામ.   જન.
કોઈ મંદીરમાં કાનજરે, કાધી લીલા લહેર;
રાતેના રવામી પ્રભુ અંતરગમી, મેં તો બાણી તમારી પેર.   જન.

ગરબી ૪ થી.

મને કૃષ્ણ જોયાના કોડ. સઘયર આલોરે
હમીઆજીને લાગુ પાય, હરીવર આલોરે;
દેર દેર દીવા કંઈરે, ખુબ્બું કાંઈર દેવ,
આમળીયો વર પામવારે, હું તો કંઈ શંકુની શેવ.   જન.
ગોકુળની ગોવાલણીરે, હીડે મલપતી ચાલ;
એના ઉપર મોહન મોહી રહ્યારે એનું મુખકું તે લાલમુલાલ.સ.
સાસુ મારી જસોમીરે, સસરો શ્રી નંદરાય;
કંથ કોડીલા કાનજરે, માંડ સાસર ગોકુળ ગામ.   સ.
કાળદ્રોને કાંઠેરે, નહાતા નીરમળ નીર.
વજ્ર તે વિઠલો હરી ગયોરે, હું તો શેણેરે હાંકુ શરીર.   જન.
ગાય શિખેને સાંભળેરે રાણી રાધાજીનો રાસ;
નરનાગો વૈકુંઠ પામશેરે, ગુણ ગાયે નરસંકનો ઘાસ.   સ.

ગરબી ૫ થી

તારો મોરલીએ મહારાજ, મન હરી લીધારે;
મારી મધ છે સુધને સાન, કામજુ કાધારે.
સાંભળતામાં મુખજુલ જુલી, ને તનમન બાજુજી ગામ;

કુત્ર પતિ પરિવાર સહજા, મને મંદીર ખાતે ધ્યાન મ.
 અંતરમાં વ્યાકુળ થયારે વિમરો બોળન પાન;
 અવળાં આશુપણુ પેહેરી રે મે તો નેપુર બાલ્યા કાન, મ
 સેધે કાળજી સારીયાં, સિંદુરે નયણે રખ;
 એકાએકથી ઉતાવળારે નિસરી આવી તે દેખાદેખ મ.
 સ્નનમુખ આવી ઉભા રહ્યારે, નયણે નિરખ્યા નાગ;
 લક્ષ્મણના સ્વામીને રંગે રમતાં, મેં તો હરખે જોડ્યા હાથ મ.

ભાગ છઠ્ઠો.

રાસલીલાઓની ગરબીઓ.

ગરબી ૧ લી.

જગમાં તે હરે જગતમાં જે જન જોડે જુહું—એ રાગ)
 જનમાં લેઈ જઈરે, મુજને જુવાની કાનુડે. ટેક
 અખતણે અનસારે મુજને, સાન કરી સમજાવી,
 મેં જાણ્યું આજ રજની રમવા હેત કરી બોલાવી વન. ૧
 મંદીરથી હું બહાર નીસરી, આવી એની પાસે
 કરે જાતી મુજને લેઈ ચાલ્યો જાણ્યું કંઈ લઈ જશે. વન. ૨
 અધાર વનમાં ઉભી રાખી, કહું ખાતે કંઈ લાવું;
 સ્થગત્રી બહુ બાતબાતની જલદીથી લેઈ આવું. વન. ૩
 એમ કહી આ મારગ ચાલ્યો, બોલ્યા વેણુ રસાણુ;
 જાત જોતામાં રાત પડી ગઈ, ઉભી રહ્યો નીહાણુ. વન. ૪
 જન માળેને ધોર અંધારી, રાતે વીજળી ભયભે;

હું ગલરાણી કાંઈ ના સુજે; કાળજકું મારું કટકે; વન. ૫
 દાદર મોર બપૈયા બોલે, ઝરમર મેહુલો વરસે;
 વનવગડામાં હું એકલી, પિયુ વિના જીવ તલસે. વન. ૬
 વેહેતી જાળા શરીરે વ્યાપી, તેથી થઈ હું વેલી;
 એક દુઃખમાં ખીજું થયું ખાઈ વરસાદે કરી હંપી. વન. ૭
 ચાર પોહોર રાતે અથડાણી, ના રહી દુઃખની ખાડી;
 મયારામના પ્રીતમ સાર, ફરી ફરી હું થાગી. વન. ૮

ગરબી ૨ જી રાગ ઉપરનો.

હું તો એકલીરે, મુજને અધાર વનમાં મેલી. ટક.
 ગલરાણી મારગ ના સુજે, અકળાયે જીવ જાશે;
 અરે દહવ તેં આ શું કાધુ પુંકે વાતો ચાશે. હુંતો. ૧
 વેરણ મારી માવડી, મુને પેલેથી ના મારી.
 છછરીને મોટી કરી, ત્યારે સંગ થયો ગાંધારી. હુંતો. ૨
 ત્યારે મુજને વનમાં લાગ્યા આ સુખને હું પામી;
 કોની આગળ કઈ વારતા, દુઃખની ના રહી બી. હુંતો. ૩
 શું કઈ હવે કોની પાસે, જાંધ વિસામો ખાવું;
 રેણી નીરગમી રવી પ્રગટ થાયે, મારગ ચાલી જાવું. હુંતો. ૪
 શું જાણું એ ક્યાં ગયો, મુને વન વગડામાં મેલી;
 મુજ સરખી રસ્તે મળી કાંઈ સુચડનાર અલખેલી. હુંતો. ૫
 તેની વાસે ગયો હશે એ કપરી કુંજવિહારી;
 માયારામનો પ્રિતમ ખ્યારે, થઈ ગયો વ્યભીચારી. હુંતો. ૬

ગરબી ૩ જી.

મુજને દગો કર્યોરે પેલા નંદજીના હૈયે; ટક.
 માત તાતનું કહ્યું ન માન્યું ન કર્યું કોઈનું વારયું;

અશ્વેર વનમાં તેડી લાવી કરયું પોતાનું ધારયું.	મુજ. ૧
મારાથી જીભેદ કરીને, ક્યાં ગયો શું બાલું;	
ચાતકિવસ વનમાં આચડયું, ધીરજ કેમ પેરે, આજું.	મુજ. ૨
અરે વીશંબર આ શું કાધું. કેમ નારે ભરમાવ્યો;	
વહાલપણામાં વેર કરીને, ગયો તે પાછો નાવ્યો.	મુજ. ૩
તેનો શોય ધણોરે મુજને, મનમાં મમજી રહીયે,	
મુખ દુઃખ કરમે ભોગવું. તે કોની આગળ કહીએ.	મુજ. ૪
શાને કાળે વેરી થઈને આ વનમાંય ભમારો;	
રસ્તે દુઃખ પામું થઈ, એને દયા કાઠ નારી.	મુજ. ૫
એવો નિર્દય થઈ ગયો, એને શીખામણ કાણ આપે;	
શોક સમુદ્રમાં હું પડી, માઈ કાળજડું કાપે.	મુજ. ૬
હે પરમેશ્વર કહું છું તમને, માફારે તે શું કરવું;	
અકળામણ આવે ધણી, આ જીવ્યાથી બહું મરવું.	મુજ. ૭
એક પિયાર મનમાંય કરે, જઈ વંદાવનની વાટે;	
મયારામનો પ્રીતમ મળશે, જમુનાજીને ઘાટે.	મુજ. ૮

ગરબી ૪ થી.

કાનો ક્યાં ગયોરે, આંહિઆ કાણ અમારું એલી,	ટેક.
ખીક ધણેરી લાગે મુજને, નીદ્રા નાવે જાયું;	
ગિરીવરધારી કુંજવિહારી, ચરણે એને લાગુ.	કાનો. ૧
શ્રી નાગયજી શ્રી પુરુષોત્તમ વારે મારી ધાળે;	
આ વનમાં અંધારી રાતે, સદાય આવીને યાત્રો.	કાનો. ૨
રૂદન કરતાં રવિ પ્રમટ થયેને લાગી તાલાવેલી,	
ઘેર જતાં ઘરનાં સૌ પુછે, મળતી ક્યાં એકેલી.	કાનો. ૩
કસુબે રંગેલી તારી, સહી ચરણાં ચોળા.	

વરસ દે બીજાએ આવી, કાને રંગમાં રાણી,	કાનો ૪
તે સારું હું ઘેર જઈ ક્યમ, એકે દયા નવ સુજો;	
કાની આગળ કઈ વારતા, શરીર થરથર ધુજો.	કાનો ૫
એવામાં એક નારી દીડી, મહી વેચવાને જાતી;	
ઉભી રહે બાહ્ય મારા સમ તુજને, હીડે છે મદમાતી	કાનો ૬
કરજોડી તુજને પુછું, ખચર હોય તો કહેને:	
નંદજીના કુંવરની મુજને લાળ બનાવી દેને	કાનો ૭
હા બાહ્ય મેં હમણાં દીડો તો કદમખડીની પામે:	
મયારામનો પ્રિતમ તુજને, જલદી બેગો થાશે.	કાનો ૮

ગરબી ૫ મી.

હું તો ઘેલી થઈરે, પેલા કાનુડાને સંગે,	ટેક ૦
સયર મારી શું કરું તુજને દીવડાં ફેરી વાત;	
સાત મ્મી મુજને તેડી ગયો. મંદીરમાં મધરાત.	હુંતો. ૧
શું જાણું એણે શું કાણું, શું મુજને ખવડાવ્યું;	
શું ચેટક લગાડ્યું મુજને, તેમાં ચિત જરમાવ્યું	હુંતો. ૨
તે દડાડાનું મનડું ફટકડું, કે આગળ જઈ કહીયે;	
અહરનીશ સમરણ કઈ એનું એ વિના ક્યમ રહીયે.	હુંતો. ૩
પ્રથમથી સૌ વાતો કરતાં, છે કાનુડો કપટી;	
મુજને બોળવી ભુરકી નાંખી, તેમાં ગઈ હું લપટી.	હુંતો. ૪
નાત જાત મરજદ તજીને, કાંઈની બીક ન આણી;	
કામકાજ ધરણે લુલી, લાલચમાં લોભાણી.	હુંતો. ૫
બેની આરી વાત સાંભળી, કાંઈ દયા મન લાવો;	
હરેક રીતે એને સમજાવી મંદીર તેડી લાવો.	હુંતો. ૬
તો એલી સંગે રમીને, હુખડાં મારા વાણું;	

ચટક મારા ભવનું દુર થઇ, મુખસાગરને પામું. હુંતો. ૭
 તુજને મોકલું એ નહિ આગે, એના નહી વિશ્વાસ;
 મયારામના પ્રિતમ વિના, હું ઘણી થઇ ઉદાસ. હુંતો. ૮

ગરબી ૬ ઠી

મુજને દગો કરીરે, પેલો ક્યાં ગયો કાનુડો. ટેક.
 પેહેલેના મુજને હેત દેખાડી, કપડ કરતો વાતો.
 મુજ સરખો અલગેલો મુકા, મંદીરમાં જતો. મુજ. ૧
 આકું અવળું ઘણું હું ધારું, કંઈ ન કાવતો લાગ;
 તહારા સમજા દેખું વાટમાં, ઉતારી લેઉં પાલ, મુજ. ૨
 શી એમા એની ને શોના કરતો નથી વિચાર;
 દુરિજન વ્રજના લોક જાણશે હાશી કરસે પ્રિજનાર મુજ. ૩
 જા મારે માંદરે આવે, કરજોડી રહુ ઉભી;
 કંઈ સોકયે એને ભરમાવ્યો, શા વાકે મુને દુભી. મુજ. ૪
 એના મનનું હારદ સમજી, વળતો હિતર આપુ;
 શા માટે નગણો થઇ બેઠો, તનમન એને સોપુ, મુજ. ૫
 માટે જઇ કહેજો કાનાને, થઇ રહેજો હુંથીયાર;
 લોક લાજની ગરજ હોય તો મગજે એકજવાર; મુજ. ૬
 મારા મનમાં એવું આવે, એના ઉપર મરીએ;
 નહી તો જોગ ધારણ કરીને વંદાવનમાં ફરીએ. મુજ. ૭
 બેહેની મારી વાત સાંભળી; કાંઈ દયા મન લાવો;
 હરેક તરેહ એને સમજવી, મંદીરમાં તેડી લાવો. મુજ. ૮
 એને શીખામણ દેઇ સમજાવે, તેની થઈ રહુ હાસી;
 મયારામના પ્રિતમની આ પ્રિજમાં જાશે હાસી. મુજ. ૯

ગરબી ૭ મી.

(રાધીકાજી શ્રીકૃષ્ણને શોધે ને રાસલિલાનું સુખ સંભારે છે. ને છેડે
શ્રીકૃષ્ણનો સમાગમ થાય છે.)

- વનમાં ભુલી પડીરે, પેલો ક્યાં ગયો કાનુડો. ટેક.
- ઝરમર ઝરમર મેહુલો વરમે, પુરણ કીધી છે હેલી
અધોર વનમાં મુજને મેલી, ત્યાં કાણુ અમારૂં બેલી વન૦ ૧
- ગોકુળ ગામની ગોવાલણી, સહુ મહી વેચવાને ચાલી
મારગ મળીયા માવજી, ત્યાં રોપી રાધે પ્યાળી. વન૦ ૨
- મારગ મળીયા માવજી, મને રોવા સરખી કાપી
માયા ઉપરની મટુકી મારી, હુલાળોને લીચી વન૦ ૩
- જસોદાજી લાલ તમારો, આડાઅવળો ચાલે
સોળ સહજ ગોપીમાં, કાનજી, એમને માને ત્યાં માલે વન૦ ૪
- આગળ પાછળ મેહેન તમારા, વચમાં અમારો મેડી,
અગાશીમાં અમેજ રમતા સાન કરી શીદ તેડી. વન૦ ૫
- મોર મુગટ ને કાને કુંડળ, હરખે વાગે તાળી
આગળ પાછળ ગે પી નાચે મધ્ય નાચે વનમાળી વન૦ ૬
- ભમરો પ્યાર્તા બુદરજીએ, એવી માયા કાધી;
હરો તે અંતરખ્યાન થયા; એક સખી સંગાથે લીધી. વન૦ ૭
- પુરસોતમને પગલે પગલે, જોતી જોતી જાડે,
નારાયણનાં દરશન વી હું, આકુળવ્યાકુળ થાઉં. વન૦ ૮
- જોતામાં એક અવળા દીડી તેને પુછી વાત;
રાધા કહે અભિમાન આવ્યું તારે તજ્યો અમારું સાથ. વન૦ ૯
- ઝાડે ઝાડે જોતી ના.હુ, જાડને ઝાડું હાથ
તમાલ જાણી ત્રીકમજીએ પ્રેમે બીડી ખાથ વન૦ ૧૦

(૬૬)

વંદાવનની કુંજમનમાં, મળીયાં રાધે પ્યારી
મયારામના, પ્રિતમ મળતા, વેળા અમારો વાળી વન. ૧૧
ગરબી. ૮ મી.

(રાધા કુંજુને સમગમ થયા પછી રાધા શ્રીકૃષ્ણને કહે છે.)
લાલસે કર્યા ગયાનારે સાચું બોલો મારા સમ ટેક.
છેતરપંડી કરી મુંજ સાથે; મેં અવશ્ય શો કીધો
સાચું બોલો કુંજખીંડારી, કેન સંગે લાવો લીધો. વા. ૧
તમારે રતેહે બંધાણી છેક માયા ઉતારી

મુંજ સરખી અલબેલી મુડી ઢાગ મળી ધુતારી ૪૩ ૨
હું મરેમો પુરુ રાખી નમ માથે લોલાણી
આ ત્રિજની નરનારીમાં હું, થે થેન મનાણી વા. ૩
વેણુ વ્રમાડી શોક પમાડ્યાં સરદ પુતમની રાતે;
હેત દેખાડી વાનમ અમતે, રામ રમાડ્યાં ખાતે વા. ૪
એવું સુખ આપી દુઃખ દીધું, શા માટે મોરારી
હું અમળા નીરમળા રહું છું કેમ દીધી વિસારી વા. ૫
વાટ તમારી જોતાં જીવણુ, ચો દીગે જાંઝે ન્યાળા;
ખાર વન ચોવીસ ઉપવનમાં, દીઠા નહી વનમાળી. વા. ૬
જેવું હેન તમારું હૈયે; તેવું મારું જાણો;
તો પછી કેમ મળતા નથી, સુખ કેની સંગે માણો. વા. ૭
એમ કહી કંઈ કર નખ્યો, જીવે કરો છો કાંતી;
મયારામના પ્રિતમની હું યદ રૂપી છું દાશી વા. ૮

ગરબી ૮ મી

ગીરધર લાલજરે, મારી ગાવલડી મંભરાવો ટેક.
રુઝપડે મભારી લાવો, આડે રહી દોવરાવો

દુધ ભાતમાં સાકર ભેળું વાળું કરવા આવો ગીર૦ ૧
 બહાણાને પહેર વહેણા હડી, શેર વલોણું સાવા
 ધી તાવણીમાં લોટ સેકાવું, ખાંડ ભેળીને ખાવા ગીર૦ ૨
 ઘરમાં નથી કાઈ ન્હાતું મોટું, કાઈની ખીક ન ધરીએ
 એક રાતરાસો આવો તો પોલાચાલી કરીએ ગીર. ૩
 એવાળીયાને ગર્વ શો છે જે તેડે ત્યાં જન્મએ
 નરસંક્યાનો સ્વામી મળે તો સૌ વાતે સુખીયાં થઈએ ગીર. ૪

ગરબી ૧૦ મી (વાંસળીનાં આહરીયાં)

ધુતારા ધરણીધર તારી વાંસળીરે લોલ
 વાંસળીએ કંઈ મેલું કીધું ગામળો ધુતારા૦ ટેક.
 સખી નહાતાં ઘોતાં દહેતાં વલોવતાં નીસયાંરે લોલ;
 દળતાં પડતાં રડતાં મુક્યાં ખાળજો ધુતારા૦ ૨
 સખી આ શું સમરો જેડ જેડાણી નવ રજારે લોલ
 કંઈજાને ગડની મુકી રીસજો ધુતારા૦ ૩
 સખી મધરાતે મોહનજી ખેડા કંઈમ ચહીરે લોલ;
 જોખીજનનાં હરીયાં છે કંઈ ચીરજો ધુતારા૦ ૪
 સખી અરળાં વજ્રને ગવળાં આલુપણ પહેરીયાંરે લોલ
 કાન તણા લઈ ફેડે ધાલ્યા કાપ જો ધુતારા૦ ૫
 સખી રામકૃષ્ણ પ્રભુ ભવે પધાર્યાં શેરોએરે લોલ;
 જોખીજનનાં પુરો છે કંઈ આરાજો ધુતારા૦ ૬

ગરબી ૧૧ મી.

હસવા સરખી હરીશું મારે જોડારે લોલ;
 હસવા સરખું જીજમંડળ શુભ પામજો હસવા૦ ટેક.

સખી નાહાતાને ગાતારે ગુણ ગોવીંદનારે લોલ,
હસવા સરખું વદાવત શુભ ગામ જો. હસવા૦ ૧

તીરથ મારે તીર્થ નરવરાયનુંરે લોલ,
ખીવું મારે પ્રેમનાથું રસપાનજો. હસવા૦ ૨

પ્રિત હમારી નરમ નંદનુંવરશુંરે લોલ,
જાત હમારી ભુષણશું લગનીજો. હસવા૦ ૩

રામકૃષ્ણ પ્રભુ ભલ પધાર્યો શેરીયેરે લોલ;
ગોપી સંધળી ગુણ તમારા ગાયજો. * હસવા૦ ૪

રાસલીલાની સાખીઓ.

રૂડી શરફપુતમની રાતર, સુંદીર વેણુ વાગે વેણુ વાગે, -
મારો વાલોજી રમીયા રાસરે, સુંદીર વેણુ વાગે ૧

વાલે નટવર ધીયા વેશરે સુંદીર૦
એના બુધરીઆગ કેશરે. સુંદીર. ૨

ગોપી અની જિતાવળા આવારે મંદીર
મોતી મુક્તાફળે વધાવેરે. સુંદીર. ૩

દેહીની શુધમુધ સંધળી વિસારીરે સુંદીર૦
નયણે નીરખ્યા ૧ શ્રી વનમાળીરે. સુંદીર. ૪

ગોપી આવ્યા તે પુરણ પ્રીતેરે સુંદીર;
જમ મળીયાં તે રંગની રીતેરે. સુંદીર. ૫

સાખી.

કેમ આવ્યા તમે કામની, એમ બોલ્યા ભુમલકીશોર;
અપધી નીચાએ નનમાં આ વેળાએ ચાલે ધોરરે,

કામની કેમ આવ્યા કેમ આવ્યા;

આ વનમાં તે શું છે કામરે કામની૦

તમે જાઓ તમારે ધામરે.

કામની. ૧

સહુ લોકમાં તો કલંક થાશેરે કામની૦

આ ધર્મ તમારો જાશેરે.

કામની. ૨

તમે ધરતાં તજી સહુ કામરે કામની૦

સ્વામી સુતા મુકીને ધામરે.

કામની૦ ૩

શ્રી વલ્લભ પ્રભુજી એમ કહેશેરે કામની;

પ્રભુએ તમને ભોજન તળવીયાં, અને તમને સંસાર ૪

પ્રભુ તમેએ વનમાં તેડીયાં, પ્રભુ તમે કરોછો તુચ્છકાર;

શ્રી નંદલાલા નંદલાલા.

તારી છેલાઈ જામને હું તો થાકીરે શ્રી નંદલા૦

પ્રભુ આવ્યા તમારા કાજરે.

શ્રી નંદલા. ૩

મને આલો આનંદ રસ દાનરે

શ્રી નંદલા૦

મને લાગ્યું તમારું ધ્યાનરે.

શ્રી નંદલા. ૪

હમે શરણ આવ્યા તહારીરે શ્રી નંદલા૦

એ મોરલી સુણીને બીહારીરે.

શ્રી નંદલા. ૫

સાખી.

વચન સુણી વ્રજનારનાં, થેઈ થેઈ રમીયાં રાસ;

રમજીવ વાગે ધ્રુવરી, વ્રજ સુંદરીની પુરી વાલે આશરે;

શી ગીરીવર ગીરધારી ગીરધારી,

વ્રજ સુંદરીની સંજે વાલો ડાલેરે, શ્રી ગીરી૦

મુખે જે જે તે શબ્દ બોલેરે.

શ્રી ગીરી. ૧

મુખે માયને લે છે તાજીરે, શ્રી ગીરી૦

એક એકની વચ્ચે હાથ ઝાલીરે.	શ્રી ગીરી. ૨
કાર્તી સખિ તે વેણો ગુથેરે શ્રી ગીરી.	
કાઠ સખી અધર રસ છુટેરે.	શ્રી ગીરી. ૩
ત્યાં ભેમનાથ રહે છે ગંભીરે શ્રી ગીરી.	
જુવે તેનું મન થાય સ્થીરે.	શ્રી ગીરી. ૪
સહુ દેવતા ત્યાં જોવાને આવેરે શ્રી ગીરી.	
તે તો પુષ્પ થકી વધાવેરે.	શ્રી ગીરી. ૫
ત્યાં ચંદ રહ્યો છે કર જોડીરે શ્રી ગીરી.	
શું વરણું બુદ્ધિ થોડીરે.	શ્રી ગીરી. ૬
મણુ મુખે તે મોરલી ધરી છેરે શ્રી ગીરી.	
ખટ મહિનાની રજની કરી છેરે	શ્રી ગીરી. ૭
સહુ રાસ રમીને આંખ્યાં ઘેરે શ્રી ગીરી.	
લેની કાઠએ ન સમજી પેરે	શ્રી ગીરી. ૮
ધન્ય ધન્ય આ વ્રજની ભુમીરે શ્રી ગીરી.	
જુએ તેનું લોચન રહે લોભીરે.	શ્રી ગીરી. ૯
ધન્ય ધન્ય આ વ્રજની નારીરે શ્રી ગીરી.	
રાસ કીડા કરે શ્રી મોરારીરે.	શ્રી ગીરી. ૧૦
જો ગાય શીખે આ રાસરે શ્રી ગીરી.	
તોહેની શ્રીકૃષ્ણ પુરે આશરે.	શ્રી ગીરી. ૧૧

દાણુલીલા ૧ લી.

- રાધા-પાલવડો મેલો મોહનજી, મારગડે મને જાવો દો;
 આવતા આપીશ દાન તમારું, મહી મારું વેચાવા દો. ૧
- શ્રીકૃષ્ણ-વેચતાં તને કાણુ ખાળે છે, સાંભળને રાધે પ્યારી;
 મહી ગોરસનું દાણુજ દોની, વહેલી થાને વ્રજનારી. ૨

રાધા—નારીને તું ના બોલાવીશ, જાનો રહેને ઓગાળા;

કઠણ રાજ છે કંસરાયનું, ગઈ ચારતા ગોવાળા. ૩

શ્રીકૃષ્ણ—હું ગોવાળાઓ તું ગોવાળણી, ફગી ગમે તો આવજો;

કંસ સરિખા સો હિમાયતી, સાથે તેડી લાવજો. ૪

રાધા—તેડી લાવું દો મને જાવા, રોકી રહ્યા છો વૃજનારી;

ફગનાથના સ્વામી શામળીઆ, બેલા દીસોછો ગીરધારી. ૫

શ્રીકૃષ્ણ—બેલોછું પણ દાન નહી મુકું, દોકલડો એકે ઓઠો;

ગીરધારીએ ગોકુળ વાસ્યું. ઇંદ્ર કરતાં કૃષ્ણ મોટો. ૬

રાધા—મોટોછું ત્યારે મધુરાં મેલી, અડધી રાતે શું આવ્યો;

પરધેર રહી તારૂં પેટ ભરતો, તને દાણી કાને કડાવ્યો. ૭

શ્રીકૃષ્ણ—વાંકા બોલી વાર કરે છે, કેહે તો હૈયાનો હાર તોડું;

દાન દધીનું દેરે અજાણા, નહી તો માથાનું માટ ફેડું. ૮

રાધા—હાર નહી કુટે માટ નહી કુટે, નવા નગરમાં પુછાશે;

ફગનાથના સ્વામી શામળીઆ, કહો ગોકુળ કેમ રહેવશે ૯

શ્રીકૃષ્ણ—ગોકુળ રહો કે જાઓ અત્યારે, દાન દધીનું નહી મેલું;

ચીર હયાં તે ગયા વિસરી, કાનડીઆ કારણ પેલું. ૧૦

રાધા—નંદ તણે ઘેર નવલખ ગાયો, નોહોતું ને ધન કાવ્યું છે;

માના તારી મહી વેચતી, હમણાં રાજ આવ્યું છે. ૧૧

શ્રીકૃષ્ણ—હમણાં હમણાં કરતી રહેજો, મેણાં દેતીં મહીઆરી;

ધુતપણામાં છું ધુતારી, ઠગપણામાં છું ઠગારી. ૧૨

રાધા—તું ઠગારો તારી માનો પાળેલો, તારી માને મેણાં દેવરાવે;

ફગનાથના સ્વામી શામળીઆ, જાજું તે શું કહેવરાવે. ૧૩

શ્રીકૃષ્ણ—કહ્યા પ્રમાણે લેતો નથી, પણ તું મોહું નથી રાખતી;

અમી છીએ રાજ મહારાજ, અમને નથી ઓળખતી. ૧૪

(૧૦૦)

રાધા—ઓળખુંહું તું આળ્યો નાશી, મહાવનમાં તું જાનોહું;

જલવકુળ મધે જન્મજે તારો, નંદ તણે ઘેર નાનોહું. ૧૫

શ્રીકૃષ્ણ—માતા જસોદા મોટાં બહાગી, તેના અમે છીએ
અધિકારી.

મોટા મુનિવર મર્મ ન જાણે, ગોકુળવાસીએ ગઢિયારી. ૧૬

રાધા—ગઢિયારી ગોપી ઘેર વળનાં, અમને તમે ઓધાર્યા;

રૂગનાયના સ્વામી શામળીઆ, તમે જીત્યા અમે હાર્યા. ૮૭

દાણુલીલા ૨ જી.

રાધા—તમે અજાણ્યા અમે જાણીએરે,

મારો પાલવડો નર તાણીએરે;

તમે સમજી રહો મન માંહેયે,

શામળીયા વાલા રહો વેગજારે. તમે વાલા રહો. ૧

શ્રીકૃષ્ણ—નારી શું સમજવે મુજનેરે,

હું તો નહીરે જવા દઉં તુજનેરે;

તારી મરડીને રાખીશ ખાંધરે,

મહીયારી રાધા દો દાણુશુંરે. તમે રાધા. ૨

રાધા—અત્યા ખાંધ શું મરડે વીઠવારે,

મેં તો તુજ સરીખા ધણા દીઠવારે;

કપર છે કંસનું રાજરે,

શામળીઆ વાહાલા રહો વેગજારે. શામળીયા. ૩

કૃષ્ણ—નારી કંસ થકી શું થાય છે રે,

એવા કંઠ આવે ને કંઠ જાય છે રે;

તારા હિરના હિતારીશ હારરે,

મહીયારી રાધા દો દાણુશુંરે. તમે રાધા. ૪

રાધા—અલ્યા હાર હાથાનો તુટશેરે,
 મારી મહીની મહુડા કુટશેરે,
 ઘેર સામુડી દેશ ગાળરે,
 શામળીઆ વહાલા રહો વેગળારે. શામળીયા. ૫

કૃષ્ણ—નારી ગાળને આળ તે નહી ચડેરે,
 જેહેતું લેણું હોય તે લડેરે;
 એવાં દાણુ મેલ્યાં ક્યમ જાયરે. મહીયારી. ૬

રાધા—અલ્યા દાસી તે કંઈનો કાળીયોરે,
 મથુરાંથી જોડુળ આવીયોરે;
 ચારી નંદ તણે ઘેર ગાયરે. શામળીયા. ૭

કૃષ્ણ—નારી ગાય ચાર્યામાં શી લાજછેરે,
 એ તો પોતપોતાનું કાજછેરે;
 તેનાં મેણુલીયાં નવ હોયરે. મહીયારી ૮

દાણુલીલા ૩ છ.

રાધા—અલ્યા મેણાં માણસને લાગે બણરિ,
 સુણો વહતાં હોય જ્યાં એકે બણરિ;
 તુને નિરલજને નહિ લાજરે. શામળીયા. ૯

કૃષ્ણ—નારી લાજે તે કાજ નવ સરે,
 અહીંયાં બીક તે તું કોની ધરેરે;
 આવ મળીયે આપણુ જઇ બેસરે. મહીયારી. ૧૦

રાધા—એવું નિરલજ માં જોલો શામળારે,
 તારા હરના હિતારીશ આજળારે;
 મુકો મુકોને અમારો હાયરે. શામળીયા, ૧૧

કૃષ્ણ—નારી હાથ મેલું જો તાજાયેરે,

(૧૦૨)

અહીંયાં અમલ થાય છે માલારોરે;

માટે દાણના દોકડા મેલરે.

મહીયારી. ૧૨

રાધા—અહ્યા નંદ્યાવાનો તું છોકરોરે,

તારી પાસે નથી પૈસો રોકડોરે.

આવડો કેમ મચ્છર હોયરે.

શામળીયા. ૧૩

કૃષ્ણ—નાર બશુબાનની તું છોકરીરે.

તારી પાસે નથી પદ્મ રોકડોરે,

આવડુ કેમ અભીમાન હોયરે.

મહીયારી. ૧૪

રાધા—હું તો વીનતી કરું છું ક્યારનીરે,

સ્વામી રૂબનાથ હારી તમ ચકીરે;

મહીનું તે દાણ નવ હોયરે,

શામળીઆ. ૧૫

દાણ લીલા ૪ થી.

ગોપી—અહ્યા કાનજી તું ક્યારે ઘેસો થયો જો,

તું તો શેનું માત્રે છે દાણજો;

મહીની મદુકી મારી પુટશેજો,

ગોરસની ચાશે દાણજો ઘેલું શું બોલે ગોરાળીઆજો. ૧

અહ્યા ન જાણીશ કોઈ બાપડોજો,

કોઈ મળશે માથાકેરી નારજો,

મારબ મુકીને રહેને વેગળાજો.

મારા કંસને ચાશે જાણજો.

ઘેલું શું બોલે. ૨

કૃષ્ણ—તારો કંસ કણ્ઠિ નર શું કરેજો,

મારી સંગે છે સધળો સાથજો;

અલી દાહાડો તે દાણ ચોરી જતીજો,

ધણે દહાડે આવી મારે હાથને;

ઝોછી તું જાત આહિરનીને. ૩

ગોપી—અત્યા હાથની તે હોશ રખે રાખતો ને;

હાથે ચારી જાણે છે ગાયને,

પાલવ મુકીને રહે વેગળા ને.

મારા વિજમાં ચારો જાણુને. થેલું શું ખોલે. ૪

કૃષ્ણ—અલી વિજમાં વસીને વેર વાળશું ને,

રખે રાખતી હૈયામાં હામને;

નંદજીના નામ પ્રતાપથીને,

હું તો છેદુ તારા કંસનો હામને.

ઝોછી ૫

ગોપી—અત્યા કંસે કર્યું તે-કેમ વાસરેને,

ભાષ હણ્યા પોતાના ત્યાયને;

નાચીને છુટો લાડકાને;

આવી ઉછર્યો છે વૃજમાંયને. થેલું શું ખોલે. ૬

કૃષ્ણ—વળી વિજમાં વસીને વેર વાળશું ને,

તું તો નેજે અમારાં કામને;

અવનીતો ભાર ઉતારવા ને,

ધર્યું નંદકુંવર ઘેર નામને.

ઝોછી. ૭

ગોપી—અત્યા સાચું કહેતામાં દુઃખ લાગશેને,

પેટ માટે ચારે છે ગાયને;

તું આવડો મોટારે એમાં થયોને,

તુને કાષ્ઠએ ન આપી કન્યાયને. થેલું શું ખોલે. ૮

કૃષ્ણ—અલી આહિરની કન્યા અમે હું કરે ને,

અમે સદા કહેવાય બંધારને;

રખે પડછાયો પાડતીને,

તું તો ધામણીની ઓઢનારને

આછી. ૯

ગોપી—અલ્યા લાખ ટકાની મારી ધામણીને,

હીરા જડીત્ર મારો છે દારને;

આછી પટોળી મારે પેરણેને,

તું તો કામણીનો ઓઢનારને, ઘેલું શું બોલે. ૧૦

કૃષ્ણ—જેનો બહાએ તારો તાણીયોને,

એનો શંકર સરીખો વણનાર ને.

તે ઓઢણુ મારે કામજો ને;

તેનો શેષ ન પામે પારને.

આછી. ૧૧

ગોપી—અલ્યા શેષ સરખું તન તાણેને,

અમો ચંપકવરણી નારને

અલ્યા કાચા કનકને કથીર મળ્યું ને,

તું તો પશું તણો પીઠારને ઘેલું શું બોલે. ૧૨

કૃષ્ણ—તું જ્ઞાને નિસરી મહી વેચવાને,

અલી બેશી રહેજો ધરમાયને.

દોલત ધણી છે તાગ ખાપનેને;

તું જ્ઞાને આવે અહિયાંને

આછી. ૧૩

ગોપી—આ વાટે સદા મહી વેચતાં ને,

જઈ પુછો જસોદા માયને,

ખાંધી મુડી સવા લાખનીને,

હિપાડીએ તો પત નોય ને. ઘેલું શું બોલે. ૧૪

કૃષ્ણ—અલી ધણી ઇચ્છા છે મહી આપવાને;

મીડી મેળવણીનો સ્વાદને;

(૧૦૫)

રીકું પડશે તો પાછું આપશુંને,
તું જ્ઞાને કરે વિખવાદને.

ઓહી. ૧૫

ગોપી—અલ્યા ગોરસ તણું કાણુ મળુને,
જેટલું પીએ એટલું પાતેને;
વચને વેર વાળ્યું ધણુને;
કહી મન મેળાવો થાત ને,

ધેલું શું બોલે. ૧૬

કૃષ્ણ—અમે દાણુને મશે શું દુભીએને,
તુંતો ધણી દીસે છે રીસાળને;
હસીને તાલી લે દાયમાં ને,
તું પ્રીત ધરીને રસ આપ્યને

ઓહી. ૧૭

ગોપી અલ્યા માગ્યાં મુકતાફળ પામીએને,
હઠ કરે મળે નહીં એકને,
લાજ નહીં તુને લાડકાને,
મન આણુને કંઈ વિવેકને,

ધેલું શું બોલે. ૧૮

કૃષ્ણ—અલી વિવેક ધણો છે મન માહરેને,
જવા નહીં દડે નીરધારને,
આપ્યા વિના કેમ છુટશેને,
તારા મનથું તું વિસારને,

ઓહી. ૧૯

ગોપી—તારા મનનો વિચાર મેં જાણીયોને,
હઠ જ્ઞાને કરો છો આપ ને;
મનમાં મન મળી મયું ને,
જેમ સાકર બળે દુધમાંપને.

ધેલું શું બોલે ૨૦

કૃષ્ણ—મીઠા વચન તારા માનુની ને
સાકર સરખા બોલ્યને;

પ્રીતનો ખાંધો તુજ પાસ છું મો,

આ આપું તમોને કાલ જો.

ઓહી. ૨૧

ગોપી—રાઠ ભાગીને રસ વાધીયો જો,

ગોવાલણી લાગી પાંચ જો;

નંદજીના કુંવર કૃપાળને જો,

હિલટ તો અંજે ન માય જો. ઘેલું શું બોલે. ૨૨

જે કાઈ ગાય શીખેને સાંભળે જો,

તે ફરી ન આવે મર્જવાસ જો;

દાણુ લીલા દીનાનાથની જો;

ગુણુ ગાય રતનીયો દાસ જો. ઘેલું શું બોલે. ૨૪

દાણુલીલાની સાખીયો—આહેરીયાં—ગરબીયો

વીગેરે ગોવાળીયાનો.

શ્રીકૃષ્ણ—હંચિને અલબેલડી, સાંભળને કહું વાત,

વંદાવનનને મારગ જતાં, કાણુ છે તારી સાથ.

હિનીરે સિજની નારીરે, પુછું પરણી કે કુંવારીરે;

આંજ્યા વિના આંખડી કાળીરે, આંજુખંધ બેરખાવાળીરે. ૧

રાધા—સાથવાળી તેને ઘેર બેઠી, તારે શીખડપુછ;

મારગ મુકી રહે વેગજા તારે મોડે નથી મુઠ.

ચાંચો, જા પાંસરી વાટેરે સાંખુ નંદરાયને માટેરે;

તું તો ક્યાનો અનુડે દણીરે, પાઉ તને પાંડે પાણીરે. ૨

કૃષ્ણ—શી છે તારી જાતડી કીધું છે તારે ગામ;

કાણુ છે તારા માત પીતા શું છે તારે નામ. ઉબી. ૩

રાધા—આહીરની અમો જાતડી, રાધા છે માંડે નામ;

બપુભાણીની હું બેઠડી, રાધા છે માંડે નામ. ચા. ૪

કૃષ્ણ—બોલતી નહોતી ને બોલવા શીખી આવકુ બોલો આજ;

વંદ્રવનમાં નીત્ય હરે તુજને તે શાની લાજ. ઉભી. ૫

રાધા—લાજવાળા છે તે જાણું હાંડી રાખો આય,

વંદ્રવનનનો મારગ રોકી નીત્ય તપાસો લાગ. ચા. ૬

કૃષ્ણ—ઝાઝાં રાખે મેઢકાં ઝાઝી રાખે ગાય,

‘છાશ પીને મોટી થઈ ભરવાડની જાત કહેવાય. ઉભી. ૭

રાધા—જોકુળથી આવી જોવાલણી મથુરાથી આવ્યો કાન

મારગમાં એકઠાં થયાં તું તો શેનું મારે દાણ. ચા. ૮

કૃષ્ણ—જોકુળની જોવાલણી; મથુરાને મારગ જાય,

આડો કાન ફરી વળ્યો, તારો પ્રીતે પાલવ શાય. ઉ. ૯

રાધા—હમો બેટી બપુભાણીની રાધા માંડે નામ.

દાણ લીધા વિના જવા દેઉં તો, નંદાવાની આણ. ચા. ૧૧

રાધા—આણ તો માનું કંસની, બીજી ન માનું કાય,

નવનંદ મારે નેસડે વસે, તારા નંદ કે કોણજ હોય ચા. ૧૨

કૃષ્ણ—કંસ તારો તે કોણ છે, મેં વશ કીધો સહુ કામ.

વિચારોને બોલજો તારી શુદ્ધ ગઘ કે સાન ઉભી. ૧૩

રાધા—શુદ્ધ ગઘ નથી માહારી. તારી ગઘ જેમ હોય,

સાંભળ હોવા નંદના તારે મન વિચારોને જોય. ચા. ૧૪

કૃષ્ણ—મનમાંહે તું શું વિચારે રાધા દાણા લેવાને સહી,

તારી માને શું કહીયે તને વેચવા મોકલી અહી. ઉ. ૧૫

રાધા—આવો જોખીના વાલા, સાંભળો કહુ તે વેણ.

તારી માને શું કહીયે તારી પાસે અરાવે ઘેન. ચા. ૧૬

કૃષ્ણ—મેણાં બેણાં કરતી રે'જે, મહિયારી મહમાતી,
જાશ પીને દહાડા કાઢે તું તો રંગે થઈ છે રાતી. ઉ. ૧૭

રાધા—કાનજી કાળા ના કર આળા મોરલી વાળા,
અડધી રાતે શું નાહા તમો જરીને ઉચાળા. ચા. ૧૮

કૃષ્ણ—દાણુના દોકડા લોખણું રોકડા બીજી ના કર વાત,
તારે મારે ઝગડો થયો ફેડીશ મહીનાં માટ ઉ. ૧૯

રાધા—દાણુના દોકડા આપીશ રોકડા બીજું ન થાયે આળ,
દાણુ લીધામાં શું સમજે તું નાનું સરખું આળ. ચા. ૨૦

કૃષ્ણ—મહિયારી તું મહની માતી હું નાનું સરખું આળ,
બાળપણું તુજને દેખાડું ચારા દે સંખ્યાકાળ. ઉભી ૨૧

રાધા—સંખ્યાકાળે તું શું ખતાવે સાંભળ કાળા કાનરે,
મહી વેચીને આવતાં આપીશ તહારે દાણુ. ચા. ૨૨

કૃષ્ણ—તું રંગીલી રૂપની રૂંડી હું છમીલો કહાન,
મહી ખપે કે ન ખપે તું આપની મહારાં દાણુ. ઉ. ૨૩

રાધા—મહિનાં દાણુ ના હોય મોહન મનમાં સમજે પેર.
મહી ખાવાનો ખપ હોય તો હરી આવજો મારે પેર, ચા. ૨૪

કૃષ્ણ—ક્યારની મેણાં દેખને કાષાં અદકાં વેર,
હેત હરી તું આપવા હવે લાગે તે કડવાં ઝેર, ઉભી. ૨૫

રાધા—કાઢો તો હરી ધેરથી લાવું કાઢો તો પાઉં આંધ
હિમાના સ્વામી સામળા તમો મનમાં ન લાવશો કાંઈ,
આવો આવો નંદના ઈયા તમો ગોઠુળના મહિયારારે
વાત તો વિચારીને કહીયેરે મારગથી અળખા રહીયેરે. ૨૬

ગોવાળીયાનાં આનારિયા.

દુધ પીયો જાવા દો અમને શાને રોકો છો વન;	
એકલડી વન કેમ રહ્યું, ધુજે છે માંડે તન,	દુધ૦ ૨૬
કુમળી આંગળી મરડાશે, મુકાની મારો હાથ	
હું આવી આગળ થકી, પુઠે આવે સૈયર માથ.	દુધ૦ ૧
દિવસે પરણ્યા પીયુ સાથે ઉભા રહ્યું નવ જાય;	
નંદજીના શામ અળગા રહોને, પરશું કેમ બોલાય.	દુધ૦ ૨
પીયુ મારે ચાતુર નથી તે, શું જાણે બોગની રીત;	
તેણે હું પ્રીધુ નહીરે, જે પુરૂષ તેહેવી પ્રીત.	દુધ૦ ૩
જે રસ જેણે ચાખ્યો નહીરે; તે શું જાણે નેહ,	
નેન નચાવો છો બહાં, હું પ્રીધું નહી કાંઈ તેહ.	દુધ૦ ૪
તમ સરખી હોય તેને ચાહો, મુકાની મારો હાથ,	
આળપણે એવું કરો જે, આગળ વધે લાજ.	દુધ૦ ૫
કાલ પીતા પરણાવશેરે, ઉતમ સુંદીર નાર,	
પરનો ધર વસે નહી, એ વેદનો બહેવાર.	દુધ૦ ૬
સુખ ટળે શરીરનું જો, કાષ્ટ શું લાગે મન	
ચીંતવ્યું તો નવ પામીએ અતિ દોહોલા દુરીજન	દુધ૦ ૭
ચતુર હશે તે જાણશેરે ચતુરાઈની પેર	
મેં મન તારું બોળખ્યું અવસરે આવજો ઘેર.	દુધ૦ ૮
મારગમાં ન બોલાવીએરે આવતા દૃષ્ટે લોક,	
બાલણ પ્રભુ રૂઢનાથજી, જુઠાં આળ ચડાવે ફોક.	દુધ૦ ૯
જાઓ નંદ ગોવળીયા, તું જાણું માગે દાણ,	
જો તું આવીશ દુકડાં તો, કંસરાયનો આણ. જાઓ.	ટેક
ઘેર જઈ પુછ માતનેરે, જાણ વેચતી કાલ,	

દાણી થઇ વનમાં રહ્યો ઘેની શીખ્યો તું આ ચાલ. જાઓ. ૧
ચાંપણ ઉપર પાંખડીને અણીયાળાં લોચન.

કરમાં કાળ કાંખળો કાં રહે મીડાં વચન. જાઓ. ૨

હાગ માં મોડીશ એ વદુ તું રાખજો તારો ભાર.

ચંચળ ચાળા કહાન કાળા હું તે તારી નહી નાર. જાઓ. ૩

મેં તને નિરમળ સાંભળ્યો વમનો વંદાવન,

ભરમે ભોળી ના જાણતો અંધ કંઈ છે માં મન. જાઓ. ૪

પાધરે મારમ ચાલીયેરે, ગોળાળોયાનો સાથ,

ભલપણું નવ કીડએ, ભાલળ પ્રભુ રૂનાથ જાઓ. ૫

ઉભી રહે આહરડી તુ બોલ ॥ વાંકા બોલ

તારી આંખડી તે મેં જોળખારે, અવર નહી ઘેની તોલ. ઉ. ટેક.

મારગે છોડી અંબોડલોરે હીડતી મોડામોડ;

શેરી જામને ચાલીએ ઘેર કંઈ સારો હોય ઉભી ૨

સતી મામું ન લાળીએરે, નીચુ જામને ચાલ;

પર પુરુષથી રહે વેગળી તેની આંખડી જોળખાય; ઉભી ૩

આવર્તા આવી કામની હું જે માગુ તે આપ;

ભાલળ પ્રભુ રૂનાથજી અતર આણી થાપ. ઉભી ૪

ઓરો આવરે આહીરડા મેં જાત તારી જાણી ટેક

જીવમ કરોછો જોરાવરારે કંસરાયને કહીશું

નીત ઉઠીને દુઃખ દે છે તાં જોખળ મુકીને જામશું ઓરો ૧

અમે દાણી નંદરાયનારે મન માને તે લખશું;

કહેજો તારા કંસરાયને હમે ઉતર દર્શશું; ઓરો ૨

તું સરખા મારે ઘેર બહારે અમને પાયે પાણી

તાં બોલ્યું સાંધુ હું તો નંદનો કુંવર જાણી ઓરો ૩

પાધરે મારગ ચાલીએરે ગોવાળીયાની સાથ;	
છેલપણું નવ કીજીએ ભાલણ પ્રભુ રૂપનાથ	ઓરો ૪
છખીલા નંદનારે તારી ચાલનો ચટકાળે;	
છોરા આહીરનારે તારા મુખનો મટકાળે,	ટેક, ૧
મટકા તારી ચાલનો પીલડી છે કંગરકોર	
છુમક છુમક ધુવરી ખાજે નેનમાં નાચે મોર,	છખીં ૨
તાણીને બધે પાધરીરે ઢળકાતો મુકે તોર.	
શેરીએ લડચડતો હીડે મુખ મોરલી બમધોર	છખીં ૨
મુખ દેખડાવીને ઘેઝાં કાઝાં જાણે હરક્યાં દોર	
ભાલણ પ્રભુ રૂપનાથજી મારા ચીનકડાના ચોર	છખીં ૩
બ્રાહ્મભાન કેરી બેટી રાણી રાધા છે માંડે નામ	
દધી તણો જો ખપ કરોતો આવળે ગોકુળગામ	બ્રાહ્મં ટેક
લંપટ સંપટ નાથજીરે ટપટીયાળા કાલન	
દધી તણું જો દાન લેશે તો કંસને થાશે જાણુ	બ્રાહ્મં ૧
વંદ્રાવનની વાટમાં તમે શાને રોકોછો ઘાટ	
તારી માતા તો આવડુ મોટું લેતી મહીતુ માટ	બ્રાહ્મં ૨
રાધા તો દાણુ નહીં આપેરે તમાંડે શું જોર	
પીતા મારો જો જાણુશે તો કરશે પાંસરા દોર.	બ્રાહ્મં ૩
સુધરેલ મારગ ચાલીએરે ગોવાળીયાની સાથ;	
છેલપણું નવ કીજીએ ભાલણ પ્રભુ રૂપનાથ.	બ્રાહ્મં ૪

કાન—ધુમટાવાવાળીરે આંજ્યાવિનાં આંખડી કાળીરે

ઉચીને અલખેલડીરે પાતાળી પરિધાન;

જોખનીયાતું જોર ઘણું હું ઉતારું અભિમાન ધુવાં ૧

ગોપી—જ્ઞાની વયમાં નામજ કાઢયું લોક કરે વખાણ;

મો ખાય ને આખડી લાજે મહોમાંહે શું દાણુ;

ચાલ્યો જ પાધરી વાટેરે સાંખુ છું નંદના માટેરે, ચા૦ ૨
કાન—આ ગોકુળમાં ઘણી વસે છે મોટી જાત આહીર;

ઢેવાર વાતે લગ્ન શાની, છે વઢકણીની રીત. ધુતા૦ ૩

ગોપી—પાધરી વાટે લટેરે. જેને હોય એ ખાપ;

એ દાણુ શું લખાવી લાગ્યો કંસરાયની છાપ ચા૦ ૪

કાન—છાપ તો તારો ખાપ કરે છે સેકડો ભખુમાન;

હમો કુંવર નંદરાયના ગણું કંસને ત્રણ સમાન ધુતા૦ ૫

ગોપી—સમજી બોલો શામળારે માગી લ્યો શાં લાડ;

બીખ માગીને જીવવું માનો પરપેશ્વરનો પાડ ચા૦ ૬

કાન—ગોપી ગાળ દીયો અદ્ધેરી છે જોરાવરનો જોરો;

બીખ માગ્યાની પેર કહું તું કાન ધરની ઓરો ધુતા૦ ૭

ગોપી—કાન ધરયાનું કામ શું છે સમજી મનની વાત;

એવો કો દેખતી નથી જે, અટકાડી શકે હાથ ચા૦ ૮

કાન—આવે નારી ઇંદ્રાણી તો જાય મુકી માન;

તારું સર્વસ્વ લઈ સુંદરી તો, મારું નામ છખીલો કાન. ધુ૦ ૯

ગોપી—છ વરસનું છોકરકુને ચોરી પીતો છાશ;

સરવસ્વ આપું શામળા, તું આવ મારી પાસ. ચા૦ ૧૦

કાન—તું મદમાતી મહીયારી, હું નિકટ ન્હાનું બાળ;

બાળમણું તમને દેખાડું, થાવા દે સંબ્યાકાળ. ધુતા. ૧૧

ગોપી—વિવાદ કરતાં દિવસ વીત્યો અબળા આકળો થાય;

પ્રેમાનંદ પ્રભુ જરા દીયો, ગોપી શાગી પાય. ચા૦ ૧૨

(૧૧૩)

ઔઢણીનાં આહારીયાં.

વેગળો રહેને વરણાગીયા.

ટેકા

હિંદણી લઈને કૃષ્ણ વંદાવન ગયાતા;

હરિ હૃતો શોધી વળી તે નવખંડમાં જરે

વેગળો ૦ ૧

હરે અલ્યા મહીતી મટુકી મારી ધૃટશે

હરે મારી મોતન કેરી લટ દુટશેજરે.

વેગળો ૦ ૨

હરિ અલ્યા મોહન તારારં કંદમાં.

હરે મારી દામણી દુટી તે તારા જંદમાંજરે.

વેગળો ૦ ૩

હરે મારે લાખ ટકાનું ચીર પેહરણે

હરે અલ્યા ખંચ માં ખંચ માં કાટશે જરે.

વેગળો ૦ ૪

હરિ અલ્યા લાલ જડીરે તારા હાથમાં,

હરે મુને રોકી તે જીમનાં કાટમાં જરે.

વેગળો ૦ ૫

હરિ સવાલાખનો હાર મારી કાટમાં

હરિ અલ્યા તાણ માં તાણ માં દુટશે જરે.

વેગળો ૦ ૬

હરિ અલ્યા દાસ રાધેના સામી રાંકડા,

હરે હું તો મોહી રહી મુજના આંકડાજરે.

વેગળો ૦ ૭

આબની ધડીરે રળીયામણી;

હરિ મારા વાલાજી આબની વધામણીજરે. આબ ૦

ટેકા

હરિ સોહાશણ પુરોની સાથીમા

હરિ ઘેર મલપતા આવે તે હરી હાથીયાજરે.

આબ ૦ ૧

હરિ સખી આધેરા વાસ અણાવીયે,

હરિ સોહાસણ ચાર તેઢવીએ,

હરિ મારા વાલાજીને મોતીડે વધાવીએજરે.

આબની ૦ ૨

(૧૧૪)

હરિ સોહાસણ મળજો જે ધડી,
 હરિ મારા પ્રભુજી પધારે તે ધડીજીરે. આજનીં ૪
 હરિ અલ્યા દાસ રાધેના સ્વામી ફાંકડા;
 હરિ હું તો મોહી રહી મુજના આંકડાજીરે, આજનીં ૫

ભાગ સાતમો.

—❦—
 દાણુ લીલાની ગરબીઓ.
 ગરબી. ૧ લી.

હરિ દાણુ માજેરે દાણુ માજે;
 હરિ તારી મીઠડીના બોલ બાણુ વાજેરે. દાણુ માજે.
 હરિ કાન કીયા મુલકનો સુખો,
 હરિ મારા મારમ વચ્ચે હિમોરે. દાણુ માજે ૧
 હરિ કાન કીયા મુલકનો રશીયો.
 હરિ મારા મારમ વચ્ચે વસિયોરે, દાણુ માજે ૨
 હરિ કાન કીયા મુલકનો દાણી.
 હરિ મારી નવરંગ ચુંદડી તાણીરે. દાણુ માજે ૩
 હરિ કાન કીયા મુલકનો મેહેતો,
 હરિ મારા મારમ વચ્ચે રહેતોરે દાણુ માજે ૪
 હરિ કાન બળ જુમનનિ આરે,
 હરિ એમાં કોણુ જીતે ને કોણુ હારેરે. દાણુ માજે ૫
 હરિ કાન નથી સાકર નથી મેસ;

હરિ ખાટી જાશમાં શું આવ્યો લેવારે. દાણુ માગે ૬
 હરિ મહેતો નરસાધના સ્વામીને વારી,
 હરિ ગઈ ગોવાળીયામાં ચારીરે. દાણુ માગે ૭

ગરબી. ૨ છ.

જવા દો મને જ્ઞાને રોકો છો વાટમાં;
 હરિ દાણુ લેવા સરખાં નથી વાટમાં. જવા ૦ ટેક ૦
 આજ તો અમારે પ્રભુ કામનો દીન છે,
 હરિ મારે એકલાં જવું છે નાતમાં. જવા ૦ ૧
 મારારે સમ મારી ગાગેર નંદી.
 હારે જળ ભરવા જુમનાના ઘાટમાં. જવા ૦ ૨
 સઘળી સઘયરો ઊભી જુમનાના તારે,
 હરિ તેને વચન આપ્યાં છે હાથમાં, જવા ૦ ૩
 મોતીના નાથને સંગે લેખને,
 મારે જવું સઘયરોના સાથમાં. જવા ૦ ૪

ગરબી. ૩ છ.

હું વાત કહું ઉભાં રહેને અલખેલી,
 હરિ દાણુ રીતનાં ધટે તે જાઓ મેલી. હું વાત. ટેક
 ક્યાંથી આવો છો આજ રમજુમ કરતાં,
 હરિ આજ ક્યાં છે સંગની સાહેલી. હું વાત. ૧
 છું ધટ તાણીને શું જોરમરિ જાઓ છો
 હરિ નથી દેતા જગજ મન મેલી. હું વાત. ૨
 ધ્યાન ધરીને શું ધ્યાનમરિ જાઓ છો;
 હરિ આજ બોલી કરવી છે મારે પેહેલી. હું વાત. ૩
 મોતીના નાથને શું છું પ્યારી.
 હરિ ધણે દહાડે આજ છું આજ બેળી. હું વાત. ૪

(૧૧૬)

ગરબી ૪ થી.

જમીનપર જળનાં દાણુ કાણુ લે છે	
હરિ નથી જાણું લેવાવાળો રહે છે.	જમીનપર૦ ૧
નથીરે સંબંધું પ્રથ્વી ઉપર;	
હરિ લેવાવાળો અહીયા કાણુ રહે છે,	જમીનપર૦ ૨
નીત્ય નવા નવા ચાળા કરો છો;	
હરિ એવી કાણુ શીખામણુ દે છે.	જમીનપર૦ ૩
વચન કાઢો જો પ્રભુ વદયા સરીખાં,	
હરિ કાણુ વસ્તી તમારીમાં રહે છે.	જમીનપર૦ ૪
મોતીના નાથને એમજ કહીને	
હરિ ગોપી રસ્તો ગોકુળનો લે છે.	જમીનપર૦ ૫

ગરબી ૫ થી.

છમીલી દાણુની રીત કાણુ કહાડી;	
દાણુ આપો છમીલી લાડી.	છમીલી૦ ૧
શ્રી જુમનાજના મોટારે આરે;	
હારે જળ ભરવાને આવો કહાડી.	છમીલી૦ ૨
વંદાવનને મારમ જાતાં;	
હરિ હું તો દેહજી સાગત ગારી.	છમીલી૦ ૩
એવાં વચન પ્રભુ કાષ્ઠએ ન સાંખે;	
હરિ એતો સાંખે તે પરશ્વી નારી.	છમીલી૦ ૪
મોતીના વાલાને સરવસ સાંખું;	
હરિ ગોપી રાજી કર્મો મોરારી.	છમીલી૦ ૫

ગરબી. ૬ થી.

હરિ રસિયા મુને જાવા દીજો, તાં દાણુ થાય તે લીજોરે;
રસિયા મુને. ૧૬.

(૧૧૭)

હરિ હુંતો ગોકુળની વીજ નારી. હરિ હું તો મહી વેચવાને ચાલી
રસિયા મુને૦ ૧
હરિ હું તો બ્રહ્માનની છોડી હરિ મારે માથે મહીની ગોળા
રસિયા મુને૦ ૨
હરિ મારી સંગની સાહેલીયો ચાલી, હરિ મને રોકી રલા
ગીરધારી; રસિયા મુને૦ ૩
હરિ મારગથી અળગા રહીજેરે. હરિ ધારયું તે પછી કરીજે;
રસિયા. મુને૦ ૪
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, તનમન અરપણુ કીજે
રસિયા મુને૦ ૫

ગરબી. ૭ મી.

હરિ મારાં ચીર દો વનમાળા, હરિ હું છું અખળા નારીરે;
મારાં ચીર૦ ૨૬૦
હરિ વાલો ચીર હરીને કદમ ચડી બેઠા.
હરિ હુંજી જળમાં ઊઘાડીરે. મારાં ચીર૦ ૧
હરિ ચિર કે બદલે પીતાબર લેહગી;
હરિ જો જલસે હો જલિં ન્યારીરે, મારાં ચીર૦ ૨
હરિ પાસે પત્ર કરી નિકળી રાધે,
હરિ કળ્યુ હસત દે તાલીરે; મારાં ચીર૦ ૩
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર,
હરિ તમે પુરૂષ હમે નાસીરે મારાં ચીર૦ ૪

ગરબી ૮ મી.

હરિ બેની આપનો શામ ખોટો,
ક્યાં દોશ દેઉં કુખજકારે. બેની આપનો ૦ ૨૬૦

(૧૧૮)

આપે ગએ કાલ નહી બેળ્યા,

ક્યાં કામળનો ટોટોરે,

બેની આપનો ૦ ૧

ગોકુળ મેલી વાલો મથુરાં પધાર્યા;

ત્યાં માર્યો કંસરાય મોટોરે.

બેની આપનો ૦ ૨

બાહ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર,

મારૂં મહી પીને થયો મોટોરે.

બેન આપનો ૦ ૩

ગરબી ૯ મી.

હારે કુખળને જાદુ કારો,

બસ કીનો શ્યામ હમારોરે,

કુખળને જાદુ ૦ ટેક.

જાદુકી પુડીયા જર જર મારી,

ક્યા કરે બાહ બીચારેારે;

કુખળને ૦ ૧

આણી તેડે ગંગાને પેલી તેડે જમનાં,

બીચમે વહે જળ ધાડોરે;

કુખળને ૦ ૨

ધક્ષ ગોકુળ હિસ મથુરા નગરી,

જાવ પીયો જળ ખારોરે.

કુખળને ૦ ૩

કુખળસે વાલો રંગ રમત હે,

હમકુ દુર કર ગયો ન્યારોરે

કુખળને ૦ ૪

બાહ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર,

આખર શ્યામ હમારોરે,

કુખળને ૦ ૫

ચુંદડીની ગરબીઓ.

રશીયાજી મુકો હમારી ચુંદડી,

જવા દો જીવણ જળ જરવા કાજળે,

સખી કહે છે વાર ક્યાં લાગી આવડી;

મોટી મોહન લોકડીઆની લાજળે.

રશીયાજી ૦ ૧

(૧૧૬)

ધેરો છો મુજને જાણી એકલી
પાછળ આવે સમ્પ્રેરોનો સાથજો;
મનમુખો મનનો હું જાણી ગઈ,
એમ કરે નટવર નહિ આવે હાથજો.

રશીયાજી ૨

દુરિબન કંઈ કહેશે મારા કંથને,
રસિયા તમને રીસ ધણી છે મનજો,
સાસુડી મુજને બહુ સંતાપશે,

રશીયાજી ૩

નણ્ણી મુજને કહેશે કહણ વચનજો,
એવી તે વિદ્યા કાણે શીખવી,
સાચું બોલો ગીરધારી જોવિંદ જો
મોટપણે મોટમ કંઈ આવી નહી,

રશીયાજી ૪

છેલ તમારી ના ગઈ છોકરવાદજો,
આખા રહો અડશે માં અસખેલડા.

આજ કરો ન સાંખે બીજી નારજો,
શાણ્યા થઈ વળગો છો શા કારણે

રશીયાજી ૫

હું નહીં રાખું તમારો કંઈ બારજો.
ધેર જઈ કહીશું તમારી માતને;

મુજ સાથે ના બોલો વાંકુ વેણજો,
પાતળીયા પાલવ મુકો માહરો,

રશીયાજી ૬

મુજ ઉપર શા માટે નચાવો નેણજો,
આજ પછી તમ સાથે બોલું નહી;

ઢંગ તમારા જાણીયા જાહવરાયજો,
શું કરીએ શામળીયા સાચું કહું,

રશીયાજી ૭

તમ સાથે મુજ મનકુ આતુર ચાયજો
સ્વારથ તો સદી બશે મન રીઝવે;

નવ જાણો કાંઈ પ્રીત કર્યાની રીતજે,
 શું સમજો ચારી જાણો ગાવડી,
 ઘણી કહણુ છે પરશુ કરવી પ્રીત જો રસીયાજી ૮
 મન વિના કાઢને ના બોલાવીએ,
 માણસ માંહી જાય પોતાનો તોલ જો,
 આગળથી ચઝ્યા જોઈએ તે તણી,
 ત્યાર પછી મનગમતા કહીએ વેણુ જો. રસીયાજી ૯

આતુરતા તમ કર માં અમને ઘણી.
 જાજ તજને મુખડે ના કહેવાય જો;
 પ્રાણુ ગએ પ્રીત કરી ના મુકીએ.
 મારગ વચ્ચે રોકીથી શું થાય જો. રસીયાજી ૧૦
 વાલાજી વાર્યુ તે કરીએ માજીરું,
 કરજોડીને વિનંતી કરે રઘુનાથ જો, રસીયાજી ૧૧

ગરબી ૨ જી.

કાઠાન કાળા રે મારી ચુંદડીના ચોર.
 જોયા નંદનારે મારા કાળજની કોર કાઠાન ૦ ૮૬
 ચુંદડી ચોરીને પ્રભુ કદમ ચડ્યારે;
 સાહેલીના સંગમાં મારી નજરે પડ્યા;
 અજાણ તરેહની ચુંદડીને માંહી ઝાઝો રંગ;
 વેગળા રહો વણુરાગીયા શામ યાશે અંગ કાઠાન ૦ ૨
 લાખ ટકાની ચુંદડીએ છેડે જાણ રંગ,
 શ્રી હૃષ્યજી લાડ લઢાવે તેમાં સોનો પાડ કાઠાન ૦ ૩
 ચુંદડી આપી તો પ્રભુ પાયે લાગુરે, કાઠાન ૦ ૪

(૧૧૧)

ગરબી ૩ છ.

કૃષ્ણ જોડ્યારે નિકળ જળથી તું બહાર,	
આપું ચુંદડીરે લેને લેને રાધા એ નાર.	
ચીરનાં વખાણુ કરે માલ નથી એમાં;	
નગ્ન થઈ જળમાં નહીં દંડ દીધો તેમાં.	કશ્મ ૦ ૭૬
ચુંદડી તારીનો અપ નથી મારે,	
સહુ સખી બહાર આંગાં લ્યોને અ-ચારે;	કશ્મ ૦ ૧
સહુ સખીએ વિચાર કર્યો જીવું હવે ધેર.	
કશ્ન કેરું કહ્યું માની કરીએ એવી પેર;	કશ્મ ૦ ૨
હારી સહુ બહાર આવ્યા દેખને બેઠ હાથ.	
ચીર આપી આશા પુરી નસઘવાનો નાથ	કશ્મ ૦ ૩

નંદણનો ગરબો.

તમેરે નંદણ ગોકુળ સંચરોરે,	
ઉતારવો જમુનાજનો ધાટજો	
તમારી માને નહિ હોય ગોકુલરે;	
જશોદા જોતાં હશે વાટજો	તમેરે ૦ ૧
ન કરે માત પિતા તે તમે કરચુંરે	
અમને બહુ લાડાવ્યા લાડજો	
અમને નાનેથી મોટાં કરયારે	
તેમાં તે શો કાધો પાડજો	તમે ૦ ૨
મારી છે પચરંગી લાકડીરે	
વાગંતી વેણુ રસાળજો.	
તેને તમે સંજાણો મુઠ્ઠાજોરે	
રખો લેખ જાતા ગોવાળજો.	તમે ૦ ૩

મારી સહસ્ત્ર રંગી ચુંદડીરે તેને તમે હાથ ફેરવી જોજોજો,
કહે રંગનાથના સ્વામી નંદનરે અમપર કુદ્રષ્ટે જોજોજો તમે

ગરબી ૨ છ.

નયણે નીરને નંદજી બોલીયારે અમથી એકલડાં ન જવાયજો
વાટડી જોતાં ને રાતાં હશે કે કાનજી ત્યાંય તમારી માયજો નં
હુંતો રાખીશ મારા મનનેરે તમારી માનાં મન ક્યમ રહેશેજો
માટે ગોવિંદ ગોકુળ આવજોરે દુરજન મેણીલાં બહુ દેશેજો
કહો કોણ વંદાવન ગડિ ચારશેરે સાંજે કોણ આવશે ઘેરજો;
હસતાં વાણુલીએ કોણ ઉઠશેરે કોણ કમ જણે તમારી પેરજો નં
કુંવર કોને લાડ લડાવીશુંરે કોને વળગાડીશું દામીજો;
કોને જમાડીને જમશું અમે, કહોને રઘુનાથના સ્વામીજો, નં

ગરબી ૩ છ.

જશોદા પુછે પિયુને પ્રેમશુંરે, નંદજી સામો ઉત્તર આલેજો,
મુખથી બોલે પણ બોલાય નહિ, લાલના બોલડીયા બહુ સાલેજો
કારણ કોને મારા કંથજીરે, કુંવરને ક્યાં મેલી આવ્યાજો,
સરસ સોખ્યા વાસુદેવનેરે, દુખનો મેર ક્યાંથી લાવ્યાજો.
આપણે મિત્રાઈ વાસુદેવનેરે, આપણે ક્યાંનું હતું વેરજો;
આવી આપણા સુતને ભોળવ્યોરે, તે રાખ્યો પોતાને ઘેરજો
કહો ત્યાં કેમ તમે નવ બોલીયારે, અમપર નજર ન જોડીજો.

ગરબી ૪ થી.

વૃજમાં વૃજ વનિતા વાતો કરેરે મોહનજી મથુરામાં રહ્યાજો;
અહિંના મુખમાં ગાયો ચારતીરે, ખીજું આહીરમાં રહેવું જો,
ત્યાં સહુ પુછીને વાતો કરેરે, મથુરા નગરીમાં શું કહેવું જો;

મથુરા નગરી હરીને મન વશારે બીજું કંસરાયનું રાજ્યને.
 લક્ષ્મી દેખીને લલચાઇ ગયોરે, માટે ગોકુળ કીધું તાજ્યને;
 ઓ મુરત મનોહર શામળોરે; સગની સહને લાગે મીઠો જો
 ઓ રૂગનાથનો સ્વામી જોવાળીઓરે યાત્રા રાજો થઇને જોડોજો.

પરચુરણ ગરબીઓ.

ચંદ્રાવળીની ગરબી ૧ લી.

માથ મટુડી ને મહીડાંતી ગોળા, મહોરે વેચે ચંદ્રાવળીરે;
 વેચંતી સાચંતી નગરમાં પેઠી, કાનુડો છેડલો સાહી રહ્યોરે;
 મેલો મેલો કાનજી જવાદો જાદવજી, અમ ઘેર સસરો રીસાળવોરે,
 તમારા સસરાને બીજી વહુઆર આણી આલુ, તમથી ધુંધટ

તાણે અદ્ધેરરે, માથે ૧

વેચંતી સાચંતી નગરમાં પેઠી, કાનુડો છેડલો સાહી રહ્યોરે;
 મેલો મેલો કાનજી જવાદો જાદવજી, અમ ઘેર માસુ રીસાળવોરે,
 તમારી સાસુને બીજી વહુઆર આણી આલુ તમથી પાથે પડે

અદ્ધેરરે, માથે ૨

વેચંતી સાચંતી નગરમાં પેઠી, કાનુડો છેડલો સાહી રહ્યોરે,
 મેલો મેલો કાનજી જવાદો જાદવજી, અમ ઘેર જોડ રીસાળવોરે;
 તમારા જોડને બીજી જોડાણી આણી આલુ તમથી ધુંધટ

કાઢે અદ્ધેરરે માથે ૩

વેચંતી સાચંતી નગરમાં પેઠી કાનુડો છેડલો સાહી રહ્યોરે;
 મેલો મેલો કાનજી જવાદો જાદવજી અમઘેર દીપર રીસાળવોરે,
 તમારા દીપરને બીજી લોગર્ધ આણી આલું. તમથી હોરી

જેલે અદ્ધેરરી રે માથે ૪

વેચંતી સાચંતી નગરમાં પેડી, કાનુડો ઝેડલો સાહી રહ્યોરે.
મેલો મેલો કાનજી જવાદો જાદવજી, અમ ઘેર નજીદી રીસાળવારે
તમારી નજીદીને ખીજી મોગમ્મ આણી ગ્યાલુ તમથી માથાં

શુથે અદ્દેરાં રે માથે ૦૫

કહે વચને ગોપીઓ એમ બોલે, મેલો મેલો મારો પાલવ નીરજનરે,
દુરજન દેખે તમે નહીં લાગ્ને છાતી તકુકે માહરીરે. માથે. ૬
નોથે ન સમજી છોગાગો છખીતો, પાલવ ઝાલી ઉભો રહ્યાં.
ઘીર ફાડી ચંદ્રાવતી નાડી કાનુડો હાથ ધસી રહ્યોરે:

માથે મહી. ૭

ગરબો ર છ અજવાળી રાતની.

આસો માસે શરદ પુનમની રાતને,
ચાંદલીયો ઉગ્યોરે સખી મારા ચોકમાં.

સસરે મારો દેરાસરનો દેવને;

સાસરે દેરાસર ફરી પુતળી.

૧

જેઠ મારો આશાડીનો મેદને

જેઠાણી જથુકે વાદળ વીજળી

૨

દિયર મારો ચંપલીયાનો છોડને;

દેરાણી ચંપલીયા ફરો પાંખડી

૩

નજીદલ મારી વાડી માંહી વેલને

નજીદોઈ વાડી માંહીનો વાંદરો

૪

પરણ્યો મારો અતુર સુગ્ગણને;

નાણીને ખાધેરે નવરંગ પાંખડી

૫

એ પાંખડીએ દસ દસ આટાળે

અટિને અટિરે નવરંગ પાંખડી

૬

ગોરાના પરણ્યા વહાણુ કમાવા જાયજો;

વાળાણુથી લાવેરે ખારેક ટોપરાં.

૧

ખારેક ખાય તો ખટકે ગોરાની દાઢજો;

ગેપરકુ ખાય તો ગોરીને કુચા વળે.

૨

ગરમી - ૨૭ જશોદાજી આજ લાવ મી,

દુગ્ધલન મત જાઓ મેરે લાગન દુર મીડંગો હાઉ

૨૬૦

મન્જરૂપ સંખાસુર માર્યો લાયા વેદ ધોરાઉ,

ચાર દેવ બ્રહ્માકો દીનો મેં તહાં ન દેખા હાઉ;

૬૨૦

વરાહ રૂપ ધર પર્વત લાગે પૃથ્વી દાઢ ચઢાઉ;

બ્રહ્મા વરની નિર્લમિત આયે મેં તહાં ન દેખા હાઉ,

૬૨૦

નરસિંહ અવતારમે ખડા અસુરકો ભે ઉપજાઉ

ખડો દેવ હિરણ્યક્ષ માર્યો મેં તહાં ન દેખા હાઉ.

લોમનરૂપ છદ્ધો અક્ષીરાજ પગલાં ત્રણ અલાઉ

હાસન ઇંદ્રકો રાખ્યો મેં તહાં ન દેખા હાઉ,

૬૨૦

ફરશુરામ અવતારમે ખડા અસુરકો ભે ઉપજાઉ.

લક્ષ્મી મારી નક્ષત્રી કાધી મેં તહાં ન દેખા હાઉ,

રામચંદ્ર અવતારમે હસ મુરતક છેદી લાઉ

લંકા નાસ કર ડારી મેં તહાં ન દેખા હાઉ.

જમના કે તારે ધેન ચરાઇ ભુજા જની બિચરાજી;

એયે પતાલ કાલી નાગ નાથ્યો મેં તહાં ન દેખા હાઉ

૬૨૦

માણુકંઘન જધો મન મોહન ભક્તવત્સલ છેલ જાઉ,

જમલા અરજુ વૃદ્ધ ઓધારે મેં તહાં ન દેખા હાઉ

૬૨૦

ખાલાપનમે મૃતીકા ખાધી ચહિદ શોક દેખતાઉ;

સુરકે સ્વામી તેરી, અદભુત લીલા મુખે કહી નવ જાઉ ૬૨૦

(૧૨૬)

ગરબી ૪ થી.

હાથ વધુટી મારી મટકા પુટી દધી વેચતાં પુટીરે;
 પીતળ લોટા જળ ભરાવું દાતણી ચતુરાધરે હાથ.
 ચીની તે પ્યાલા તેજે ભરાવું મરદનની ચતુરાધરે હાથ.
 ત્રાખા કુંડી જળે ભરાવું નહાવણની ચતુરાધરે. હાથ.
 શેવ સુંવાળી લાવશી રંધાવું, મોજનની ચતુરાધરે હાથ.
 પાન સાપારી એલચી લવીંગ મુખવાસની ચતુરાધરે હાથ.

ગરબી ૫ મી.

જુમકદાર શીદ તોડ્યો, હો રાજ મારો જુમકદાર શીદ તોડ્યો.
 દારની પડીછે ત્રણ ઓળો હોરાજ મારો જુમકદાર શીદ તોડ્યો.
 જળ જુમનાના જળ ભરવા ગયાતાં ઘટ મારો શીર દોડ્યો હો.
 વંદાવનને મારગ જાતાં કાંકુ જાલીને દાર તોડ્યો; હો.
 વંદાવનને ચોકે રમતાં કુડા વચન કાણુ ખોલ્યો. હો.
 પ્રીત કરી પણ કરતાં ન આવડી નંદ આહીરનો છોરો હો.
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર આવ્યને નટવર ઓરો. હો.

ગરબી ૬ ઠી.

ગગરી ઉતારરે વનમાળા મટકા ઉતારરે વનમાળા;
 ઉતાર ઉતાર ઉતાર જલદી ઉતારરે વનમાળા.
 મેરે શીરપર હોળી ગમ્મ ભારી. ગગરી ઉ. ટેક.
 સૂનેકી ગગરીને રૂપા ઉંદાણી ભરગમ્મ રાધે પ્યારી ગ. ૧
 જળ જુમનાકી ચીકણી મટકીયાં લગવગ ગમ્મ રાધે પ્યારી ૨
 મેં પહેરી કમુંબલી સાડી, તેરે મુગટકા છમી ન્યારી;
 મેં પહેરી જરકસકા ચોળી, તેરે મોરલીકા છમી ન્યારી,

(૧૨૯)

મેં પહેરી મોતનકી માળા તેરે ગુંજમાળકી છબી ન્યારી;
ગીરખાઈ કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણકમળ પર વારી. ગ-૪

ગરબી ૭ મી. પરમેશ્વરને પુજવા વિશે.

(હુંતો ધર્મરને પુજવા નીસરીરે લોલ) એ રાગ

શામ સલુણા કુંવર નંદનારે લોલ,

તેં મને નાખી ફંદમારે લોલ,

ટેક.

હુંતો ઝમકાને બેવા નીસરીરે લોલ

ઝાઢવાનું અંધર વિસરીરે લોલ,

શામ. ૧

હુંતો ગાવડીને દોવા નીસરીરે લોલ.

શેયો લીધો ને તાંમડી વિસારીરે લોલ.

શામ. ૨

હુંતો દરજન કરવાને નીસરીરે લોલ,

માળ પહેર્યા ને ચોળી વીસરીરે લોલ;

હુંતો જુમના જળ ભરવા નીસરીરે લોલ,

ગાગર લીધી ને ધડો વીસરીરે લોલ.

શામ. ૩

જમતાં તે જીવન સાંભર્યાં રે લોલ;

કંઠે ના હિતરે કાળીયારે લોલ.

શામ. ૫

વસ્ત્રભના સ્વામી શ્રીદરીરે લોલ;

તનમનથી હું તમને વરીરે લોલ.

શામ. ૬

ગરબી ૮ મી.

જામળીયા લાલ સાસુડી સંતાપે કહો કેમ કીજીએ;

ક્યાં જઈએ હરી ધરમાં બેસી રહીએ તો રાંડ ખીજશે.

આરી સાસુ સંખણી છે એવી નજીકલને નાતરે દઉં પહેલી;

તો તો વાત નથી કહેવા બેવી.

શામ. ૧

મારો સમરો સાધુજન ધણો, મને આશરો છે તમ તણો
 મારો જેઠ ઝાંપડો બુદ્ધિ વનો, શામ. ૨
 મારો દિયરીયા હમયા મેલો, તે તો તડાપ કરતા સડે પહેલો,
 એના દુષ્ટ બુદ્ધિ હારી મેલો, શામ. ૩
 બણે સૂડી વચ્ચે સોપારી, હું તો અનાથના છું તમારો.
 પદ ગારો વનશ્રવ વીચારી શામ. ૪

ભાગ આઠમો.

ગરબી ૯ મી.

ઓ જશોદાજી આવડો લાડકવાયો લાલ ન કીજીએ;
 ચાલો ત્યાં સુધી સુતના પ્રેમ ચરિત દેખાડી દીજીએ. ટેક,
 વાલે કહિતક કીધું મંદીરમાં
 એણે માખણ પેડો લીધો કરમાં
 એણે માંકલડાં બાલ્યાં ધરમાં ઓ જશોદાજી. ૧
 વાલો સંતાડ્યાં શોધી કાઢે,
 હોય ઉંચાં પણ હેઠાં પાડે
 એતો ખાય ખવરાવે ને વણસાડે. ઓ જસોદાજી. ૨
 વાલો સુતા બાળકનાં અંગ મોડે,
 મારાં બાંધ્યાં વાછરૂં છોડી મેલે,
 દધી ગોરસ દુધ ચકી ફેડે. જસોદાજી. ૩
 દયા પ્રીતમના સ્વાયી રશીયા,

(૧૨૯)

દધી ગોરસપર આવે ધશીયા;

ધન્ય લાગ્ય અમારૂં વ્રજમાં વશીયા.

ઓ જશોદાજી. ૬

ગરબી ૧૦ મી.

ઓ છાગાળી અંબોડો ગુંથીને વાંકા મેલ તું.

તું મુકીદે વાલપણું તારું રંગમાં રેલશું;

તુ વરણાગીમાં છે વાંકી, તને મારગ જાતાં મે ઝાંખી,

તુ મમજી લેને જા અહીયાંથી.

ઓ છા. ૧

શણ્ડગાર સજી તમે આવોને, તમે મારા મનમાં લાવોને;

તમે કાક સંગાથે કાવોને

ઓ છા. ૨

તારો લટકો જાંછને લોલાયો હું નંદ જશોદાનો જાયો;

સખી દયા પ્રીતમને શેવાયો.

ઓ છા. ૩

ગરબી ૧૧ મી.

તમને શું કહીયેરે, કામજુગારા છા

ગોપીજન વલ્લભરે પ્રાણુ હમારા છા,

પુંછુંછું તમનેરે સાચું કહો અમને;

મારા સમ મોહનરે નહીં છુલુ તમને,

હમારાપર હાજરરે ખાંતે ખુબ્યા છા,

તમ સરખા જીવનરે કાંઈ એક કુલ્યા છા;

આ દુરમજ રાતારે, અંદન ચળકે છે;

મુખને તંબોળેરે લલાટ લટકે છે,

આ તે શું અચરજરે આવ્યા શેઠડીયે;

રજીઓડના સ્વામીરે અમરતની ઝડીએ

ગરબી ૧૨ મી.

વાર ધું વાલમરે અમને અડમો મ',
 વાટેને ઘાટેરે અમને વઢશે મા,
 અમે વહુવારે લાલા લાજ ભાગે;
 બોલતાં બીજેરે કંથે કેદ કર્યા.
 સાસુડી સુણશેરે નણદલ નાની છે;
 પ્રીતલડી છે પણુરે તમથું છાની છે,
 બે હેત જણાવોરે આવડાં વાલાજી,
 તમે કાના કુંવરરે, કહો અમને લાલાજી
 પાળેલાં રહીનેરે સદિકા માદ કરે
 એમાં શા તોલજરે પરધેર પેટ ભરે.
 મનગમતા કીધારે લળ્યા લોપીને,
 રણછોડના સ્વામીરે, ધન્ય આ ગોપીને.

ગરબી ૧૩ મી.

આવના આવના આવનારે, શામ મેરી ગલીમે આવના;
 આવના તો દુરસે ખતાવનારે, શામ મેરી ગલીમે આવના;
 હેરે ખાતર ખાગ ખનાયા, કુલકે હાર ગુંથાવનારારે.   શા. ૧
 હેરે ખાતર દહી જમાયા, ખ્યાલા લરી પાવનારે.   શા. ૨
 શેવ મુંવાળી લાવશીરે, રૂચી રૂચી ભોગ લખાવનારે.   શા. ૩
 લલીંગ સોપારીને એલચીરે, પાનુકી ખીડીયાં આવનારે.   શા. ૪
 ખાઈ ચીરાં કહે પ્રભુ ગિરધર નાગર, ચરણકમળચીન લાવનારે.

ગરબી ૧૪ મી છેલની.

હારિ જાત્યા વાંકી ન પહેરીએ પાપડી,
 હારિ ચારી પાપડી પાટુઓ ખવરાવશેરે વેગમા રહેને વર.

હરિ અલ્યા નેન કટાક્ષ નર હીજીએ;	
હરિ તારા નેશમાં તે મેશ્વર્ણ ભરાવશેજી.	વેગજો ૧
હરિ અલ્યા ખંગી લેલાટ નહીં લેખાએ,	
હરિ તારી ખંગી તે ભંગીમાં કપ્પુવશેજી.	વેગજો ૨
હરિ અલ્યા પાન ખીડાં નહીં ચાવીએ,	
હરે તારાં પાન તે ભાન જીલાવશેજી.	વેગજો ૩
હરિ અલ્યા વગર વિચારયુ નહીં ખોલીએ,	
હરિ તારાં તોલ ખોલવા થકી થશે જી,	વેગજો ૪
હરિ અલ્યા વિશેષ કેશ ન વધારીએ	
હરિ તારાં કેશ તે વેશ ભગવશેજી	વેગજો ૫
હરિ અલ્યા કડકડનાં કેડીયાં ન પેહેરીએ,	
હરિ તારાં કેડીયાં તે ખેડીયાં ધલાવશેજી.	વેગજો ૬
હરિ અલ્યા વેદે મટીશ નહીં આંગળાં,	
હરિ જશે વેદે ખનીશ દેદ નંદ નાનડાજી	વેગજો ૭
હરિ અલ્યા હિરકારી ધોતીયાં ન પેહેરીએ,	
હરિ તારાં ધોતીયાં તે ધુળાં ધાવાવશેજી.	વેગજો ૮
હરિ અલ્યા ચમચમતી મોજડી ન પેહેરીએ,	
હરિ તારી મોજડી તે રોઝડી કરાવશેજી.	વેગજો ૯
હરિ અલ્યા ખમે દુશાલા નહીં નાખીએ,	
હરિ તારાં દુશાલા તે નામ ડખાવશેજી.	વેગજો ૧૦
હરિ અલ્યા અતર પુલેલ નહીં વહેરીએ;	
હરિ તારી કુમેલ કુલ કલાવશેજી.	વેગજો ૧૧

ગરબી ૧૫ મી.

મારૂં સોનાનું છે બેકુરે, છેલ છખીલા ઊગાળા	
મારો રૂપાની ઉઢાણીરે,	છેલ છખીલા.
હુતો સરોવર પાણી ગમતીરે.	છેલ છખીલા.
મને કાળે જળદે મારીરે,	છેલ છખીલા.
મારા આજા સાળુ ફાટયારે.	છેલ છખીલા.
ઓ ગોકુળ ગામના દરજીરે,	છેલ છખીલા.
મારા આજા સાળુ શીવોરે,	છેલ છખીલા.
મારો સાસુ ન જાણે શીવ્યારે	છેલ છખીલા.
મારો નણુંદ ન જાણે ઓટયારે,	છેલ છખીલા.
મારો જોડાણી ન જાણે ટાંક્યારે.	છેલ છખીલા.
તારો સાધવાનો સવૈયોરે,	છેલ છખીલા.
તારો ઓટયાનો હવૈયો.	છેલ છખીલા.

ગરબી ૧૬ મી

મારાંરે સ્વામી બોલોને વાલા.	
જશોમતી નંદતણુ લાલા,	મારાં ૦ ટેક.
લેલીરે થઇને ગોકુળમાં ભમતી:	
બીજરે કાઇની વાતો નથો ગમતી.	મારાં ૦ ૧
એવીરે તમને કાણુ મળી ધુતી,	
જેણેરે તારૂં ચિતકું લીધું છુટી.	મારાં ૦ ૨
વાલાંરે તારી વાટલડી જોતી,	
આંસુડાં ભરી ભરીને રોતી.	મારાં ૦ ૩
જુઝારે લોહે ભરમાળ્યા હમને,	
તેથી તમે મળતા નથી હમને.	મારાં ૦ ૪

વાલારે તમને કશું નહિ કહીશું,
મોહન તારી મરજી મુજબ રહીશું. મારાં ૫

ઝાઝુરે હવે શું કહીએ તમને;
મોહનનર મેહેર કરો હમને. મારાં ૬

એવું સુણી આવ્યા ગીરધારી;
દીધું આલીંગન ત્યાં મોરારી. મારાં ૭

ગરબી ૧૭ મી, મેદી વિષે,

મેદી મેદી શું કરોને મેદી મોટાં ઝાડ;
એક ડાળુ હલાવીએ તો ડાળા હાલે ચાર, સહીયર મેદી લેશોરે
મારાં સાસુએ એમ કહ્યાં જે વાસીદાં વાળી મહેલ;

મેં ખારીએથી સાંભળ્યાં જે કચરા વેરી મેલ, સહીયર૦

મારી સાસુએ એમ કહ્યાં જે પાણી ભરી મહેલ,

મેં ભોળીએ એમ સાંભળ્યાં જે ખેડાં ફેડી મેલ. સહીયર.

મારી સાસુએ એમ કહ્યાં જે રાંધણાં રાંધી મહેલ,

મારી સાસુએ એમ કહ્યાં જે શટલા ધડી મહેલ,

મેં ભોળીએ એમ સાંભળ્યાં જે કહલેડાં ફેડી મહેલ. સહીયર.

ગરબી ૧૮ મી, ફકીરની

લેના ફકીરી ક્યા દીલગીરી, સદા મગનમે રહેનારે, ટંક.

કોઇ દીન પેંડા કોઇ દીન ભરશી, કોઇદીન ફકમ ફકારે, લેના.

કોઇ દીન હાથી કોઇ દીન ઘોડા, કોઇ દીન પાઉસે ચલનારે,

કોઇ દીન બંગલા કોઇ દીન બગીચા, કોઇ દીન બંગલ ડેરાડે.

ગરબી ૧૯ મી ચોરના બેચણાની

હાંકારે કે ચોરા જોખનીયા, હાંકારે કે બેઠક મોટાની,

હાંકારે ક્યા ભાઈ બેઠા છે, હાંકારે જીવજીભાઈ બેઠા છે.

(૧૩૪)

હાંહરે મોડા તે પાન આપે, હાંહરે કે પાન આપતાં વાર લાગી
 હાંહરે કે સોડીઓ સાત મારી, હાંહરે કે ટપલા ત્રણ માર્યા,
 હાંહરે કે ઢીકા નવ માર્યા, હાંહરે કે સાયબા શા માટે.
 હાંહરે કે વાંક નથા હમારે હાંહરે કે વાંક છે નણદીને,
 હાંહરે કે તેણે મને મરાવી.

ગરબી ૨૦ મી. ખતરણુની.

ખતરીવાડાની ખતરણુ લાલ હંખોડાડારે,
 ખતરણુ આવી બેઠી ગોખ લાલ હંખોડારે
 તેતો મોતીડાની શોક લાલ હંખોડારે,
 ભાઇ છાના પેંડા લાવે કે લાલ હંખોડારે.
 પેલી ખતરણુને ખવરાવે કે લાલ હંખોડારે
 મોહ લોતી ખારીએ બેસી રૂએ લાલ હંખોડારે
 એની સાસુ આંસુ લુહે કે લાલ હંખોડારે,
 વહુઅર આવડી શી છે પેર લાલ હંખોડારે.
 ખતરણુ કાલે જાશે ઘેર લાલ હંખોડારે,
 આપણે કરીશુ લીલા લહેર લાલ હંખોડારે.

ગરબી ૨૧ મી.

અચકો મચકો કારેલી.

તમને કઇ વહુ ગોરાં ગમશે લાલ અચકો મચકો કારેલી	
અમને રખી વહુ ગોરાં ગમશે રાજ	અચકો.
એ ઠીમણીને શું કરશે રાજ,	અચકો.
એ ઠીમણી કામણુમારી રાજ,	અચકો.
એને બચી બચી મેડીએ બેસાડીશું રાજ	અચકો.
એને ટાપલો લરાણું લાલશું રાજ	અચકો.

(૧૩૫)

ગરબી ૨૨ મી.

સુણ અતુરસુળણ પરનારીથું પ્રીત કણુ નવ કીઝએ
 જેણે પ્રીત કરી પરનારી તણી એને હપડે રૂંધણુ થાય વણી.
 એણે કુળની લળ કાંઈ ન ગણી સુણં ૧
 તમે પહેલાં મળજો કુતીને તારું સરવશ લેશે ધુતીને
 પછી રહેશે અંગ ભણુતીને. સુણં ૨
 તમે બેઠા મુઠો મરડીને તમારું કાળણુ ખાશે કરડીને,
 નહીં મુકે માંસ આંતરડીને. સુણં ૩
 તને પ્રેમના પ્યાલા પાકને તારું સરવે લેશે વાધને,
 તને કરશે ખોખુ ખાધને સુણં ૪
 પ્રીતમના સ્વામી હો પ્યારા તમને ગોપીઓ કરે કાલાવાળ્ય,
 તમે દરશન દોને મોરલીવાળા.

ગરબી ૨૩ મી.

ગરજીરે તમને દીઠા તે ગીરધારી,
 મતલબીયા હો મોહન મોરારી. ગરજં ૧
 મનેરે માયા લાગી છે તારી,
 મારે મન ઝાઝી છે મોરારી.
 વાલારે મને શા માટે વિસારી. ગરજં ૨
 પહેલી મને ખજર આવી પડતી,
 એની સાથે પ્રીત નહીરે કરતી
 વાલા તો મને મેલી ગયા રડતી ગરજં ૩
 મેતોરે નેવણું ઉવણું તે કુધ હશે,
 તેનેરે બામે ત્રાહણ મને ચહાશે,

રહીતી હું તો તારે વિશ્વાસે.	ગરબી ૩
જસોદના કાન તમેરે કાળા,	
ક્યારે બહુ આખ્યો તણા ચાળા,	
તે પર હું તો મોહી છું નંદલાલા.	ગરબી ૪
હવેરે હરબી ઘણું થયું ગીરધારી,	
ક્ષમા કરો ચુક થઇ છે મારી;	
થઇને રહી છું દાસી હું તમારી	ગરબી ૫
પ્રીતમના સ્વામી મને મળીયા,	
દુઃખરે મારાં જનમ તણાં ટળીયાં;	
ગોપીરે સહુ આનંદથી મળીયાં.	ગરબી ૬

ગરબી ૨૪ મી.

નહી મેલુરે નંદનાલાલ છેડલો નહી મેલું;	
તારે છેડલો ચંપાછોડ છેડલો નહી મેલું.	૨૬.
સાત પાંચ ગોપીઓ ટાળે મળાને વચમાં કાનજી કાળોરે.	
કાળો છે પણ કામજીગાળો એની આંખડીનો ચાળો. છેડો ૧	
વાંકા મેલે પાંચડીને કાને જુઠાં મોતીરે;	
જેનો વર વરણાગીથો તેની આંખડી હાંડે રોની.	છેડો ૨
કચકકાની કાંખડીને, માંહી બરી છે મેશરે,	
જેનો વર વરણાગીથો તેની આંખડી કાળા મેશ.	છેડો ૩
જેનાં પીરસુ પાતળાંયાને આંખા પીરસુ ધોળા;	
મન બાવતો મગદળ પીરસુ પુરણ પોળા.	છેડો ૪
મુંબઈની હાંથી નારી ધોળકડો ફુતારીરે;	
નડીયાદનું નાક વીધાણું સોરઠની બલીહારી.	છેડો ૫

ગરબા. ૨૫ મી.

કાળજીયું માંડે ઢોરયું છેલ જમીલા.
 તેં તો ચીતકું માંડે ચોર્યું રાજ રંગીલા;   ટેક.
 વાલાજી અમે ગોરી સહુ ગુમાને બરેલી,
 તેં તો સધળું નાંખ્યું ઢોળારે.   છેલ જમીલા. ૧
 વાલાજી રીઝે તો જીના પુરૂષને પીડે,
 તું સહુને દમતો હીડેરે,   છેલ જમીલા. ૨
 વાલાજી નરની મોહની નારીને વાત સાચી;
 તુજ આગળ વિદા કાચીરે.   છેલ જમીલા. ૩
 વાલાજી અખળા આતુર પશુ આતુરતા નવ દાખે;
 કોડા ભંગ કરી નાંખેરે.   છેલ જમીલા. ૪
 વાલાજી મારા ચીતડાની વાત કહુ છું છેલી;
 તુજ માટે લજ્યા મહેલીરે   છેલ જમીલા. ૫
 વાલાજી મારા દયાના પ્રભુ મંદીરમરિ આવો ભાગ્ય મોડું
 સેજડી પાય પલોટુંરે.   છેલ જમીલા. ૬

ગરબા ૨૬ મી.

મને મળ્યા છે મોરારીરે પનધટ જતાં
 મારી આંખલડી તો ઠારીરે પનધટ જતાં   ટેક.
 વાલાજી મારા ઓચિંતાની આવીરે ગોરી;
 ભુમનાની તીરે ઓડીરે પનધટ જતાં.
 વાલાજી મારા આવી ઉભા છે મારી જોડે,
 ખેડલીયું માંડે ફેડેરે પનધટ જતાં.
 વાલાજી મારા હાર હજરીનો તોડ્યો,

મારો પેચે સાતીને મોડયોરે પનવટ જાતા,
 વાલાજી મારી સામુડી ઘેર સંતાપે;
 મારી નણુંદી બહુ રંજડેરે પનવટ જાતા;
 વાલાજી મારા રવીદાસના છે રંગી;
 મારા જનમોજનમના સંગીરે પનવટ જાતા.

ગરબી. ૨૭ મી.

અમને ચમકેલ શું છેડેરે છેલ જખીલા;	
આવડો અમ ઉપર શું આડેરે રાજ રંગીલા.	૧
વાલાજી મારા ચડે સંભાળીને ચાલો;	
ગોવોંદજી ખાશો ગાજોરે છેલ જખીલા,	૨
વાલાજી મારા હેરણીયા આવીને શું હેરો.	
કાંઈ રાજ કંસ ફેરે છેલ જખીલા.	૩
વાલાજી મારા ચરાકતી ચાલે રંગ લાગ્યો;	
મારે જય તો સહુને ભાગ્યોરે છેલ જખીલા,	૪
વાલાજી મારી મહીની મટુકી પુટે,	
કાંઈ મોતન માળા દુટેરે છેલ જખીલા;	૫
વાલાજી મારી આંખ દીસે છે કામણુગારી;	
તેને મોહી છે વ્રજની નારીરે છેલ જખીલા;	૬
વાલાજી મારા સ્વામી રવીદાસના સોદામી;	
મને પ્રીત તમારી લાગીરે છેલ જખીલા.	૭

ગરબી ૨૮ મી.

પાલળીયા પાલવ મેલોરે પાયે મહું છું;	
જખીલા છેડા મેલોરે પાયે મહું છું.	૧

વાલાજી મારા વંદાવનની વાટે જાતાં	
શીદ મને નડોછોરે પાયે પડું છું.	૨
વાલાજી મારા ઝલકાશે માઈ બેડું,	
કાંઈ જઈને કહેશે ભુંડુંરે પાયે પડું છું.	૩
વાલાજી મારા કામ બાણું છે ઘેર મારે,	
શું રોકોરે ભુમના આરેરે પાયે પડું છું.	૪
વાલાજી મારા લોક જાણે એવું લાઈ.	
અમે સાસુની વહુવાઈરે પાયે પડું છું	૫
વાલાજી મારા કંથને કપરો જાણો,	
કાંઈ સળ દે પરમાણોરે પાયે પડું છું.	
વાલાજી મારા સ્વામી સ્વીદાસના સોહાગી:	
મને માયા તારી લાગીરે પાયે પડું છું	૭

ગરબી ૨૬ મી.

કાંચત્રડી કંકાડીને વાડખીમાં પાણી	
ન્હાનો વર નવડાવા બેઠી સમડી લાલ ગધ તાણી,	
લાલ કેમ કરીએ.	૮૬
મારે કરમે કળેડું લાલ કેમ કરીએ	
મારે ભુમમાં વગોણું	લાલ કેમ૦
મારે સપયરોમાં મેણું.	લાલ કેમ.
ટાપલામાં બાલી હુંતો કાકાજીનીયા મહતી,	
કાકાજીએ પુછ્યું તારો શું સગો લાગે,	લાલ કેમ.
ખાણજીનો બેટડોને નણ્ણીનો વીરો,	
ન્હાનો છે પચ કંથ	લાલ કેમ.

ચેટલા ધડુંદે તારે ચાનકીરે માગે
 ધન લેખને ઢીકા મારે બધડામાં સાલે. લાલ કેમ.
 પાણીડાં જાઉં ત્યારે વળગ્યોરે આવે,
 ધન લેખને ઢીકા મારે ને હાથમાં સાલે. લાલ કેમ.
 હાથ પગ દોરડીને પેટ મોટી ઝાળી,
 હિરડે જમ હગવા બેસે સમડી પાડે ઢોળો. લાલ કેમ.

ગરબી ૩૦ મી.

સોના કેડે બેડલું મારું રૂપલા હિડાણી હાથેરે. મોહન.
 સરોવર પાણી સંચર્યા મોં કાને કાકર નાખીરે મોં
 થડે કુટ્યો નીર વહી ગયાં મોં વાલા ચોદેશ ચાલ્યાં નીરે મોં
 જાનુ અમારી ખીજશેરે મોં નજીલ દેશે ગાળરે મોં
 ફેરાણી જોડાણી મેણાં મારજો મોં વાલા શોક્યનું છે ઘેર સાલ. મોં

ગરબી ૩૧ મી.

બેલતાં કાંકણી ઝળકી હો રશીયા;
 સોના તે કેડે મારું બેડલું હો રશીયા. રૂપલા હિડાણી હાથ. બેં
 વાટે જતાં વટેમારગુહો રશીયા. ભાષ વીરા ધડુલો ચઢાવ. બેં
 તારે ઘડો તે ગોરી તોહડો હો રશીયા. તું તો મારા ધરની નાર ખેં
 તારા સરખા તારાં જોવડા હો ર. તું તો મારા આપનો ગુલામ બેં
 કેડ મરડીને ઘડો મેં ભર્યોરે હો ર. તુટી મારી કમખાની કસ, બેં
 ભાષ ફરજડા વીરા વીનવું હો ર. ટાંક મારી કમખાની કસ. બેં
 ટાંક ટાંક મેલ ધુધરી હો ર. હાડે લખજો મોર, બેં

ગરબી ૩૨ મી

મુલવાને આજ આવો રાજ.

ટેક

શ્રી ચંદ્રલાગાજના ખાગમાજરે.	જુલ૦
ધારો છો તે વાત આજ લાગમાજરે.	જુલ૦
મળ્યાં રાધીકાને ચંદ્રાવળીજરે.	જુલ૦
મસલત કરીએ એ એકઠાં મળીયેજરે	જુલ૦
ત્યાં તો વાઢડીમાં હીડોળો મંગાવીએ	જુલ૦
માંહી પ્રાણજીવન પધરાવીએજરે	જુલ૦
ધમર ઘટા છે ઘણી વૃક્ષનીજરે	જુલ૦
ન્યુનતા નથી એક પક્ષનીજરે.	જુલ૦
લલિતાનાં વચન સુણી છેલડોજરે.	જુલ૦
તતક્ષણ પધાર્યાં અલખેલડોજરે.	જુલ૦
હીડોળે એકાં છે બંને બેલડીજરે	જુલ૦
જુકી જુકી જુલાવે સાહેલડોજરે.	જુલ૦
વીધવીધનાં વાજંત્ર વેણા વાયછેજરે,	જુલ૦
નોતમ નારી હિંડોળા ગાયછેજરે	જુલ૦
રસ તથો સમુદ્ર લેરાં ખાય છેજરે.	જુલ૦
તેમાં દાસ દયો ગુણ ગાય છે જરે.	જુલ૦

ગરબી ૩૩ મી ઉંદરની.

ઉંદર કેર કેર છે રે દુખડાં ઠાને કહેવા જમએ;	
અમને નીત્ય નડે છેરે ધરમાં કેમ કરીને રહીએ,	૨૬૦
દુર મધેથી દોડી આવે બિછાના પર બેસે.	
પુંડી પુંડી ચાંચજ મારે ના ખખર તેની રેછે.	ઉંદર. ૧
ચાર પહોરની રજની માંહે એક ઘડી નવ જાંપે:	
નિદ્રામાંથી જાગી જમકી તવ મારી કાપા કંપે,	ઉંદર ૨

પોથી ખુસ્તક કાપી નાંખ્યા બાકી ન રાખ્યું એક;
 જાલી જાલી થાકી ગયો પાર ન આવ્યો છેક જિંદર ૩
 દોની પોતા કાપી ખાધો, દોરી કાપી આખી;
 અબોટીયુ અંગરખુ કાપ્યું, તેના સુરજ સાખી. જિંદર ૪
 જળ પીવાનું બોટી ગયાંને, તેજ દોળી દીધું;
 બરણીમાં બાકી રહ્યું તે સરવે મગી પીધું. જિંદર. ૫
 ચુંચુ ચુંચુ ચિસો પાડી, લીંડી જાકી પાડે;
 દોરીને લાલે તારે દોટયો જાકી કાઢે જિંદર ૬
 ગણપતિની ચોથ કરીયે, તે કરતાં નથી મુક્યાં;
 લયપત્તતા લાડુ કરી, જિંદરમામાને મુક્યા, જિંદર. ૭
 દીવો બે જળતો રાખું તો દીવેટ તાણી જાય;
 એમ કરતાં ઉધી ગયા તો, લંકા જેવું થાય. જિંદર. ૮
 જે દીવસના ગામ ગયાતા, તે દીવસના ઘરમાં પડીયાં,
 કોડી પેટી કાપી ખાધી, એ રીતે ખુશ નડીયા. જિંદર ૯
 પાંજરા મુકી મુકી થાક્યો, તો એ જાણ્યા નવ ખુટે;
 ખાવાનું ઉધાડી નાંખી, જાણે જોળનું ગાડું છુટે. જિંદર ૧૦
 એ પશુને શું કરીએ, મને રીસ ગઈ છે વાપી;
 માળા મારી ફેરવવાની ગોમુખી મુઠાં કાપી. જિંદર ૧૧
 નિત નિત દુઃખડાં અમને દે છે, ક્યાં જઈએ ધર મેલી;
 ભક્ત પીતાંવર એમ કહે, એને જળને વાહનીમાસી. જિંદર ૧૨

ભાગ નવમો.

ગરબો.

(પુનમચાંદની એ રાગ)

બેહેનો પ્રતિવ્રતા નીજ ધર્મ તમે સ્ત્રીકારજોરે,
રહેતાં પતી સેવામાં હાજર દીનને રાત

પામે મુક્તી પદને સુખ ધણું સંસારમરિ.

પામે૦ ૧

સત્ય વચન સૌ બોલજો નીજ પતિની સંગાત.

સાસુ સમરા સર્વને સાચી કહેજો વાત

રાખી નમ્રતાને માન થકી બોલાવજો.

પામે. ૨

નેત્રનેહ નવ રાખસો પરપુરૂષની સાથ

પિતા પુત્ર ગણી તેડને બોલો સૌ સંગાત

હા મશ્કરી કરીને 'પહુ નવ બોલવું

વળી એકાંતે નવ કરવો ગુપ્ત વીચાર.

પામે૦ ૩

દાગીના નવ પેખવા, નિત જોવું પતિ મુખ;

સદગુણમાં રહેજો તમે અક્ષય પામે સુખ.

લઢવું વઢવું ને ગુસ્સામાં કદી નવ બેસવું,

રહેવું સંતોષે જે આપ્યું છે જીગદીશ.

પામે. ૪

પતી પ્રકૃતી હોય જો, અગનિ ફરી ઝાળ

સંતોષે જીવવસો સામે નાવે ઝાળ

હસવું રમવું ને સુખેથી દીન ગુનારવારે

તેથી થાશે સહ કુળનુ કલ્યાણ.

પામે. ૫

ધન સંપત્તી વાસના, પટકુળ જીદા રંગ
સર્વ ફોકટ જાણુને ધરને સદગુણ સંગ
મળશે પરમેશ્વર આપે મુક્તી ફળ સાથમારે
કહે લક્ષ્મણ ગણપત હેતે ધરી મન હેશિ

પામે.

સખીઓ નીજ નીજ નીતી ધર્મ સદા સંભાળીએરે.
પરમ પવીત્ર પતીવ્રત પટકુળ કરી પરીવાન,
સાસુ સસરા માત પીતાની સેવા સાચવોરે;
ભાવ સહીત લહિતથી નીત લજીએ ભગવાન.
એવા ઉત્તમ ગુણથી ઉભય સુકુળ ઉગ્ગમીએરે. ૮૬
નજરે નજર ન જોડીએ, નાથ વિના નર સાથ;
પર નરને નવ આપીએ, તાલી હાથોહાથ.
હસવું રમવુંને એકાન્તે નવ એસવુંરે.
પતી વીણુ પતીના સદમીત્રાની સંગાય એ
નાથ વીના કરવી નહી, વીનોદ રસની વાત.
વીશ્વ વિરહ ન વર્તવું, ભલે તાત કે ભાત,
સજની બ્રહ્મ થવું નહી સુધરી સદ આચારથીરે.
નીરક્ષ જ નટખટની સોખત તજવી સુખત—એ.
કુદ્રષ્ટિ કદરૂપ કુખડો, નીરધન નીર્જળ કાય,
મત્તીલીન પતીત પતી મળે, એ સતીને સુરરાય;
જોડી પગ અંગુઠે, દ્રષ્ટિ આંધે જોડીએરે,
સુખકર સાચવીએ સદ સાથ સંપ સદાય—એ.
હિમે સ્વરે ન હિયરવું મુકીને મરજી.

કુલીન બહેન કરવો નહિ વડીલથી વીવાદ;
ચંચળ ચાલે ચતુર ચટક મટક નવ ચાલીએરે.
શીવસુત કેશવની શીખામણ અંતર માદ—એ.

સંવર સુખકર સંસાર, શીયલ ભુષણ સગીએ,
એ ત્રીણ નીગુણા નરનાર તનમનથી તજીએ
પરનર નારી પ્રેમ દીપકમાં પડી પતંગ સમાનરે
સૂક્ષ્મ શરીર સળગાવી મુકે, કંઈક નફટ નાદાન—
અવર અખંડીત અંગ અનુપમ, નહી મળે એક નાકરે
શીયળ વીના એવા સદગુણ સહુ, જેમ સોમલ સં પાક.
બ્યભીચારીને સહિ સંસારી કરે અધીક વિકારરે
પરપોળે પકડાતાં પડીયા, મ્હોટા જનને માર—
જનર કરમથી જેહ જગતમાં, કરે કલંકિત કુળરે
અક્ષલમાં અંગારા ઉઠ્યા, ધર્મ કરમમાં ધુળ—
વેર વીરોધ વધે બ્યભીચારે, નિશ્ચય ધનનો નાશરે
શિવસુત કેશવ શીયળવંતના જેવ સરખી દાસ

વીંછી વીસે ગરબી.

અરર માડીરે છાણું તે વીણવા ગમતી	માં વીંછુડો.
અરર માડીરે સોળત સમની ગમતી	માં વીં.
અરર માડીરે છાનો માનો લપાયો	માં વીં.
અરર માડીરે વાંકા વળી ડાંચ માયો	માં વીં.
અરર માડીરે નાસતાં તેને લાંબો	માં વીં.
અરર માડીરે આછી લહેરો આવે,	માં વીં.
અરર માડીરે સસરાને તેડવો,	માં વીં.

અરર માડીરે સહીમર તેડી લાવો	મા૦ વી૦
અરર માડીરે સસરાને તેડાવો	મા૦ વી૦
અરર માડીરે પડદા ખ'લાવો	મા૦ વી૦
અરર માડીરે સસરા અહીયા આવે	મા૦ વી૦
અરર મા'રે ગાડી એમવા લાવે	મા૦ વી૦
અરર માડીરે હાળુપુર લાઈ ચાલો	મા૦ વી૦
અરર માડીરે વીંછુડો છિતરાવો	મા૦ વી૦
અરર માડીરે વીંછુડે વેર વાળ્યા	મા૦ વી૦
અરર માડીરે હરખ હૈયાનો ટાળ્યો	મા૦ વી૦
અરર માડીરે બોઝનીયાં નવ લાવે	મા૦ વી૦
અરર માડીરે સુતાં નીદ્રા ન આવે	મા૦ વી૦
અરર માડીરે ઓરડામાં દોઢીયા ઢળાવો	મા૦ વી૦
અરર માડીરે પરપ્યાને બોલાવો	મા૦ વી૦
અરર માડીરે શીરોને કંસાર કરાવો	મા૦ વી૦
અરર માડીરે પરપ્યો કાળીયા ખવરાવે	મા૦ વી૦
અરર માડીરે વીંછીની વેદના ભારા	મા૦ વી૦
અરર માડીરે વીતી તે સહી જાણે	મા૦ વી૦
અરર માડીરે ખાંડુ તેવે ટાણે,	મા૦ વી૦
અરર માડીરે ચઢાલાલે ચીત ચાલે	મા૦ વી૦
અરર માડીરે અરખી રસીક ગાલ.	મા૦ વી૦

માંકણીની ગરબી.

માંકણી કહડે છે માંકણે માંકણે ઉતપાત માંકણી કહડે છે.
હવે જાને જીએ વાત માંકણી કહડે છે.

હવે ક્યાં જઈ રહીએ રાત, માંકણ કંઈ છે.	ટેક.
માંકણ ચાંચડ જુ જતીને, મારયાનું બહુ પાપરે;	
અડધી રાતે ભગવંત સમયાં, માંકણને પરતાપ	માં ૧
નવી વહુને માંકણ કંઈડયા, કંઈડયા સારી રાતરે	
આટલે પાસાં બંધી બંધીને, ખમડે પાડી ભાત.	માં ૨
મીયાંજાણને માંકણ કંઈડયા, ચટકે ચડી રીસરે	
ખાખતો ખંખેરવા કંઈડયો, ભાગી નાખી ઇસ.	માં ૩
માંકણ મુવા મસ્તીખોરા, આવે લારો લારરે;	
દીવાનું દીવેલજ ખુટયું, તોય ન આવ્યો પાર.	માં ૪
એકને મુઠા ખીંચે જાલ્યો, તીજ નાસી ગયોરે;	
ઉતાવળથી આવવા ગઈ તો, દીવો રાણો થયો.	માં ૫
આખી રાત વેણી મુવા પથ તોય ન ઓછા થાયરે;	
કાંઈ ખાટલાના પઠ્યામાને કંઈ બીંતોમાં જાય.	માં ૬
વેણ્યા વીના વધી જાય, પછી ન આવે પારરે;	
એક જ છતે જીવતો હોય તો, તેના ચાલે વીસ્તાર	માં ૭
ખાટલા ખંખેરીને ગોઠડાં તડકે નખોરે.	
કળીચુનાથી ધર ધોળાવો, શું જાને છે પાંખો ?	માં ૮

વાંદરાની ઝરણી.

નવે નગરથી વાંદરાંરે આવ્યો,
 અંખાજાણનું ધર પુછતોરે આવ્યો;
 મેઢીડાએ દીર્ઘ માનરે વાંદરા,
 નવઝળી પીંચઝળીને ખટલે ખેસાડયો.
 આખજ આજને દીલોડ તાણીયો,

એટલે આવ્યા અંગાલાલરે;
 ફટ મધેડી વારે શું ઘાલ્યો,
 હું રૂપાળો વાદરો શું ઘાલ્યો,
 હું જોગાળો વાદરો શું ઘાલ્યો.

કુવડની ફજેતી.

પાયે પ્રભુને નમી કહું કુવેડના ફેલ સર્વ લોક સાંભળો;
 કાનથી કાઢી મેલ જીવો ફજેતી કુવેડ નારની ટેક ૧
 છે ધોયાની અખડીને છે નાયાનુ નેમરે;
 આ કુંભારજી કરમે જાગી વર ચાલે તે કેમ. જીવો; ૨
 માસુ દે શીખામણ ત્યારે સામી વડવા લાગે,
 સમી સાંજે સુવે ત્યારે પોર દીવસે જાગે. જીવો ૩
 પોર દહાડે પડી ન ઉઠે છપરી ન કરે ખાટ,
 ચાળાઓ એની ઠીકરી જેની ભોટે વળીયો કાટ. જીવો ૪
 જાળાએ બેડે જારીઓ વળી ખામણે સેવાળ,
 ખરમાં ન વાશીદુ વાળે મંદા એનાં ખાળ. જીવો ૫
 ચોખુ દાતણ ના કરે દાંત મેલા ધાણ,
 લોક સર્વ સાંભળો ક્યાં કરે વખાણ. જીવો ૬
 ખાર જીયાની મા કેવાણી પ્રળતે ન આવડે પાણી,
 ભેવું હોય તો ભેષ લેજો જેવી ભુંડણ વીઆણી. જીવો ૭
 કાચો કરે રોટલો તે શાક જાણે ખાણ,
 કુંસમાં ન મીઠું નાંખે દાગ મોળા જાણ. જીવો ૮
 રસોષ કરીને ચોકો ન કરે ન કરે અખોટ,
 ઉધે માથે ધંડી તાણે કુતરાં ચાટે લોટ, જીવો ૯

સાસુની ફજેતી ઘેર ઘેર કરતી,	
સાસુ મારી સોઝલડી શા માટે નથી મરતી	જુઓ ૧૦
હાથે પગે મેલ વળથો અંગ મેલું એનું,	
મુખે ભમે માખીયો તો કામ ચોખું રોનું.	જુઓ ૧૧
મેલ ભર્યો બાધરો ને સાલો કાળો મેશ,	
ચેણુમાં જુઓ પડી જણે કચરાળી ભેંશ.	જુઓ ૧૨
ઝોડ ખાઝયું ચોટલામાં પડી જુવો લીખ,	
જે નરે આ નાર વરી તેનું જીવતર ધીક.	જુઓ ૧૩
દુભે સાસુ નણુદીને ધણીને દુભે દહાડી,	
ઝોળખો નહી તો ઝોળખી લેજો આ કુભારજી ભાડી.	જુઓ ૧૪
પુત્ય કરે ત્યાં પાડોશી ત્યાં આડી જીભ વાય,	
અનીયાગત આંગણે દેખી ધરમાં નાશી જાય.	જુઓ ૧૫
જે શીખામણુ સ્વામી ત્યારે કુંવ પડવા જાય,	
સોઝ કરા ચોકમાં ફજેતીઓ લુટાય.	જુઓ ૧૬
ઘોઢે ઘોઢે ધણી મારે તારે તે દે સરાપ,	
જો તને હું જીવ ન આપું તો તુજ મારો ખાપ.	જુઓ ૧૭
આવી પ્રવડ દેખી ધણી જળતો બોલે આપ,	
શા માટે આડો ન ઉતર્યો પરણવા જતાં સાપ.	જુઓ ૧૮
આમ કુવડ નાર તણા અવગુણુ આ દેખ,	
દેનારનં દોષ ન દષ્ટએ કરમે લખ્યા લેખ.	જુઓ ૧૯
આવી જેને નાર મળી તેને સંતાપ,	
તે પુરૂષને માથે આવી પોચી મળીયા પાપ.	જુઓ ૨૦
નરનારી સહિ સાંભળો ઢાહ માં ધરશે રોશ,	
દીઠી એવી દાખવી દેશી માં મને દોશ.	જુઓ ૨૧

(૧૫૦)

ચમનલાલ તો સાચુ કહે ડાયાની નજર પુગે,
આ નારથી કુનેડ માથે શીંગડાં ન ઉગે,

જુઓ ૨૨

માણીગરના સાખીઓ.

ગરબી ૧ લી.

મોહોલે પધારો મારા રાજ માણીગર મોહોલે પધારો
નાગી જુપે છે વાટ માણીગર મારો શો છે અપરાધ, માણીગ
એમ રૂઢન કરે રાધા નાર માણીગર ટેક.

શીશો બાગ્યે શોધનાં, મન બાગ્યું કુવેણ,
મોતી બાગ્યું વીધતાં, તેને નહીં સધિ નહીં રેણ. માં ૧

સોનું કરીને સાચવ્યું, કરમે નીકળ્યું કર્યાર
ચીંતામાં ચતુરાઈ બે, મારાં સોશ સુખાણાં શરીર માં ૨

ચંદા તુજને પુજતી, કરતી આદીત્યવાર
ધડી એક મોડો ઉગજે, મારો પીયુ મીઠાવણ હાર. માં ૩

માહેની સાગર ઉલટો, રત્ન તણાયાં જાય
કરમહીણુ બરે મુંડડા, તેના શંખલે હાથ બરાય માં ૪

જામન જાતાં જાણતો, કરતાજ મોઢા મુઝ
થોડું થોડું રાખતી, જેમ માલણ રાખે કુઝ. માં ૫

પ્રીતી એસી કાળજીએ જેસો જેસો ટંકણુખાર
આપ જલે પર રીજવે બાગ્યાં સધિ હાડ. માં ૬

મીત્ર મીત્ર સમકુ કહત, તાલી મીત્ર અનેક;
બીપત પડે સો શીર દીએ, એવા જમમાં જવલે એક. માં ૭

ગરબી ૨ છ

માણીગર આવો, મારે મોહોલે માણીગર આવો,

જાલા શાને લોચન લલચાવે, મારે મોહોને માણીમર આવે;
 ધણી દીવસની ગવાહિયું જુડી તે આજ લખએ લાહાવે, મા. ૧
 ના નવ કહેશે ક્યાં કહો મળશે, ફરી અવસર આવે બાર. મા. ૨
 મન માની મોળે માણુયું ફરી તો નહો ફાંવે. મા. ૩
 જારે ત્યારે પણુ ફૂંધું તમારી, શીદને તલસાવે. મા. ૪
 મારે સુધારસ સુખનો સાગર આજ પીયોને પાવે. મા. ૫
 રમીક રાંકછો દયાના પ્રીતમ, માટે મારો દાવે. મા. ૬

ગરબી ૩ છ

વાસલડી વાગે સાંજે આજ વાસલડી વાગે,
 વાંદ મારી જુલો માં જળે, સાંજે આજ વાસલડી વાગે, ટેક
 જે જેમ કરણ હોય જે રીતે, તે તો ગીન ચીરો ગાળે સાં. ૧
 કોઈને ના કહેશે કદી કોઈ પુછે તો સમ જુમતે જાળે, સાં. ૨
 ના જશેદાજી તો જે અહુ બોળાં, અતીશય ચીવેક બહાળે સાં. ૩
 ગાન તો સદા સુખી છો પણુ, આજ સુખ મારે થાળે સાં, ૪
 મારો દોષ ના વીચારશે વાલમ, દીનજંદુ થાળે, સાં. ૫
 દયાના પ્રીતમ જણી દાસી પોતાની પ્રેમનો પ્યા પાળે. સાં. ૬

ગરબી ૪ થી

કુણી અલખેલી આવ્યા બહાલો, કુણી અલખેલી,
 વિરહે રૂપ નાખ્યું છે રેલી આવ્યા બહાલો કુણી અલખેલી, ટેક
 શ્યામ સુંદરનું સુખ નીરખી જોખીકા થઈ થેલી; આ. ૧
 વીરહ અગ્નિ ઓલાયો અંતરનો થઈ આનંદની દેલી. આ. ૨
 તેમ કુણી જેમ પામે રંગમઠી રત્ન મણી પેહેલી. આ. ૩
 મહાલક્ષ્મીને ફુલંજી વરણ તે પ્રેમે થઈ થેલી, આ. ૪
 દયાના પ્રીતમજી સંગે રમતાં વાધી પ્રેમની દેલી. આ. ૫

ગરબી ૫ મી.

- બીરીવરધર ગોપી રૂપ એક ગીરીવરધર ગોપી,
 એમ પ્રતીબીંબ સંગ રમે બાળક, એમ લીલા ગોપી. ૩૫. ૧
 મધુરાંમાં મુકાને શ્રી ગોકુળમાં પ્રેમ વેલ રાપી. ૩૫. ૨
 જજ વનીતાને વશ થયા વિહગ વેદ વચને સોપી. ૩૫. ૩
 મુલ્ક ચીત પ્રેમરસ વા પીધો શુ થયું પહેરે ટોપી. ૩૫. ૪
 દયાના પ્રભુની લલનાએ મુખ મરડયું તને કામ વાસના ટોપી ૫

સાખીઓ અને શમશાઓ.

- મગ મગ જેવડાં મોતીડાં આડા અવળાજ વેદ,
 જુવા માખાપના છોડવા, તમને આવડે શો રનેહ વાલા,
 ગોકુળાએ લેછ ચાલ વાલા,
 સોપારી જેવડું સારંગડું તલનો ત્રીજાં ભાગ;
 એ સારંગડે બે રત્ન ગળ્યાં એક ધરતી બીજું આલ
 વાલા ગોકુળાએ લેછ ચાલ વાલા (આખતી કાટા) ૧૦
 ટુંગર ઉપર દેવડી ઉપર કલાયત મોર,
 રાજ તારા મહેલમાં મેંતો દીકું અંધારૂં ઘોર વાલા,
 ગોકુળાએ લેછ ચાલ વાલા. ૧૧
 જેંત જેવી વરખડી ને ઢાલ જેવું ફુલ,
 કાચા કમળ ઉતરે તેનું પાકે થાયે મુલ વાલા
 ગોકુળાએ લેછ ચાલ વાલા. (કુંભારનો ચાક) ૧૨
 અંભાતી ગાડાં જાતયાં મહીં બરુંછે હીર,
 પિયુજ હોય તો મુલવે મારાં કાટી ગયાં છે ચીર વાલા,
 ગોકુળાએ લેછ ચાલ વાલા, ૧૩

- નગરમાં નાગી ફરે, વનમાં પહેરે ચીર.
તેને તો તમે લાવજો, મારી સગી નથુંદના વીર વાલા,
ઝોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા, (સોપારી) ૧૪
- ખંભાત ગાડાં જોતરયાં માંહી ભર્યો દાંત.
પીયુજ હોય તો મુલવે મને રાતા ચુડાની ખાંત વાલા
ઝોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા, ૧૫
- માય વીયાણી ગાંધરે, વાછરુ વાડામાંય,
દોનારી જુલે પારણે, તેનાં છોડાં લશ્કરમાંય વાલા,
ઝોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. (અંદુક) ૧૬
- આંમલી ઝાડ ચીકણું દુર્ગા દુર્ગા પાન,
પીયુજ ખેડા સભામાં કેમ કરી કરું સાન વાલા.
ઝોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. ૧૭
- નારી શીટી નર ભર્યો શુરા પહેલો ચાય,
આઠ મામ રણ ભોગી, નારી થઈ ઘેર જાય વાલા,
ઝોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. (ગોદાણુનો ગોળો) ૧૮
- પાટણ દીવો પ્રગટીયો. મેશ પડી મેવાડ;
આંજનારી આણુ વસે, એનો છેલ વસે ગુજરાત વાલા;
ઝોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. ૧૯
- પડી પણ ભાંગી નહી, કડડા થયા જેચાર;
વગર પાંખે હિડી ગઈ, તેનો ચતુર કરોને વીચાર વાલા,
ઝોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. [તાઠ] ૨૦
- આંખો વાળ્યો દક્ષિણ દેશમાં, હિંગો અમદાવાદ.
દાહ્યો દુહ્યો માળવે વેડાયો જાલાવાડ વાલા,
ઝોકુળીએ લેઈ ચાલ. ૨૧

આહ કટકે નર નીપજ્યો, દો નારી નર ચાર,
તેમાં એ નપુંસક વસે, તે મેં તજ્યો ભરથાર વાલા;

ગોકુળીએ લઇ ચાલ વાલા. [પદ્યગ] ૨૨

તનનાં કરે ત્રાજવા, મનનો કરે અગર,
કમળાની કરે હાટડી, હું તો વણજ કરે પેપાર વાલા.

ગોકુળીએ લઇ ચાલ વાલા. ૨૩

નારીને તો નર ધણા, ઝાઝા સાથે છે પ્રીત,
નારી પહેલો નર મરે તેવો દાના કુળી રીત વાલા;

ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. ૨૪

જળમાં પેશી ધર કરે, ઝાઝા જળમાં નહાય
માથું વાટે મરે નહી, એની ખાલ ખેંચે જીવ જાય.

ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. (હાંચર) ૨૫

આમિા ટેમ્બે મોગયો કોણુ રાખું રખવાળી,
પેલો પાડોશી નાપણો, મારો પરપયો નાનંદે ખાળ વાલા,

ગોકુળીએ લઇ ચાલ વાલા. ૨૬

આપે જન્મી ખાળંદ્રી બેટડીએ જન્મ્યો આપ,
ચતુર નર શમસા કહો, એતો બેરી બલી કે આપ,

ગોકુળીએ લઇ ચાલ વાલા. [અખલી] ૨૭

હિચી જોરી ઉજળી જળ ભરગને જાય,
કઠિા વાગ્યો પ્રેમનો એ તો ઉભી જે કાં ખાય વાલા,

ગોકુળીએ લઇ ચાલ વાલા, ૨૮

હરતી ચઢણુ ગઢ રંમન વેસ્યા વલણુ બેણુ,
પીઠ પધારો તેને હાટડે મોકલાવો તેવું તેણુ વાલા;

ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. (શીકુર) ૨૯

આંગણે વાવું એકથી સેંચાવું નાગરવેલ
 પાણ્યો હોય તો પાગળે, નીકર મહીપર વગારી મેલ વાલા
 ગે કુળીએ લેખ ચલ વાલા, ૩૦
 ત્રણ મુખને તેજ ગગ, સંભળી ચતુરસુખણ;
 નગ ઉપર નાગી ચડે પહે થન છે તાણા તાણુ વાલા;
 ગે કુળીએ લેખ ચલ વાલા. (તરવારો) ૩૧
 ફરીએ મોતી નીપજે નહી મોતીનું મુલ
 ભાગ્યો દાણો નહી મંગ, એક મોતીને બીજું મન વાલા.
 ગોઠુગીએ લેખ ચલ વાલા. ૩૨

ગરબીઓ.

ગલ મખા શેલાણી આગ્યો માગ બામરિ એ રાગ.
 તને વિમરી વિમરી વિમરી રાજ મને ખંસી વગાડી
 કાંઠાના વિમરી. ૩૩

મુને મુડી ગયા બાળે વરામરિ
 લીધી સુધી ન મારી લવલેશ. મુને ૦ ૧
 દાસી જાણીને આવે મારા મોલમરિ,
 વીના છત્રપતી તો નથી ચેત. મુને ૦ ૨
 મને નીંદ્રા ન આવે સેજે એકલીરે
 બીના બાલમ કટે કેશ રેત. મુને ૦ ૩
 મારા જોખનનાં પુર વહી જાય છેરે;
 તમે આવી માણો માહારાજ. મુને ૦ ૪
 કાષ્ટએ બરમાવી લીધો મારા હેલને જો,
 કાષ્ઠાં માંચલ પ્રીતમ તારા નેજ. મુને ૦ ૫

ઓધવ સદેશો કહેજો શામનેરે,	
વહેલા વળે ત્રીભોવનરાજ.	મુને૦ ૬
કરજોડી ઓધવ કહે નાથનેરે,	
વહે વ્યાકુળ સદા વ્રજનાર.	મુને૦ ૭
એવું સુષીને રાજ પધારીઆરે,	
જોપી આનંદ ઉર અપાર.	મુને૦ ૮

મને માયા લગાડી મોહનીરે,	
મોહની મોહની મોહની,	
રાજ મને માયા લગાડી મોહનીરે.	૧૬.
હૃતો હાલુ ચાલુને મને સાંભળેરે,	
જોઉ જોઉરે પ્રીતમ તારી વાટ.	મને૦૧
વાલો જુમનાની તીરે ચોકચોરે,	
ત્યાં તો ખોળસે ઉરાડે નાર.	મને૦૨
મુખાષ શહેરનાં તે મોતી વાપર્યારે,	
તે તો આવ્યાં અમારા દેશ	મને૦૩
પાતળોયો હોય તો મુલવેરે,	
અલખેલો દરીયા પાર.	મને૦૪
કાઠીઆચાડની તે કાંખીઓ વાપરીરે	
તે તો આવી અમારા દેશ.	મને૦૫
જખીલો હોય તો મુલવેરે,	
છોગાળો દરીયા પાર.	મને૦૬
સુરત શહેરના સાળુ વાપર્યારે	

તે તો આવ્યા અમારા દેશ.	મને૦૭
પાતળીએ હોય તો મુઝવેરે,	
શામળીયો દરીયાપાર.	મને૦૮
હવે મોહન મથુરાથી આવીયારે,	
સરવે વસ્તુની વોરત થાય.	મને૦૯
તમો નીર્દય નહોત નંદલાલ છોરે,	
કાષાં બાયલ ન લીધી કાંભાળ.	મને૦૧૦
એવું સુણી પ્રીતમ પધારીયારે,	
આવી કાષી છે લીલા લેહેર.	મને૦૧૧

ગરબી દક્ષીણી ભાષાની.

(ગોકુળીએ લેખ ચાલેરે આશવરાજ હમને એ રામ.)

તમી મીલા વીસર ન શેલારે જાદવ નંદ કૃષ્ણ,	
લખાડ વચન માલા દીલારે જાદવ નંદ.	ટેક.
ગોષ્ટ વીજેમાચી કોણુલા મી સાંગુ,	
યાંચા મી તુંમચે પાઠ લાગુરે.	જાદવ. ૧
હરીયા વાટ મી અહોનીશ પાકુ,	
કૃષ્ણ વીચેગે કુડે જાહરે.	જાદવ. ૨
દરશન દયા માલા કૃષ્ણ મોરારી,	
યા મી તુંમાવર વારીરે.	જાદવ. ૩
લખાડ શપત તુમી અમચીકા ખાતા,	
સવતીયા ધરી જવું ન રહાતારે.	જાદવ. ૪
સવતીયા ટોડ મીતા પાહયાચી નાહી,	
સત્ય સાંગુ અમીસાંધરે.	જાદવ. ૫

અંશે અપકૃતી હરી રાધા ધરી આલે,
હામીરે સ્વામી પ્રસન્ન ઝાલેરે.

બાહ્ય. ૬

ગરબીઓ વ્રજભાષાની.

શામળા ઠાડી રહુ કે ધર બળુ ઠાડી ઠાડી કુમળાપુરે

શામળા ઠાડી રહુ કે ધર બળુ રહ.

કમળી ઠાડીરે મેતો તુમારે ગિજીબી,

સાકર માખણ પાવુરે.

શામળા. ૧

વંદાવનની કુંજગલનમાં,

ગોવીંદ પ્રભુના ગુણ ગાવુરે.

શામળા ૨

જળ જુમનામેં પત્રીયા લરન ગત,

ચેત સુરત લપટાહિરે.

શામળા, ૩

મુંદર જળ જુમનાજીવે નીરમળ,

નીત્ય હી ગંગામાં નદાવુંરે,

શામળા. ૪

પુરૂષોત્તમ પ્રભુની જમી નીરખત,

ચરણકમળ ચીત લાવુરે.

શામળા. ૫

જુલીયાપદમાળા કુંજનકે બનમે,

કુંજનકે બનમે કુંજનકે બનમે બંસી બળામ મધુપનમે.

જુલીનામ માળા. ૨૬.

સ્વામીકે ખાતર મેં તો જોમન બન બાહી,

હૌક રહી મનકી મનમે.

જુલીયાપદ. ૧

જળ જુમનામેં પત્રીયા લરન ગત

હૌક લગી બંમીયા બીતરમાં.

જુલીયાપદ. ૨

(૧૫૬)

પુરશોત્તમ પ્રભુડી છળી નીરખત

મીલ ગયે મોહન જનમે.

શુભાશીષ ૩

છોડી જમનકી અંગીયાકુ અતર લગાકે ચલી, એ રાગ)

અપુભાનકી લલી મામારીયેમે નેહડા લગાકે ચલી. ટેક.

આવેજી સાનજી મેરી ગતી હઠે રહો લાલજીમે કમડી

ખડી અપુભાન. ૧

હાથમે' છે ગજરા ગુલાબડી છી,

પાઉસે જાઝર જાતવા ૧૧ ચલી.

અપુભાન. ૨

આપો ભરે સુરમે - મુખમાં ભરે પાન,

છોડી હિમર નાચા ખોલ સા ગુમાન.

અપુભાન. ૩

ગાહ મીઠા દહે પ્રભુ ઘેર ગંભીર,

મેવાલણીકુ મીલ ગયે જુમનાકે તીર.

અપુભાન. ૪

મેરા સહયા ગુલામીકા કુલ હમારો રંગ ફેશરીયાં.

હુનેકા ગડવા ગંઝાળી પાની,

ભાગ દશમો.

મેરો પીયો ગુલાબીકા ફુલ પીલાવે રંગ કેશરીયાં.	મેં ૧
મુનેકા થાળીમે જમવા પીરસુ,	
મેરો જમે ગુલાબીકા ફુલ જમાવે રંગ કેશરીયાં.	મેં ૨
ચુન ચુન કળીયાં મેં સેજ બીછાઇ,	
મેરો લોટે ગુલાબીકા ફુલ, હિડાવે રંગ કેશરીયાં.	મેં ૩
ચંદનકી ચાદર ઝોઢો મેરે બાલમ,	
મેરો ઝોઢો ગુલાબીકા ફુલ, ઝોડાવે રંગ કેશરીયાં.	મેં ૪
ત્રંજેરી પાન જસોદી બીડીયાં,	
મેરો ચાવે ગુલાબીકા ફુલ, ચલાવે રંગ કેશરીયાં.	મેં ૫
બોર ભયા ઝોર ચીડીયાં બોલી,	
મેરો ભાગે ગુલાબીકા ફુલ, ભગાવે રંગ કેશરીયાં.	મેં ૬

સાખીઓ.

આધા રહો પ્રજારાજ, વાંઈ હું વાલમ તમને;	
ફળેતી આપણુ ખેની થાય, માટે જવાહોની હમને.	ટેક.
શમે શમો રસ ચાખીયે, હો સમણુ મહારાજ;	
અણુ વીચારથી ચાલીએ એમાં નટવર ન રહે ભાજ.	વા. ૧
વાલા હો વરણાગીઆ, શું કહૈં અખળા નાર;	
માસરીયા કોણુ ગણુ એથી નથી નીસરાણુ બહાર.	વા. ૨
હોકરવાદી નવ કાળએ વીચારીએ મનમાં,	

રા'ડ તને રસીયા તમે હવડે આવી ચડશે^૧યાંદ. વા. ૩
 પ્રીત રીત શીખ્યા નથી ચારી જાણો ગાય,
 ચતુર નસારવો નેહ એતો કહણ વાત કહેવાય. વા. ૪
 હરી ભટના હરી યો વચન હું સમજી ગઈ સહુ પેર,
 વગે સધ્યાએ આવજો મારી મર્યાદા કરે ઘેર. વા. ૫

મમળા મોહન મધુપુર સદાયર કરચુ કામણ મુજને
 મને ગરવા ન દીધું નીર શી મધુ વાત આજની તુજને ટેક.
 રૂપ રસીક માણું છેલતુ ચંચળ નેણ રમણ,
 રાત માડ ચતુરાઈ થકા આવી ઓચીંતી આજ, મદયર ૧
 મગ્નન કરી પુછીયુ શુ છે તમારું નામ.
 કાંત મળજો માનવી મારે તમ સંગાથે છે કામ સંયર. ૨
 કરી હસ્યું ગયા વન ભણી, વાંસલડી છે હાથ.
 વ્યાક્રમ થઈ વનમાં ફરે એમને મળવા થઈ નીરાશ. સં. ૩
 તુ તેને જાણ એણખે માટે મને દેખાડ,
 નીંદર જીવ મારો જશે તારે જીવાડવી હોયતો જીવાડ. સં. ૪
 હરી ભટનો હરી વશી રહો રૂંદે રૂંદે ભરપુર.
 ગોત્રીજી હજીજીયો; એના સરખો નહિ કો ચતુર. સં. ૫

આપી રંગ રંગીલી સેજ મારા સ્વામીજી નીદ્રા કરો નીદ્રા કરો,
 મારું જાગન જાણે વેષ, મારા સ્વામીજી જર નીદ્રા કરો નીદ્રા કરો,
 મારા છુટા છે શીરના કેશ મારા સ્વામીજી,
 તમે દયા લાવે લવલેશ મારા સ્વામીજી. ટેક.
 વાદળ અણુકે વીજળી, જેવી રણુ અણુકે તલવાર. મારા ૧

(૧૬૨)

- સજ્જન એવો કાઠએ, જો હોય મુણ બત્રીસ;
જીવ પડે ભાગે નહીં દેવેજ આપનો શીશ. મારાં ૨
- સજ્જન તુમમાં મુણ ધંજા, અવમુણ નહીં લગાર,
તે કાળા તું સાંભરે જો દાહાડામાં દમદાર. મારાં ૩
- રમેહી રમેહ પતાવીને મુખ હરી લે માર;
વાહાવા વેરો જ્યાં થકાં હવે સાચ્ય તે કરનાર. માનાં ૪
- મુખ પાટે ખેળત કરી બીવડી દુખ દેનાર;
દ્રવ્ય જેવું વાતુ બંદોરીયે, જેમ સાધન જીવ કરનાર. મારાં ૫
- તમે જાએ સારૂં થયું આ નનડાતું માન,
જાણું બાપી શું કહું રમેહી વખત વખાણ. માનાં ૬
- ચી-તે રીતવન એકનું ચરચર કરનું નીત્ય,
જ્ઞાણા છેક નમેરડા થયે એ નમી જ્યાં પ્રીત, મારાં ૭
- સોળ વરસની સુહરી પીયુ ગયા પરદેશ,
તે અમળા સંતાપે ધણું, જેનું જોખન બાળે વેશ. મારાં ૮
- સજ્જન તેરે કારણે મુકયો સખ શરીર,
પાપી જેવ સુકત નહીં તેમાં ભરખરે આવે નીર. મારાં ૯
- યંખો હઉં તો ઉડ ચલુ, ધડી ન રાખું ધીર,
જ્યું જ્યું સજ્જન સાંભરે ત્યું ત્યું વાગે તીર. મારાં ૧૦
- સજ્જન તુમ મન જાણીયો, તુમ ખીસરે મોય વ્યંત;
દાજે બનકી લાકડી, તેતો સીલમ તપે દીન રેન. મારાં ૧૧
- હવે તમારા મુખનાં દર્શનની રાખું આશ;
માટે મળવા આગળે દીલમાં રાખી ઉદ્ધાસ. મારાં ૧૨
- તારી પાસે પ્રીત તે, તું જાણે કે હું;
અવર અમરતા એ જાણી, કહીશ કે થયું મુંવ. મારાં ૧૩

માટે મારા મનની, મનમાં સમજી રહું;

જાણ કુવાની કુપમાં, જેમ સમાય છે સહુ.

મારાં ૧૪

જોવું સુણી પ્રીતમ આવીયા, દીધું આશીર્ગત;

આનંદ રમ ત્યાં જિજ્ઞાસો પોદયા એક પતંગ.

મારાં ૧૫

લાવણી ૧ લી.

હો નાથ માદરો લાથ કેમ જવો છો,
શું વાંકા વાંકા વિશ્વ કેમ આવો છો,
મારે મા રહીનું મન ખોળી નહીં થાઉં;
નહીં આગ દધીનું દણ મમ દુ ખાઉં
માટે વિશ્વ કુદરત વાત વેગળા રહેજે,
કાંઈ કે જોય નો અળગા રહીને રહેજે,
તમે પતનના માન્યા મોહન મન માનો છો;
શું વાંકા વાંકા વીરલ કેમ આવો છો,
અણીયાળી તારી આંખ બ્રહ્મટી ભારી;
મોહીત કરે છે વ્રજને વાસળી તારી;
પણ હું નહીં તેજી સમજી લેજો વાલા,
પણ સરે અર્થ નહીં કાંઈ નંદના લાલા,
જેવા પોતે તેવા સહુને બાળો છો.
શું વાંકા વાંકા વિશ્વ કેમ આવો છો,
મુકોને પાલવ ફાટે નુકડી મારી;
કુદરતે મહીનું માટ ઘેલા ગીરધારી.
કામળ આ મારો કર મરજાઈ જાશે;
નંદાશે ખીલોરી ઝંક જન ખડુ મારો;
ગારસ માટપર દાઘ ઝલો છો,

શું વાંકા વાંકા વીઠલ કમ ચાલો છો.
 દુટશે ચોળીની કસ વાગશે વાલા;
 મરડાશે તાવડી મારી નંદના લાલા,
 તમે નિર્લગ્નને શી વાજ હું તો લાણુ છું.
 કામ દેખે દુર્ગમન લોક તેથી ડરું છું.
 સ્વામી મોરધનના પ્રાંતે શુ ડાલો છો.
 શુ વાંકા વાંકા વીઠલ કમ ચાલો છો;

લાવણી ૨ ૭.

કીરતાર કહે હો નાર વાત સાંભળજો
 આપીને દધીનું દાણ પછી પરવરજો.
 બહુ દેખી તારા જેવી નાર ઠગારી,
 ગાવી સમગ્રવ આંખે કાળજી સારો;
 વળી ટીલડી કીધી બાલ ગાલપર ટપકી,
 ગલામે મોહનમાળ કાળી કંચુકી,
 શ્રીકૃષ્ણ કહે તું કહ્યું માફ કરજો,
 આપી દધીનું દાણ પછી પરવરજો,
 હું તોડુ હાર મળાનો તારો.
 જુમનાના ઘાટપર દાવો દાણનો મારો,
 તે કારણ નારી મહી તારા લુટીશું,
 આ રૂપ રંગને જોખનનો રસ લખશું.
 તે પછી રાધીકા કરતું હોય તે કરજો
 આપી દધીનું દાણ પછી પરવરજો,
 તારૂં મુખકુ જોષને મન હરખે છે માફ.

૨૬.

હોતી રહે હમીલી લાવ માટ ઉતાર,
 ખેતોને શીતળ છાંય સંગ છે સારો,
 મેળાપ થશે આ વનમાં તારો મારો.
 શુભ શીખ આપે શ્રીકૃષ્ણ કાનપર ધરજે.
 આપીને દધીનું દાણ પછી પરવરજે,
 ગુલાબી રંગનો સાળુ કસખી કારે,
 તુલ કટિ સિંહના સરખી ચિતડુ ચારે:
 પાપે નેપુરને ચાળી રંગ ઘેરો છે.
 અણુઆળો તારી આંખ ઝાઝી જેરી છે;
 કહે ગોવરધનના નાથ વાત સાંભળજે;
 આપીને દધીનું દાણ પછી પછી પરવરજે.

લાવણી ૩ જી.

એવું સુણી રીસથી બોલી બીજની બાળા,
 ચાલોને પાધરા મુકી મનના ચાળા. ટેક.
 મારે જાય સાથ મહીયરનો મુકા દેખે,
 નવ કરો આળ પાંસરા રહેતે,
 પુટશે મહીનું માટ દધી દેખાશે.
 મારી મોહન નવરંગ સાડી નીગળશે
 મને ડર લાગે દુરીજનનો કાનજી કાળા,
 ચાલોને પાધરા મુકી મનના ચાળા;
 જાણીને વસત આ નણુદલ મારી નડશે,
 સાસુની આગળ સાચા જુઠા કરશે,
 મારી સાસુ દેશે ગાળ આળ ચલાવે

(૧૬૬)

પરપમાને કહીને માર મુને ખવરાવે,
હું કહું છું એટલા માટે મોરલીવાળા.
ચાલોને પાધરા મુકી મનના ચાળા.
વળા વંતર કરે જુગલવન અહીં નવ ચાલે,
કરોછો હોંગ પુત્રાને કાઢ નવ ચાલે
મેં જાણુ તારૂં જે હોર ચારીને,
કાઢુ છે મોઢુ નામ મામી મારીને
ફરતાં વનમાં તમ ઝોઢી કામળા કાળા,
ચાલોને પાધરા મુકી મનના ચાળા.
શું સગે રસ ગોરસને લેવા કાળા,
નાનડીઆ નંદના બેસો જાનામાના.
હું માંખી હું હું બોલી ગાળક જાળી,
કા મગશે માથાની નાર કાનુડા નાળી.
કહે ગોવંધનના નાથ મોરલીવાળા,
ચાલોને પાધરા મુકી મનના ચાળા.

લાવણી ૪ થી.

મેં જાણી તારા વાવ જામીલી નારી,
જાવ છે ચારીને દાણ બડી પુતારો;
નજદલ જે દેશે ગાળ સાસુ લડશે તો,
શું જાશે માંડ હો નાર એમ કરશે તો,
ડુટશે હરિ હજારનો હાર માટે નંદારો,
તો કહેને કમળગારી મને શું, માંડ;
હું દાણ લીધા વીણ નહીં જવા કહું નારી.

(૨૬૭)

જાવું છે ચોરીને દાણ બડી ધુતારી.
 મેણીની દેનારી નારી તુજને દેખી,
 જોઈ તું જાત આહિરની હમને પેખી;
 છ કેલી છેલ તું કરેલ મદની માતી,
 બોલે છે ચપળા બોલ નથી વજવાતી.
 હું પાત જાણું છું સરવે અપમા તારી,
 જાવું છે ચોરીને દાણ બડી ધુતારી.
 શું છે છે નારી કેમ નામે છે,
 આ નાનકડાને દેખી કેમ સાગે છે.
 કહે કૃશ દામતી આવ કટ તુજ કાપું,
 જે મુખમાંથી બોલે તે લાવી આપું;
 બહી પેમે રામા રંગ મચ્છો છે બારી,
 જાવું છે ચોરીને દાણ બડી ધુતારી.
 કાનાએ મમલ જેમ તેમ સમજાવી,
 હિતારી માટ ગોરમનું પાસ બોલાવી;
 દળામળીને પ્રોતયા બેદા રંગ રમવાને,
 વળી નાખ્યો ગળાપર હાથ દધી જમવાને.
 કહે ગોરધનના નાથે રમાડી નારી,
 જાવું છે ચોરીને દાણ બડી ધુતારી.

ભાગ અગીયારમો.

લગનમાં ગાવાનાં ગીતો.

કંઠુ હાંટી કંઠાતરી મોકલે, કાઠે દા'વે સુમદ્રા બેન;

વીરા વહેલા આવળે.

દેવ દુંદાળાને લાવળે, એ છે પારવતીના પુત્ર; વીરાં

શ્રીકૃષ્ણ બળદેવ બે બાધવા, પવીત્ર પીઠ વાસુદેવ. વીરાં

પાંચ પાંડવ દાસ તે તમતણા, હરનીશ જયે તમારું નામ વીરાં

બકતબનેતા દેવકી તે રાહીણી અંગનાદેવ તમારાં માત;

વીરા વહેલા આવળે

જત્રીજા લલા મન ભાવતા, તમ આવે થાશે સુખ બેન;

વીરા વહેલા આવળે

રાણી રૂકમણી આદી આઠે સતી સતભામાને જાંબુવંતી, વીરાં

બીડલજન તમારી ભાબીઓ સોળ સદસ્ય એકસોને બાઠ,

વીરા વહેલા આવળે

કંથ જોઈ દેવરીઆને ક્રોડ ઘણા, તમે ભવનારણ્ય ભગવાન,

વીરા વહેલા આવળે

સાથે જાદવ સબળાને લાવળે, બીજી હિતમ વરણ્ય અનેક;

વીરા વહેલા આવળે

વેદ વાંચતા વીરને લાવળે, બીજો સર્વ કુટુંબ પરિવાર. વી.

થોડું લખ્યું મહું કરી વાંચજો, પ્રભુ નોધારાના આધાર વી.
પ્રતીક્રષ્ટીએ વેળા પધારજો, શેષનાગ ન પામે પાર. વોર વે.

ગીત બીજું—જાગનાં.

વાડીમાં રેલછેત્ર મોગરો;

મને આપોરે માતારે કાઢાળી,

હું તો મોગરો રોપવા જાઉં રંનાદેવ.

વાડી૦

મને આપોરે માતારે ગુડો,

હું તો મોગરો સીંચવા જાઉં રંનાદેવ.

વાડી૦

મને આપોરે માતા ટોપલી,

હું તો મોગરો વેડવા જાઉં રંનાદેવ

વાડી૦

ગીત ૩ જુ.

પાન ફૂલે ભરાવા છે છાંય તો અગરચંદન ભર્યા ઓરડારે,

જાડોરે વહુ નવી વહુના કંથ, રાણી રાંદલને કરે આરતીરે,

આરતી અવસરે હોયરે રંનાદેવ પોહોરની આરતીરે,

પાન ફૂલે ભરાવી છે છાંય તો અગરચંદન ભર્યા ઓરડારે,

જાડોરે વહુ નવી વહુના કંથ, રાણી રાંદલને કરે આરતીરે;

આરતી અવસરે હોયરે રંનાદેવ બીજા પોહોરની આરતીરે,

પાન ફૂલે ભરાવી છે છાંય તો અગરચંદનના ભર્યા ઓરડારે,

જાડોરે વહુ નવી વહુના કંથ, રાણી રાંદલને કરે આરતીરે,

આરતી અવસરે હોયરે રંનાદેવ બીજા પોહોરની આરતીરે,

પાન ફૂલે ભરાવી છે છાંય તો અગરચંદનના ભર્યા ઓરડારે,

જાડોરે વહુ નવી વહુના કંથ, રાણી રાંદલને કરે આરતીરે,

આરતી અવસરે હોયરે રંનાદેવ ત્રીસરા પહોરની આરતીરે.

પાન કુલ ભરાવી છે જામ તો અગરચંદનના, બર્ષા ઝોરપરે
જગાડોરે નહુ નવી વહુના કંથ રાણી રાંદલને કરે આરતીરે,
આરતી અવસરે હોયરે રંનાદેવ ચોથના પહોરની આરતીરે.

ગીત ૪ થું.

કુમર ઉપર ઉભીયા વાંસ એરે વાંસનો વીજળલોરે ધડીયો
માણેક મે. ઠીને હીરને જડીઓ એરે ઠીજળનો વાદત ઢળીયો;
હરખ્યારે વાદત પુછેરે વાન, કહો રાણી રાંદલ કયા હોડયા ઘાટ,
નથુભાઈને ઘેર જમીયા જાગ વહુરે નવી વહુએ હોડયા ઘાટ.
ઘાટ હોરાડીને લાગ્યા પામ, બંનેરે પધાર્યા રાણી રાંદલ માય,
ઉઠ્યારે રાંદલ દોરે આશીશ જીવે નથુભાઈ કોડ બનીશ.

ગીત ૫ મું.

ડોરડ ઉતર હોયરે પચાસ ગાશાપુરીરે એના કુટુંબ પરીવાર
મારેને આંગણે કુપરે ખગાવ છુડગ સમાજા પાળારે રંનાદેવ
પાછડીયાળા નાચારે એકાં, આત્મની ઘર નારે રંનાદેવ,
સોઈ રંગ તોઈ રંગ લાલ કમુઓ મથુરામાં મોંધો વેચાયરે રંનાદેવ.
કેળા કાતળીયાં ને આંખા પાતળીયા. ખડખુચાં છોલાયરે; રંનાદેવ.
મારેરે આંગણે કુપરે ખગાવે, છુડટ સમાજા પાળારે રંનાદેવ.
ઘાટડીયાળા નાચારે એકાં નથુભાઈની ઘરનારે રંનાદેવ.
સોઈ રંગ તોઈ રંગ લાલ કમુઓ મથુરામાં મોંધો વેચાયરે. રંનાદેવ.
કેળા કાતળીયાં ને આંખા પાતળીયા ખડખુચાં છોલાયરે. રંનાદેવ.

ગીત ૬ ઠું.

ચક્કેરા પેડી કંકુએ બારિયો,
જમ રાણી રાંદલ આંગળા દરિયો;

માવડીયો જાગોને મેણુલારે,

હું વણુઝારી દાસ તમારી.

નવલાખ પોડી શ્રીફળે ભરીયો.

જમ રાખી રાદેલ આગળ ધરીયો, માવડી હું વના ન મા.

ત્રોજતગી પોડી. ખારેક સરીયો.

જમ રાખી રાદેલ આગળ ધરીયો માવડી હું વના ન મા.

ચોંગારે પોડી ફેફળે ભરીયો.

જમ રાખી રાદેલ આગળ ધરીયો, માવડી હું વના ન મા.

વેચી ન વનાળું સાટી ન બાળું,

નન લાખ પેડી એકલડી હંકાર.

ગીત ૭ મું.

નવારે સંજએ તીસવા દર ક્યાં જઈ રસશો. ૧

ભારું ત તમા મામતી, વસીનું પરોવરી પાળે. ૨

માનું ન નથુભાઈને આગે, જે મીઠા ખેતી નાર. ૩

તીર્થ ખાવે ને મન મીસે, નળા લાગે છે રાંધે ૪

ગાયે જાગીન શ માગીયા ધણીયના રાજ. ૫

નમડ એસાતન ઘાટડો માગ્યા પુત્ર પરીવાર. ૬

ગીત ૮ મું.

રદિલ માને. રદરોય સોરંભનો, રદિલ પુળ કાણે કસીર; ૧

નથુભાઈનેરે ઘેર નવા વહુ તો, રદિલ પુળ તેણે કરી.

માંડવાનું ગીત ૬ મું.

મારો માંડવો મોગરે જાયોને નેત્ર આંજાડીએરે,

મારે માંડવે જાણો, થંભ આ શો રડો માંડવોરે;

આરે માંડવે કાણુ કાણુ આબ્યું કાણુ કાણુ આવશેરે.

હું તો જોઈં મારા કીકામાઈની વાટ જોતે આવે રંગ રહેશેરે

આરે માંડવે મોતીલાલ આવ્યા હીરાલાલ આવશેરે.

હું તો જોઈં મારા માણેકલાલની વાટ જોતે આવે રંગ રહેશેરે

આરે માંડવે કંઈ વહિ આવ્યાં કંઈ વહુ આવશેરે,

હું તો જોઈં મારી કંઈ વહુની વાટ જોતે આવે રંગ રહેશેરે,

આરે અંબામહુ વાગ્યાં જીવકાર વહુ આવશેરે;

હું તો જોઈં મારી ઇચ્છા વહુની વાટ જોતે આવે રંગ રહેશેરે.

ગીત ૧૦ મું

હિંઆ મંડપ મેલ રચાવો, મેં તો કાઢે મંડપ માંડીયારે

મંડપ ઉપર જાજમો પથરાવો, મેં તો કાઢે પગરણ માંડીયારે

જાજમ ઉપર જાજીયા હગાવો, મેં તો કાઢે પગરણ માંડીયારે

જાજમ ઉપર જાજીયા હગાવો, મેં તો કાઢે પગરણ માંડીયારે

જાજમ ઉપર પથરાવો પાસા મેં તો કાઢે પગરણ માંડીયારે

રમશે રમશે રાત પીરગીત રાત, મેં તો કાઢે પગરણ માંડીયારે

સામા રમશે નાનામાઠ દેમાઠ, મેં તો કાઢે પગરણ માંડીયારે

હાર્યા હાર્યા રાજગીપગાના રાત, મેં તો કાઢે પગરણ માંડીયારે

જીત્યા જીત્યા નાનામાઠ દેમાઠ, મેં તો કાઢે પગરણ માંડીયારે

જીત્યા ઉપર નોખતો વગડાવો, મેં તો કાઢે પગરણ માંડીયારે

હાર્યા ઉપર ગધેડાં જુકાવો, મેં તો કાઢે પગરણ માંડીયારે.

ગીત ૧૧ મું.

કુરખ ઉગ્યોરે કેવડીયાની દુસુસે કે બડાણેલાં બને વાયારે,

કુના જાગોરે વસુદેવના નંદ કે બડાણેલાં બને વાયારે;

નામ જાગેરે જાગે મહુ દેવ કે વડાણેનાં બને વાપરિ;
 લેખે લેખેરે પીનખના લોટા કે વડાણેનાં બને વાપરિ;
 દાતણ કર્ણરે તુનખીતે કપારે કે વડાણેનાં બને વાપરિ.
 મુખ ધેળેરે પામગીઓના છેડે કે વડાણેનાં બને વાપરિ
 લેખેરે લેખેરે શ્રીરામનાં નામ કે વડાણેનાં બને વાપરિ;
 સુરજ ડિગ્યારે કેવડાયાતી ફણસે કે વડાણેનાં બને વાપરિ
 સુના જાગેતે પાંતી વડુના કંથ કે વડાણેનાં બને વાપરિ
 રામ જાગેરે જાગે સહુ દેડ કે વડાણેનાં બને વાપરિ,
 લેખ લેખેરે અધવાના લોટા કે વડાણેનાં બને વાપરિ;
 દાતણ કર્ણરે ઉકરડાતી ટોચ કે વડાણેનાં બને વાપરિ.
 તમે લેખેરે તમારા આપનું નામ કે વડાણેનાં બને વાપરિ.

ગીત ૧૨ મુ.

કાણે મારા આંગણાં સમારીયરિ,
 કાણે પુર્વા મોતી કેરા ચોક મારાં આંગણા રળીયામણરિ,
 કાણે માગ સામા તોડા ધોળીયારે
 કાણે લખાયા હંસને મોર, મારા તોડા રળીયામણરિ
 ડાહ્યા ભાઈએ આંગણાં સમારીયરિ,
 મોતીમહેને પુર્વા મોતી ચોક, મારાં આંગણાં રળીયામણરિ,
 લલ્લુભાઈએ સામા તો ધોળીયારે,
 સુરી ખહેને લખીયા હંસને મોર, મારા તોડા રળીયામણરે.

ગીત ૧૩ મુ.

આવો માણસ બેસો બેસણેરે
 કહો તમારી વાડીઓનાં મુલ, માલણ રાણી એમ બહેરે

(૧૭૪)

લાખ બે લાખે માણે મોઝરેર,
અધલાખે ચાંપલીયાનો ઊડ
લાખ ખરચીને લોને લાલજીરે.
લાડકડારે મુજાજીને કાં

માલજી રાણી

માલજી રાણી

ગીત ૧૪ મુ

હાલ લીલા વાંસ વડાવે તેરી રતન ગાળીયો ઘડાવે.
ટાપલી મોતીલાલ ॥ હાથમા ૧ પોઃ
મોતીસાલ ધાના યજ્ઞ ઘેર આવે.
આરો ગંગા અનનને ન લાં રવા ની ક્યા લાગી આપલી રત,
ઝોરી તારે માગર જરથજી ગાડ્યાં, પાળડી રાતના દગળા તમાસા,
ખેરાડીયામાં પાળી લરાયા. વડાણે તારે વાસીદાં તમાવાં;
અરે બપોરે બજુગા પુકાવ્યાં.

ગીત ૧૫ મુ

હિંગતા સુરજની રજ ખરીરે
એનીરે રજેરે કાંઈ શ્રીકૃષ્ણ પડીયારે.
અતી જોરારે અતી કુટડારે
હું તો તમને પુછું મારા દેવકીજી વજુળરારે.
તમે હમ શ્રીકૃષ્ણ ભોયાને.
ઘડીએ બે ઘડીએ ઘડીયાળાં વાગેરે,
પહેરે બે પહેરે બજ આરતીરે.
આરતીડીરે કરો દેવકીજીની કુખરે;
એની કુખેરે શ્રીકૃષ્ણ બનઆરે.

૧

૨

૩

૪

(૧૭૫)

ઝોરડીઓ ઉભા ને પરસાળે અજવાળારિ,	
કુળને અજવાળ્યારે વાસુદેવ તણારિ	૫
હિમતા સુરજની રજ ખરીરે,	
એના લે હંધ મુઝ માણ વડીયારે.	
અતીને જે મારે અતી કુટખરે.	૬
હું નો તમને પુછું મારા રૂઢખણી વજુખરાર,	
તમે કેમ મજાખાણ બલપારે	૭
વડીએ જે પડીએ મડી પાંખાં વાજેરે,	
પહેરે જે પહેરે જશ બારનીરે,	૮
પાગલડીએ મો રૂઢ પાળીયા કુખેર,	
બોલી પોરે મુઝ માણ બલપા,	૯
ઝોરડી ને વિનાને પરસાળે અજવાળારિ,	
કુળને અજવાળ્યારે વાસુદેવ તણાં,	૧૦

ગીત ૧૬ મુ

હળી હળી મેડી મારા ઘરે વીવાતાં; તો પાડોસે	
નણદી વસેરે; ૧	
વીરની મેડીએ રૂઢ કાય ઢળાવું;	
તો ત્યાંને ઢાળીરે બમર ઢોલીયો	૨
ત્યાં ચડી પહેડે મારો માડોનો જાયો.	
તો વાયે ઢોળે બાબી પુલડારિ	૩
તો વાછે ઢોળતાં બાબી ગોઠડીએ ગોઠયાં,	
તો નણદીને પાડોસે ન રાખીએરે,	૪
દીડું અણદીડું નણદી સર્વસ્ત માત્રે;	

તો નિત્ય ઉઠીને ક્યાંથી આપીએ.	૫
ધરની ધણીઆણી તમે એવું શું બોલો,	
તે જહન વીના વીત્રાહ ડાણ માલશેરે.	૬
માત સોપારી મારી પડોસણને આપું;	
તો તે મારે અહીંયા માલશેરે.	૭
ધરની ધણીઆણી તમે એવું શું બોલો;	
તો જહન વીના ગણેશ ડાણ પુજશેરે.	૮
એખાને લાડુ મારી ગોરાણીને આપું,	
તો તે મારે ગણેશ પુજશેરે.	૯
ધરની વહુઆર તમે રાધીને સીંધા.	
તો જમવાને મશે મારી બેનડીરે.	૧૦
ધરની વહુઆર તમે પાણીડાં જાઓ,	
તો ખારાએ તે બેશે મારી બેનડીરે.	૧૧
ધરની વહુઆર તમે હેરાને ફેરા,	
તો પકવાનને ઓરઠે મારી બેનડીરે,	૧૨
ખાસડુ ખાંખેર ગોરી ધણીએક આવે,	
તો રૂપૈયા ઉછાળુ બેની ના મળેરે.	૧૩
માડી જાયા તુને દેડરે આશીષ;	
તો સાતેને દીકરા હીડળે મલપતારે.	૧૪
બહેવણની જામ તુંને દેઉ આશીશ,	
તો જાને શોકે આસુ ઢાળશેરે.	૧૫

(૧૬૩)

ગીત ૧૭ મું.

ગણેશપાટ બેસાડીએ, બારી નીપડે પકવાન,
મગાં સંબધી તડાએ બા પુજ્યા હોય ભગવાન.
જેને તે માંગજી પીપળા તેને તે ધન મનાર
માજે મગાર પુજીએ બે પુજ્યા હોય મોરાર,
જેને પેટ ચાન દીર તેનો તે ધન અવતાર.
ચારે નુરો પાએ ૧૭ બા પુજ્યા હોય મોરાર
જેને પેટ ચાર દીકરી તેનો તે ધન અવતાર
માના માયા ધન ચાર બા પુજ્યા હોય મોરાર
જેને તે માંગજી બહાર તેનો તે ધન અવતાર.
માજે રાત્રી વધી વધી, બા પુજ્યા હોય મોરાર,
રાત્રી તે નુરો માગ રંગ બધો, કેરો તે કમખો દાથ
ધન્યોએ ઘેડ આ એ બા પુજ્યા હોય મોરાર.
કાઠા તે ધનવી રોટની ગળગળીઓ ટંસાર.
બેગાં બેસીરે ચારોગીએ બા પુજ્યા હોય મોરાર

ગીત ૧૮ મું

ઉકરડી નુતરતાં વનમાળીરે,
બડીયો છે સોનાનો ખુરો કે ગુજરમાળીરે,
તેની બહાવીશ ટોટડી વનમાળીરે,
સોવરાવીશ જમણા કાને કે ગુજરમાળીરે.
ઉકરડી નુતરતા વનમાળીરે,
બડીયો તે લોહા કેરો ખુરો કે ગુજરમાળીરે;
તેનો બહાવીશ ટોટડી વનમાળીરે

(૧૯૪)

સોવરાવેશ જમણે હાથેરે ગુજરમાળીરે,
 હોડારે કુવો જળ લયોરે ઇંટ વળ્યો સેવાળ,
 પીરશ્યેઃ છે ઇચ્છા વહુને ભાગે કે ગુજરમાળીરે,
 જમતાં મનમુખભાગ માલયાં વનમાળીરે.
 ઘાલ્યો છે કાંચળી માંચ કે ગુજરમાળીરે.
 ભરી મભામાં પડી ગયો વનમાળીરે;
 ગધેડી થઈ છે કળેન કે ગુજરમાળીરે.

ગીત ૧૯ મુ

હરે આજ મેં તો અડદા પર્વત નોતપારે;
 અડદા તમે તો મારે પાપડ વણવા જોગ,
 મારે સજન મેળાવો જો મળ્યોરે,
 હરે આજ મેં તો ચોળા પર્વત નોતપારે,
 ચોળા તમે તો મારે વડીઓ મુકવા જોગ.
 મારે સજન મેળાવો જો મળ્યોરે,
 હરે આજ મેં તો બઢવા પર્વત નોતપારે;
 બઢવા તમે તો મારે કંસાર કરવા જોગરે,
 મારે સજન મેળાવો જો મળ્યોરે,
 હરે આજ મેં તો મગ પર્વત નોતપારે,
 મગ તમે તો મારે પીડી કરવા જોગ,
 મારે સજન મેળાવો જો મળ્યોરે.

ગીત ૨૦ મુ

સોનાનો થાંખ હીરે જડયોરે,
 લંબનું નામ ના જાણું પીવાડ થેર અપણેરે,

(૧૬૫)

ચંભનું નામ મોતીલાલ વીવાહ થેર આપણેરે,
સોનાનો ગજ હીરા જડથોરે,
ડોશીરાણીયાનું નામ ન જાણું વીવાહ થેર આપણેરે,
રોશીરાણીયા નામ ઝવેરભાઇ વીવાહ થેર આપણેરે,
લાંબી લેખણ લેખાં લખેરે,
રેખાવટીયા નામ ન જાણું વીવાહ થેર આપણેરે,
લેખાવટીયા હીમતભાઇ વીવાહ થેર આપણેરે,
સાંગામાંથીએ ખેડાં પુન્ય કરેરે,
પુન્યવંતાનું નામ ન જાણું વીવાહ થેર આપણેરે,
પુન્યવંતા નવલભાઇ નામ વીવાહ થેર આપણેરે-
ઝોરમાં લક્ષ્મી વાસો વસેરે,
લક્ષ્મીનું નામ ન જાણું વીવાહ થેર આપણેરે,
લક્ષ્મીનું નામ કાશી વહુ વીવાહ થેર આપણેરે,
અભે ને દાથેળી સોને ભરીરે;
નાણાવટીયા નામ ન જાણું વીવાહ થેર આપણેરે;
નાણાવટીયા માણેકજાલ નામ વીવાહ થેર આપણેરે;
હાથમાં પાટીઓ ભરીરે,
નીચાળીયાનું નામ ન જાણું વીવાહ થેર આપણેરે,
નીચાળીયા ભીખાભાઇ નામ વીવાહ થેર આપણેરે,
લાંબી પરસાળે જાળક રમેરે,
જાળકનું નામ ન જાણું, વીવાહ થેર આપણેરે;
જાળકનું મુરજમેન નામ વીવાહ થેર આપણેરે;
લાંબાને મેડે પાણી ભરેરે

(૪૬૬)

પાણીવારીનું નામ ન જાણું વીવાડ ઘેર આપણેરે;
પાણીવારીનું પરસન વહુ નામ વીવાડ ઘેર આપણેરે.

ગીત ૧૧ મું

પાળે પાવડાન કેસરીયા વાધા,
કાને સોનાની લહેરાયે કે.છ વરધ વધાવો,
એટલે રણછોડરાય સીમાડે આવ્યા.
સીમાડે ભત્ર દળાવોરે, કે.છ વરધ વધાવો.
એટલે રણછોડરાય ભાગોળે આવ્યા:
ભાગોળ ભેરયા વગડાવોરે કે.છ વરધ વધાવો
એટલે રણછોડરાય ચઢિટડે આવ્યા,
ચઢિટડે ચમર દળાવોરે કે.છ વરધ વધાવો
એટલે રણછોડરાય જાનીવાસે આવ્યા,
કલવા સાથેને લાથેરે કે.છ વરધ વધાવો.
એટલે રણછોડરાય ખડકીએ આવ્યા,
ખડકીના ખખડાયાં કમાડરે કે.છ વરધ વધાવો,
એટલે રણછોડરાય તોરણે આવ્યા.
પુખણા માસુને લાથેરે કે.છ વરધ વધાવો.
એટલે રણછોડરાય મોયરામાં આવ્યા:
મામાજી કન્યા પધરાવોરે કે.છ વરધ વધાવો.

ગીત ૨૨ મું

જાતરડા ઉતારોરે ગોરજી વહુ મામે.છે સવધયો ગોરજી;
વહુનો ભાઈ સવધયો ગોરજી, વહુ મામે.છે રોકડો ગોરજી.
વહુનો બાપ બોકડો ગોરજી, વહુ મામે.છે આરથી ગોરજી;

વહુનો બાપ પાર્શ્વ ગોરજી, વહુ માગે છે બદામ લોરજી,
વહુનો બાપ હજમ ગોરજી, ઇત્યાદી.

ગીત ૨૩ મું

મહંતાની વેળા ગોરી ગીસામ બેઠા, સસરી મનાવે તો મનાઈ;
ઓ લાડણી આજી કુંધટ વહુને વાલેરા લાગે,
હો તો વહુઆર નમને તુશીઓ ઘડવું તનમનીએ રતન જડાકું.
ઓ લાડણી આજી કુંધટ વહુને વાલેરા લાગે.

લાડણો પાન ચાવેને રસ ઢોળે, લાડણો તો વળી વળી પાછું જીવે;
જાણે મારા બાપા સાથે આવે, જાણે મારા સસરાનો રંગ રાખે.
લાડણો પાન ચાવેને રસ ઢોળે, લાડણો તો વળી વળી પાછું જીવે;
જાણે મારી માડી સાથે આવે, જાણે મારી સાસુનો રંગ રાખે.
લાડણો પાન ચાવેને રસ ઢોળે, લાડણો તો વળી વળી પાછું જીવે;
જાણે મારા વીરા સાથે આવે, જાણે મારા સાજાનો રંગ રાખે.

ગીત ૨૪ મું

ધોડી તારા મુખડે રતન જડાકારે બાઈ,
તન જડાકારે મંદજાન શેરો અજબ બનીરે બાઈ,
વર બાપા તે વર બાપા કાણે સરાય કહેવાયરે બાઈ,
બન મુંદાણી આગળ જાય શેરો અજબ બનીરે બાઈ.
વર બાપા તે વર બાપા આતમારામ કહેવાયરે બાઈ,
બન મુંદાણી આગળ જાય શેરો અજબ બનીરે બાઈ.
ધોડી તારે મુખડે રતન જડાકારે બાઈ,
રતન જડાકારે શેરો અજબ બનીરે બાઈ.
વરમાડી તે વરમાડી કેમ બાઈ કહેવાયરે બાઈ,

જન મુંઠાણી આગળ જાય શેરો અજળ ખનીરે બાહ;
 વરમાડી તે વરમાડી જીવકાર માઠ કહેવાયરે બાહ,
 જન મુંઠાણી આગળ જાય શેરો અજળ ખનીરે બાહ.

ગીત ૨૫ મું

લીલી ઘોડીને પીળા ચાખખો ઘોડી ધણું ગાળે,
 લીલડાં જડીત્ર પલાણુ વહેવાણુ મારી છંદે નાચે;
 છંદે છુદાવ્યારે છુંદડાં ઘોડો પણ ગાળે,
 હેસિ રંગાવ્યા કાળા દત, વહેવાણુ મારી છંદે નાચે
 ઘોડી ચ્હડી જીવાવર મંચયા ઘોડી ધણું ગાળે,
 મોહી રહ્યા ચારે દેવ વહેવાણુ છંદે નાચે;
 પહેલેને વિશ્વનાથ મોહી રહ્યા, ઘોડી ધણું ગાળે,
 ગયામાં ગદાધર દેવ, વહેવાણુ મારી છંદે નાચે.
 ચાથલે મહાકાળેશ્વર દેવ, વહેવાણુ મારી છંદે નાચે-
 ચારોએ મળીને શું કાલાં ઘોડી ધણું ગાળે.

ગીત ૨૬ મું

કુંવર હેલો દેખને ઘોડે ચડીયા તારા વેરીને ધ્રાસકા પડીયા;
 કુંવર દહીના ગોરસ ખાટા, ત્હારાના વેરીનાં હાટડાં ફાટયા.
 કુંવર દહીના ગોરસ મીઠાં, ત્હારા બ્હાલાએ અચરત દીઠાં;
 કુંવર ખુચે છે અસરો તે મસરો, જોવા આવ્યા તે સાસુને સમરો;
 કુંવર ખુચ તેજડી આરે ખાપ, સાજનમાં સોષયે જીયા વર ખાપ.
 કુંવર ખુપે નો જડીયારે હીરા. જનમાં સોષયે જીયા વરન્ન વીરા;
 કુંવર ઘોડે છે ફુલની પાતર, તાર સભા સાતુરે સાજન
 કુંવર ઘોડે છે ફુલની વાડી કરે દીવો જાણે જીવાવરની માડી;
 કુંવર ઘોડા પાછળ કામધેનુ રથે બેસે જીવાવરની બહેન.

(૧૬૯)

ગીત ૨૭ મું

ખતો ઉમલ્યો ઉમલ્યો આવે છે, ખતો લંકાગઢ વાણુ પુરાવે છે.
ખતો ખેનડી ઝાલ બડાવે છે, ખતો ઉમલ્યો ઉમલ્યો આવે છે.
ખતો મુરનગઢ વાણુ પુરાવે છે, ખતો ત્યાં થકી સોની તેડાવે છે.
ખતો ખેનડીની ઝાલ બડાવે છે, ખતો ઉમલ્યો ઉમલ્યો આવે છે.
ખતો હરમયગઢ વાણુ પુરાવે છે, ખતો ત્યાં થકી જડીયા તેડાવે છે.
ખતો ખેનડીની ઝાલ જડાવે છે, ખતો ઉમલ્યો ઉમલ્યો આવે છે.
ખતો અમદાવાદ વાણુ પુરાવે છે, તે તો ત્યાં થકી પટવા તેડાવે છે.
ખતો ખેનડીની ઝાલ ગંડાવે છે, તે તો ઉમલ્યો ઉમલ્યો આવે છે.
ખતો નગરીમાં ધુમ મચાવે છે, ખતો ઉધના લોક જગાડે છે.

ગીત ૨૮ મું

હરિ ખના મેરી ગલી મત આવો, મોતીલાલ ખના છજેડી
ખેડક છોડદો.

હરિ ખના છોડદોરે દીલ ખોલ દો. હરિ ખના મેરી.

હરિ ખના લંકાગઢ વાણુ પુરાવીએ

હરિ ખના ત્યાં થકી સોનાં અણાવીએ,

હરિ ખના ખેનડીની ઝાલ બડારો મોતીલાલ ખના છજે

હરિ ખના હરમયગઢ વાણુ પુરાવીએ,

હરિ ખના ત્યાં થકી હીરા અણાવીએ,

હરિ ખના ખેનડીની ઝાલ જડારો, મોતીલાલ ખના છજે.

હરિ ખના સીંધગઢ વાણુ પુરાવીએ;

હરિ ખના ત્યાં થકી મોતી અણાવીએ;

હરિ ખના ખેનડીની ઝાલ બડાવેરે, મોતીલાલ ખના છજે.

(૨૦૦)

ગીત ૨૯ મું.

હરિ ખના કિન્તે ખતાઇ તુને મેરી ગલીયાં,
મેરી ગલીયારિ ગુલાબી છડીયાં, હરિ ખના કિન્તે.
હરિ ખના ચીનને તેવા નાવ ખનોયા
લાલ ખનીયારે ગયાન ખનાયા, હરિ ખના કિન્તે
હરિ ખના હોઠ તો તેરા લાલ ખનીયા;
હરિ ખનીયારે ગુલાબ ખનીયા હરિ ખના કિન્તે.
હરિ ખના મોઝાં તો તેરા લાલ ખનીયા;
લાલ ખનીયારિ ગુલાલ ખનીયા, હરિ ખના કિન્તે

ગીત ૩૦ મું.

એક લીલી તે લીલી લીલડી
એક લીલડાં જડીત પવાણુ રે જગલીલડી,
મારા સોય ઘોડાને ખસે દાર્થા પા,
મારા દાર્થા દેખીને લેવાઇ ખી ગયો;
મારી કમ કડી નહોતે મજરે જગ લીલડી
મારા કાયા લા એ સાનમા પગખડીયા,
મારા લલુલ હએ સાનમાં સમગતવાયા,
તમારી કલેગી રાખીશુ લાજરે જગલીલડી

ગીત ૩૧ મું.

આજ મારું વાજીત કરે ઝમકાર તો જેમર વાગેને સાંજન મળેરે
વાગતું, વાગતું પોળમાં પેદું તોમરે વેવાખનાં ધર ક્યાં છે ર.
હપલા અવાસને નીચલા દરવાજા ત્યાં મોતીજડયાં તોરણ ખારણેરે
ચોક્કમાં ચંપો પરસાએ નાગરવેલ તો ગારીએ દાવા અજવાળાપરે.

સાવ દીકરડા તુ જલ્યુ મોરી મોરી તો જોમ દ્રવ્ય ખરચે ન વધેર
 એક દીકરડી તુ જલ્યુ મોરી મોરી તો સાજન જમાડુ ધર આપણેર
 ખાપે માહેરામાં આપીર બેટી, તો માડીએ આપી જોડીરે
 રાસ રચુ બેનને સાસરે આપો તો બેંસ દોવા તાંબડી રે
 ચીરના ચંદરવા બદરના ગલેચા, તો સામલી પંદરના ચોરસારે
 ધુરાનપુરી મોરી વીજાપુરી સાડી તો નગારે નગરના વાડકારે
 ત્રાંખાના તપાયા પીતળના અખાળીયા તો નગીરે સુખડના પાટલારે;
 એટલું લઈ બેન સાસરેરે જાજે, તો લાજ વધારજે આપણીરે
 મારા નવલા વેવાઈ તને વોનવું, તારી સાંકડી શેરી તળાવને;
 માઈ મોટાનું સાજન આવશે, તારા ઉકરડા દેખીને લાજશે.
 તારાં છૈયાં ટાકરોને મારશે, તારાં ધમ્મં છુદાંને દાટશે;
 તને નકટને નહિ લાજરે, તને નીરલજને શું કહીએરે.

વર તો ગલુરે લેંગાવો વર તો ખાડુરે ખાનોલા;
 જે ને નગરાવનાં જુએ વારે નગારાં વાગે ધીમે ધીમે.
 વર તો માનાડાના શેરી વચ્ચે મંચરોરે;
 વરને ઉતીએ નગાવનાં લાગી વાગે નગારાં વાગે ધીમે ધીમે
 વર તો માળીડાની શેરી વચ્ચે મંચરોરે.
 વરને ખુપ વસાવનાં લાગી વારરે, નગારાં વાગે ધીમે ધીમે;
 વર તો ગાંધીડાની શેરી વચ્ચે મંચરોરે,
 વરને શ્રીકૃષ્ણ વસાવનાં લાગી વારરે, નગારાં વાગે ધીમે ધીમે.
 વર તો ડાશીડાની શેરી વચ્ચે મંચરોરે,
 વરને સંતજી વસાવનાં લાગી વારરે, નગારાં વાગે ધીમે ધીમે.

વર તો તંબોળીડાની શેરી વચ્ચે સંચરોરે,
વરને પાન વસાવના લાગી વારરે, નગારા વાગે ધીમે ધીમે.

ઈત્યાદી,

ગીત ૩૨ મું

શેરો શેરી ધુધરડા વાગે છે કાઠ ઉમરાવજાહે આવે છે;
કાઠ જાણ પીછાણ કરો પેલા નવજા વવાઇને જાણ કરો.
પેલા કાઠીલા વેહેવાઇને જાણ કરો તારા શેરી છે સુગાળી,
તારી ધર ઘણીઆણી કાગીરે મારી જનમાં આવ્યા મોટા.
વેહેવણ જળ ભરી લાવો લોટારે; વેહેવણ લેજરે કંકાવટી.
તારે ખારણે આવ્યો નાણાવટી વેહેવાણ લેજરે સોપારી,
તારે ખારણે આવ્યો વેપારી વેહેવણ લેજરે સુપડલુ;
નાના ભવનુ ને માગ્યું દુખડનુ તારા નુકાતી પજાડે ગારોરે,
તારે દીકરી જણાનો વારોન, તારા યુવા પાછળ ઈટરે;
તારે રીકરી જણ્યાની રીતરે, તુતો દીકરી જણી જણી થાકારે,
આંખા કેરીની પેટે પાકારે.

ગીત ૩૩ મું.

સુરત શહેર વસે એક સોનીરે સોની પ્રડળે લાડકડાની પોંચીરે,
એની પોંચીએ ઝાઝા હીરારે પોંચી લાવે લાડકડાના વીરારે;
ખાનુખંધની સરખી પોંચીરે મુંખાઇ શહેર વસે એક જડીઓરે,
જડીયા જડળે એક લાકડાની પોંચીરે એની પોંચીએ ઝાઝા આંખારે
પોંચી લાવે લાકડાના મામારે ખાનુખંધના સરખી પોંચીરે,
હરિય શહેર વસે એક પટવોરે પટવા ગંઠ લાડકડાની પોંચીરે;
એની પોંચીએ ઝાઝી ખાપરે, પોંચી લાવે લાડકડાના ખાપરે;

(૨૦૩)

આબુમંધના સરખી પોચીરે, અમદાવાદ વસે એક ઝવેરીરે,
ઝવેરી પારમ લાડકડાની પોચીરે એની પોચીએ ઝાઝા મોતીરે.
પોચી લાવે લાડકડા રી માથીરે આબુમંધના સરખી પોચીરે,
ત્યાં તો નવરંગ મીડવા રચીઆરે ત્યાંતો નટવર ચઢીયા ધોડરે,
વરકન્યા પરણીને ઉઠ્યારે.

ભાગ પારમો

રાગ ધનામી.

સનમુખ શ્રીજી દેખાય હો સજની સનમુખ શ્રીજી ૦ ટેક.

લક્ષ્મી માગમાં વૈષ્ણવની સાથે, તાળી ખજરીને ગાય;

હો સજની ૦ ૧

પુણ્યતણા શણુમાર સજીને, જુગતીમંધ જણાય; હો સજની ૦ ૨

આજની નવલખ છપી નિરખતાં; આનંદ ઉર ના સમાય;

હો સજની ૦ ૩

શ્રીજી મંત્ર ધી સીતળ થાય વાયુ ધીમે ધીમે વાય.

હો સજની ૦ ૪

જન્મ ધરીને જોશે શ્રીજી ના નોરખ્યા, ધીક પડ્યો અવતાર,

હો સજની ૦ ૫

ચાલે દયાળુમાં રાજની ચાલે, મલક મલક મુખ-ચાય;

હો સજની ૦ ૬

પ્રેમાનંદ કહે છે દાસ હરીનો; ચરણકમલ ચીત થાય

હો સજની ૦ ૭

(૨૦૬)

રાગપુનમયાંહની.

સખીઓ ચાલો તો જઈએ, શ્રીજી, મહેરમારે	
નવનીત જાલજી ખીરાજે સુખપાલમારે	
ગોવરધન નાથજી ખીરાજે મોટી મહેરમારે	ટક.
પહેલા દરશન મંગળા સમય સાંભળોરે	સખીઓ ૧
ખીજી સણગારું ચાલે ખડુ ધર્મારે	સખીઓ ૨
ત્રીજી દરશન ગોવાળ બાલ ખેલનારે	સખીઓ ૩
ચોથા દરશન રૂડા રાજમોગનારે	
નીત્ય નાત્ય નવીન સાસંગો આરંગતારે	સખીઓ ૪
પાંચમા દરશન ઉત્થાપન દરખીઆરે	
શંખ પાગ્યોને વધજીવ થયા હિતાવજાર	
બીડ ભારીને વધજીવ થયા હિતાવજાર	સખીઓ ૫
છડા દરશન ભોગ સમયનાં સાંભળોરે	
દરશન કરાને હૃદયાં મંત્રોજીઆરે.	સખીઓ ૬
સાતમા દરશન મેન સમયનાં સાંભળોરે	
નાલ નાલ આરતી ઉતારે છાગુનાલજીરે	સખીઓ ૭

ગરખી.

સાંભળરે હું મન ની મારી નજી કર્યા રમીજાવીજી,
ખરસેવો તને કર્યા રજો, તારી ભમર કર્યા બીજાજી
સાચુ બોલોજી. ૧

વનમાં હું તો લુલી પડીને, અતીશે મુંઝાણીજી;
ખરસેવો મન ત્યાં વળ્યો મોરો ભમર ત્યાં બીજાજી. સાચુ માનોજી
જાલે મેં તારી વેણ ગુંથીતી, છુટી કેમ વિખરાણીજી

એણી ઉતાવળ શી પડી જે બુલંદી ના બધાણી. સા. ૭
કાળો તે જમરો શીરપર બેઠો, ઉગરતાં સેર છરીજી,
ત્યમ ત્યમ કરીને પાંખનાં વચમાંથી નાડી તુટી. સા. મા. ૪
આ નાગી અવસરની હોંની મનપરે નખાણીજી
ચાંચનો મ્હો કાલ તુટી તુ આપડી કુ સાગાળા, સા. ૫
હાથ માફ દુખનો નાખ્યુ વાય ડીને ડાખ્યુંજી:
પીરા મળતાં નરજી મ કો કરીને નાખ્યુ, સા. મા. ૬
આપડાં હુ ૧ ક ૧૧ ૧૧, તુજને કાન માપાણી
એ ૧૧ નગર દિવા કાનુ મ ગયા, પ્રેમ ન થાપ્યાં સા. ૭
સુગર ના મે ૧૧ ગાનિ હા, તાટ મથ્યા વનમાળજી
સમ આપને તણે મુંતે માપ્યાં, તી પ્રાંતિ પાળી. સા. મા. ૮
આજા વધુથી કેમ પહેતા છે જેન નેમ નાં સાડીજી:
મજ અંતે મુઠા આવી પહેરો ને વજ સાળી. સા. ૯
માથા મનપરે કાંધી ઉતાવળ વગે હોતો ચાલીજી;
અવગ ચણીયા પહેરી લીલા દવે નજ પહેરીશુ સાળી. પા. મા. ૧૦
નિઃળા હતી તુ મહિયા પહેરી માથ સઘરના મેલીજી,
પઠાડેથી કયાથી આવી ને જઈ બેડી તુ વહેતી સા. ૧૧
નાકની હતી હું સહિયા પહેલી, મથ સઘરના મેલીજી,
વાટે હોતો જુની પડી ગઈ ત્યાં જઈ બેડી પહેલી સા. મા. ૧૨
કસ્તુરી તારે અંગે બેઠકે છે આણુ દમાં કોણે છાડીજી,
સર્વે શરીરે તારી વ્યાપી રહી છે તે કમ જાએ ગઈ સા. ૧૩
મગસાલાએ-મગલો બેઠો, તેને જઈ મેં ઝલ્યોજી:
તે ૧૧ વામના મારા અંતરમાં પેડી તે નથી રહેતી ઢાકી. સા. મા. ૧૪
અંધર દંત હોર બેઠો દીસે છે, છાણીએ નખ વાગ્યાજી

તારણી તારા તનમાં વળી કામખાણુ ક્યાં વાગ્યાં. સા. ૧૪
 મધુરાં વાક્ય પોપટ બોલ્યો, તેને જમ મેં આપ્યોજી;
 અંચળ ચાંચ મારીને વળતો તતક્ષણુ ત્યાંથી ચાલ્યો. સા. મા. ૧૬
 શ્યામસુંદર તને મળ્યા દીસે છે તે અંગે તુ પસરાઈજી;
 જે જે પુણુ તેનો ઉત્તર આપે અવધી તુજ ચતુરાઈ. મા ૧૭
 જે વાટે હરી મળ્યા હોય, તે વાટે ન જાઉંજી;
 આજવાટે હરી મળ્યા હોય તે, મહો તેર. સગ ખાઉં. મા સા ૧૮
 મહારે એવી પ્રતિક્ષ. જે પર પુરૂષ આપજી;
 હાસ દયાના સ્વામીને ભજત' ભવની ભાવટ જાય. મા. ૧૯

ગરબી.

શ્યામ : લક્ષણા રહો હું કહું છું શિખામણુ હોયો માનીજી.
 આગડે જાતાં મુજ શ્રવણે, વાત કહી સીદ જાની કાપણુ રાખે ૧
 અવળી અમળા અવળું થું બોલો, જાતાં સીધી વાટજી.
 કરણકુવ તાર નવીન દેખી સહેજ અમે જોયો ધાટ. કાપણુ ૨
 કરણકુલ જોયું તે થું કહોછો અવર કાષ કપ માનેજી;
 પુરૂષને થું કામ આ સંમે, સમજવોહો કોને કાપણુ. ૩
 જેના મનમાં કપટ હોય તે કપટતણી ગત જાણે જી;
 જાતાં જાતાં થયું થું તાહરે જે આડી વાત વખાણે. ૪
 તમે જાની રહે. સાધુજો હું જાણું સાચું બોલો છો વેણુજી;
 સાધુપણાની સાચું પુરે છે નાયતાં જહુ નેણુ કાપણુ. ૫
 નાયતાં ૧ વણુ નાયતાં તે મેંજી સીદ દીધુંજી;
 જેવા છે તેવા અમ પાસે કહે તાર થું લીધું. સુબહું. ૬
 જ્ઞાતા આજ્ઞો સરવસ લીધું હું અપણા કહેતી જાણુરે;

તન મન ધન લુટીને લીધું હવે શું જાણું લેશાં ઉઠાપણ. ૭

હું તો બાળક કાંઈ ના સમજુ કેવું હોય તન મનજી;

ક્યમ કર્યો તેં મુજને મોહોટા એમ જુગજીવન સુ ૮

તમે નંદકુંવર મેં નીરખ્યા, ન્હાના ગુણ મોહોટા મંબીરજી;

વડા વેળુધી વાતો પીડે જેમ ન્હાનો ન વકતી ઉઠાપણ. ૯

કાય થને એમ કથે છે વાત મુખની વખાણેજી;

નાવડ ખાત તણી શત ન્યારી તું એમ દોઢે ક્યમ જાણે સુ. ૧૦

દામદયાના પ્રભુ દુખ રખે ધરતા, હું દુરીજન માટે કહું છું;

એ મુખડાને કાળે દરી હું ખોલ લોકના સહુ છું ઉઠાપણ. ૧૧

ગરબી.

સમે સમે તમે સમજી નહીં, કરતા હીંડો આજજી;

લોક શું જાણે ટેન પડી છે મુકે માથે આજ પેર ન જાણોજી. ૧

પરનારી સાંભળતાં મુને શી કરો છો સાદજી;

આપજી એને ખોલતાં દેખી મારો પરણ્યો કરેછે વિખવાદ. પેર૦ ૨

આરા અંગણુલા સામા આવીને શાને કાંધી શાનજી;

મારી નણુદી મરમનાં વચન ખોલી બાબી જાઓ તેડે છે કાન. પેર૦ ૩

આતુર જનોતો દીકા અતી પણ તમથી આડો આક્રિજી;

કહેતા સરખું આપણુ કરીએ તો દુરીજનનો શા વાંક. પેર૦ ૪

ગોળ પોતાનો પોતે ખાઈએ કરીએ દોઢો અણુદોઢોજી;

પ્રગટ બજારે ખાતા શું લાજે છે અતી માઠો પેર. ૫

તે દહાડની પ્રીત અંધાણી તે દહાડેથી મરણે વળગી;

સહિ દયા પ્રાણનો મનમાં હું નથી તમથી બળગી. પેર૦ ૬

સાખીઓ.

મીઠડાં ગોરસ હ્યો ગોરસ હ્યો તમે ડયાના હો મરધારી;
મીઠડાં ગોરસ હ્યો ગોરસ હ્યો.

દારે તારે ગોરસ લાગે છે મીઠું હા તારા બાપે જનમારે
નથી હીઠું મીઠડાં ગોરસ હ્યો ગોરસ હ્યો,

સરસ્વતી માતાને પિતૃવું ગણુપદ લાગું પામ

અલબેલી માંગા ગાહ પુરજો. મુણુ દેવદ તમારા ગાયરે મીઠું ૧

શ્રી રણુછોડણની ચારતી.

જે રણુછોડણા, પ્રભુ જે રણુછોડણા.

અમર કપુરે કર ચારતી, ગેર્ષીત ગાના

જે રણુછોડ ૧

સુરતરે કામ પેતુ ચીતમણી, જે દે જન સેવે પ્રભુ

વિધિથી તાપ ન બાપે તનમાં, હન્યાઈજ દેવે

જે રણુછોડ ૨

ચતુરા તન પંચાનન અખંડાનંદ શેશાનંદ સમરે

પદ પંકજ રજ શિશ અદાવે, તે નિશ્ચે નામરે

જે રણુછોડ ૪

ધંશ્વર રજ સુખન શ્રીમંગે જાગે રંગરાજે

જ્ઞાન વેરાગ વસે પુરાણ જવ સંકટ ભાજે

જે રણુછોડ ૫

રિધિ સિધિ નવનિધી મુક્તી, ચતુર ધા ચરણ તજે લોટે;

જ્ઞાનંદ મુળ પરના સુખ પામ્યો, કેમ બીજુ ગોટે

જે રણુછોડ ૬

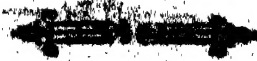
નખશીખ રૂપ રસિકવર કેરે જે રૂદયે ધરશે

કહે પ્રીતમ ગેપદની હેરે બવસાગર તરશે,

જે રણુછોડ ૭

ધૃત શ્રી ચતુરસુંદર સ્ત્રી વીલાસ મનહર

રસિક ગરબાવળી બાર ભાગ સંપૂર્ણ.

સ્ત્રીઓ પચાગી ખાસ પુસ્તકો.

સત્યવાન સાધિત્રી. જસમા ઓડણ	...	...	૦—૫—૦
કલ્પલુગની ફેશનખાદ	...	...	૦—૬—૦
મારું પોચળ હીન્દની અંધ શ્રદ્ધા	...	...	૦—૪—૦
સરોજીની સ્ત્રી અને ફળવણીનો અંધ ઉપયોગ	...	...	૦—૧૨—૦
હિન્દુસ્તાનમાં બાળકોની સંભાળ	...	...	૦—૧૨—૦
સ્ત્રીદર્પણ અથવા સરસ્વતીનું ગૃહશિક્ષણ	...	...	૦—૧૨—૦
ચરિત્રચંદ્રીકા	...	...	૨—૧૨—૦
તારાસુન્દરી	...	...	૩—૦—૦
નવદમ્પતીને શીખામણ	..	...	૧—૮—૦
બાવાનીનો ભાગ ભા. ૧-૨	...	...	૪—૦—૦
ભાગ્યદેવીની બચકરતા	...	...	૧—૪—૦
ગદુર મીલન	...	...	૨—૦—૦
રાણકદેવી (વાંચવા યોગ્ય)	...	...	૧—૦—૦
રાણી વૃજસુન્દરી	...	...	૨—૪—૦
રાણ દેવીદાસ	...	...	૨—૪—૦
વત્તા અને લલિતા ભા. ૧ થી ૫	...	...	૭—૪—૦
અવહાર નીતિદર્પણ	...	...	૨—૪—૦
સતી ચરિત્ર સંગ્રહ	...	...	૨—૦—૦
સતી દમયન્તી	...	...	૦—૮—૦
સતી દેવગંગા	...	...	૧—૦—૦
સુન્દરી સદ્બોધમાલા	...	...	૧—૦—૦
સંસાર સંગ્રામ ભા. ૧-૨	...	...	૩—૦—૦
શાકપાક પકવાનશાસ્ત્ર	...	...	૧—૮—૦

શા. મંગળદાસ બેઠતારામ બુકસેલર,

મળવાનું ઢેઠાણું-રામીરોડ-અમદાવાદ.

